بسم الله الرحمن الرحيم

سورة يوسف لقد كان في يوسف واخوته آيات للسائلين [illegible] در [illegible] يوسف [illegible]
از برادران [illegible] سؤال كنندا كان في جميع ما سمع في قصتهم [illegible] حديثهم آيات اي علامات [illegible] على حكمة او عبرة
او عجيبة [illegible] قصتهم اوآيات [illegible] عنها [illegible]
فقد روي انهم [illegible] المشركين [illegible] اليهود [illegible] يعقوب [illegible] وقصه يوسف و در كتاب [illegible] قصه
[illegible] مسطور است كه قصه يوسف حكايتي عجيب و امري غريب است و قصه يوسف [illegible] كه [illegible]
[illegible] از شوق [illegible] رحمت و مغفرت [illegible] از [illegible] حكمت
[illegible] مقتضي [illegible] كه روزي عمر خطاب [illegible]
[illegible] در باب تفسير كتاب كريم [illegible] گفتند كه قصه [illegible]
[illegible] تورية [illegible] قرآن [illegible]
[illegible] تفسير و [illegible] جميع [illegible]
[illegible] آيات بينات [illegible]
[illegible] قرآن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] يوسف [illegible]
[illegible] كه خداوند عليم [illegible] حكمت [illegible]
[illegible] توصيف [illegible]
[illegible] و قسمت [illegible] تمام عالم [illegible]
صناعت نجوم گويند والعهدة عليهم كه طالع [illegible] آفتاب [illegible] طالع [illegible]
[illegible] و مريخ [illegible] و مشتري [illegible]
[illegible] مؤلف گويد كه [illegible] اهل مصر [illegible]
[illegible] طعام [illegible]
مسطور است كه يوسف گفت [illegible] يوسف [illegible]
[illegible] خداوند عالم [illegible] يوسف [illegible]

اسیر دام محبت یوسف شد [illegible] رسید [illegible] مظهر تجلیات حب [illegible]
[illegible] عشق [illegible] محبت [illegible]
مگر دعوی [illegible] محبت خداوند عالم [illegible] مرتبه است که [illegible]
[illegible] رسید که یعقوب [illegible] فرزندان [illegible]
یوسف [illegible] لطف و کرم [illegible]
فوج فوج [illegible] روان شدند [illegible] رسید یعقوب [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] عظمت و علم و عزت [illegible] یوسف [illegible] سعادت طالع شد
یعقوب [illegible] یوسف [illegible] انداخت یوسف [illegible]
[illegible] خداوند [illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]
که محبت یعقوب [illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] حضرت [illegible] یوسف [illegible] فراق [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]
حکم یوسف [illegible]
[illegible] محبت [illegible] یعقوب [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible]
[illegible] یعقوب [illegible] فرزند [illegible]
[illegible] محبت [illegible] یعقوب [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]

۲

[illegible] حضرت [illegible] یوسف [illegible]
[illegible]
[illegible] خداوند [illegible] عالم [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] خداوند [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] محبت [illegible]
[illegible]
[illegible] خداوند [illegible] یوسف [illegible]
العزیز [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یا رب [illegible]
[illegible] یا رب [illegible]
[illegible] یا رب [illegible]
[illegible] الله [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible]

جاءوا علی قمیصه ورجع اخوته ... الی قمیصه فلطخوه بالدم ونقول لا نخاف ان الذئب اکله فلما فعلوا ذلک قال لهم
لاوی یا قوم السنا بنی یعقوب اسرائیل الله ... بن اسحق ذبیح الله بن ابراهیم خلیل الله افتظنون ان الله یکتم هذا الخبر عن
انبیائه فقالوا وما الحیلة قال نقوم ونغتسل ونصلی جماعة ونتضرع الی الله تعالی ان یکتم ذلک عن نبیه فانه جواد کریم
فقاموا واغتسلوا وکان فی سنة ابراهیم واسحق ویعقوب انهم لا یصلون جماعة حتی یبلغوا احد عشر رجلا فیکون واحد منهم اماما
وعشرة یصلون خلفه فقالوا کیف نصنع ولیس لنا امام فقال لاوی نجعل الله اماما فصلوا وتضرعوا وبکوا وقالوا یا رب
اکتم علینا هذا ثم جاءوا الی ابیهم عشاء یبکون ... حفظه ... لطف ... حضرت ... درجه ...
[illegible] ... رسانند ... استغفار نماید ...
رسول ... از خدا ... که ... در دنیا و آخرت ... از محبت زلیخا ...
[illegible] ... یوسف ... [illegible]
[illegible] ... پادشاه مصر ... [illegible]
گفته اند که ... [illegible]
[illegible]
زلیخا نام ... [illegible]
[illegible] ... یوسف ... [illegible]
[illegible] ... زلیخا ... یوسف ... [illegible]
[illegible] ... یوسف
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... البیت ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... مرضی مهلک ...

مرضی مهلک

٣

مرضی مهلک ... [illegible] ... ضعیف ... [illegible]
[illegible]
[illegible] یعقوب ... یوسف ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بیان الرزق ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... بیان ... [illegible]

کلام است که حکایت کلام یوسف باشد و قد فات نه جمع بواجب مع دقیق بود من کلام امرأة العزیز ای ذلک الذی قلت لیعلم
یوسف انی لم اکذب علیه فی حال الغیبة وصدقت فیما سئلت عنه وما ابرئ نفسی مع ذلک من الخیانة فانی خنته حین قذفته
و تحبسه ترید الاعتذار مما کان منها بنابر این معنی [illegible] شاید مطلب [illegible] اند اهتمام کسیکه مطلع شود از حکایت بر این
نکته مطلع یابد کجا بگوید که سرو کار شهود راه خدا بر عجب بندی و مقام عشق است که [illegible] کسیکه عاشق حبیب
حضرت پروردگار باشد باید بیابد و شنود سوره الله نور السموات و الارض شنیده باشد می باید از غیر خدا گذشته حسن
اگر بدهد و سودا و تربیت اصلاً ملتفت نشود بود رسول گفتند که حشمت [illegible] عالم گم [illegible] است ضرور تر از لعیز است که حشم
از عیز از و تر [illegible] است که کسیکه فر رفو نبوت است انه الحکمة یوسف بجهة عدم تعظیم یعقوب کابر حقه ملاحظه نماید و بداند
که عدم تعظیم وا را موجب چه مرتبه از منزلت است که روح القدس است از [illegible] مرکبی روح به جان نیز در سایر قوم نیز
می باید بجهة لیلة الرغایب شنیع مفارقت نماید پس اگر ادنی بواسطه رسانندگان بر احوال او صد واری بر احوال او نیز هم کسیکه صبر
یعقوب و یوسف و زلیخا ملاحظه نماید می داند که خدا صابران است و مطلب حق خواهد رسانید و هم کسیکه قحط [illegible] از زمان
ولد پیر یوسف ملاحظه نماید می داند که هر پادشاه و وزیر باید پیر و عالم با نظر البته ضرور است و پادشاه
همیشه باید صاحبت علما [illegible] رنماید بمملکت و برجا باشد در مملکت داری با اجالت در هر صورت [illegible]
چه اگر یوسف نبودی در مملکت مصر [illegible] بپایان رسیدی پس از آن گندم می رسید نکته مصر نیز مثل
سایر بلاد از قحط هلاک شدندی و هم کسیکه ملاحظه نماید حکایات گرگ و عقوبت [illegible] که صدر رحم امر است که در
حیوانات نیز تا ثیرکم دارد [illegible] رفت النفوس فی العقول و تحصیل [illegible] نزد هم کسیکه ملاحظه نماید که [illegible]
[illegible] سوره یوسف [illegible] جبرئیل و ملاحظه نماید که خداوند عالم [illegible] تعرض بعض انعام او [illegible]
تعلق ندارد و ملاحظه نماید حدیث نبوی [illegible] در [illegible] امت [illegible] منتسب [illegible]
که در [illegible] است [illegible] می باید [illegible] یوسف [illegible] باشد که بر [illegible] و [illegible] نیز [illegible]
برپا [illegible] بیندازند و در مصر [illegible] که معنی [illegible] و جای [illegible] از [illegible] عزیز [illegible]
و [illegible] که [illegible] نمایند [illegible] که از رفتن
او و طعام [illegible] نکنند [illegible] از [illegible] تدبیر [illegible] از [illegible] کنند
آنچه [illegible] کردیم [illegible] که [illegible] و [illegible] ادب [illegible] و [illegible] با [illegible]
[illegible]

نیافتیم

نیافتیم [illegible] و سعید [illegible] شهیدان [illegible] حدیقه [illegible] که [illegible]
در [illegible] مدینه [illegible] و از [illegible] که [illegible] شیخ [illegible] رسول [illegible]
[illegible] و [illegible] یوسف [illegible]
در [illegible] حال [illegible] و [illegible] از [illegible]
از [illegible] که [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] برادران یوسف [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible] شیخ [illegible] بزرگان [illegible]
[illegible] عمرو بن حجاج [illegible] اخضر الجناب و اینعت الثمار [illegible]
[illegible] برادر [illegible] توجه [illegible]
[illegible] عمرو بن حجاج [illegible] سعد [illegible]
آنحضرت [illegible] که [illegible] و سنگها [illegible] که [illegible]
[illegible] که [illegible] لا یقدر [illegible]
که برادران یوسف [illegible] یوسف [illegible] یلتقطه بعض السیارة
[illegible] القتل [illegible]
[illegible] البئر [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] که [illegible] اللفظ [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible] حضرت
[illegible] عزیز [illegible]
[illegible] که [illegible] عزیز مصر یوسف [illegible] الذی [illegible] مصر [illegible]
[illegible] که [illegible] و [illegible] که خداوند [illegible]
[illegible]

زلیخا مولع عالم است معنی طلب ساخته که اگر مثنوی معنوی عبارت از تجلیات صفاتی الذات و عیان است و حکمای چینی دانند که اخبار متواتر آمده
که عرض و لطایف الشان برهم می قلبت شده و یکی از جمله امور باکرام و جلال است و علیهم دانسته از جمله آنهاست دنیا که همیشه
مصور بصورت زنان [illegible] و [illegible] او بصورت زن [illegible] خداوند عالم او معنی طلب ساخته است و اگر حسینی
~~[illegible] در روضة الصفا مسطور است که چون زلیخا [illegible] عزیز مصر [illegible] جانب یوسف [illegible]~~
~~و حسینی [illegible]~~ فرق [illegible] اگر مثنوی [illegible] شنیده برای یوسف هیچ [illegible] اگر [illegible] از دل [illegible] لاجرم
در انتقام مشغول شده [illegible] خدمت [illegible] از [illegible] جان [illegible] دنیا نیز [illegible] اگر مثنوی
الحنفی است شنیده [illegible] لاجرم در انتقام مشغول شده [illegible] در دو خدمت او از [illegible] جان گم
در روضة الصفا مسطور است که چون زلیخا از عزیز مصر [illegible] جانب یوسف [illegible] او مأمور شد [illegible] بهانه ساخته
فرمودند که یوسف آرایشی [illegible] که در [illegible] [illegible] ملون [illegible] مختلفه
[illegible] و کلیم [illegible] که [illegible] فرق [illegible] ترتیب [illegible] و طوق [illegible] احمر [illegible]
ترصیع [illegible] در کرده [illegible] و چندانکه یوسف در نظر خلق [illegible] است [illegible] عشق حسن او در نظر
زلیخا جلوه [illegible] چندانکه [illegible] یوسف [illegible] دل [illegible] زلیخا شنیدا تر [illegible] فی کل یوم [illegible]
القلوب [illegible] زلیخا مولع [illegible] دنیا [illegible] عزیز [illegible] بهانه [illegible] ساخته در یک [illegible]
روز [illegible] ملون با [illegible] مختلفه از [illegible] برقامت [illegible] تاج [illegible]
که [illegible] فرق [illegible] و طوق [illegible] که [illegible]
[illegible] شبیه [illegible] مصری [illegible] حیثیت
[illegible] که اگر [illegible] نظر کنی [illegible] صورت [illegible] آید [illegible]
[illegible] طبیعیه نظر کنی چند [illegible]
[illegible] زلیخا صورت [illegible] که [illegible] دنیا [illegible] جنی [illegible] مرکوبه و یکی [illegible]
[illegible] و دیگری [illegible] و دیگر
[illegible] و اگر [illegible] جان
[illegible] یا خزانه
[illegible] که اگر یوسف مملکت مصر

از قطعه

از قطعه [illegible] جناب سید [illegible] که [illegible] اند از آن [illegible] بر [illegible] از [illegible]
و حموا [illegible] و بعض [illegible] فی [illegible] اصحاب [illegible] منهم [illegible]
النور [illegible] و ما اصابکم من مصیبة فبما کسبت ایدیکم [illegible] و یعفوا عن کثیر من الذنوب [illegible]
و الدنیة [illegible] فی [illegible] الدنیة [illegible]
و [illegible] قدم [illegible] الدنیا [illegible] فی الدنیا فهو اعدل من ان [illegible] و ما
انتم بمعجزین فی الارض فی [illegible] ما [illegible] علیکم [illegible] و ما لکم من دون الله من ولی و لا نصیر [illegible]
فی هذا الآیة [illegible] و لا [illegible] قدم و لا [illegible] یعفوا الله اکثر [illegible] الله [illegible]
فی الدنیا [illegible] الله [illegible] ان [illegible] فی الآخرة [illegible] الدنیة [illegible]
[illegible] العبد [illegible] اصول المذهب
[illegible] الکتب [illegible] الله [illegible]
[illegible] المصیبات الدنیویة [illegible] الآخرة [illegible]
من لم [illegible] مصیبة [illegible] الثالث انها [illegible] الوعد [illegible] من الذنوب الرابع [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] الله [illegible] عظیم [illegible]
المصیبات [illegible] فرجع الیه [illegible] المحسن [illegible] انه [illegible]
[illegible] المصیبات [illegible] الذنوب [illegible] مظهر [illegible]
[illegible] و حکمای چینی [illegible] مزاج [illegible]
که [illegible] مزاج [illegible] غالب است [illegible] مرض [illegible]
[illegible] و [illegible] است و [illegible] تنبیه [illegible]
[illegible] طبیب [illegible] امراض [illegible] علاج [illegible]
[illegible] طبیب [illegible] چند روز [illegible]
[illegible] انعام [illegible] و کلام او [illegible] حکایت [illegible]
[illegible] که اگر [illegible] و اگر [illegible]

داکر بعضی از فرق بگفتند فرمانی تو است و اگر عفو بکنی بخشم معصیت تو است و اگر عفو نکنی بعقوبت کم ضرری تا حضرت تو رسیده باشد
بگفته معصیت چه است هم چنانکه جناب اقدس باری تعالی در آیه بعد بر لفظ آیه میفرماید ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا فی الارض
ولکن ینزل بقدر ما یشاء [illegible] حتی یعلم انه [illegible] انه بعباده خبیر بصیر فی الحدیث القدسی
ان من عبادی من لا یصلحه الا الغنی ولو افقرته لافسده ذلک وان من عبادی من لا یصلحه الا الفقر ولو اغنیته لافسده ذلک انی ادبر عبادی
لعلمی بقلوبهم [illegible] اقامت [illegible] و اگر بخشم [illegible] معصیت تو است و اگر بنده ها دیگر
[illegible] تو است [illegible] در آخر آیه بگوید که از بسیاری از معاصی تو [illegible] و عفو میکنیم [illegible]
[illegible] کلام [illegible] از چنین کلام [illegible] علاجه [illegible] گوش [illegible]
[illegible] معصیت کرامت [illegible] تا کلام تو [illegible] و قلب [illegible] تا در مقام [illegible] ابراهیم و [illegible]
[illegible] بمقام [illegible] و توفیق کرامت [illegible] در صدد معالجه [illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] از معصیتها [illegible] و از گرده [illegible] علیه السلام [illegible] چنین [illegible]
[illegible] عارفان [illegible] عابدان امیر المؤمنان [illegible] عصمت [illegible] در مناجات طویله منسوب به [illegible]
الهی [illegible] قلبی [illegible] [illegible] اتوب منها [illegible] اعود الیها [illegible]
[illegible] وقد افنیت [illegible] عمری [illegible] عظمی [illegible] جسمی [illegible] الذنوب [illegible] معصیت [illegible]
[illegible] تصبح [illegible] کرده [illegible] چنانکه در کتاب [illegible] رسیده [illegible] امیر المؤمنین [illegible]
طعام [illegible] فارغ [illegible] از [illegible] تا بروز [illegible] جامه [illegible] مشغول [illegible]
[illegible] مردان [illegible] حضرت حق [illegible] مشغول [illegible] چنین [illegible] در خواست [illegible]
لی [illegible] التیقظ والعلم [illegible] مردان [illegible] چنین [illegible] تو در غفلت [illegible]
[illegible] سهو و غفلت [illegible] نوم [illegible] از [illegible] همه مناجات [illegible]
از [illegible] شغل [illegible] که [illegible] از معصیتها
[illegible] از معصیت [illegible] چنانکه از حضرت [illegible] روایت [illegible] که فرمودند [illegible]
[illegible] از گناه [illegible]
[illegible]

خیر [illegible] حضرت [illegible] انکه [illegible] فردای قیامت [illegible] از [illegible]
[illegible] سیاه [illegible] لت [illegible] بسیار [illegible] فکند [illegible] بجانب [illegible] نظر کند مصطفی
بیند مصطفی گوید [illegible] امتی [illegible] گناه [illegible] بیند [illegible] گوید [illegible] را
از کرده [illegible] و توبه [illegible] از [illegible] میزان عدالت [illegible] و نوع [illegible]
[illegible] که موجب خجالت آقایان [illegible] آی مسلمانان چه [illegible] روز [illegible] فرد گویند [illegible]
[illegible] که عابدان [illegible] غم و حسرت چه [illegible] فکر [illegible]
[illegible] محبت حضرت [illegible] من طلبنی وجدنی [illegible] من طلب غیری [illegible]
ادعی محبتی فاذا جنه اللیل نام عنی [illegible] داود [illegible] دل [illegible] قال [illegible]
[illegible] که چنین [illegible] آید [illegible] نور [illegible] مقربان [illegible] سرور [illegible]
[illegible] شمع [illegible] محبت [illegible] حضرت [illegible] کنند [illegible]
از لذت [illegible] قرب [illegible] جام [illegible] قدح [illegible]
[illegible] مصدق [illegible] قصه ایوب [illegible] حضرت ایوب [illegible] از محنت [illegible]
صد علم [illegible] روز [illegible] ایوب [illegible] که در [illegible] بعد از [illegible]
[illegible] بیماری ایوب گفت [illegible] رزق [illegible]
[illegible] جانی دارم [illegible] خواهی [illegible] دیگر [illegible] ظاهر [illegible]
که [illegible] روایت [illegible] که در زمان بیماری ایوب [illegible] از اطراف عالم
[illegible] دعا کردند و شفا [illegible] دعا [illegible] گفت [illegible]
[illegible] که [illegible] در نعمت [illegible] اکنون که چند روز در محنت [illegible] دفع [illegible] العقبه
حضرت ایوب [illegible] منتظر بلا [illegible] تا روزی [illegible] رسالت [illegible] ناگاه [illegible]
بر [illegible] دید که [illegible] گفت [illegible] از [illegible] کوه [illegible]
بدریا را بند [illegible] حکایت [illegible] گفت [illegible]

در آمد که اگر بر کوه زدی جدا شدی و اگر بر خورشید زدی تیره گردیدی بر شتران زد و همه هلاک گردید باغبانان
در آمد و خبر آوردند که ای ایوب صاعقه در آمد و همه درختان و بوستان ترا بسوخت ... مراتب اسرار مختلف
است که ظرفی قابلیت ... بلا دارد و این است که قابلیت بیشتر است هر کس را بقدر قابلیت
خود بلا فرستند القصه حضرت ایوب اینها را شنید و تسبیح حق بر زبان میراند که ناگاه پیری آمد بر سینه زنان
و زن و بچگان که ای ایوب دوازده پسر ... سقف خانه بر سر ایشان فرود آمد بعضی را لقمه در دهان
و بعضی را ... در کار ... مشغول که ... لقمه در دهن فنا کرد که یکی از ایشان باقی نماند ایوب
... ذکر ... افتاد و در یافت و سجده در افتاد و گفت چون تو را دارم باکی نیست اگر
هیچ نباشد نه ز دنیا نه ز عقبی چون تو دارم همه دارم ... وجوه مختلفه در سبب ابتلای حضرت ایوب گفته اند
در جمع القلوب از ابی بصیر از حضرت صادق سؤال کرد که بلیه ایوب مبتلا شد ... نعمت ...
بود در حق ... انعام کرده بود آنحضرت شکر آن ... حسد برد ...
... در جمع القلوب مسطور است که ... خلق ... از وجه
او کجا ... عن جابر بن یزید الجعفی عن رجل من اصحاب امیر المؤمنین عم قال دخل سلمان الفارسی رضی الله عنه علی امیر المؤمنین عم
فسئله عن نفسه فقال یا سلمان انا الذی دعیت الامم کلها الی طاعتی فکفرت فعذبت فی النار وانا خازنها علیهم حقا
اقول یا سلمان انه لا یعرفنی احد حق معرفتی الا کان معی فی الملاء الاعلی قال ثم دخل الحسن والحسین علیهما السلام فقال یا سلمان
هذان شنفا عرش رب العالمین بهما تشرق الجنان وامهما خیرة النسوان اخذ الله المیثاق لی فصدق من صدق وکذب
من کذب فهو فی النار وانا الحجة البالغة والکلمة الباقیة وانا سفیر السفراء قال سلمان لقد وجدتک فی التوریة کذلک
وفی الانجیل کذلک بابی انت وامی یا قتیل کوفان والله لولا ان یقول الناس واشوقاه رحم الله قاتل سلمان لقلت
فیک مقالا تشمئز منه النفوس لانک حجة الله الذی به تاب علی آدم وبک نجی یوسف من الجب وانت قصة ایوب
وسبب تغیر نعمة الله علیه فقال امیر المؤمنین عم اتدری ما قصة ایوب وسبب تغیر نعمة الله علیه قال الله اعلم وانت یا امیر
المؤمنین عم قال لما کان عند الانبعاث للنطق شک ایوب فی ملکی فقال هذا خطب جلیل وامر جسیم قال الله عز وجل یا ایوب
اتشک فی صورة اقمته انا انی ابتلیت آدم بالبلاء فوهبته له وصفحت عنه بالتسلیم علیه بامرة المؤمنین فانت
تقول خطب جلیل وامر جسیم فوعزتی لاذیقنک من عذابی او تتوب الی بالطاعة لامیر المؤمنین عم و علی ذریته

(حاشیه: ابتلای ایوب ... حقیقت ...)

(حاشیه: ... الحدیث ...)

الطیبی

الطیبی سبحانه الله از لطف ... جلیله ... و هر نفس که نفس در محنت
کشیده چه نعیمی که ... بر گرفت ... روز نکار
و تیره روز آن بی اعتبار که هر چه بیشتر رو بمنزل نزدیکتر رفتیم و هر چه دم از محبت زنیم و صدمه ... بر داریم
... نشانه است که ... و در حضور حق ... منکوب ... فقر راهست بر حق گذاشته
و عالم و قوف ... است ... بر خیز و قدمی در ... عشق ... و در کوی مردان ... مردانه قدم گذار که
اهل محبت ... نهند و ... نعیم ابدی و جنت ... و اگر فرض کنیم ... و فقر
... فقر ... و نعیم جنت ... الا الله ... معرفت ... در آخرت
... بلذات جسمانیه ... خدای ... که در ...
خاص خدا ... و در لطافات ... رحمت ... لا ... که امیر المؤمنین ...
... عذاب خدا ... قال ...
است از فراق خدا و از رحمت او ... مقام ... مقام وصال ... و ...
الله ... از ... بهشت ... بهشت ... حضرت ...
در اخبار ... مقام ... در معرفت اخبار
است ... مقام ... که ... چیزی ...
و ... بهشت ... لذت ... عظیم تر از لطف لذت
بهشت ... عذاب جهنم ... مقام ... متقضیات
جمله از خدا ... که اکثر ... بهشت ... در عالم برزخ نیز ... لذاید ملتذ میشوند
عبدالله بن سنان گفت صادق عم را پرسیدم از ... بهشت ... از ... که ... و از
و ... لذاید عالم برزخ ... لذت ... لذاید عالم ...
میتوان ... عبدالله بن سنان گفت صادق عم را پرسیدم
از ... بهشت گفت ... گفتم ... دلت ... مدینه ...
... دیدم ... از ... سفید تر از برف و ... سفید ...

(حاشیه: حدیث ... بهشت)

و در میانه آن گنج جواهر چندین یاقوت سرخ گفتم یا رسول الله صلعم این چه بهار است گفت این ثواب تست که در آن
دعا داده است و هر که را چنین درختان دیدم و برگ آن درختان کنیزکان دیدم هر از آن نیکوتر که ندیده باشند در دست هر یک
ظرفی هیچ مثل آن ندیده باشد صادق علیه السلام گفت آن آب که در آن بهشت و میوه که خوردند و درخت سبز باور نکنید و آن آب
بر درخت و نصیحت قسم دلکو و آن آب بهشت میده بهر دل تو نمی بهشت سیدم هرکز از آن خوشبوتر چیزی نبود
طعام گفتم یا رسول الله صلعم کار آن چیست گفت این کنز بهر چیز است که حق تعالی از برای سنقر مثل جمیع
مؤمن چیزی وفات کند روح و ریحان بدهند و از آن شراب بهشتی مرده و دشمن چون وفات کنند روح و رسم
بولوی بر او است بر بدن و جسم در آتش دوزخ بیند و جهان داد و در بر او است که حق تعالی است از برای اشقیا
آفریده است و او را دوزخ است از برای دشمنان عدا فی الاصل کتاب النجوم الشیاطین و فی البرزخ یعنی الیوم عرض
تحت النجوم التی جنها و اعدا بعدها در ترکی تعیین یاقوت و مرجان بسیار عزیز بر کار الله اقبال سعدی و نه مدالی
که وطن یا لوح خط و در تنها و اولادی مقدس کیاهی داکر متوکل یعنی حمد حقه یا روح الله با کی برنج جبه ولات است
که ابرو رد مندان از در دیدن شفا یافته و این حاجتمندان را حاجات روا شده گفته آنکه بدور مظلوم شد و التی بر مقبره
متبرکه علی بن ابی طالب برده اند در کتب جا و بعید فرقتی له الذاکر کتاب مسطور است که در کتاب بحا روضه بود و در تخت
کوه حنین مسطور است که در سنه یازده و هفتاد و پنج در میانه سنقر و میانه بن حقه جمع حقی بسر وقع شد لبس احد
از آن لشکر مشهد مقدس امیر المؤمنین علیه السلام عبور بر عیسی نکر یا لشکرهای تمام کرده فقیر دو اسوار آن لشکر آمدند چنین سر ریسته
رسیدند که از این اول شد و دیگری مشغول که آن شاه گاه سنقر با سوار آن دم حق از یکی شتاب باز شد حمد نکرها او سوه
او و دیدی بعقبی حقه یا یک تند که آمده است با حمید حقه این گفت و فرار کرده آن دیگری مانع شد تا ز بیرون
داد و تعاقب کردند در بیمن روزی بر جسد آمده من از اسب فرود آمد اسب سر دلگاه داخل شد و روضه منوره
مقدس واقف کرد به سنقر از کتف آن بیاد و رید او علما آمدند و آن بدور که از تخت ضریح مقدس بیگستند
داد و دولت حمد حقه بقدیع بنده که مرکوب یا ابا الحسن بنم چه دتو عزیبی دعاوات عرب حق شد آن وقت بر تو دخیل
سلام و پیوسته تفرع برمیخاد و در گفت قبلا یا ابا الحسن دخیلک دخیلک در آن یا دکتشهها را د و سه از ضریح جدا میکند
داد و مرکوب تحفه مکن ذنام حمد حقه ای یا ابا الحسن بیای و سه کردند و نزد سنقر بردند و سنقرا از کفه قیقد او عفو آن گنه بود
حمد حقه

حمد حقه بد دولت دینار و یک اسب خرید و این بلطف الحق بر بن رضا فرزند نسبت یا به رفت که من و عیال
نماید را در کو چنین ثبت شد و دفن در حوار مرقد مطهر با و الد حمد حقه عن خاطر آل خواب الایام که وقت دیدم در هر سرزمین
لیس والدی بر جواب است و در هر کتف دیدم ابوالبقا شیخ یوسف آزادی هر که با او بود این مرد بدون و برادر او حقه
سرخ دعا نه کبچه و با او بود مملوکی که بر سر او بود شقیقه لیس و اهل قبیله انه بعد شد در جهک امکه کنه خطا شده و در
برابر سنگها السلام نه و گفت امیر المؤمنین علیه السلام تو سنقر سلام میکند برتو دو تو به و باز گشت مرا بدل خدا و از
تو عذر تقصیر بر خواهد دادیکی حقی گشت الحمد تو فرستاده است بالکف تا آن مرد که که بعد ان الذی و الذی برسید
سبب این چه چیز است گفت به رسیکه سنقر امیر المؤمنین علیه السلام در خواب دیده آن در دست آنحضرت حربه بوده
مسفر بجز دشمن بجد که اگر از دیگر ای علیه السلام دخنت هر آینه تو سه بالین حربه ها را ک مرکنم را در گوید تحقیق کار و سه خلعت
دلکه فرستاده علیه و با او بود یازده رطل از طلا که گفتم حقه دیدم ایس آن طلا ها علیه السلام سه قدح طلا از برای ضریح مقدس خیره
و انها بعد از آنکه بعمول شد در این حلقه که الان بر ضریح مقدس است و الا آنکه که ضامن شد او لایس امیر المؤمنین علیه
در باب در خواب دیده که با دو فرمود بر کرد لوح سنقر کرد را بقه بد و ر سر که او سه گرفته لبس رجوع بطوس مشهد د و رمانده
آن امیر سه را استوار بجا آمد که نوله لو بدیع الله چه حکمت است که هر بیانی و از حفظ اینها بر کتف اند کار امور کرد
دولت لبس بفرمی تعلیم بر و آنیه آنی ذلقه حمید حقه و در مطلع بر سازند و در آن امانت آلات و حفظ امانه
مر سیار زند در شبستان بکار و الصعق روز که متوجه عقاب شده نظم برای کند ساختند زند و عیب کرد حق و ساعه
حکایتی دو دیار او را حقه یا شد رضا فقیر و آورد آنند چه این قضیه بسیار سنتهای دارد و قضیه آنکه عابدی کور خانه زاده
خلوتی شد غلامان الهی را سرد و آنکه ناپدید که از خدمت رحمت یان حصار زهر و رز بید و آنکه خیلی که کور و ضعف از روضه
رسول الله بیرون شیش کنند و آنکه یکی از آن صنف ان بر فیکی احتسال تمام در زندگی کرده و آنکه بابه که اطبا ایشان از معالجه
در درمانی عاجز آمدند و آنکه که از بهر یکی جگر سه رکنی از زهر بلا بالا کفته و آنکه و عزیزی که چندان انس حیات حیله
بیرون کنند و فاتحی کو یم گفت آن مهر منیر گفت آن یکی حجه که آن دستگیر هست او هم نام موسی کلیم موسی کاظم است علیه
از کتاب عیسیٰ مرویست که تجی و ذات آن روز که با دو لوح او در مدینه ند فضل بن ربیع و لو آنحضرت فرستاد آنحضرت در
مقام رسول خدا الیاتی که لبس ادرکه یکر فتی و حبس نمود آنحضرت و آنچه از آن کتب مرویست که رشید پلید مرد
بکر فتن موسی بن جعفر علیه السلام و حتی آنکه آنحضرت در جانب سر مطهر جد بزرگوار خود بنماز ایستاده لبس نماز را قطع کرده

بن الحسین الحسین قطع نماز ... از بزرگواران ... از روز اول مقدر شده بود که ... در سجده معصوم شیخ ...
از فرق تا بیت ... بلا ... رکعت و دیگری در نماز از ... سر ... در دو ضربت ...
سر از ... جدا کنند و یکی دیگر ... فضل ... بر ... ملعون ... رسید ... روضه رسول خدا بر فرق ...
... عزیز ... صلوة ... کعبه ... در هنگام ... ایشان مرتاضند و آداب ... رکوع و سجود ...
از ... ایشان ... در ظاهر ... کیفیت ... در ظاهر ... از ... ظاهر ...
آنحضرت علیه السلام ... بود ... رسول الله صلی الله علیه ... آنچه ... رسید ...
و ... از هر جانب ... مشغول گریه و فغان ... آنحضرت ... ملعون ...
آنحضرت ... و ... آنحضرت ... که ... ملعون ... سلام ...
... در بعضی ... القصه بعد از کیفیات ... آنحضرت ... در بعضی ... سپردند
آن ملعون آنحضرت ... گرفت ... آن بزرگوار ... علیا ...
... آنحضرت ... در ... آنحضرت ... که ...
... آنحضرت ... از ... رسول ... که ...
از ... که ... حضرت ... آنحضرت ...
که ... مظلوم ... مسلمانان ...
... لعنت ... رفقه ... در بعضی از روایات هست که ...
... رسیدند ... ملعون ...
حسین ... بیند ... موسی بن جعفر ... بیند ... ابو جعفر ...
... آنحضرت ...
... حسین ... ملعون ... که ...
...
... که ... دیدم که ...
... نماز صبح ...
روز

روز ... وقت افطار ... رسید ... آنحضرت ... حسین ...
رسول الله ... عطش ... علی بن الحسین زین العابدین ... علیه السلام ... در ...
شام شد ... عن جعفر بن محمد ... ابی محمد بن علی ... ابی علی ... حمل یزید له ...
علی بعیر ... بغیر وطاء ... ورأس الحسین علیه السلام علی علم ونسوتنا خلفی علی بغال فاکف والفارطة خلفنا
وحولنا بالرماح ان دمعت من احدنا عین قرع راسه بالرمح ای عزیز ... قضیه ...
موسی بن جعفر ... که ... رسول ...
... علم ...
... حسین ...
و ... حتی اذا دخلنا دمشق صاح صائح من اهل الشام هؤلاء سبایا اهل البیت الملعون
... موسی بن جعفر ... حسین ... قال الصادق علیه السلام لما ادخل
علی بن الحسین علی یزید لعنه نظر الیه ثم قال له یا علی بن الحسین فما اصابکم من مصیبة فبما کسبت ایدیکم فقال علی بن
الحسین علیه السلام کلا ما هذه فینا نزلت وانما نزلت فینا ما اصاب من مصیبة فی الارض ولا فی انفسکم الا فی کتاب من
قبل ان نبرأها ان ذلک علی الله یسیر لکیلا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتاکم فنحن الذین لا نأسی علی ما فاتنا
من امر الدنیا ولا ...
که ... حسین ...
...
... الحمد لله الذی لا یبلغ نعمه بالاتمام ولا یکدر
عطایاه بالامتنان ولا یغیر عادته بالاحسان علی اهل الطاعة والعصیان والصلوة علی من بعثه
بالمعجزة والبرهان وجعله هادیا الی سبیل الفوز والرضوان محمد المبعوث علی کافة الانس
والجان وعلی اخیه الرشید المسدد فی جمیع احواله الی سبیل الرحمن وعلی ابنائه المعصومین من ...

والطغيان وعلى سيئاته والسعة بذل له اعلم الحمد وحين جميع الاديان اما بعد فقوله تعالى
في سورة الزمر واذا مس الانسان ضر دعا ربه منيبا اليه لزوال ما يجده من العقدة لانه على
لفظ مبعد الكل منه نسي ثم اذا خوله اعطاه تفضلا فان التخويل مختص بالتفضل نعمة منه ونسي
نسي ما كان يدعو اليه ان الضر الذي كان يدعو الله الى كشفه من قبل من قبل النعمة وجعل لله
اندادا شركاء ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك قليلا انك من اصحاب النار الاية قيل نزلت
في ابي جهل انه كان رسول الله صلعم عندما ضره فكان اذا مسه الضر بعض السقم دعا ربه منيبا اليه مع قوله فيه رسول الله
ما تولانا ثم اذا خوله نعمة منه نسي ما كان يدعو اليه من قبل النعمة ما كان يقول في رسول الله صلعم واذلك
قال الله عز وجل تمتع بكفرك قليلا ... در فيق شريعت و ... التخصيص اليقين كه ... مثل جملة
الاثار والآيات ... لفظى عام ... مع ... خاص ...
در حقيقت ... بعموم لفظ است نه بخصوص سبب ... والله اعلم است كه عبد بايد در حلة
وعلاء و در حصول ... مرض و صحت و نعمت و ضر دعا الله تعالى بكند ... و دائما متوجه بجانب حق حقيقى باشد و شكر خدا
و سلبه حلب منافع دينية و دنيوية و دفع مضار ... در وقت فقر و در وقت غنى و مرض و صحت بجانب حق تعالى توجه
و در هنگام ... امور ... حاجات ... و منه غفلت كه ... احتياج
علم ... نمايد و محو و حصول ... مع ... باشد با باب ...
... نه ... كه ... حديث در ...
... ابو حنيفه ... اى ... الهى يا الهى انا المحتاج الى النظر
... در وقت ... كريم ... الهى ... المحتاج الى ...
فاى وقت اكل بالحلال او وقت النعمة التى هنا لى فيها الطيبات من رزقك وفقتني لها
لابتغاء مرضاتك وقويتني بها على ما وفقتني له من طاعتك ام وقت العلة التى
محصتني بها والنعم التى اتحفتني بها تخفيفا لما تثقل به على الظهر من الخطيئات ... عزيز
... ازل ... مرايد ... وهمت از دل ... مرايد ... از ... خدا ... ابو ...

مرايد

حديث روید ادعوی

وآداب دعا ... ادب ... مستعد ... بايد كه حافظ نه هر كه چهار ابرو بتراشد قلندرى داند نه هر كه آينه سازد سكندرى داند
فدا رحمت ... عافيت سوزم كه ... اكسير كيميا كرى داند ... بايد ... بايد كه ... مصرعه ... نمايد كه ...
صفت خشيه ... كه ... شعبه ... نفاق و ... محكم ... نقض عهد و خلف ... عليه
و ترك ... و تدليس و ريا و سمعه و كوايها ... كه ... مستكلم است كه ... در علامات متعلق توبت نمايد و اگر
احيانا متعلق نمايد صفت ... نه كار ... عليه ... باب ... صفت ...
شريف ... ستمته ... اذا رأيتم الرجل قد حسن سمته
وهديه ... منطقه و تخاضع في حركاته فرويدا لا يغرنكم فما اكثر من يعجزه تناول الدنيا وركوب الحرام
منها لضعف نيته ومهانته وجبن قلبه فنصب الدين فخا لها فهو لا يزال يختل الناس بظاهره فان تمكن من حرام اقتحمه
واذا وجدتموه يعف عن المال الحرام فرويدا لا يغرنكم فان شهوات الخلق مختلفة فما اكثر من ينبو عن المال الحرام وان كثر
ويحمل نفسه على شوهاء قبيحة فياتي منها محرما فاذا وجدتموه فرويدا لا يغرنكم حتى تنظروا ما عقدة عقله فما اكثر من ترك ذلك
اجمع ثم لا يرجع الى عقل متين فيكون ما يفسده بجهله اكثر مما يصلحه بعقله فاذا وجدتم عقله متينا فرويدا لا يغرنكم حتى تنظروا
امع هواه يكون على عقله ام يكون مع عقله على هواه وكيف محبته للرياسات الباطلة وزهده فيها فان في الناس من خسر الدنيا والآخرة
ويترك الدنيا للدنيا ويرى ان لذة الرياسة الباطلة افضل من لذة الاموال والنعم المباحة المحللة فيترك ذلك اجمع طلبا
للرياسة حتى اذا قيل له اتق الله اخذته العزة بالاثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد فهو يخبط خبط عشواء يقوده اول باطله
الى ابعد غايات الخسارة ويمده ربه بعد طلبه لما لا يقدر عليه في طغيانه فهو يحل ما حرم الله ويحرم ما احل الله لا يبالي ما فات من دينه اذا
سلمت له رياسته التي قد شقي من اجلها فاولئك الذين غضب الله عليهم ولعنهم واعد لهم عذابا مهينا ...
... ابو حنيفه ... كه در احوال ... نوشته
كه در بازار ... درم ... درم ... و جنس ... بودند
اورده ... شبهه ... و مخلوط ... چنانچه ... حرارت
اورده در ... منقول از ... كه گفت روزى ... حضرت رسالت
در سايه درخت توقف كرديم ابو حنيفه ... گفتم ... حضرت رسالت

فرمحه که نفع گرفتی از غرم و ورقی دار بهر وجه که باشند در معرض زوال است و صاحب لیتر در حیث مدلفی منت از
سایهٔ درخت من بهیچ وجه کریم تا در معرض زوال باشد لیتر است حقیقة مصداق حضر الدنیا و الاخره که در شأن سلیمان [illegible]
خشیته [illegible] و از روز [illegible] خشیتی [illegible] یوم [illegible] صاحب [illegible] از ان [illegible] کان [illegible] فضل [illegible]
نه لذت دنیا برد و نه لذت آخرت [illegible] در در خزانه [illegible] [illegible] از علوم
[illegible] معاندت و مقابلت [illegible] [illegible] ایم من
و در مجلس [illegible] [illegible] علیه [illegible] یوم [illegible] [illegible] حدیث [illegible]
و لکن [illegible] جعل [illegible] الا [illegible] الیه [illegible] الحق [illegible]
[illegible] و دوام النعیم [illegible] ولا تنفد و ان کنز
ما [illegible] ان اتبع [illegible] عذاب [illegible] الانقطاع له ولا زوال [illegible] فتمسکوا و السنته
فاتقوا دوا [illegible] [illegible] [illegible] ارد [illegible]
[illegible] است لیتر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] است
[illegible] علیم علام [illegible] [illegible] حکم [illegible]
[illegible] طبیعت [illegible] [illegible] [illegible] است [illegible]
[illegible] الطاعه [illegible] هذا النفس و مخالفة الهوی
و الاعراض عن الدنیا [illegible] [illegible] [illegible]
امیرالمؤمنین [illegible] عن محمد بن قیس عن ابی جعفر علیه السلام قال کان امیرالمؤمنین علیه السلام [illegible]
[illegible] اسواق الکوفه سوقا سوقا و معه الدرة علی عاتقه و کان لها طرفان و کانت تسمی السبیبة فیقف
علی سوق سوق فینادی یا معشر التجار [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
موعظه [illegible] و تبرکوا بالسهولة و اقتربوا من المبتاعین و تزینوا بالحلم و تناهوا عن الکذب
و الیمین و تجافوا عن الظلم و انصفوا المظلومین و لا تقربوا الربا و اوفوا الکیل و المیزان و لا تبخسوا الناس اشیاءهم

و لا تعثوا

11

ولا تعثوا فی الارض مفسدین فیطوف فی جمیع اسواق الکوفة فیقول هذا ثم یقول تفنی اللذاذة ممن نال صفوتها من
الحرام و یبقی الاثم و العار تبقی عواقب سوء فی مغبتها لا خیر فی لذة من بعدها النار [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عقاب [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] قالت النملة [illegible] العلق قالت النملة انت
[illegible] سلیمان [illegible] داود قالت النملة [illegible] حروف اسم [illegible] داود
سلیمان [illegible] قالت النملة [illegible] داود [illegible] یا سلیمان [illegible] استدلال
[illegible] سلیمان [illegible] حروف اسم سلیمان [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] حروف داود [illegible] [illegible] ثم قالت له
[illegible] المملکه [illegible] سلیمان [illegible] قالت النملة [illegible] جمیع
المملکة کما سخرت لک [illegible] الریح [illegible] زوال الریح [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] حتی اذا اتوا علی واد النمل [illegible] النمل [illegible]
وحملته الریح [illegible] و هو واد ینبت فیه الذهب و الفضة [illegible] النمل [illegible] قول [illegible]
[illegible] ینبت فیه الذهب و الفضة و قد [illegible] النمل [illegible] قدرت علیه قالت
نملة یا ایها النمل ادخلوا مساکنکم لا یحطمنکم سلیمان و جنوده و هم لا یشعرون [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] فتبسم ضاحکا من قولها [illegible] حملت [illegible] النملة
الی سلیمان [illegible] [illegible] بالنملة [illegible] سلیمان یا ایتها النملة [illegible]
انی [illegible] و انی لا اظلم احدا قالت النملة بلی [illegible] سلیمان [illegible] یا ایها النمل ادخلوا مساکنکم [illegible]
خشیت ان ینظروا الی زینتک فیفتتنوا به فیبعدون عن الله [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

سلیمن بن عبد الملک [illegible] حکایت [illegible]

بابا لحاق مزینه نوشت تا از دیلمستان ازینها المرغا فدفد قوتند کی اینست سر تفریح اخبار [illegible] منع کم [illegible] انمی جالست اغنیا
الکرچه فی الجنة دنیا البرت باشد اصلاحه قناعت ترتیب [illegible] الانبیا رکم [illegible] حق بیز نظر [illegible] کنیزک سلیمن [illegible]
عبد الملک فی الموعظة السعید [illegible] قال کان سلیمن بن عبد الملک [illegible] جمیلا بهیا وکانت له هیبة حسنة
فلبس یوما ثیابا حمرا و رقیقة [illegible] له جاریة کانت له خطیة عنده قائمة علی راسه وکان اعجب بنفسه کیف ترین
هذه الهیئة فقالت انت نعم المتاع لو کنت تبقی غیر ان لا بقاء للانسان انت خلو من العیوب [illegible]
النفس غیر انک فانی لا کی [illegible] عیب [illegible] چنین مردن [illegible] الله [illegible]
وحکو نرچینی نمایند که محبت مال و علم و جاه و ریاست [illegible] بمحبت حضرت الله [illegible]
روی ان سلیمن [illegible] عصفورا یقول لعصفورته لم تمنعین نفسک و لو شئت اخذت [illegible] سلیمن [illegible]
فالقیته فی البحر فتبسم سلیمن من کلامه ثم دعاهما فقال للعصفور اتطیق ان تفعل ذلک فقال لا یا رسول الله ولکن
المرء یزین نفسه ویعظمها عند زوجته فقال سلیمن للعصفورة لم تمنعیه من نفسک [illegible] فقالت یا نبی الله انه
لیس محبا [illegible] لانه یحب معی غیری [illegible] کلام العصفورة فی قلب سلیمن [illegible]
[illegible] وان لا یحب [illegible] عیرا ان دل [illegible] خداوند عالم
چگونه و اعظم [illegible] لطف و عنایت دارد چه گونه [illegible]
زینت دنیا مشغول [illegible] زبان [illegible] و توبیخ و سرزنش [illegible]
عصفوران [illegible] غرض [illegible] لاهیا [illegible] کلام [illegible]
[illegible] ارضا و نظر البصیرت [illegible] خوش [illegible]
[illegible] چنانچه [illegible] از [illegible] عصفوران [illegible] چنین [illegible]
نور محبت خداوند [illegible] محبت [illegible] ذاق حلاوة
و کر نه گفت [illegible] فی طالب [illegible] الحبیب فی [illegible] غیر [illegible] سلیمن [illegible]
محبتک [illegible] فلما [illegible] فانتزع [illegible] مصدق لقول [illegible]
محبتی حضرت پروردگار [illegible] سلطنت [illegible] اعتبار [illegible] انه [illegible] عصفور

یقول

یقول از وجته ادنی [illegible] لعل الله یرزقنا و لا نذکر الله فاذکرنا فتعجب سلیمن علیه السلام [illegible] النبیه خیر من [illegible]
و فتح [illegible] که [illegible] چه باشد از [illegible] هر چه باشد بهتر است [illegible] یا ایها الناس علمنا منطق الطیر
و اوتینا من کل شیء [illegible] الملک و النبوة و [illegible] سلیمن [illegible] الله [illegible]
و دعا الناس [illegible] التصدیق [illegible] المعجزة [illegible] و اوتینا من کل شیء [illegible] لهو الفضل المبین
[illegible] الملک والنبوة [illegible] سلیمن [illegible] معرفة المنطق [illegible] و معرفة اللغات و منطق الطیر و
البهائم و السباع و کان اذا [illegible] تکلم بالفارسیة و اذا قعد [illegible] تکلم بالرومیة و اذا
خلا [illegible] تکلم بالسریانیة و النبطیة و اذا قام [illegible] تکلم بالفارسیة و اذا جلس [illegible]
تکلم بالعبرانیة [illegible] سبحانه [illegible] ملک [illegible] الدنیا کلهم
من الجن و الانس و الشیاطین و الدواب و الطیر و السباع و اعطی علم [illegible] و منطق [illegible] صنعت الصنایع
العجیبة [illegible] الله [illegible] و ذلک قوله علمنا منطق الطیر [illegible] اعطی داود و سلیمن [illegible] احد من انبیاء الله
[illegible] علمنا منطق الطیر [illegible] و عصفور [illegible] قال [illegible] عباس [illegible] علمنا منطق الطیر
[illegible] کلام [illegible] الروح
[illegible] سلیمن بن داود [illegible] قال [illegible] کلام [illegible] علوم الدنیا
[illegible] خلیفة [illegible] سلیمن [illegible]
[illegible] خداوند عالم [illegible] که خداوند عالم [illegible]
[illegible] منصب [illegible]
[illegible] دنیا [illegible]
حلقت [illegible] دریا [illegible]
[illegible] کتاب [illegible]
[illegible] بن [illegible] الحسینی [illegible] بزرگوار [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible]
[illegible] سید [illegible] بزرگوار [illegible] سید [illegible]
[illegible]

که حق دختر اصحاب [illegible] منوق [illegible] و برکات [illegible] سعد و نظرت بابا [illegible] فاطمه سرایت کرد و نظر [illegible]
غائب فقال [illegible] ولبعض اجابات [illegible] نعت الغراب فقلت من شفاه و بلیک تا
غاب قال [illegible] فقلت من هو قال الموفق للصواب ان الحسین [illegible] بین الاسنة والقضاب
[illegible] محمد حنفی [illegible] که [illegible] در [illegible] سبزه [illegible] اطراف [illegible]
و در اعضای او [illegible] کیفیت [illegible] متوجه [illegible]
اوجه [illegible] صفت در [illegible] صغره [illegible] اول [illegible] که [illegible]
تا [illegible] او [illegible] بیماری [illegible] صغر [illegible] فا [illegible] الحسین [illegible]
مع الثواب [illegible] حنفی [illegible] وصیت [illegible] ثواب [illegible]
کرمک [illegible] النبی [illegible] حنفی [illegible] قتلت الحسین وقال [illegible] حقا [illegible]
العذاب [illegible]
[illegible] ثم استقل به [illegible] فلم یلتق [illegible] الجواب [illegible]
[illegible] سلیمی [illegible] بلاد [illegible] الحسین [illegible] فاطمه [illegible]
[illegible] حنفی [illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible] الله [illegible] مرحوم [illegible]
[illegible] خاتم [illegible] سلیمی [illegible] خاتم [illegible]
[illegible] فی حقیقة [illegible] قاصد [illegible]
[illegible] الحبل [illegible] الرحمن الرحیم الحبل [illegible]
[illegible] المؤمنین [illegible] قال الله تعالی فی سورة الروم [illegible] ولقد ارسلنا من قبلک رسلا الی قومهم فجاؤهم
فانتقمنا من الذین اجرموا وکان حقا علینا نصر المؤمنین [illegible] مسلم [illegible]
[illegible] نار جهنم یوم القیمة ثم قرأ وکان حقا علینا نصر المؤمنین [illegible]
[illegible] المؤمنین [illegible] علم [illegible]
[illegible]

الحبلی

13

الحبل [illegible] فی النصر [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی [illegible] وتنزه [illegible]
مبدع البدایع بلا [illegible] ومکون الکائنات بلا سبق [illegible] والصلوة علی [illegible]
ذی الجلال [illegible] ورحمته الواسعة علی [illegible] القابلة للکمال [illegible]
النافخ [illegible] الاراضی [illegible] الذی صار وجوده [illegible] العقول [illegible] العقال [illegible]
[illegible] من الطبیعة [illegible] افضل السفراء والمعارجین الی معارج الکمال سید [illegible] المبعوث
[illegible] من الاقوال وعلی من [illegible] جمیع الاحوال [illegible]
[illegible] الاصحاب والتابعین [illegible] صور النفاق [illegible] مواد الضلال نار الله الموقدة علی [illegible]
من الجبال وسیف الله [illegible] علی [illegible] واهل البغی [illegible] عالم التقدیس والتنزیه
والابتهال المسمی باسم الله العلی المتعال وعلی [illegible] المفطورة من [illegible] عالم [illegible]
فی [illegible] خطیب عالم العزة والجبروت [illegible] البتول العذراء سیدة النساء فاطمة الزهراء وعلی [illegible]
اما بعد فقد قال الله تعالی فی سورة الروم [illegible] ولقد ارسلنا من قبلک رسلا الی قومهم فجاؤهم بالبینات
فانتقمنا من الذین اجرموا وکان حقا علینا نصر المؤمنین [illegible] الله کان
حقا علی الله [illegible] نار جهنم یوم القیمة ثم قرأ وکان حقا علینا نصر المؤمنین [illegible]
[illegible] المؤمنین [illegible]
[illegible] الروایة [illegible] المؤمنین [illegible]
[illegible] النبیة [illegible]
[illegible] المنصور [illegible] العصمة [illegible] القول [illegible]
[illegible] خداوند عالم [illegible]
[illegible] ظلم [illegible]
[illegible]
[illegible] علی [illegible]
عن ابی خدیجة [illegible] علی ابی الحسن [illegible] ان الله تعالی اید المؤمن بروح [illegible]

در بیان فروتنی

فی کل وقت یذنب فیه ویعتذر فیه [illegible] وتشیخ [illegible] عنه [illegible] وهذا قول الله تعالی وایدهم بروح منه

و فی الکافی عن ابی عبد الله علیه السلام قال ما من قلب الا وله اذنان علی احدهما ملک مرشد وعلی الاخری شیطان مفتن هذا یامره وهذا

یزجره وهو قول الله عن الیمین وعن الشمال قعید ما یلفظ من قول الا لدیه رقیب عتید [illegible] خدا و رسول [illegible] در این مقام

[illegible] در قلب [illegible]

[illegible] اصلاح [illegible] شیطان [illegible]

[illegible] عن [illegible] قال سمعت

ابا عبد الله علیه السلام یقول المؤمنة اعز من المؤمن والمؤمن اعز من الکبریت الاحمر فمن رای منکم الکبریت الاحمر [illegible] قال سمعت

ابا جعفر علیه السلام یقول الناس کلهم بهائم ثلثا الا قلیل من المؤمنین والمؤمن غریب ثلث مرات [illegible] مومن [illegible] خداوند

[illegible]

[illegible]

[illegible] معشوق [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فی کل [illegible]

قال سمعت ابا عبد الله علیه السلام یقول ان رسول الله صلی الله علیه وآله صلی بالناس الصبح فنظر الی شاب فی المسجد [illegible] مصفرا لونه قد نحف جسمه

وغارت عیناه [illegible] فقال له رسول الله صلی الله علیه وآله کیف اصبحت یا فلان قال اصبحت یا رسول الله موقنا فعجب رسول الله صلی الله علیه وآله من

قوله وقال ان لکل یقین حقیقة فما حقیقة یقینک فقال ان یقینی یا رسول الله صلی الله علیه وآله هو الذی احزننی [illegible]

[illegible] عن الدنیا وما فیها حتی کانی انظر الی عرش ربی [illegible] وکانی انظر الی اهل الجنة

یتنعمون فی الجنة [illegible] وکانی انظر الی اهل النار [illegible] معذبون [illegible]

[illegible] فقال رسول الله صلی الله علیه وآله [illegible] عبد نور الله قلبه بالایمان ثم قال له الزم ما انت علیه فقال الشاب

ادع الله لی یا رسول الله [illegible] فلم یلبث ان خرج فی بعض غزوات النبی

فاستشهد

فاستشهد [illegible] از [illegible] درسه [illegible]

[illegible] خوانند [illegible]

[illegible]

[illegible] خدا [illegible]

[illegible]

[illegible] والعاقبة للمتقین والحمد لله رب العالمین

[illegible]

اول [illegible]

[illegible]

[illegible] اول خدا [illegible]

[illegible] خداوند عالم [illegible]

[illegible] روح [illegible] روح القدس و روح

الایمان و روح القوة و روح الشهوة و روح البدن [illegible]

[illegible]

[illegible] روح [illegible]

[illegible] روح القدس [illegible] روح [illegible]

[illegible] روح القوة [illegible] اول روح

الشهوة [illegible] روح البدن [illegible] روح [illegible]

[illegible] و روح الایمان [illegible]

[illegible]

[illegible] عن ابی بصیر عن ابی عبد الله علیه السلام

لانه عن علی علیه السلام قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله ان فی الجنة غرفا یری ظاهرها من باطنها وباطنها من ظاهرها یسکنها من امتی من اطاب

[illegible]

ایها المستعد [illegible] سابقون

مقام عقل اول

حدیث مدح [illegible]

الکلام واطعم الطعام وافش السلام وصلی باللیل والناس نیام معنی کجاست یا رسول الله ومن یطیق بذلک امتک قال یا علی
او ما تدری ما اطابة الکلام من قال اذا اصبح و امسی سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر عشر مرات واطعام الطعام
نفقة الرجل علی عیاله ولا الصلوة باللیل والناس نیام من صلی المغرب والعشاء والاخرة وصلوة الغداة فی المسجد فی جماعة
فکانما احیی اللیل کله وافشی السلام ان لا یبخل بالسلام علی احد من المسلمین [illegible] بسیار رحمت
[illegible] معتدل دار [illegible] دو در همه احوال [illegible] داخل
مومنی [illegible] مرتبه مومنین من الاعمال [illegible] المومن مومنا
حتی یکون فیه ثلث خصال سنة من ربه وسنة من نبیه وسنة من ولیه فاما السنة من ربه فکتمان سره قال الله تعالی عالم
الغیب فلا یظهر علی غیبه احدا الا من ارتضی من رسول واما السنة من نبیه فمداراة الناس فان الله امر نبیه صلی الله علیه وآله
الناس فقال خذ العفو وامر بالعرف واعرض عن الجاهلین واما السنة من ولیه فالصبر فی البأساء والضراء یقول الله تعالی فی
البأساء والضراء وحین البأس اولئک الذین صدقوا واولئک هم المتقون [illegible] حقیقه مقام [illegible] محمد [illegible]
[illegible] رشید [illegible] اسباب [illegible]
معذوب [illegible] قوم [illegible] اجابت [illegible]
[illegible] حکایت [illegible]
[illegible] مرد فقیر مومن [illegible]
[illegible] صاحب منزل [illegible] محمد و علی [illegible] صاحب [illegible]
[illegible] کرامت محمد و علی [illegible]
[illegible] مطلع شد [illegible] گفت [illegible]
[illegible] سوار [illegible]
[illegible] غضب [illegible] طلاق گفت [illegible]
[illegible]
[illegible] منزل کرده [illegible]
[illegible] صاحب [illegible]
آنزن گفت [illegible] گفت [illegible] عیب [illegible] گفت [illegible]
مقطع

مقطوع [illegible] گفت [illegible] آراسته باشد [illegible] عیب [illegible] گفت [illegible] طلا [illegible]
[illegible] در منزل آنزن
[illegible] دارم زن [illegible]
[illegible] از منزل بیرون [illegible]
[illegible] عالم بذات الصدور [illegible]
[illegible] خلقک [illegible]
[illegible] رسول خدا [illegible] گفت
[illegible]
[illegible] قطع [illegible]
[illegible] امیر المومنین [illegible]
[illegible] قطع [illegible] خدا [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] قطع [illegible]
[illegible] قطع کرده [illegible]
[illegible] کلام [illegible] گفت [illegible] محمد [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] صاحب [illegible]
[illegible] قطع [illegible] گفت [illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible] برکت [illegible]
گفت [illegible] آدم [illegible]
[illegible] ملاحظه [illegible]
[illegible] آدم [illegible] نوح [illegible] ابراهیم [illegible] عیسی [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible] عیسی [illegible]
[illegible] ابو طالب [illegible]
و ابو طالب باشند [illegible]

وجه ما [illegible] که در سه [illegible] محبت و بذل [illegible] و عطا سه بار رکعت [illegible] از اصحاب او و حسین سه بار رکعت الحسین و اصحاب [illegible]
علی بن ابی طالب الا الحسین سه بار رکعت [illegible] [illegible] که نظر [illegible] برادر [illegible]
[illegible] که [illegible] [illegible] [illegible] الی [illegible] امام صادق [illegible]
و یک [illegible] [illegible] الحسین [illegible] [illegible] [illegible] علی [illegible] خوانند
و [illegible] فی الحقیقة [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible]
و [illegible] الزمان قائم آل محمد از حضرت امام [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] آنحضرت [illegible] [illegible] [illegible] و ملائکه [illegible] پروردگار [illegible] [illegible]
[illegible] آنحضرت ملائکه [illegible] [illegible] حضرت امام حسین [illegible] [illegible] پروردگار
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] قائم آل محمد [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ملائکه [illegible] امام حسین مظلوم [illegible] انتقام [illegible] ملائکه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] امام حسین [illegible] قائم آل محمد [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اول [illegible] خدا [illegible] آل محمد [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عبد الله بن بکیر [illegible] ابا جعفر صادق [illegible] [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible] امام حسین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
حسین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] حسین [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] طلب مغفرت [illegible] از خدا [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] طلب مغفرت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] امام حسین [illegible] [illegible] [illegible]
عباس [illegible] حسین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عباس [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عباس [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] حمزه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

لا تعالی حسینیا

16

[illegible] امام حسین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] دل شکسته [illegible]
[illegible] [illegible] مقام [illegible] قاسم [illegible] ابی طالب [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] قاسم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] قاسم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
خدیجه کبری [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] مجلس [illegible] فی [illegible] الصیام بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی کتب علینا فی هذا الشهر المبارک الصیام [illegible]
فی لیالیه و ایامه بالرکوع و السجود و القیام و فضلنا به علی جمیع الامم و الاقوام و الصلوة و السلام علی معلم الاحکام
و الحلال و الحرام نور الکلمة [illegible] و الصفا و الکعبة و المقام [illegible] [illegible]
[illegible] الهدی و العروة الوثقی و علامة الاعلام [illegible] [illegible] [illegible] محمد [illegible] علی کافة الانام و علی
آله الطیبین الطاهرین المعصومین من [illegible] [illegible] علیهم السلام [illegible]
الله علی المجالسین [illegible] [illegible] [illegible] سورة البقرة یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم
الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم لعلکم تتقون ایاما معدودات [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] یا ایها الذین آمنوا استعینوا بالصبر و الصلوة [illegible] ان الله مع الصابرین
خداوند [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] صبر [illegible]
و صبر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] در فضیلت صبر بسیار است [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] باب فضل [illegible] عن ابی جعفر [illegible] [illegible]

من شعبان فحمد الله واثنى عليه ثم قال ايها الناس قد اظلكم شهر فيه ليلة خير من الف شهر وهو شهر رمضان فرض الله صيامه و جعل
قيام ليله فيه تطوعا من تطوع فيه بصلوة سبعين ليلة فيما سواه من الشهور و جعل لمن تطوع فيه بخصلة من خصال
الخير والبر كاجر من ادى فريضة من فرائض الله عز وجل ومن ادى فريضة من فرائض الله كمن ادى سبعين فريضة من فرائض الله فيما سواه
من الشهور وهو شهر الصبر وان الصبر ثوابه الجنة وهو شهر المواسات وهو شهر يزيد الله في رزق المؤمن ومن فطر
فيه مومنا صائما كان له عند الله بذلك عتق رقبة ومغفرة لذنوبه فيما مضى فقيل له يا رسول الله ليس كلنا نقدر على ان
نفطر صائما فقال ان الله كريم يعطى هذا الثواب لمن لم يقدر الا على مذقة من لبن يفطر بها صائما او شربة من ماء عذب
او تميرات لا يقدر على اكثر من ذلك ومن خفف فيه عن مملوكه خفف الله عنه حسابه وهو شهر اوله رحمة ووسطه مغفرة و
آخره اجابة والعتق من النار ولا غنا بكم فيه عن اربع خصال خصلتين ترضون الله بهما وخصلتين لا غنا بكم عنهما فاما
اللتان ترضون الله بهما فشهادة ان لا اله الا الله وانى رسول الله واما اللتان لا غنا بكم عنهما فتسئلون الله فيه حوائجكم
والجنة وتسئلون العافية وتعوذون به من النار شیخ بزرگوار رحمه الله که ماه رمضان فضیلت در کتابی بنظر رسید که بزرگان
بعضی بهار گفته اند که چنین بهار آید ابر در هوا بایستد باران فرو بارد ... برویاند گلها بشگفاند
صحرا و دشت عنبر گشته اند که ... در رمضان ... عقدها مروارید در بندد همچنین ماه
رمضان در آید مسجدها منور گردد بدعا و عبادات و همچنین ... گردد ... و دلها ... تا آید ...
در هر سینه ... در طلب آیند عارفان در طرب آیند مشتاقان در شوق آیند عاصیان براه آیند ...
بدرگاه آیند جوانان از دنیا ... ببارند و پیران موی سفید در خلق ... که هر روز
از ماه رمضان ... آزاد کرده اند ... شب جمعه و روز جمعه باشند در هر ساعت
چندان آزاد کرده اند که در هر ... آزاد کرده باشند ماه رمضان ... که هر که ...
باشد چنین ... پاکیزه گفته اند سلطنتی که هر که در ... جزا ... عالم ... هر که
در ماه رمضان خلعت سعادت ... در کدام ماه خواهی یافت هر که ... ماه ... بعنوان ...
نداند در کدام ماه ... هر که ... ماه ... در کدام ماه ... ماه رمضان
چند قسم ... اول ... حرمت رمضان و حرمت قرآن ... عصمت است عصمت
از شیطان و عصمت از نیران لصیفد فیه مردة الشیاطین و یغلق فیه ابواب النیران دیوان ... در بند کنند

و در راه

و در راه رنج بسته در بند کنیم که لغت است فتح الجنان و روح الجنان در های بهشت بگشایند در های
راحت بگشایند ... که برکتش برکت نور و برکت کوثر تسحروا فان فی السحور برکة ... است یکی آنکه
خواب ... را از عبادات ... تسبیح که نوم الصائم عبادة وصمته تسبیح ... فرحت است یکی
بنده در وقت افطار و دیگر ... لقاء ملک جبار که للصائم فرحتان فرحة عند الافطار و فرحة عند لقاء الملک
الجبار ... ماه صبر است و صبر بر سه قسم است چنانکه در مجلس ... ذکر ... اول صبر ...
دوم صبر ... از جهت اطاعت سیم صبر ... اگر ... اول روزه ...
روزه ... مسموعات ... معصیت ...
روزه اگر در ... سیم ... علیه السلام
علیک ... من مطلوب ... السلام علیک ... السلام علیک ...
غدا ... اللهم ... بارک لنا فی ... عید ...
مقام ... چنانکه ...
... که در نماز ... عالم ... باشند و در حدیث ... که شهر رمضان
شهر صبر ... واستعینوا بالصبر والصلوة ...
اگر کسی ...
... که ...
روزه ...
...
...
...
...
... در کتاب ...
... توبه ...
...
صورت ... توبه کنم

[illegible]

توبه من قبول خواهد بود یا نه زاهد گفت قبول باشد کدام گناه است که از کرم خدای تعالی بیشتر است آن مرد گفت چه دانم
که قبول است یا نه زاهد گفت در این شهر که می روی که راه است یکی از آن مسلمانان که آنرا [illegible] خوانند و یکی از این
کافران که آنرا [illegible] خوانند می دانی که [illegible] و [illegible] کدام است گفت [illegible] گفت برو بیکی ازین دو شهر اگر بشهر مسلمانان
رفته باشی توبه تو قبول باشد و اگر به کافران رفته باشی توبه تو قبول نباشد آن مرد برفت [illegible] رسید پس [illegible]
روی به [illegible] و [illegible] مرگ [illegible] که بکدام ده رود و قضای ربانی و تقدیر [illegible] چنان شد که ملک الموت
بارسید [illegible] قبض کرد و فرشتگان رحمت گفتند که روح وی [illegible] ببریم و فرشتگان عذاب می گفتند [illegible]
خطاب [illegible] در رسید که ای فرشتگان [illegible] که [illegible] بکدام ده نزدیکتر است [illegible] مسلمانان نزدیکتر
[illegible] فرشتگان رحمت بشارت [illegible] روح [illegible] علیین [illegible]
عظیم است که توبه با طاعت [illegible] رحمت [illegible]
[illegible] که [illegible] اگر دست بهم بدهد و روح [illegible] علیین برسانند [illegible] باشد اگر [illegible]
[illegible] حقیقت [illegible] و [illegible] هدایت [illegible] روز [illegible] بگیرد که [illegible]
حط ذنوب و کفارات [illegible] چنانچه از رسول خدا روایت است که الصوم جنة من النار و از [illegible] حضرت [illegible] کتاب [illegible]
[illegible] الصوم [illegible] الصیام [illegible]
الصوم جنة [illegible] و [illegible] که [illegible] در حق [illegible] الدنیا مزرعة الآخرة [illegible]
قدر [illegible] که [illegible] باطنیه و ظاهریه باشند در دار دنیا [illegible] کنید [illegible] آخرت [illegible]
[illegible] کما فی [illegible] حدیث تفصیل الحقوق وحق الصوم ان تعلم انه حجاب [illegible]
[illegible] و [illegible] الصوم [illegible]
رمضان در صحیفه کامله [illegible] الصیام [illegible]
[illegible]
ولا تنطق [illegible] ولا [illegible]
ذلک کله [illegible] الصیام [illegible] الطعام [illegible]
[illegible] مریم انی نذرت للرحمن صوما [illegible] در کتاب [illegible]
قوم [illegible]
[illegible]

[illegible] و [illegible] کلمه
[illegible] الیک بجذع النخلة تساقط علیک رطبا جنیا [illegible]
[illegible] که [illegible] در [illegible]
روزی [illegible] رسانید اکنون [illegible] که در [illegible] حکمت خطاب رسید
که [illegible] والملائکة متوجه [illegible] اکنون [illegible]
[illegible] گرفتند [illegible] آب که از [illegible]
[illegible] امروز [illegible] فاما ترین من البشر احدا فقولی انی نذرت
للرحمن صوما [illegible] حضرت [illegible] فاحفظوا السنتکم وغضوا ابصارکم [illegible]
ان الله [illegible] کل یوم [illegible] شهر رمضان [illegible] قلت [illegible]
[illegible] شیعه [illegible] جابر [illegible]
من [illegible] التشیع ان یقول بحبنا اهل البیت [illegible] شیعتنا الا من اتقی الله واطاعه وما کانوا یعرفون یا جابر الا بالتواضع و
التخشع والامانة وکثرة ذکر الله والصوم والصلاة والبر بالوالدین والتعهد للجیران من الفقراء واهل المسکنة والغارمین والایتام وصدق
الحدیث وتلاوة القرآن وکف الالسن عن الناس الا من خیر وکانوا امناء عشائرهم فی الاشیاء [illegible] جابر فقلت یا ابن رسول الله ما
نعرف الیوم احدا بهذه الصفة [illegible] المذاهب [illegible] یقول احب علیا واتولاه ثم لا یکون مع ذلک فعالا فلو
قال انی احب رسول الله فرسول الله خیر من علی ثم لا یتبع سیرته ولا یعمل بسنته ما نفعه حبه ایاه شیئا فاتقوا الله واعملوا لما عند الله
لیس بین الله وبین احد قرابة احب العباد الی الله [illegible] اتقاهم واعملهم بطاعته یا جابر [illegible] الا بالطاعة
[illegible] ولا [illegible]
[illegible] حدیث [illegible] است که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] که [illegible]
مصطفی [illegible] مقام [illegible] روز مبارک [illegible] جامه [illegible]
الرحمن [illegible] جنب الیمین [illegible]

نقلست که اویس روزی از مادر اجازت خواست تا بزیارت حضرت مصطفی رود مادرش گفت برو ولکن اگر آن حضرت در خانه نبود هیچ توقف مکن و زود بیا پس بزیارت حضرت آمد و اتفاقا حضرت در خانه نبود از در سرای برگشت چون حضرت رسول بخانه آمد نوری در در سرا دید که هیچ وقت ندیده بود پرسید که کسی درین خانه آمده بود جواب شنید که آری مردی شتربانی اویس نام آمده بود و بتعجیل برگشت و باز رفت حضرت فرمود آری لیکن نور اویس است که در خانه ما هدیه گذاشته و چون رفته [illegible] را طاعت مادر واجب دیدن پیغمبر مستحب زیرا که آنچه از اولیه میراثست و جواب رسول الله [illegible] بحکم بار رؤیت [illegible] و جوب [illegible] دارد [illegible] که روایت حقیقت حاصل نیست و کیا مراد رسول خدا از اطلاق نفس الرحمن بر اویس تشبیه بنفس رحمن باشد از حیثیت طیب طینت و طهارت خلقت اوست همچنانکه نفس انسانی مکون و خیمه [illegible] مرتبه او چون بمقام رحمانیت مقام [illegible] بمقام است که رسیده الیه الرحمن علی العرش استوی اند یعنی الله او الرحیم نمی گوید بلکه نفس الرحمن فرمود و حکمت ذکر تشبیه از جهت آنست که همچنانکه نفس مرد صاحب نفس کامله و قوت اندازه [illegible] است از احتراز از برای حفظ صحت تمام انعکاسات همچنین [illegible] اویس با [illegible] همچنانکه نفس اخبار دارد در هوا همچنین مقام اولیا اینجا ظاهر شده [illegible] تمام مقامات قرب [illegible] تا آن مقام رحمانیت که مقام احاطه بعالم است [illegible] که جامع جمیع مقامات قرب است

قصه در تسمیه این ماه بشهر رمضان چند وجه گفته اند دانا که یکی آنکه رمضان مأخوذ از رمض است بمعنی سوزانیدن و ازین ماه را ازین جهت موسوم شد که گناهان را می سوزاند و این وجه انتخاب [illegible] از حضرت اقدس نبوی روایت شد و وجه دیگر آنکه رمضان [illegible] است از اسماء الهی و شهر رمضان یعنی ماه خداست [illegible] و سلم انما سمی رمضان [illegible] لغت [illegible] شهر رمضان نام نهاده [illegible] در چهار وقت [illegible] شهر الله [illegible] روایت که ماه خدا [illegible] حضرت امام جعفر علیه السلام [illegible] رمضان نگویید [illegible] ماه رمضان چه رمضان اسمی است از اسماء الله تعالی [illegible] بگویید ماه رمضان شهر مبارک [illegible] تسمیه [illegible] زمان و [illegible] ماه مبارک [illegible] مقام [illegible] ماه رمضان [illegible] یوم القیمة [illegible] شهر رمضان [illegible] قال رسول الله [illegible] فاخبر الله [illegible] فرض الله الصوم علی امتک [illegible] فقال النبی

ان آدم لما اکل من الشجرة بقیت فی بطنه ثلثین یوما ففرض الله علی ذریته ثلثین یوما بالجوع والعطش والذی یاکلونه باللیل تفضل من الله عز و جل علیهم وکذلک کان علی آدم ففرض الله عز و جل علی امتی ذلک ثم تلا رسول الله صلی الله علیه و آله هذه الآیة کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم الآیه بعضی از علما فرموده اند که پیغمبران همه روزه ماه رمضان بر سبیل وجوب مرکز گرفته اند امتان ایشان [illegible] مرتبه [illegible] متابعت محمد و امت او [illegible] که [illegible] جاری [illegible] و خواص پیغمبران در روزه ایشان [illegible] لیکن روزه کفاره گناه ابو لبابه است [illegible] آنست که کفاره گناه [illegible] و در کتب [illegible] چنانکه در قضا عید [illegible] مشروع شده یا در شعبه [illegible] روزه ماه رمضان که کفاره گناه ابو لبابه [illegible] صدقت بانه فی جزاء [illegible] فی [illegible] من صوم الله [illegible] فرض صوم شهر رمضان [illegible] والله [illegible] بدلیت [illegible] و الثانیة [illegible] رحمة الله [illegible] حسنیین [illegible] خطیئة آدم [illegible] که [illegible] تخفیف [illegible] که [illegible] موت [illegible] که عقد [illegible] الموت [illegible] که حسنه موجب تخفیف عذاب [illegible] ان الله اعز من ان یعذب العبد مرتین الآیه [illegible] لخطیئة [illegible] زیرا که [illegible] ثمرات الجنة زیرا که [illegible] چون [illegible] طعام لذیذ [illegible] میوه [illegible] در عوض [illegible] روزه [illegible] معقولست که [illegible] آدم [illegible] حضرت رسول منقولست که چون آدم نافرمانی پروردگار [illegible] ماه را [illegible] آدم بیرون [illegible] آدم گریست [illegible] تمام سیاه شد چون ملائکه [illegible] روز [illegible] سیاه و [illegible] بار الها [illegible] خلق آفریدی [illegible] روح [illegible] ملائکه [illegible] آدم [illegible] روزه [illegible] سیم [illegible]

داشت پس چون ثلث آخر سیاهی بر طرف شد پس روز چهاردهم نیز باو ندا رسید روزه داشت پس دو ثلث سیاهی بر طرف شد پس
روز پانزدهم نیز چنین ندا رسید روزه داشت پس همه سیاهی تنش بر طرف شد و باین سبب این روزها را ایام البیض
گفتند پس از آسمان منادی ندا کرد که ای آدم این سه روز از برای تو و فرزندان تو مقرر شد که هر که در هر ماه
این سه روز را روزه دارد چنان باشد که تمام عمر روزه گرفته باشد و در فرائد العلوم [illegible] صاحب [illegible] در تفسیر قوله تعالی
فتلقی آدم من ربه کلمات [illegible] العرش اسماء النبی و الائمه [illegible] ملقنه جبرئیل [illegible] یا علی بحق
یا فاطمه یا محسن بحق الحسن و الحسین [illegible] فلما ذکر الحسین [illegible] دمعت عیناه [illegible]
جبرئیل [illegible] بنکبه قلبی و [illegible] جبرئیل [illegible] هذا [illegible] بصفوة [illegible] فقال
[illegible] یقتل عطشانا غریبا وحیدا [illegible] ولو تراه یا آدم [illegible] و عطشاه و قلة
ناصراه حتی یحول العطش بینه و بین السماء کالدخان فلم یجبه احد الا بالسیوف [illegible] فیذبح ذبح الشاة
من قفاه [illegible] اعداؤه [illegible] رؤسهم هو و انصاره فی البلدان [illegible] کتب سبق فی علم الواحد
المنان فبکی آدم و جبرئیل [illegible] ای عزیزان تامل کنید در چند فقره از این حدیث [illegible]
اول در فقره کربلا [illegible] آدم بدون اختیار [illegible] کم لام حسین [illegible] العترة [illegible] عند قوم
[illegible] اول [illegible] انا [illegible] حضرت [illegible] طینت پاکیزه حسینی در صلب
آدم بود [illegible] نور [illegible] نور [illegible]
[illegible] که از انبیا [illegible] گشته [illegible]
[illegible] حسینی [illegible] چنانچه در حدیث
[illegible] امام حسین [illegible]
[illegible] طینت آدم [illegible] آدم [illegible]
[illegible] فرزند [illegible]
[illegible] مردان [illegible] تعزیت داری و [illegible]
حضرت باری [illegible] فرزند فاطمه [illegible] تعزیت [illegible]
[illegible] تعزیت داری [illegible] حسین [illegible]
[illegible] سید الشهدا [illegible]
[illegible] دفن [illegible] میکنند [illegible]
در اختیار

در اختیار
داعطاء الست [illegible] مظهر [illegible] که مظهر [illegible] آب از [illegible]
[illegible] تا در [illegible]
باشد [illegible] سوال [illegible] سوال
[illegible] سوال [illegible]
[illegible] سوال [illegible]
[illegible]
[illegible] مذهب [illegible]
[illegible]
[illegible] صبر کن [illegible]
[illegible] سید [illegible]
[illegible] معلوم است [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سید [illegible]
[illegible]
[illegible] سید [illegible] حسینی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سید [illegible] ام کلثوم [illegible]
[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله [illegible]
[illegible]

و در اخبار منقوله نیز مذکور شده که الصیام جنة من النار و در حدیث دیگر مذکور است که علی حب جنة و ... [illegible] قسم از اخبار ... باهم
جمع [illegible] حاصل [illegible] انه ... که [illegible] باطن علامات ... گفته [illegible] که از ... غلو ... [illegible] علامات ...
[illegible] است باینکه [illegible] صیام ... [illegible] الصدم ... صیام ... [illegible]
صیام ... [illegible] ... [illegible] قسم اول از اخبار ... [illegible]
و ... [illegible] و در ... [illegible] تسلیس ... و تسلیس ... صیام ... [illegible] مقام باطن
[illegible] ... [illegible] حسینی ... [illegible]
[illegible] ... مقام باطن حسینی ... [illegible]
[illegible] ... صیام ... [illegible]

المجلس ... فی قراءة القرآن الحمد لله المنعم المنان الظاهر فی کل شیء بالبینة والبرهان والباطن لکل شیء ...
لا ... والسلطان النور علی النور ... [illegible] نطاق ... [illegible] المتکلم بالاحسان
... [illegible] والصلوة علی من هو محمد راس الانسان ... [illegible] بالاقبال ...
والقرآن علیه القرآن الملقب بالحبیب المکنی بابی القاسم المسجد المحمود ... وعلی آله ... [illegible]
القرآن والمحول ... [illegible] والمحول علی بیانهم جمیع الطاف ... [illegible]
اولادهم لسبعة ... الرحمن ... [illegible] اخبارهم الرحمة والغفران اما بعد فیقول ... الله تعالی بسم الله
الرحمن الرحیم الرحمن علم القرآن ... [illegible] هذه السورة ... [illegible] الرحمن
وقدم ... النعم ... وتعلیم القرآن فانه ... الشرع و اعظم الوحی ... الکتب ... [illegible]
علی ... [illegible] علم القرآن ... جمیع الکتب ... [illegible]
... [illegible] ... علی خلقه ... [illegible]
الوقعة ... القرآن الکریم ... [illegible] فی کتاب مکنون ... اللوح
[illegible] ... کلام ... [illegible] عن سفیان ... القلم
... [illegible] ... القلم اکتب ... فی اللوح المحفوظ ... [illegible]
... [illegible] ... من نور ... واللوح ... لوح من نور ... [illegible] رسول الله
... اللوح ... [illegible] ... بن سعید ... [illegible]
... القلم ... واللوح ... [illegible]
علی جبرئیل

علی جبرئیل ... [illegible] ... فلا ... علیک ... [illegible] ... السورة بالرحمن لانه
... [illegible] ... اسم جامع ... [illegible] ... کلامه الرحمن علی العرش استوی
... [illegible] ... علی العرش استوی ... [illegible] العالم ... [illegible] العطاء ...
... [illegible] ... جمیع ... [illegible] ... العالم ... [illegible]
... [illegible] ... علم القرآن ... [illegible] ... مقام ... القرآن ... [illegible]
... [illegible] ... التعلیم ... القرآن ... [illegible] ... جمیع العلوم فان
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... ذلک ... [illegible] ... الله تعالی ... [illegible]
... [illegible] ... رسول الله ... [illegible]
... [illegible] ... رسول الله ... [illegible] ... کتاب الله ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... کتاب الله ... [illegible]
... [illegible] ... حتی یطلع الشمس ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... الله ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... فی التوریة ... والقرآن ... [illegible]
... العظیم ... [illegible]
... [illegible] ... القرآن ... [illegible]
... بالقرآن ... [illegible]
القرآن ... [illegible]
... [illegible] ... القرآن
... القرآن ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]

لا يخفى عليك ان استنباط [illegible] لا يعتنى به [illegible] عند العلماء [illegible] بالتجربة [illegible]

[illegible] القرآن [illegible]

[illegible] صاحب علم از قرآن [illegible] صاحب [illegible]

از قرآن استنباط کنند و علم قرآن بچهار قسم منقسم است اول علم تنویر الالفاظ دوم علم [illegible]

سیم علم [illegible] چهارم علم [illegible] مقام رابع

مقام [illegible] الا المطهرون [illegible] الا المطهرون من الکدورات [illegible] القرآن

الا المطهرون [illegible] المتقدم والمتأخر [illegible]

[illegible] القرآن [illegible] القرآن [illegible]

[illegible] يوم القيامة [illegible]

[illegible] القرآن [illegible] الا المطهرون [illegible]

[illegible] القرآن [illegible]

[illegible] تعظيم القرآن [illegible] رسول الله [illegible]

[illegible] القرآن [illegible] تعلم القرآن وعلمه [illegible] قرأ القرآن [illegible]

[illegible] عظم القرآن [illegible]

حکایت ابی حنیفه و معلم پسر

ابی حنیفه [illegible] ابی یوسف [illegible]

[illegible] ابی حنیفه [illegible]

سورة فاتحه [illegible] تعلیم کرده [illegible] سورة فاتحه [illegible]

[illegible] ابی حنیفه [illegible] قرآن

[illegible]

[illegible] کلام [illegible]

[illegible] حکیم [illegible]

[illegible]

و آداب

و آداب طلب [illegible] تعلیم [illegible] باشند [illegible]

[illegible] تعلیم آداب [illegible]

[illegible]

[illegible] علوم [illegible]

[illegible] علم [illegible] در کتاب [illegible]

[illegible]

[illegible] علم [illegible]

[illegible] علوم [illegible] علوم

[illegible] علوم [illegible]

[illegible] علم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] حکیم [illegible]

[illegible] علوم [illegible]

[illegible] قبول [illegible]

[illegible] حکیم [illegible]

[illegible] رب العالمین [illegible]

[illegible]

[illegible] علامت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] تعلیم قرآن [illegible]

[illegible] القرآن [illegible]

[illegible]

[illegible]

تاج الملك وكسيا حلتين لم ير الناس مثلهما [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم

كتب العبد [illegible] و براءة [illegible] قراءة و خواندن [illegible]

كه اين مقدمه [illegible] و خواندن [illegible] مقدمه است [illegible]

[illegible] مقام [illegible] قطعت [illegible]

اول [illegible] قرآن فوق [illegible] اول آيه كه

[illegible] نازل شد آيه اقرأ باسم ربك الذي خلق [illegible] خواندن قرآن لازم است [illegible]

المؤمنين [illegible] القرآن والعمل به ولزوم فرائضه وشرائعه وحلاله وحرامه وامره ونهيه

والتهجد به وتلاوته في ليلك ونهارك فانه عهد من الله تعالى الى خلقه فهو واجب على كل مسلم ان ينظر كل يوم في عهده ولو خمسين آية

واعلم ان درجات الجنة بعدد آيات القرآن فاذا كان يوم القيامة يقال لقارئ القرآن اقرأ وارق فلا يكون في الجنة بعد النبيين والصديقين

ارفع درجة منه [illegible] قرآن [illegible] جميع علوم و احكام [illegible] درجات بهشت [illegible]

[illegible] احكام و آداب و اعتقادات [illegible] قرآن [illegible] درجات بهشت [illegible]

[illegible] قرآن در يوم القيمة باحسن صور

[illegible] در دنيا [illegible] احسن [illegible]

[illegible] آخرت [illegible] دنيا [illegible]

[illegible] قرآن باختلاف اصناف [illegible]

[illegible] در قيامت [illegible] خالص

[illegible]

[illegible] سعد الخفاف عن ابي جعفر عليه السلام انه قال يا سعد تعلموا

القرآن فان القرآن يأتي يوم القيمة في احسن صورة نظر اليها الخلق والناس صفوف عشرون ومائة الف صف ثمانون الف

صف امة محمد واربعون الف صف من سائر الامم فيأتي على صف المسلمين في صورة رجل فيسلم فينظرون اليه ثم يقولون

لا اله الا الله الحليم الكريم ان هذا الرجل من المسلمين نعرفه بنعته وصفته غير انه كان اشد اجتهادا منا في القرآن فمن هناك

اعطي من البهاء والفضل ما لم نعط ثم يجيء حتى يأتي على صف الشهداء فينظر اليه الشهداء ثم يقولون لا اله الا الله الرب الرحيم

ان هذا الرجل من الشهداء نعرفه بسمته وصفته غير انه من شهداء البحر فمن هناك اعطي من البهاء والفضل ما لم نعط قال فيجيء

حتى يأتي

حتى يأتي على صف شهداء البحر في صورة شهيد فينظر اليه شهداء البحر فيكثر تعجبهم ويقولون ان هذا من شهداء البحر نعرفه بسمته

وصفته غير انه من الجزيرة التي اصيب فيها كانت اعظم هولا من الجزائر التي اصبنا فيها فمن هناك اعطي من البهاء والجمال والنور

ما لم نعط ثم يجيء حتى يأتي صف النبيين والمرسلين في صورة نبي مرسل فينظر النبيون والمرسلون اليه فيشتد لذلك تعجبهم

ويقولون لا اله الا الله الحليم الكريم ان هذا النبي مرسل نعرفه بصفته وسمته غير انه اعطي فضلا كثيرا قال فيجتمعون فيأتون رسول

الله صلعم فيسألونه ويقولون يا محمد من هذا فيقول لهم او ما تعرفونه فيقولون ما نعرفه هذا ممن لم يغضب الله عليه فيقول رسول الله صلعم

هذا حجة الله على خلقه فيسلم ثم يجيء حتى يأتي على صف الملائكة في صورة ملك مقرب فينظر اليه الملائكة فيشتد تعجبهم

ويكبر ذلك عليهم لما رأوا من فضله ويقولون تعالى ربنا وتقدس ان هذا العبد من الملائكة نعرفه بسمته وصفته غير انه كان اقرب

الملائكة الى الله مقاما فمن هناك البس من النور والجمال ما لم نلبس ثم يجيء حتى ينتهي الى رب العزة فيخر تحت العرش فيناديه

تعالى يا حجتي في الارض وكلامي الصادق الناطق ارفع رأسك وسل تعط واشفع تشفع فيرفع رأسه فيقول الله كيف رأيت عبادي

فيقول يا رب منهم من صانني وحافظ علي ولم يضيع شيئا ومنهم من ضيعني واستخف بحقي وكذب بي وانا حجتك على جميع خلقك

فيقول الله وعزتي وجلالي وارتفاع مكاني لاثيبن عليك اليوم احسن الثواب ولاعاقبن عليك اليوم اليم العقاب قال فيرفع

القرآن رأسه في صورة اخرى قال فقلت له يا ابا جعفر في اي صورة يرجع قال يرجع في صورة رجل شاحب متغير ينكره اهل الجمع

فيأتي الرجل من شيعتنا الذي كان يعرفه ويجادل به اهل الخلاف فيقوم بين يديه فيقول ما تعرفني فينظر اليه الرجل فيقول ما اعرفك

يا عبد الله قال فيرجع في صورته التي كانت في الخلق الاول فيقول ما تعرفني فيقول نعم فيقول القرآن انا الذي اسهرت ليلك وانصبت

عيشك وفي سمعت الاذى ورجمت بالقول الا وان كل تاجر قد استوفى تجارته وانا وراءك اليوم قال

فينطلق به الى رب العزة فيقول يا رب عبدك وانت اعلم به قد كان نصبا بي مواظبا علي يعادي بسببي ويحب في ويبغض

فيقول الله ادخلوا عبدي جنتي واكسوه حلة من حلل الجنة وتوجوه بتاج فاذا فعل به ذلك عرض على القرآن فيقال له هل رضيت

بما صنع بوليك فيقول يا رب اني استقل هذا له فزده مزيد الخير كله فيقول وعزتي وجلالي وعلوي وارتفاع مكاني لانحلن له اليوم

خمسة اشياء مع المزيد له ولمن كان بمنزلته الا انهم شباب لا يهرمون واصحاء لا يسقمون واغنياء لا يفتقرون

وفرحون لا يحزنون واحياء لا يموتون ثم تلا هذه الآية لا يذوقون فيها الموت الا الموتة الاولى قال قلت يا ابا جعفر

هل يتكلم القرآن فتبسم ثم قال رحم الله الضعفاء من شيعتنا انهم اهل تسليم ثم قال نعم يا سعد والصلاة تتكلم ولها صورة

وخلق يأمر وينهى قال سعد فتغير لذلك لوني وقلت هذا شيء لا استطيع التكلم به في الناس فقال ابو جعفر وهل

التحلة العطية

و من الله [illegible] فی المعرف [illegible] فقد اکبر [illegible] سمعک کلام القرآن [illegible] فقلت [illegible] الله علیک [illegible]

[illegible] والمنکر ولذکر الله اکبر [illegible] والمنکر [illegible] ذکر الله [illegible]

[illegible] علوم [illegible]

[illegible]

[illegible] حسنة [illegible] سیئة [illegible] درجة [illegible]

[illegible] قرائت قرآن [illegible]

[illegible] القرآن [illegible] المصحف [illegible]

[illegible]

نماز [illegible] عنوان [illegible] بوده است [illegible] آخرت [illegible] ترحم کن رحمة للعالمین [illegible]

[illegible] واجب [illegible]

ترجمه [illegible] مستحب است و مسموع شده از بعضی مشایخ عظام [illegible]

[illegible]

اللهم [illegible]

[illegible] قرائت قرآن [illegible]

[illegible] القرآن [illegible]

[illegible]

حکایت وزیر معتقد بتعلیم

نوع دیگر در زبدة القصص مسطور است که وزیری از وزرای عراق در عقب عالمی نماز کرد و آن عالم این آیه را خواند و لا ترکنوا الی الذین
ظلموا فتمسکم النار و ما لکم من دون الله من اولیاء ثم لا تنصرون آن وزیر [illegible] و بیفتاد و بیهوش شد چون بهوش آمد از سبب آن پرسیدند
گفت این آیه در باب کسی است که اندکی میل بظالم کند پس حال ظالم چگونه خواهد بود و [illegible] حکایت در کتاب ابن
کثیر [illegible] مسطور است که عرفا [illegible] و اشعار [illegible] بسیار [illegible] از جمله آنها فضیل بن عیاض است ذکر [illegible] فقال و منهم

حکایت فضیل بن عیاض

الفضیل بن عیاض و کان یقطع الطریق فخرج [illegible] ذات لیلة [illegible] قد انتهت الیه فقال بعضهم لبعض اعدلوا بنا عن هذه القریة
فان امامنا رجلا یقطع الطریق [illegible] الفضیل فارعد فقال یا قوم [illegible] و انتم آمنون [illegible] ثم خرج [illegible] الیهم
علفه فلما رجع سمع قاریا یقرأ الم یان للذین آمنوا ان تخشع قلوبهم لذکر الله و ما نزل من الحق فقال بلی والله قد آن والله

حکایت عتبه غلام

لا [illegible] و احدا [illegible] و حکایت عتبه غلام [illegible] که باستماع همین آیه کریمه [illegible] از همه [illegible] دست کشید
نیز مشهور است و در [illegible] بعضی [illegible] ذکر خواهد شد [illegible] و حکایت دیگر [illegible] مناسبت [illegible] آیه کریمه
تلفح وجوههم النار و هم فیها کالحون [illegible] که عتبه غلام [illegible] و فی [illegible] روزی در بازار
[illegible] دید [illegible] که [illegible] و [illegible] از هم [illegible] و [illegible] گشته
در [illegible] کریمه [illegible] که [illegible] و [illegible] بهوش آمد و توبه

حکایت [illegible]

کرد و از زهاد و عباد معروف و مشهور گردید [illegible] و نیز [illegible] در سوره احقاف آورده در تفسیر
قوله تعالی و اذ صرفنا الیک نفرا من الجن یستمعون القرآن [illegible] و فی الاحتجاج عن امیر المؤمنین علیه السلام انهم کانوا تسعة و احد
[illegible] و الباقون من بنی عمرو بن عامر [illegible] و هم [illegible] یستمعون القرآن فلما حضروه قالوا انصتوا فلما قضی ولوا الی
قومهم منذرین [illegible] و کان سبب نزول هذه الآیة ان رسول الله صلی الله علیه و آله خرج من مکة الی سوق عکاظ و معه زید بن حارثة یدعو الناس
الی الاسلام فلم یجبه احد و لم یجد احدا یقبله ثم رجع الی مکة فلما بلغ موضعا [illegible] لیلة [illegible] القرآن [illegible]
من الجن فلما سمعوا قراءته [illegible] بعضهم لبعض انصتوا [illegible] من القراءة ولوا الی قومهم منذرین
قالوا یا قومنا انا سمعنا کتابا انزل من بعد موسی [illegible] فنزل الله علی نبیه [illegible]
[illegible] رسول الله صلی الله علیه و آله [illegible] فکان [illegible] رسول الله [illegible] و کان
رسول الله صلی الله علیه و آله [illegible] منهم مؤمنون [illegible] و نصاری و مجوس [illegible]
[illegible] بهشت [illegible] این [illegible] ملائکه [illegible]
[illegible] که لو انزلنا هذا القرآن علی جبل لرأیته خاشعا متصدعا من خشیة

من حسنة

من خشیة الله [illegible] و جن [illegible] قرآن [illegible] اصلاح [illegible] از دلت
[illegible] و کلمات حکمت [illegible] و [illegible] از [illegible] سمعت [illegible] باید [illegible]
[illegible] و [illegible] اخبار [illegible] از [illegible] بهشت [illegible] ولایات [illegible]
[illegible] بهشت [illegible] آدم [illegible] از [illegible] بهشت [illegible] حدیث [illegible]

حکایت بهلول با ابو حنیفه

و [illegible] العالم [illegible] لم [illegible] الجنة [illegible] بین الجنة و النار [illegible] المؤمنین [illegible]
[illegible] که [illegible] اخبار و روایات [illegible] ابی حنیفه ملعون [illegible]
[illegible] و حکایت بهلول با او مشهور است [illegible] المؤمنین [illegible] ابو حنیفه [illegible] جعفر بن محمد [illegible] یقول
[illegible] الدار [illegible] الشیطان [illegible] و [illegible] ان الله [illegible] و لا یصح علیه الرؤیة و
کیف لا یصح الرؤیة [illegible] و یقول [illegible] العبد هو الفاعل لفعله و [illegible] فاخذ البهلول حجرا و ضربه [illegible]
ابو حنیفة الی هرون [illegible] البهلول [illegible] فقال [illegible] ابی حنیفة ارنی الوجع الذی [illegible] و الا فانت کاذب
فانت من تراب فکیف [illegible] من تراب [illegible] العبد [illegible] ابو حنیفة [illegible]
[illegible] که [illegible] قرائت [illegible] الا [illegible] لیس [illegible]
الا لا خیر فی قراءة لیس فیها تدبر الا لا خیر فی عبادة لیس فیها تفکر [illegible] حسن صوت [illegible] حسنوا القرآن باصواتکم
فان الصوت الحسن یزید القرآن حسنا و [illegible] الله [illegible]
القرآن [illegible] فی قرائته [illegible] فی الصوت [illegible] ابی عبد الله [illegible] موسی بن عمران
اذا [illegible] بین یدی [illegible] [illegible] القراءة [illegible] بصوت [illegible] و عن ابی عبد الله

حکایت داود

[illegible] الله [illegible] الحسن الصوت [illegible] حضرت داود [illegible] صوت حسن [illegible]
در روضة الصفا مسطور است که چون داود [illegible] خلافت [illegible] حضرت [illegible] زبور [illegible]
و حکم و [illegible] و حسن صوت [illegible] که هرگاه آن حضرت [illegible] کردی [illegible]
[illegible] صوت [illegible] که هرگاه [illegible] زبور [illegible]
و طیور و بهایم و سباع در حوالی [illegible] از [illegible] در [illegible]
آمدند [illegible] جمع [illegible] که [illegible] قلوب [illegible] دست [illegible] اختلاط [illegible]

میر بگذرد گفت آلات حرب که ادوار لنفرع و از ملاهی سلطان گفت و در حنای صورت به گوش بند که آواز او خوش
داشته باشد خاطر با بیعض فرحی تفته الجنسی مترتب بر آیات و مزامیر و ترانه است لهو مشغول گشت و سعادت خوش
بموهبتی آنها قیام نماید مردم به از حالت مستقیم بولکی ضلالت و غوایت انداختند این زیرکه رغز فرمن تامل بکلی که اگر
صوت داود در حسن و خوبی ... [illegible]
الا اشتغال بحبیب ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
الا قرآن مسطور است مقاومت با بربط و مزامیر نماید و نفسی ... [illegible]
... اخیار و علمای ابرار چگونه مقاومت خواهند کرد انکه حضرت داود امیر ... [illegible]
... در تهذیب ... و عدالت ... در زمان ... قرآن مسطور است که داود در ... [illegible]
محکم برسیدی که داود و ... [illegible]
... [illegible]
... گفت ... از بیت المال ... [illegible]
... از حضرت سلام ... صادق ... [illegible]
که اگر از بیت المال ... [illegible]
در بیت ... [illegible]
... حضرت داود ... [illegible]
... [illegible]
روز دیگر ... [illegible]
در روزی دیگر ... [illegible]
... بیت المال ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

دعوان و قسمی از برای تغنی و کول از دن ... [illegible]
دعوان ... [illegible]
حالی ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
قرآن ... [illegible]
... [illegible]
صوفیه ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
او الوجل ... [illegible]
کان ... [illegible]
... [illegible]
و خوف غالب ... [illegible]
... [illegible]
القرآن بالحان العرب و اصواتها و ایاکم و لحون اهل الفسق و اهل الکبائر ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

عمر تجلید ابیتوب ۱۱

بمر ون فیعلون بیابه و لستمعوه قرائته و عن ابی الحسن علیه السلام قال ذکرت الصوت عنده فقال ان علی بن الحسین علیه السلام کان یقرء القرآن
فربما مر به المار فصعق من حسن صوته وان الامام لو اظهر من ذلک شیئاً لما احتمله الناس من حسنه ای برادر عزیز از این
اخبار مستفاد میشود که همه ائمه حسن الصوت بوده اند خاصه قرائت قرآن با صوت حسن میخوانده اند و لهذا انکه صوت علی بن الحسین علیه السلام
مردمان [illegible] میشنیدند و دسته دسته در در خانه جمع میشدند همانا از جهت این بود که آنحضرت عین الحزن و منبع البکاء و
معدن الهم و حزن الغم بود انصاف دهید که اگر کسی [illegible] الم و غم و غصه آنحضرت دارد [illegible] که نظر و ببیند
اندوهناک [illegible] جا انکه مشغول قرآن خواندن [illegible] آنحضرت [illegible] تعلیم [illegible] اعلام حضرت یعقوب
پیغمبر بن پیغمبر بوده [illegible] از فراق او گریست [illegible] که نزده است [illegible] چگونه طاقت [illegible]
بچشم [illegible] و بر او گریان [illegible] اصحاب [illegible] گفته [illegible] دیدم [illegible] در روضة
الصفا مسطور است که وقتیکه یعقوب [illegible] زندان [illegible] کرده گفت [illegible]
عجب [illegible] غریب [illegible] آنگاه روی بطرف [illegible] یوسفاه یا ولداه
وبابتاه عیناه برآورده میگفت یا قره عیناه فی ای جب طرحوک فی ای بحر غرقوک بای سیف قتلوک بای
ارض دفنوک و در اثنای [illegible] خطاب [illegible] که [illegible] بعد [illegible]
آورد و [illegible] بصیر برآید [illegible]
مسطور است که یعقوب از فراق یوسف چندان گریست [illegible] یوسف [illegible] یعقوب [illegible]
دیدا [illegible] یعقوب [illegible] موافقت کنیم [illegible] یعقوب [illegible]
دیده حضرت زین العابدین [illegible] میگفت یا ابتاه یا قره عیناه قتلوک [illegible]
[illegible] من القفا [illegible] عطشانا غریبا [illegible] وحیدا [illegible] لا محتسب [illegible]
القادر [illegible] در در خانه [illegible]
[illegible] بسیار [illegible] برآورد [illegible] بسیار [illegible]
ای عزیز برادر [illegible] ترین [illegible]
[illegible] بالکه [illegible] مقام [illegible]
العصمه آنحضرت [illegible] که با صوت حزین قرآن میخواند [illegible]
با حزن [illegible] قرآن خواند [illegible] زیرا که از جمله [illegible] است که سر [illegible]
[illegible] او ظاهر [illegible] سر مبارک [illegible]
که دیده ادا نزد

۲۷

که در بالای نیزه مشغول قرآن خواندن بود ای جان من [illegible] چنین [illegible] قرآن خوانی که چنان [illegible] قرآن خواندن [illegible] علامات [illegible]
[illegible] درستی یافته که [illegible] قرآن و قرآن [illegible] و عالم طبیعت [illegible] از اجزاء بدن [illegible] قاری [illegible] مستقل [illegible]
انبیا [illegible] رسل و جمیع [illegible] اولو العزم [illegible] صاحب [illegible] که سر بریده [illegible] قاری [illegible]
[illegible] السائل ای الرسول [illegible]
الحسین [illegible] مصحف [illegible] از [illegible] فرمود [illegible] مصحف [illegible]
[illegible] بیا [illegible] مصحف [illegible]
[illegible] قلب [illegible] وصدر و وجه [illegible] دست [illegible]
[illegible] قرآن ناطق [illegible]
[illegible]
[illegible] منه فقرء [illegible]
[illegible] طیبه [illegible] سر منور [illegible]
و در بالای سر [illegible] که در عوالم مسطور است [illegible] عبد الملک بن مروان [illegible]
کانه [illegible] البصر [illegible] فقال سلیمان [illegible]
فی خزانة یزید بن معویه [illegible] فی جنة [illegible] الدیباج [illegible] اصحابه [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible]
[illegible] قرآن [illegible] مبارک [illegible] سر [illegible]
فی العوالم عن ابی مخنف عن الشعبی انه صلب رأس الحسین علیه السلام بالصیارف فی الکوفة فتنحنح الرأس وقرأ سورة الکهف الی قوله انهم فتیة
آمنوا بربهم وزدناهم هدی فلم یزدهم ذلک الا ضلالا ای عزیز برادر اصحاب کهف [illegible]
فتیة در قرآن مجید [illegible] قدم [illegible]
[illegible] اصحاب [illegible]
[illegible] که از [illegible]
[illegible]
[illegible] که [illegible] اصحاب کهف [illegible] مدت [illegible]

[illegible] رافت [illegible] اعتبار [illegible] مراتب [illegible] از این جهت است که پیغمبر [illegible]

فمن قرب [illegible] عن انس [illegible] قال اعطی امتی [illegible] ثلث خصال

لم یعطها الا نبی [illegible] کان الله اذا بعث نبیا قال له اجتهد فی دینک ولا حرج علیک وان الله تعالی اعطی امتی ذلک حیث

یقول وما جعل علیکم فی الدین من حرج [illegible] وکان اذا بعث نبیا جعله شهیدا علی قومه وان الله تعالی جعل امتی

شهداء علی الخلق حیث یقول لیکون الرسول شهیدا علیکم وتکونوا شهداء علی الناس [illegible] از این حدیث شریف [illegible]

[illegible] حدیث [illegible]

آنحضرت [illegible] صفات مذکوره [illegible]

رؤسای سایر شرایع [illegible] افضل از رسولان [illegible] علی بن ابیطالب [illegible] در کتاب [illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم نحمدک یا من هو کنز لمن تلبس بلباس الفقراء [illegible]

فی سبیله بسیف المجاهدة والابتلاء [illegible] الدنیا [illegible]

[illegible]

[illegible] الارض والسماء وعلی اخیه [illegible]

[illegible] علی الانبیاء [illegible] علی ابی الحسن علی المرتضی

[illegible] فاطمة الزهراء [illegible]

وعلی السبطین [illegible] التابعین [illegible] والسبطین المجاهدین

[illegible] الحسن والحسین وعلی التسعة [illegible] المعصومین الائمة [illegible] ورحمة الله علی المجاهدین

[illegible] اما بعد فقد قال الله تعالی فی سورة الحج وجاهدوا فی الله حق جهاده [illegible]

[illegible] هو اجتباکم وما جعل علیکم فی الدین من حرج ملة ابیکم ابراهیم

[illegible] هو سماکم المسلمین من قبل [illegible] وفی هذا

القرآن لیکون الرسول شهیدا علیکم وتکونوا شهداء علی الناس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نهایت رافت

کہ مقام مستجابات [illegible] بہشت [illegible] مبارکت [illegible] طاعت [illegible] بزرگوار است یعنی [illegible] فضیلت یعنی امتی که پیغمبر خدا صلی الله علیه وآله
از بعض آیه استنباط فرموده فضیلت چهارم امت [illegible] خداوند عالم [illegible] در کتاب [illegible] قرآن [illegible] و عیوب گنجینه
یا محمد لا [illegible] یعنی آیه مستفاد [illegible] که ما است [illegible] در [illegible] کتب [illegible] اسم مسلم یا محمد یعنی [illegible] است که اعلی مراتب قرب
در کتب گذشته [illegible] اظهار [illegible] در کتاب [illegible] رسید [illegible] در تفسیر [illegible] آیه که یا موسی انی اصطفیتک
وبکلامی [illegible] واقع [illegible] که از ابن عباس روایت [illegible] از جمله [illegible] امت محمد [illegible] کعب
گفت [illegible] نام [illegible] عرش [illegible] نوشته ام پیش از آنکه آسمانها و زمین را آفریدم [illegible] صفت و حسب [illegible]
از جمله [illegible] موسی گفت خداوندا [illegible] منزلت دارد [illegible] امت [illegible] که از امت [illegible]
گفت ای موسی [illegible] فضل [illegible] بر جمله خلق [illegible] موسی گفت خداوندا [illegible] امت [illegible]
[illegible] گفت [illegible] بشنوانم گفت [illegible] حق تعالی گفت ای امت محمد
[illegible] لبیک لبیک اللهم لبیک [illegible] گفت ای امت محمد [illegible] رحمتی سبقت
غضبی [illegible] و اجابت [illegible] پیش از آنکه [illegible]
[illegible] در روز قیامت [illegible] رسول
[illegible] کعب [illegible]
لا [illegible] اخبار [illegible] و روایت [illegible] بالقطع والیقین [illegible] مسلمانان [illegible]
[illegible] کعب [illegible] سوال اسلام [illegible] خداوند عالم [illegible]
[illegible] در کتاب منزل از آسمان [illegible] امت [illegible] عذاب [illegible]
اصول [illegible]
[illegible]
[illegible] قرآن [illegible]
[illegible] ایمان [illegible] اجابت [illegible]
[illegible] کتاب [illegible] موسی [illegible]
[illegible] حدیث [illegible]
[illegible] اسلام [illegible]
[illegible] فقد روی عن ابن عباس [illegible] عمر بن الخطاب [illegible]
جنبه [illegible] عنده کعب الاحبار [illegible] عمر یا کعب [illegible] التوراة [illegible] یا امیر المؤمنین [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] کان الله [illegible] عرشه فقال عمر یا کعب [illegible] عندک [illegible] علم فقال کعب نعم یا امیر المؤمنین [illegible] الحکیم ان الله تعالی
کان قدیما قبل خلق العرش وکان علی صخرة بیت المقدس فی الهواء فلما اراد ان یخلق عرشه تفل تفلة کانت منه البحار [illegible]
[illegible] خلق عرشه من بعض الصخرة التی کانت تحته [illegible] منها المسجد [illegible] ابن عباس وکان علی بن ابی طالب
[illegible] علی [illegible] عمر [illegible]
[illegible] مراتب [illegible] عرش [illegible]
[illegible] علیها [illegible] ابو الحسن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کعب فقال غلط [illegible] کتب الله [illegible] کعب [illegible]
[illegible] عظمته [illegible] الهواء [illegible]
[illegible]
[illegible] خلق الله [illegible]
[illegible]
[illegible] خلق [illegible] الظلمة [illegible] خلق [illegible] الظلمة
[illegible] سبع سموات وسبع ارضین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ثم خلق عرشه [illegible] علی الماء [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] علی الماء [illegible]
[illegible] کعب [illegible] عرشه علی الماء [illegible]
[illegible] عمر بن الخطاب [illegible]
[illegible]

[illegible]

و بهذا یکون العمل [illegible] لا عشت للزمان لا ارب فیه احسن [illegible] حقیقی کرده خداوند علم در کتب [illegible]
ذکر کند و حضور دارد در موجب [illegible] چنانچه حدیث دارد که [illegible] الی الله [illegible] و اشتباه [illegible]
که ذکر [illegible] مثوبة مجالس و [illegible] می‌رسانند و فضیلت [illegible] که از [illegible] آیه مستغفرین [illegible]
که [illegible] انه انت [illegible] لا الله [illegible]
ملاحظه نکردید که [illegible] ظهور [illegible] فرح [illegible] که از [illegible]
و انبیاء [illegible] و [illegible] انبیا و اولیا [illegible]
در زیارات وارد [illegible] است که [illegible] در حدیث است
[illegible] منه [illegible] حدیث [illegible]
[illegible] تقصیر [illegible] علامات [illegible] صعف [illegible]
[illegible] مشهور است که امام زین العابدین [illegible] صحیفه [illegible] علامات [illegible]
[illegible] علامات [illegible] تفسیر آیه [illegible] در سوره آل عمران [illegible]
[illegible] یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله حق تقاته و لا تموتن الا و انتم مسلمون [illegible] عن العیاشی [illegible]
عن [illegible] و العیاشی [illegible]
اتقوا الله ما استطعتم [illegible]
[illegible] امیرالمؤمنین [illegible] در موعظه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] در حدیث [illegible]
[illegible] در خدا [illegible]
[illegible] فی سبیل الله [illegible]
[illegible] تفسیر آیه [illegible]
[illegible] القصه [illegible]
[illegible] العوالم عن [illegible] عن ابی عبدالله [illegible] امیرالمؤمنین [illegible]
الی آخر

قال [illegible] اتقوا الله [illegible] عقله [illegible] الدنیا [illegible] و قلبه و عقله [illegible]
[illegible] دانست که [illegible]
[illegible] موجب [illegible] که [illegible]
[illegible]
[illegible] فی اول سورة البقره [illegible] آمنوا فی [illegible] ان تقول [illegible]
[illegible] عن الصادق [illegible] الله [illegible]
الله [illegible] الایمان [illegible] الله [illegible] فاتقوا الله [illegible]
فانه [illegible] بالله و ما یخدعون الا انفسهم و ما یشعرون [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
عن الباقر [illegible] یا جابر انی و الله لمحزون [illegible] القلب فقلت جعلت فداک و ما شغلک و ما حزن قلبک [illegible]
یا جابر انه من دخل قلبه صافی خالص دین الله [illegible]
یحیی بن [illegible] الکاتب قال حدثنی [illegible] المدینه [illegible]
[illegible]
فقلت [illegible] فقلت [illegible] فقلت [illegible]
[illegible] فقلت [illegible] فقلت [illegible]
ثم [illegible]

نفرمیدا السرور ... وقد کان علی صباحة فنیم ... ثم قرأ محمد بن علی بن الحسین علیه السلام
علی ابی طالب ثم التفت فقال ... هذا علی ... اهل السماء ام نزل فی الارض ... چنین رتبه که بقول ...
عبور ... که ... منه ... نتی خدا ... و بقول ... الیه معراج ... حق ستوس ...
و بقول ... رتبه ... که ... علی الله ... کی فرموده است ... مستغرق دریا
و توحید است که چنین کس ما دره و منزلی ندارد و معقول و منظور ندارد بجز انذات ... چنین کس ... حرکات و سکنات ...
در عهد باشند ... بغیر تقوی ... زیرا که ... متخلق باخلاق الله ... چگونه مستغرق عالم اله ... کان
نگاه باشد ... عالم ... ودر ... سرکار ... ظلمت ... نور الانوار ...
و ... سه ... صفحات ... که ... خرد ... جابجا ... عالم
بکار ... ازملکوتیان ... که بحور و بزرگ ... و ... سرکار
فی ... خرد ... و بزرگ ... بجا ... لیکن ...
که با علم ... اولیه ... از جمله ... باب ... از حمله ... تعرض
است که ... نماید ... حقیقی
مراعات نماید که در نظر تحقیق حق ... مقام جمع است ... فی تفسیر علی بن ابراهیم ... سوره ... تعالی فی
تفسیر قوله تعالی یا ایها الذین آمنوا لا تحرموا طیبات ما احل الله لکم حدثنی ابی عن ابن ابی عمیر عن بعض رجاله عن ابی عبد الله ع
حتی نزلت هذه الآیة فی امیر المؤمنین ع و بلال و عثمان بن مظعون فاما امیر المؤمنین ع فحلف ان لا ینام باللیل ابدا
واما بلال فانه حلف لئن لا یفطر بالنهار ابدا واما عثمان بن مظعون فانه حلف ان لا ینکح ابدا فدخلت امرأة عثمان علی
عائشة وکانت امرأة جمیلة فقالت عائشة ... متعطلة فقالت ... ما قربنی منذ کذا وکذا ...
ترهب ولبس المسوح ... فلما دخل رسول الله ص اخبرته عائشة بذلک فخرج فنادی بالصلوة جامعة فاجتمعوا
فصعد المنبر فحمد الله واثنی علیه ثم قال ما بال اقوام یحرمون علی انفسهم الطیبات الا انی انام اللیل وانکح وافطر بالنهار فمن
رغب عن سنتی فلیس منی فقاموا هؤلاء فقالوا یا رسول الله ... فقد حلفنا علی ذلک فانزل الله لا یؤاخذکم الله باللغو فی ایمانکم
ولکن یؤاخذکم بما عقدتم الایمان فکفارته اطعام عشرة مساکین من اوسط ما تطعمون ... عثمان بن مظعون
... رسول الله ص
قبل عثمان بن مظعون بعد موته ... بلال و علی ع ... بزرگوار

قسم لغو

قسم لغو و تقسیم ... از ... رسول الله ... ذکر ... وصف
... لهم ... جمیع عشرة فی بیت عثمان بن مظعون و اتفقوا علی ... ویقوموا اللیل
... ولا یاکلوا اللحم ولا ... ویلبسوا المسوح ویرفضوا الدنیا ویسیحوا فی الارض فبلغ
ذلک رسول الله ص ... ان لانفسکم علیکم حقا فصوموا وافطروا وقوموا وناموا فانی اقوم وانام
واصوم وافطر و آکل اللحم ... فمن رغب عن سنتی فلیس منی ... حدیث ... ذکر علی ع و بلال
... و ... حلف ... ایمان ... حدیث ضعیف است و در مقام استدلال معتبر نیست ...
که ... از لغو ... در ... آیه ... حکم ... ظاهر ...
... قوله ... بما عقدتم الایمان ... بالقصد والنیة پس قسم ...
... است که ... در ... عظیم است زیرا که لفظ
... مظنونة الصدق است اگر چه حدیث ضعیف است ...
... دلالت دارد ... قول لا والله و بلی والله ...
... قسم ... لغو ... سهو است ... و قصد ... پس ... قسم پس ... خلاف
... مرکب ... است ... قسم لغو ... ترک ...
... و اگر ... لازم ... سؤال از ... قسم ...
که ... مرتبه ... آنحضرت ... و ... آنست که ...
و ... آنحضرت ... زهد و تقوی ... دنیا ... در حق
... حکمت است ... و ... لا ...
آنست که ... بالله ... قسم ... لازم ... حکم
از ... اگر ... بدعت است ... رسند ... اصل آنست
که ... حکم ... باشند ... امور ... واقعه ...
... والعلم عند ... و عند الله ... کلام
در تقوی ... که ... مقام ... معروف
... سؤال ... و ... جواب ...
و ... آنحضرت امیر المؤمنین حدیث ... القلوب روایت ...

حکایت یکم آنکه ذوالقرنین بنابر نسبت خدایی و او به نزد حق تعالی قرب و منزلت عظیمی داشت و بندۀ که خدا او را بهتر کرد و حق تعالی او
یاری نمود چندانکه دولت داشت و خدا دلیل او در شهرها برای او برانگیخت و متمکن ساخت او را در آنجا تا آنکه
مشرق و مغرب را مالک شد و ذوالقرنین را دوستی بود از ملائکه که نام او رقائیل بود و نزد او می آمد و با او سخن می گفت و از
یکدیگر دیگر می کردند روزی با یکدیگر نشسته بودند ذوالقرنین با او گفت که چگونه است عبادات اهل آسمانها با اهل زمین رقائیل
گفت ای ذوالقرنین چه چیز است عبادات اهل زمین در آسمانها جای یک قدم نیست مگر آنکه بر روی آن ملکی است که بر پا ایستاده است و هرگز
نمی نشیند یا در رکوع است که هرگز سر بلند نمی کند و یا در سجده است که هرگز سر بر نمی دارد پس ذوالقرنین بسیار گریست و گفت
ای رقائیل میخواهم عمری چند زنده بمانم که عبادات پروردگار خود بجا آورم چنانکه سزاوار است … رقائیل گفت ای ذوالقرنین خدا را در زمین چشمه است که آن را عین الحیوة میگویند و حق تعالی
بر خود لازم کرده است که هر که از آن چشمه بخورد نمیرد تا خود از خدا سؤال کند مردن را گفت که اگر آن چشمه را بیابی
آنچه خواهی زندگانی می توانی کرد ذوالقرنین گفت میدانی که آن چشمه در کجاست رقائیل گفت نمیدانم ولیکن شنیده ام در آسمان
که خدا را در زمین ظلمتی است که انس و جن او را طی نکرده اند و نرسیده اند آن ظلمات در کجاست ملک گفت نمیدانم
و به آسمان رفت پس ذوالقرنین بسیار محزون و غمگین شد از آنکه رقائیل چشمه و ظلمت را با او خبر داد و خبر نداد او را بعلمی
که از آن منتفع شود پس جمع کرد فقها و علمای اهل مملکت خود را و آنها را که خوانده بودند کتابهای آسمانی
و آثار پیغمبران را گفت آیا یافته اید در آنچه خوانده اید از کتب خدا و در کتابهای پادشاهان که پیش از شما بوده اند که خدا
چشمه در زمین خلق کرده است که آن را چشمه حیوة میگویند و سوگند خورده است که هر که از آن چشمه آب بخورد نمیرد تا
خود سؤال کند از خدا مردن را گفتند نه ای پادشاه گفت آیا یافته اید در آنچه خوانده اید از کتب خدا که خدا
در زمین ظلمتی آفریده باشد که انس و جن او را طی نکرده باشند گفتند نه ای پادشاه پس بسیار محزون و اندوهناک
شد و گریست برای آنکه خبری موافق خواهش او در طلب از چشمه و ظلمت نشنید و در میان آن دانایان پسری بود
از فرزندان اوصیای پیغمبران و او سر کتابها را مطالعه کرده بود و چون ذوالقرنین از آن جماعت مأیوس شد آن طفل
گفت ای پادشاه تو سؤال می کنی از این جماعت از امری که این جماعت علم ندارند و علم آنچه می خواهی نزد من است
پس ذوالقرنین شاد شد عظیم گرد تا آنکه از تخت خود فرود آمد و او را طلبید و گفت خبر ده مرا از آنچه میدانی
گفت

گفت ای پادشاه من یافته ام در کتاب آدم که نوشته شده است در روزی که تمام کرد آنچه در زمین است از چشمه و درخت
پس دیگر یافتم که خدا را چشمه است که آن را عین الحیوة میگویند و اراده حتمیه الهی تعلق گرفته است به آنکه هر که از آن چشمه
بخورد نمیرد تا آنکه خود سؤال مرگ بکند و آن در تاریکی و ظلمت است که انس و جن او را طی نکرده و در رکن زمین قرار گرفته است ذو
القرنین از شنیدن این سخن بسیار شاد شد و فرستاد بسوی اهل مملکت خود و اشراف و علما و فقها و حکمای ایشان را جمع کرد
تا آنکه هزار حکیم و عالم و فقیه نزد او جمع شدند و مهیای رفتن شد و با تهیه عظیم و قوت شدید روی بمطلع آفتاب
روانه شد و دریاها قطع میکرد و شهرها و کوهها و بیابانها طی میکرد تا دوازده سال چنین طی راه میکرد تا به اول
ظلمات رسید فرود آمد و لشکر خود را در آنجا جا داد و اهل فضل و دانایان و صاحبان کار و فقهای عسکر خود را طلبید
و گفت ای گروه فقها و علما من میخواهم که این ظلمات را طی کنم پس همه او را سجده کردند از روی تعظیم و گفتند ای پادشاه
امری را طلب میکنی که هیچکس طلب نکرده است و براهی میروی که احدی بغیر از تو نرفته است نه از پیغمبران و رسولان
خداوند ای پادشاه فرمان فرمایان دنیا گفت ناچار است رفتن این راه و طلب کردن این را علما گفتند که اگر تو
ظلمات را طی نمائی پس حیات خود را صرف می نمائی … و می ترسیم که در ظلمات تو را امری عارض شود که باعث زوال
پادشاهی و هلاک ملک تو گردد و بدانیم بسبب آن زمین فاسد گردد ذوالقرنین گفت چاره نیست بجز از طی کردن این راه
پس همه بسجده افتادند و گفتند خداوندا ما بیزاریم بسوی تو از آنچه ذوالقرنین گفت او گفت ای علما خبر دهید
که بینائی کدام یک از حیوانات بیشتر است گفتند مادیان باکره پس از میان لشکر خود شش هزار مادیان باکره انتخاب
کردند بهم رسید از این اهل علم و فضل و حکمت شش هزار نفر سوار کردند و حضرت خضر را سر کرده شش هزار کس کرد
و مقدمه لشکر خود گردانید و امر کرد که داخل ظلمات شوند و خود با چهار هزار کس از عقب ایشان روانه شد و
امر کرد لشکر خود را که دوازده سال در همان موضع بمانند و انتظار برگشتن او ببرند و اگر دوازده سال منقضی شود
و او برنگردد بسوی ولایت خود معاودت نمایند متفرق شوند … پس خضر گفت ای پادشاه
در ظلمات میرویم و یکدیگر را نمی بینیم اگر یکدیگر را گم کنیم چگونه بیابیم ذوالقرنین … که
از دور روشنی و ضیا … گفت هرگاه یکی دیگر را گم کنید … ببینید
از … پس خضر … گرفت و در ظلمات روانه شد

کو … حدیث تعلق دارد …

در منزلی که خضر کوچ می‌کرد ذو القرنین در آنجا فرود می‌آمد روزی در میان ظلمات خضر به دو خزانه رسید یکی با صاحب
حق او را گفت درین موضع بایستید و از جای خود حرکت نکنید و از اسب خود فرود آمد و [illegible] دانست [illegible] آن روز خوانده
اند [illegible] چشمه در میان آب [illegible] تا به آن آب رسید [illegible] از آنجا برفت [illegible] خضر ترسید [illegible] نکند [illegible]
~~فرود آمد و [illegible] دانست [illegible] آن روز [illegible] در میان آب [illegible]~~ [illegible] رسید
از آنجا ظاهر شد خضر از پی رفتن رفتند تا چشمه دیدند که آب آن از شیر سفیدتر و از یاقوت صاف‌تر و از عسل
شیرین‌تر [illegible] از آن آب خورد و جامه‌ها [illegible] غسل کرد و ذو القرنین [illegible] از آن موضع گذشت و به
چشمه مطلع نشد [illegible] رفتند در آن ظلمت رفتند رسیدند [illegible] روشن [illegible] آفتاب [illegible]
نور [illegible] از انوار [illegible] مؤلف گوید [illegible] معلوم [illegible] اول متنبه شد [illegible]
طفل [illegible] از مردم [illegible] ظاهر [illegible] نگاه نکنند [illegible]
[illegible] ذو القرنین [illegible] خضر و پاس ذو القرنین [illegible] تدبیر [illegible] مفارقت
[illegible] باید [illegible] سعید [illegible] و منفعتی [illegible] دیگران [illegible]
[illegible] متنبه شدن از حکایت ذو القرنین و طلب [illegible] ظلمات [illegible] مقدمه قرار داد [illegible] خضر
[illegible] نگاه کنند [illegible] در اقلیم [illegible] سکندر [illegible] مطلع [illegible] اسکندر
[illegible] ظلمات [illegible] ظلمت [illegible] هر روز [illegible] خانه
ظلمت [illegible] خانه [illegible] خانه [illegible] روشن [illegible] نور [illegible]
چشمه که مطلوب [illegible] چشمه کوثر است که [illegible] از آب [illegible] قال تعالی انا اعطیناک
تفسیر الکوثر
الکوثر فی تفسیر [illegible] الخیر [illegible] بالعلم [illegible] الطیبة وعن
الصادق [illegible] نهر فی الجنة اعطاه الله نبیه عوضا عن ابنه [illegible] عن ابن عباس قال لما نزل علی رسول الله
انا اعطیناک الکوثر قال له علی بن ابی طالب ما الکوثر یا رسول الله قال نهر اکرمنی الله به قال علی ان هذا النهر
شریف فانعته لنا یا رسول الله قال نعم یا علی الکوثر نهر یجری تحت عرش الله تعالی ماؤه اشد بیاضا من اللبن واحلی من
العسل والین من الزبد حصباؤه الزبرجد والیاقوت والمرجان حشیشه الزعفران ترابه المسک [illegible]
عن کشف الغمه

عن کشف الغمه عن رسول الله [illegible] علی [illegible] امیر المؤمنین [illegible] هذا النهر [illegible] معلوم شد که خضر
[illegible] علی بن ابی طالب [illegible] اولاد [illegible] موجب [illegible] ظلمات عالم آخرت [illegible] و از
ظاهر [illegible] مصیبت فرزند عزیز [illegible] حضرت امام حسین [illegible]
کرد [illegible] قیامت [illegible]
[illegible] خداوند [illegible] خواهش [illegible]
[illegible] توقف [illegible]
[illegible]
کرد مصیبت فرزند [illegible] ذخیره [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] فیا عینی [illegible] وجودی [illegible]
للمشکات [illegible] بنات زیاد فی القصور مصونة وآل رسول الله منهتکات [illegible]
[illegible] در عالم [illegible] از جمله [illegible] از ضروریات [illegible]
هر چه قدر [illegible] بیشتر [illegible] هر چه قدر [illegible] بیشتر [illegible]
[illegible] مصیبت [illegible] اعظم مصیبات [illegible] در عالم [illegible] و در السنه و افواه نیز مشهور است [illegible]
[illegible] در عالم واقع [illegible] از جمله قضایای [illegible] مصیبت [illegible] ظلم
قضیه اهل [illegible] سکندر [illegible] یاجوج و ماجوج [illegible] روضة الصفا [illegible]
[illegible] ذو القرنین
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و چنین گویند که طول سد صد و پنجاه فرسنگ و عرض دیوار سنگ پنجاه میل و ارتفاع آن هزار و ششصد ارش است ای عزیز
[illegible] چنانچه اهل مشرق تعظیم کنند آنکه سکندر هم چنین اهل مشرق رسالت و ولایت و [illegible] ده عصمت
و طهارت [illegible] یاجوج و ماجوج [illegible] که بر [illegible] هزار [illegible] نشنیدند بزبان حال [illegible]
بزبان [illegible] میگفتند که ای اسکندر [illegible] یاجوج و ماجوج
[illegible] اسکندر [illegible] نماید و [illegible] نماید [illegible]
[illegible] خندق [illegible] که [illegible] یاجوج و ماجوج از [illegible]
[illegible] خندق [illegible] اسکندر [illegible] اضطراب
[illegible] دعای آنحضرت [illegible] دعا [illegible]
[illegible] آنحضرت [illegible] میدان [illegible] اضطراب [illegible] آنحضرت [illegible]
[illegible] ای [illegible] در [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الكبير المتعال والدائم القديم لا يزال الذي جعل شهود ذاتيته [illegible] والنعم والالاء
وقصوى درجة عارفيه الاعتراف بالقصور عن الكمال والصلوة على المشرف بشرافة السفارة ونيل كمال
الذي ادى مع [illegible] ما لم يؤذ به احد من رسل الله ذي الجلال فوق كل كتاب [illegible]
بالجدال والقتال [illegible] منع الوحي وساعة [illegible] بقتل الاشرار [illegible] محمد المحمود ما دامت الغدوة والاصال
وعلى بقيتها الموسومين ببقية الله المسمين باسم الله المتعال سيما الاسماء الجامعة والانوار اللامعة فيها بين الآل
على المرتضى وفاطمة والحسن والحسين والتسعة المعصومين عن الزلل والضلال اما بعد قال الله تعالى في سورة الاعراف ولله
الاسماء الحسنى فادعوه بها وذروا الذين يلحدون في اسمائه سيجزون ما كانوا يعملون [illegible]
[illegible] الرحمن الرحيم [illegible]
[illegible] صفة الموصوف [illegible] مطالب [illegible]
[illegible] تعلیم [illegible] خدای تعالی است [illegible]
القلوب [illegible]

در حضرت

[illegible] در ترجمه [illegible]

در ترجمه [illegible] سیما [illegible]

در حضرت موجب [illegible] خواندن خدای [illegible] از همه خواندن که موافق [illegible]
و اگر [illegible] خدا [illegible] بحسن [illegible] مطلبی که [illegible] اتفاق افتاد که [illegible]
از اسماء اعظم [illegible] از علوم خفیه [illegible] انبیا و اولیا
[illegible] اسم الله الاعظم [illegible] وسبعین حرفا [illegible]
کان عنده [illegible] حرف [illegible]
[illegible] الکتاب [illegible]
الاعظم اثنان وسبعون حرفا [illegible] علم الغیب [illegible] الله [illegible] العلی العظیم [illegible]
[illegible] فارس [illegible]
در خدمت [illegible] امیر المؤمنین [illegible] حنفیه
[illegible] در خدمت آنحضرت [illegible] امام حسن [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible] سلطنت [illegible] عطیه
[illegible] سبز [illegible]
[illegible] آدم [illegible] خاک [illegible] خدا [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible]
از آنحضرت [illegible] موجب [illegible]
و ایقان [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] نماز [illegible]
[illegible] مبارک [illegible]
[illegible] مبارک [illegible] ابر [illegible] رسول [illegible]
[illegible] اشهد ان لا اله الا الله [illegible] محمدا رسول الله [illegible] نبی کریم [illegible]
[illegible] سبیل النجاة [illegible] محمد رسول [illegible]

جدیث اصحاب

حدیث [illegible]

اد ... و تو وصی و خلیفهٔ پیغمبری که ... آورده در وصایت و خلافت تو ... و هر که ... در ... الطالب لوالدی
محبت تو زندگی نیست یا بد پس دیدیم که آن درخت ... قالیچه پهن شدند و در پهلوی یک دیگر قرار گرفتند و ازان ابر بوی مشک
از فرید باغ اهل جان ... رسید پس فرمود بر خیزید و بر آن ... نشینید ما همه بر خواسته بر یکجا بنشستیم و آنحضرت ... ایشان
بهوا بر ... پس کلامی چند تکلم فرمود که هیچکس نفهمید ... ابر که ... بر جانب مغرب روانه شد که ناگاه ... بر آن
ابر آمد ... تمام برداشته بهوا برده ... تا وقت ... آنحضرت نگاه کردیم دیدیم که ... جامه ... و سبز
و تاج ... یاقوت سرخ بر سر دارد و ... آن از یاقوت آبدار ... در بازو ... و انگشتری از مروارید سفید ... که
روشنی آن چشم ... خیره می ساخت و ... از نور نشسته ... امام حسن ... گفت ای پدر بزرگوار همه مخلوقات
سلیمان ... انگشتر را اطاعت ... فرمود یا ولدی انا وجه الله و انا عین الله و انا لسان
الله الناطق فی خلیقته و انا ... الله و انا نور الله الذی لا یطفی و انا باب الله الذی یوتی منه و انا حجته
علی عباده و انا کنز الله فی ارضه و انا قسیم الجنة و النار و انا ... دانا ... می خواهی که خاتم
سلیمان ... دولت ... کرده انگشتر ... و ... یاقوت سرخ ... که ای فرزند
... خاتم سلیمان ... که ... گوید که ... بیا و ... فرمود
... امروز ... امام حسن ... گفت آرزو ... آن ...
... آنحضرت ... فرزندم حسن ... ببر ... آن ...
... امیر المومنین ... نشسته ...
و درختی عظیم ... گفت یا امیر المومنین ... درخت ... رسید که ...
... آنحضرت ... امام حسن ... از درخت سوال کرد که ما ... الشجرة ...
... امیر المومنین ... اجیبیهم باذن الله ... الشجرة و ... سلمان گوید که ... درخت
منقسم شد گفت لبیک لبیک یا وصی رسول الله و خلیفته من بعده حقا حقا ... امام حسن ... که ...
وقت ... سبز ... دو رکعت نماز کرد و تسبیح و تهلیل و تقدیس حق تعالی مشغول ... شد و ...
و ... ابر سفید ... بوی ... مشام ... روح
... و ... امام حسین ... امام ... از مفارقت پدر ...
... الله ... نکرده ... آمدن ... در ... سبز ...
سبز دلق

سبز دلقی در حجت رفته و دو رکعت نماز گذارده و دولت مبارک ... درخت ... سلمان گوید که ... درخت ناله ...
... و ... سبز شد و برگ آورد ... بیرون ... حدیث در جلسی ... مر ... رتبه که ...
ان رتبه ... و ... گنبد ... و ... عشق ...
در ... ملکوت ...
و ... تعلیم ... و ...
و ... که ... روح ... جام ...
دلاند و چنین ... رسیمان ...
آتش بر درخت ... السلام ...
...
ادبو ...
سیت ...
روان و ...
... تغلیب ...
...
...
... حدیث ...
...
مردم ...
...
...
... یوم القیمة ... العبد المومن ...
...
...

آنوقت که مرگ رسید ندانستم که خود رو که برد و عزم [illegible] خواهر گفت خدا را دیدی حقا که در مقام کمینه آدم و بار گران
گناه سه بد و تنی کشیدم کجا است آن مقام [illegible] الهی طال عمری و دق عظمی و بلی جسمی و بقیت الذنوب [illegible]
و دولت [illegible] ای عزیز من فرض کن که خداوند عالم هیچ عذابی بر تو نکند [illegible] در آن روز چگونه [illegible]
[illegible] مدت عمر [illegible] الهی [illegible] ای عزیز من [illegible]
از عظمت خداوند [illegible] سید سجاد [illegible] عبادت [illegible] در دعا [illegible]
و طلب عفو از صحیفه [illegible] گوید یا الهی لو بکیت الیک حتی تسقط اشفار عینی و انتحبت حتی ینقطع صوتی و
قمت لک حتی تتنشر قدمای و رکعت لک حتی ینخلع صلبی و سجدت لک حتی تتفقأ حدقتای و اکلت
تراب الارض طول عمری و شربت ماء الرماد آخر دهری و ذکرتک فی خلال ذلک حتی یکل لسانی
ثم لم ارفع طرفی الی آفاق السماء استحیاء منک ما استوجبت بذلک محو سیئة واحدة من سیئاتی ای عزیز
برادر توجه [illegible] که در مدت عمر [illegible]
[illegible] و نه تسبیح داری و نه ذکر [illegible] و اشهر به علامه [illegible]
و در این سگ [illegible] شریعت [illegible] در مدت عمر [illegible]
در است روی [illegible] سید [illegible] عبد الواحد [illegible]
گوید [illegible] بجزیره [illegible] در آن جزیره [illegible]
[illegible] گفتم ای غلام [illegible]
گفت [illegible] کدام است گفتم الذی فی السماء عرشه و فی الارض سلطانه و فی البر و البحر سبیله لا یعزب عن علمه مثقال ذرة فی الارض
و لا فی السماء گفت [illegible] هو الله الذی لا اله الا هو الملک القدوس السلام المؤمن المهیمن العزیز الجبار
المتکبر [illegible] اسلام [illegible] قبول [illegible] ای عزیز [illegible]
ایمان [illegible] علام [illegible] از [illegible]
[illegible] مشغول [illegible]
[illegible] ای غلام [illegible] کردند گفت [illegible] خدا [illegible]
گفت [illegible] ای عزیز [illegible] از جهنم [illegible]
[illegible] خواجه [illegible]
[illegible] ای [illegible] حقوق [illegible]
[illegible]

و چادر [illegible] آنها [illegible] تضرع [illegible] صبح صادق [illegible] مشرق [illegible] غلام [illegible]
[illegible] مرگ [illegible] ظاهر گردید و در [illegible] حیوانی [illegible] ملک الموت
غرق [illegible] جان [illegible] در بهشت در [illegible] یاقوت سرخ [illegible]
از زمرد سبز [illegible] غلام [illegible]
[illegible] ای عزیز [illegible] بهشت [illegible] سلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار [illegible]
و کوشک یاقوت سرخ [illegible]
[illegible] که [illegible] قرآن [illegible]
[illegible] ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم و اموالهم بان لهم الجنة [illegible]
[illegible] بهشت [illegible]
[illegible] سرور انبیا محمد مصطفی [illegible]
[illegible] قرآن [illegible] ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله [illegible]
رضای [illegible] او [illegible]
[illegible]
[illegible] ان کنت [illegible]
[illegible] ای [illegible]
عزیز [illegible] ملکوت [illegible]
[illegible]
فی الارض [illegible] عزیز [illegible] یوسف [illegible] ای عزیز [illegible]
دنیا که الدنیا سجن المؤمن [illegible] و من سلی [illegible]
و من [illegible]
[illegible] در کشته [illegible]
[illegible] حدیث [illegible]
جزء [illegible] دنیا صرف کردم [illegible]
[illegible] در حیرة القلوب [illegible] که فرموده است

گویم سخنی که بدترین مردم عالمی است که آخرت کند و دنیا جمع کند پس علم حقی آلت وارد دنیاست علم [illegible] یا رب
و طلب نماید آن را و سعی کند در آن پس چنانکه حفظ کنید از علمای دروغ گوی چند که جامهای پشمین می‌پوشند و مکر را در زیر سر [illegible] می‌کنند
و کلاهان [illegible] بر او و مکر در نظر مردم تعبیرات دلی می‌نمایند و از زیر ابروهای خود مانند گرگان نظر می‌کنند و گفته را [illegible] مخالف
کردار ایشان است یا از درخت خار انگور می‌توان چید و از درخت حنظل انجیر می‌توان چید هر چیزی کفتار علمای کلاب
تا تغییر نکنند [illegible] آنچه از [illegible] شریعت [illegible] در حدیث است که [illegible]
محبوب‌تر از موت فقیه [illegible] فقیه می‌میرد [illegible] در دین اسلام [illegible] می‌رسد پس ملازم علما باشید و سعی در ترویج آنها نمائید لا
طریقه تحصیل علم [illegible] متوجه بودن [illegible] نیت خالص و لا [illegible] پس می‌باید با حسن رسد زیرا که [illegible]
و زکوة می‌باید بودن برضای الهی و نیت خالص [illegible] باشد هر چه علم نیز زکوة او که تعلیم باشد می‌باید بودن بنیت خالص
باشد [illegible] و زکوة هر چیزی است و قسمت علم زکوة [illegible]
علی قدم [illegible] لا [illegible] در کار از آن [illegible] تحصیل علم [illegible] نمایند
تا [illegible] علم حقی [illegible] نمایند [illegible] علم [illegible] پس قسمت [illegible]
زکوة [illegible] زیرا که خداوند عالم [illegible]
نمایند [illegible] علم [illegible] رواج دهید [illegible] مدارس [illegible] علما [illegible] مدارس [illegible]
که تضییع [illegible] و عدم تربیت [illegible] زیرا که [illegible] نزول می‌یابند [illegible]
[illegible] و در اعقاب [illegible] بر آید [illegible] پس ترویج [illegible]
[illegible] ترویج دین [illegible] و شریعت [illegible] مصطفی [illegible] ظهور نماید و بگوید
[illegible] طریقه و طریقه او محافظت می‌کنند و هر کدام [illegible] اخلاص می‌نمایند
[illegible] که [illegible] باشد [illegible]
[illegible] علما باشند چه [illegible] خواهم [illegible] کتب [illegible] خبر [illegible]
که نظام علم [illegible] در کهان [illegible] علم از ضعف [illegible] نسخه [illegible] طعام ملون [illegible]
[illegible] مشغول شدم [illegible] علم [illegible] ندیانم [illegible]
[illegible] از [illegible] الکتبه و فیها النفقة [illegible]
حدیث [illegible] و [illegible] طریق [illegible] غیر صحیحه
[illegible] و دیگری [illegible] و دیگری [illegible] و دیگری [illegible]
[illegible] هذا [illegible] النقصه [illegible] باید [illegible] پس هر روز [illegible]
[illegible]

[illegible] مشغول [illegible] که خداوند [illegible] که الهی در اسمای خدا [illegible]
نماید و معنی [illegible] عبد [illegible] از [illegible] و دیگری [illegible] اسم [illegible] اول [illegible]
با آنکه خالق افعال [illegible] است [illegible] اند [illegible]
[illegible] است [illegible] اگر قدریه [illegible]
[illegible] و مؤثر در فعل [illegible] و اگر قدریه [illegible] باشد [illegible] معتزله [illegible] و در حدیث طویلی در کتاب [illegible]
امیرالمؤمنین [illegible] که [illegible] حق [illegible] لازم می‌آید که [illegible] باشد [illegible]
دیگر است با آنکه خالق [illegible] مذهب معتزله است زیرا که [illegible] مذهب [illegible]
[illegible] است [illegible] مذهب [illegible] و امکان است [illegible]
ذات ممکن است پس [illegible] محتاج [illegible] باشد [illegible] احتیاج [illegible] احتیاج است در
[illegible] از افعال [illegible] علت تامه [illegible]
[illegible] در وقت انعدام ممکنات [illegible] عدم [illegible] امکان [illegible]
است [illegible] و مقام [illegible] و العدم [illegible] فقط [illegible]
[illegible] خالق عالم از قدرت تامه [illegible] جمیع [illegible] عدم عالم [illegible]
نماید [illegible] احتیاج [illegible] متعدد [illegible]
[illegible] که [illegible] معتزله [illegible] که اگر خدا [illegible] و از [illegible]
کرد [illegible] خالق عالم [illegible] و حدیث [illegible] و بالجمله [illegible]
خداوند [illegible] مطلق [illegible] و مذمت [illegible]
[illegible] است [illegible] و واجب [illegible]
[illegible] اند [illegible] تسمیه [illegible] خالق و رازق و مانند اینها پس اگر [illegible] عالم [illegible]
ترک [illegible] موجب عقاب [illegible] پروردگار [illegible] تسمیه [illegible] تابعیت [illegible] تسمیه
[illegible] در اسماء خدا [illegible]
[illegible] روایت که از [illegible] حضرت [illegible] فاستقیموا [illegible]
[illegible] و لله الاسماء الحسنی فادعوه بها [illegible] ابوعبدالله [illegible] و لله الاسماء الحسنی [illegible] احد الله

معرفتنا وتمام دعوت بنیاسی از این حدیث ظاهر شد که خدا اسمی را پیدا ساخت تا خوانده شود و هم چنانکه خوانده شد [illegible] یکی بزبان
و دیگری بقلب هم چنین اسم نیز دو معنی دارد یکی مقام لفظ و دیگری مقام معنی از جمله ضروریات مذهب است بلکه دین است که مقام
لفظ اسماء الحسنی سه [illegible] الاطلاق نمی توان کرد بعضی نمی توان گفت که این اخبار دلالت میکنند که اینها [illegible]
و اسماء الحسنی جز خدا هستند و اسماء حسنی [illegible] خدا نیست بلکه خالق و رازق و عالم و بلکه [illegible]
لفظ که اسم باشد این بتوان اطلاق کرد [illegible] و اثر اکثر مراد این مقام لفظ باشند
مریدان این آیه استدلال نتوان کرد [illegible] خواندن اسماء خدا [illegible] امر است و [illegible] مراد مقام معنی
و باطن خود [illegible] معنی این مقام رسیده اند که باب [illegible] اند که خدا را بواسطت ایشان خوانده اند [illegible]
در ایشان سهو و سلطان [illegible] والله دعا [illegible] و نیز معنی اسم [illegible] نه لفظ
دیگر قسمیه [illegible] معرفت [illegible] ذات طاهره ائمه اطهار [illegible] از اینجا است
اسماء الحسنی شده اند و باین معنی [illegible] اسماء الله [illegible] فی خلق السموات والارض
لآیات لقوم یتفکرون [illegible] اسماء الله و توقیفیه [illegible] است و اگر [illegible]
اسم باشند [illegible] کلام اصحاب [illegible] اخبار در اسماء لفظیه است [illegible] و بواطن [illegible]
تحقیق [illegible] که بعضی کرده اند [illegible] و علم آدم الاسماء کلها ثم عرضهم علی الملائکة فقال انبئونی باسماء هؤلاء ان کنتم
صادقین [illegible] قالوا اتجعل فیها من یفسد فیها ویسفک الدماء ونحن نسبح بحمدک ونقدس لک [illegible]
[illegible] تعلیم الفاظ [illegible] لغات [illegible]
باشد که [illegible]
و [illegible]
آدم [illegible]
محمد و آل بیت [illegible]
رسول الله صلعم [illegible] یا عباد الله [illegible]
[illegible]
امرت الملائکة [illegible]
نظر آدم [illegible] فانطبع فیه صور انوار [illegible]

حدیث اشباح

الدلائل

الدلائل فی الآثار [illegible] فقال یا آدم هذه اشباح افضل خلائقی و بریاتی [illegible]
المحمود [illegible] ولا العلی العظیم [illegible] ولا المحسن [illegible]
[illegible] یا آدم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
فقه اخبار ائمه اطهار که از این حدیث شریف ظاهر [illegible] آدم [illegible] تعلیم اسماء [illegible]
[illegible]
آدم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
در ظهور آدم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
قرار گرفت [illegible]

جامع [illegible]

[illegible]

فرعلیه جعفر و هی نسک فقد لی یا جعفر تقول یا الله یا الله فانه لم یقلها احد عشر مرات الا قال له لبیک و فیه عن ابی بصیر عن
ابی عبدالله علیه السلام قال ان الرجل منکم لیقف عنده ذکر الجنة والنار ثم یقول یا رب یا رب ای رب ای رب تلقا فاذا قال ذلک نودی من
فوق راسه ما حاجتک الخ از اخبار ظاهر میگردد اینست که آنچه آثار و علامات و معجزات که از انبیا و اوصیا ظاهر میشده
اسم اعظم ببرکت دعا و اسما حسنی است فی الکافی عن هارون بن الجهم عن رجل من اصحاب ابی عبدالله علیه السلام لم احفظ اسمه قال سمعت ابا عبدالله علیه السلام
یقول ان عیسی بن مریم علیه السلام اعطی حرفین کان یعمل بهما و اعطی موسی اربعة احرف و اعطی ابراهیم ثمانیة احرف و اعطی نوح خمسة
عشر حرفا و اعطی آدم خمسة و عشرین حرفا و ان الله تبارک و تعالی جمع ذلک کله لمحمد صلی الله علیه و آله و ان اسم الله الاعظم ثلاثة و سبعون حرفا
اعطی محمدا صلی الله علیه و آله اثنین و سبعین حرفا و حجب عنه حرف واحد ای عزیز برادر بدانکه اسم اعظم وجه جامع میباشد و کثرت اجزا
کثر و قلتش از اشتداد وجه و ضعف آن میباشد و از جمله حق آنست که محمد و آل طیبین او وجه کامل و اکمل اسم اعظم
داشتند اگر چه بعضی اجزا ازان [illegible] کتاب [illegible] ولا اصغر [illegible] مشهور [illegible]
[illegible] آنکه [illegible] ازین اجزا [illegible] ازدنیا [illegible]
[illegible] فرعون [illegible] پنجه [illegible] هشت جزء [illegible]
[illegible] آتش [illegible] حدا [illegible]
[illegible] و [illegible] ظاهر [illegible]
[illegible] اجزا از اسم اعظم داشته باشند [illegible] و صفت [illegible] طاقت [illegible]
دعوی الوهیت نماید [illegible] تکلیف بیعت [illegible] بیعت [illegible]
داده است که اگر خداوند اعلی [illegible] منسوب [illegible]
[illegible] بلکه عقل [illegible] بوجب [illegible] روا است
[illegible] اجزا از اسم اعظم [illegible] صاحب [illegible]
[illegible] آوردند [illegible]
[illegible] عبدالله [illegible]
[illegible] قدم [illegible]
[illegible] آورد [illegible] امام [illegible] بر زبان [illegible]
[illegible] نمیگذرد [illegible] بکار مردان نمیگذرد [illegible]
[illegible] نمیگذرد [illegible] نمیگذرد

نی

فی نفسی [illegible] بیع [illegible] از [illegible] نمیگذرد [illegible]
[illegible] ازسر و جان نمیگذرد [illegible] خلعت [illegible] نمیگذرد [illegible] طفل کوچک
[illegible] از [illegible] دل و لی نمیگذرد از دل [illegible] نمیگذرد [illegible] نمیگذرد [illegible]
[illegible] نمیگذرد [illegible] حسین [illegible] اسم اعظم الحرف [illegible]
[illegible] سید [illegible] حضرت صادق علیه السلام [illegible]
[illegible] ما مکتوب [illegible] حضرت صادق علیه السلام [illegible]
الرحمن [illegible] المکتوب [illegible] جمیع [illegible]
[illegible] ای [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت امام حسین [illegible] طفل [illegible]
[illegible] معصوم [illegible]
[illegible]
[illegible] معصوم [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] مبارک [illegible]
[illegible] حضرت امام محمد [illegible] حضرت [illegible] خدا [illegible]
[illegible] خداوند [illegible] موجب
[illegible] معصوم [illegible] روایت دیگر [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت امام حسین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و بهشت بار کرد او به دنیا آفتاب کم [illegible] است

آنچه بخاطر این حقیر سراپا تقصیر می رسد آنست که اگر گفتن آنحضرت به زبان مبارک گذشت [illegible] می آید زیرا که اطفال

و سپاه بدین تقصیر و گناه [illegible] و با وجود این از تشنگی جانشان [illegible] و حسینی [illegible] موجب [illegible] نزول بلا است

و همچنین [illegible] امام زین العابدین [illegible] حضرت امام حسین [illegible] رحمت [illegible]

[illegible] و آنچه هر عاشق در مقام عشق [illegible] عروس [illegible]

در وقت وصلت عروس نثار العروس [illegible] دارد ای فدای رتبه حسینی بزرگواری که در وقت وصلت ذات [illegible] و وصال [illegible]

یک سر است قطرات خون فرزند عزیز [illegible] و بقول علما اهل معلوم [illegible]

عاشق نیز در عالم [illegible] می رسد [illegible] عروس [illegible]

[illegible] کلام [illegible] قطره از او [illegible] بر گردد [illegible] آنحضرت [illegible]

لبیب [illegible] حضرت امام حسینی [illegible] و التبه چشم مبارک [illegible]

انا صبر [illegible]

و ظلم [illegible] آنحضرت [illegible] 22

[illegible] زخم سینه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] المجلس التاسع فی الشفاعة

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی خلق السموات بلا عماد وجعل الارض ذات الاوتاد واحیی بماء حیوته

موات البلاد والصلوة علی قطب فلک السداد ومرکز دائرة الهدایة والارشاد وسید شفعاء یوم المعاد

محمد

محمد المبعوث علی کافة العباد وعلی اخیه وابنته وسبطیه والائمة المعصومین اولی الرشاد ورحمة الله علی اهل البیت

من اهل الوداد اما بعد [illegible] در سورة البقرة یا ایها الذین آمنوا انفقوا مما رزقناکم من قبل ان یأتی یوم لا بیع

فیه ولا خلة ولا شفاعة والکافرون هم الظالمون [illegible] انفقوا [illegible] من قبل ان یأتی یوم لا تقدرون فیه علی تدارک

ما فاتکم من الانفاق [illegible] ولا شفاعة [illegible]

[illegible] الکفر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] انفاق جمیع در حق او راجح است و الله المرجع [illegible]

مباحثه امام با سفیان ثوری

حسن بن زین الدین الشهید گوید در کتاب سهام المارقة فی رد علی المبتدعة وآن حدیث اینست که دخل سفیان الثوری
على ابي عبد الله ع فرأى عليه ثياب بيض كأنها غرقئ البيض فقال له ان هذا اللباس ليس من لباسك فقال له اسمع مني وعِ ما
اقول لك فانه خير لك عاجلا وآجلا ان انت مت على السنة والحق ولم تمت على بدعة اخبرك ان رسول الله ص
كان في زمان مقفر جدب فاما اذا اقبلت الدنيا فاحق اهلها بها ابرارها لا فجارها ومؤمنوها لا منافقوها ومسلموها لا كفارها
فما انكرت يا ثوري فوالله انني لمع ما ترى ما اتى علي مذ عقلت صباح ولا مساء ولله في مالي حق امرني ان اضعه موضعا
الا وضعته قال ثم اتاه قوم ممن يظهرون التزهد ويدعون الناس ان يكونوا معهم على مثل الذي هم عليه من التقشف فقالوا
له ان صاحبنا حصر عن كلامك ولم تحضره حججه فقال لهم هاتوا حججكم فقالوا له ان حججنا من كتاب الله فقال لهم فأدلوا بها
فانها احق ما اتبع وعمل به فقالوا يقول الله تبارك وتعالى مخبرا عن قوم من اصحاب النبي ص ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة و
من يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون فمدح فعلهم وقال في موضع آخر ويطعمون الطعام على حبه مسكينا ويتيما واسيرا
فنحن نكتفي بهذا فقال رجل من الجلساء انا رأيناكم تزهدون في الاطعمة الطيبة ومع ذلك تأمرون الناس بالخروج من اموالهم
حتى تمتعوا انتم منها فقال له ابو عبد الله ع دعوا عنكم ما لا تنتفعون به اخبروني ايها النفر الكم علم بناسخ القرآن من منسوخه ومحكمه من
متشابهه الذي في مثله ضل من ضل وهلك من هلك من هذه الامة فقالوا له او بعضه فاما كله فلا فقال لهم فمن هنا اتيتم وكذلك
احاديث رسول الله ص فاما ما ذكرتم من اخبار الله عز وجل ايانا في كتابه عن القوم الذين اخبر عنهم بحسن فعالهم فقد كان مباحا جائزا ولم
يكونوا نهوا عنه وثوابهم منه على الله وذلك ان الله جل وتقدس امر بخلاف ما عملوا به فصار امره ناسخا لفعلهم وكان نهى الله تبارك وتعالى
رحمة منه للمؤمنين ونظرا لكيلا يضروا بانفسهم وعيالاتهم منهم الضعفة الصغار والولدان والشيخ الفاني والعجوز الكبيرة الذين
لا يصبرون على الجوع فان تصدقت برغيفي ولا رغيف لي غيره ضاعوا وهلكوا جوعا فمن ثم قال رسول الله ص خمس تمرات او
خمس قرص او دنانير او دراهم يملكها الانسان وهو يريد ان يمضيها فافضلها ما انفقه الانسان على والديه ثم الثانية على نفسه وعياله
ثم الثالثة على قرابته الفقراء ثم الرابعة على جيرانه الفقراء ثم الخامسة في سبيل الله وهو اخسها اجرا وقال ص للانصاري حين
اعتق عند موته خمسة او ستة من الرقيق ولم يكن يملك غيرهم وله اولاد صغار لو اعلمتموني امره ما تركتكم تدفنونه مع
المسلمين يترك صبية صغارا يتكففون الناس ثم قال حدثني ابي ان رسول الله ص قال ابدأ بمن تعول الادنى فالادنى

ثم هذا

ثم هذا ما نطق به الكتاب ردا لقولكم ونهيا عنه مفروض من الله العزيز الحكيم قال والذين اذا انفقوا لم يسرفوا ولم يقتروا وكان بين
ذلك قواما افلا ترون ان الله قال غير ما اراكم تدعون الناس اليه من الاثرة على انفسهم وسمى من فعل ما تدعون اليه مسرفا وفي
غير آية من كتاب الله يقول انه لا يحب المسرفين فنهاهم عن الاسراف ونهاهم عن التقتير لكن امر بين امرين لا يعطي جميع ما عنده
ثم يدعو الله ان يرزقه فلا يستجيب له للحديث الذي جاء عن النبي ص ان اصنافا من امتي لا يستجاب لهم دعاؤهم رجل يدعو
على والديه ورجل يدعو على غريم ذهب له بمال فلم يكتب عليه ولم يشهد عليه ورجل يدعو على امرأته وقد جعل الله عز وجل تخلية
سبيلها بيده ورجل يقعد في بيته ويقول رب ارزقني ولا يخرج ولا يطلب الرزق فيقول الله عز وجل عبدي
الم اجعل لك السبيل الى الطلب والضرب في الارض بجوارح صحيحة فتكون قد اعذرت فيما بيني وبينك في الطلب لاتباع
امري ولكيلا تكون كلا على اهلك فان شئت رزقتك وان شئت قترت عليك وانت غير معذور عندي ورجل
رزقه الله عز وجل مالا كثيرا فانفقه ثم اقبل يدعو يا رب ارزقني فيقول الله عز وجل الم ارزقك رزقا واسعا فهلا اقتصدت فيه كما
امرتك ولم تسرف وقد نهيتك عن الاسراف ورجل يدعو في قطيعة رحم ثم علم الله نبيه كيف ينفق وذلك انه كانت عنده
اوقية من الذهب فكره ان تبيت عنده فتصدق بها واصبح وليس عنده شيء وجاءه من يسأله فلم يكن عنده ما يعطيه
فلامه السائل واغتم هو حيث لم يكن عنده ما يعطيه وكان رحيما رقيقا فادب الله عز وجل نبيه ص بامره فقال
ولا تجعل يدك مغلولة الى عنقك ولا تبسطها كل البسط فتقعد ملوما محسورا يقول ان الناس قد يسألونك ولا يعذرونك
فاذا اعطيت جميع ما عندك من المال كنت قد حسرت من المال فهذه احاديث رسول الله ص يصدقها الكتاب والكتاب
... ای برادر عزیز نظر و تامل در این حدیث شریف باید نمود و جمیع آنچه ذکر شد بلکه بعضی از
... است در این ممدوح مثل تعلیل تقوی لکیلا ... خوش و جمیع این حدیث شریف نفی انفاق و کیفیت
... متضمن ... طولانی ... لا انفاق مال دنیا ... لا انفاق منافع جوارح پس آنها نیز
... نظر ... جمیع جوارح مصروف در منافع اخرویه باید
... ممدوح ... صبر نتوانند ... ممدوح ... الا اقدر
... وسع و طاقت اوست ... ترک منافع اخرویه نباید ... دنیا کار ... حجاب ... تع
... لا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم زهرة الحيوة الدنيا لنفتنهم فيه ورزق
ربك خير وابقى ... ممنون ... که متمتع ...

بسم الله
قل هو
الله
لم
ولم
ولم
ل

حدیث امام علیه السلام با سفیان ثوری

حسن عن زین الدین الشهید رحمه الله در کتاب سهام المارقة فی الرد علی المبتدعة و آن حدیث اینست که دخل سفیان الثوری
علی ابی عبد الله ع فرأى علیه ثیاب بیض کأنها غرقئ البیض فقال له ان هذا اللباس لیس من لباسک فقال له اسمع منی
وع ما اقول لک فانه خیر لک عاجلا و آجلا ان انت مت علی السنة والحق ولم تمت علی بدعة اخبرک ان رسول الله ص
کان فی زمان مقفر جدب فاذا اقبلت الدنیا فاحق اهلها بها ابرارها لا فجارها ومؤمنوها لا منافقوها ومسلموها لا کفارها
فما انکرت یا ثوری فوالله انی لمع ما ترى ما اتى علی مذ عقلت صباح ولا مساء ولله فی مالی حق امرنی ان اضعه موضعا
الا وضعته قال ثم اتاه قوم ممن یظهرون التزهد ویدعون الناس ان یکونوا معهم علی مثل الذی هم علیه من التقشف فقالوا
له ان صاحبنا حصر عن کلامک ولم تحضره حججه فقال لهم فهاتوا حججکم فقالوا له ان حججنا من کتاب الله فقال لهم فادلوا بها
فانها احق ما اتبع وعمل به فقالوا یقول الله مخبرا عن قوم من اصحاب النبی ص ویؤثرون علی انفسهم ولو کان بهم خصاصة و
من یوق شح نفسه فاولئک هم المفلحون فمدح فعلهم وقال فی موضع آخر ویطعمون الطعام علی حبه مسکینا ویتیما واسیرا
فنحن نکتفی بهذا فقال رجل من الجلساء انا رأیناکم تزهدون فی الاطعمة الطیبة ومع ذلک تامرون الناس بالخروج من اموالهم
حتی تمتعوا انتم منها فقال له ابو عبد الله ع دعوا عنکم ما لا تنتفعون به اخبرونی ایها النفر الکم علم بناسخ القرآن من منسوخه ومحکمه من
متشابهه الذی فی مثله ضل من ضل وهلک من هلک من هذه الامة فقالوا له او بعضه فاما کله فلا فقال لهم فمن هنا اتیتم وکذلک
احادیث رسول الله ص فاما ما ذکرتم من اخبار الله عز و جل ایانا فی کتابه عن القوم الذین اخبر عنهم بحسن فعالهم فقد کان مباحا جائزا ولم
یکونوا نهوا عنه وثوابهم منه علی الله وذلک ان الله جل وتقدس امر بخلاف ما عملوا به فصار امره ناسخا لفعلهم وکان نهى الله تبارک وتعالی
رحمة منه للمؤمنین ونظرا لکیلا یضروا بانفسهم وعیالاتهم منهم الضعفة الصغار والولدان والشیخ الفانی والعجوز الکبیرة الذین
لا یصبرون علی الجوع فان تصدقت برغیفی ولا رغیف لی غیره ضاعوا وهلکوا جوعا فمن ثم قال رسول الله ص خمس تمرات او
خمس قرص او دنانیر او دراهم یملکها الانسان وهو یرید ان یمضیها فافضلها ما انفقه الانسان علی والدیه ثم الثانیة علی نفسه وعیاله
ثم الثالثة علی قرابته الفقراء ثم الرابعة علی جیرانه الفقراء ثم الخامسة فی سبیل الله وهو اخسها اجرا وقال ص للانصاری حین
اعتق عند موته خمسة او ستة من الرقیق ولم یکن یملک غیرهم وله اولاد صغار لو اعلمتمونی امره ما ترکتکم تدفنونه مع
المسلمین یترک صبیة صغارا یتکففون الناس ثم قال حدثنی ابی ان رسول الله ص قال ابدأ بمن تعول الادنى فالادنى

ثم هذا

ثم هذا ما نطق به الکتاب ردا لقولکم ونهیا عنه مفروض من الله العزیز الحکیم قال والذین اذا انفقوا لم یسرفوا ولم یقتروا وکان بین
ذلک قواما افلا ترون ان الله قال غیر ما اراکم تدعون الناس الیه من الاثرة علی انفسهم وسمی من فعل ما تدعون الیه مسرفا وفی
غیر آیة من کتاب الله یقول انه لا یحب المسرفین فنهاهم عن الاسراف ونهاهم عن التقتیر ولکن امر بین امرین لا یعطی جمیع ما عنده
ثم یدعو الله ان یرزقه فلا یستجیب له للحدیث الذی جاء عن النبی ص ان اصنافا من امتی لا یستجاب لهم دعاؤهم رجل یدعو
علی والدیه ورجل یدعو علی غریم ذهب له بمال فلم یکتب علیه ولم یشهد علیه ورجل یدعو علی امرأته وقد جعل الله عز وجل تخلیة
سبیلها بیده ورجل یقعد فی بیته ویقول رب ارزقنی ولا یخرج ولا یطلب الرزق فیقول الله عز وجل عبدی
الم اجعل لک السبیل الی الطلب والضرب فی الارض بجوارح صحیحة فتکون قد اعذرت فیما بینی وبینک فی الطلب لاتباع
امری ولکیلا تکون کلا علی اهلک فان شئت رزقتک وان شئت قترت علیک وانت غیر معذور عندی ورجل
رزقه الله عز وجل مالا کثیرا فانفقه ثم اقبل یدعو یا رب ارزقنی فیقول الله عز وجل الم ارزقک رزقا واسعا فهلا اقتصدت فیه
کما امرتک ولم تسرف وقد نهیتک عن الاسراف ورجل یدعو فی قطیعة رحم ثم علم الله نبیه کیف ینفق وذلک انه کانت عنده
اوقیة من الذهب فکره ان تبیت عنده فتصدق بها فاصبح ولیس عنده شیء وجاءه من یسأله فلم یکن عنده ما یعطیه
فلامه السائل واغتم هو حیث لم یکن عنده ما یعطیه وکان رحیما رقیقا فادب الله تعالی نبیه ص بامره فقال
ولا تجعل یدک مغلولة الی عنقک ولا تبسطها کل البسط فتقعد ملوما محسورا یقول ان الناس قد یسألونک ولا یعذرونک
فاذا اعطیت جمیع ما عندک من المال کنت قد حسرت من المال فهذه احادیث رسول الله ص یصدقها الکتاب والکتاب
یصدقه قد تم ای برادر عزیز نظر و تامل در این حدیث شریف باید نمود که وجه جمع که ذکر شد بعضی از
فقرات نفی است در آن مصرح شد بتعلیل بقوله ع لکیلا تکون ... و جمع این حدیث شریف نفی انفاق و کیفیت
او بهر تکلیف مقتضی ... لهذا بطولش نقل نمودم تا ... در انفاق مال دنیا لکن لا انفاق منافی جوارح پس آنچه
تملک ... نظر نمودم ... اگر ... علی الاستمرار جمیع جوارح مصروف در منافع اخروی نماید
امر است ممدوح واگر صرف نتواند بکند هم چنانکه اغلب کسی باشد متابعه استغنا پس در حق ممدوح نیست مگر آنکه
در تحت وسع و طاقت او است لهذا یعنی که ترک منافع اخروی نماید و در زینت دنیا کار بفرماید حجاب باشد تعبیر
در تادیب نبیه ص فرموده که ولا تمدن عینیک الی ما متعنا به ازواجا منهم زهرة الحیوة الدنیا لنفتنهم فیه ورزق
ربک خیر وابقی که خلاصه مضمون اینست که باز مکن چشمان خود ... نظر مکن بسوی چیزهای که متمتع در خورد ... ایشان

سخن ... تا صنف چندان اصناف مردم است و از زینت دنیا ... تا میان ... در آن چیزها و درخت
که هر روز کار تو روز بروز بهتر می رساند بار وزن ... در آخرت برای تو مقرب ساخته بار وزنها معیوب از
معارف دنیا ... برای ... با اعتبار دنیای فانی بهتر است ... رضینا قسمة الجبار فینا لنا علم وللاعداء
مال ای عزیز ... تخصیص به رسول خدا ... مردم ندوزند والله ...
نشوند ... که عشق ... عشق ... جنانت ... در دل جای دهی ...
قطره حقیقت ... فی الحقیقة ... خدا ... از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند از عشق
حضرت فرمودند که دلهائی که از یاد الهی خالی است حق تعالی محبت غیر خود را به آن دلها میچشاند ... در مناجات
علیای که مناجات ... ما الهی فقره ... من ذا الذی ذاق حلاوة محبتک فرام منک بدلا
ومن ذا الذی انس بقربک فابتغی عنک حولا زیرا که استفهام در ... کلام الله ... است که ...
عشق بغیر تو ... از برای ... که ... محبت ...
اصلا ... است ... محبت ... عشق ... از جمله ...
اگر ... معشوق ... حقیقی ...
علیه ... از حضرت صادق علیه السلام منقول است ... نظر ...
... که نظر ... از برای خدا ... کرامت ... طمع
ولایت ایمان ... ای عزیز ... مطلوب ...
باشد ... توفیق ... خداوند عالم ...
در ... زیرا که توبه ... که خداوند ... آدم ... سلطنت ...
فی الکافی عن ابی عبدالله علیه السلام او ابی جعفر علیه السلام قال ان آدم علیه السلام قال یا رب سلطت علی الشیطان واجریته منی مجری الدم فاجعل لی
شیئا فقال یا آدم جعلت لک ان من هم من ذریتک بسیئة لم یکتب علیه فان عملها کتبت علیه سیئة ومن هم منهم بحسنة
فان لم یعملها کتبت له حسنة وان هو عملها کتبت له عشرا قال یا رب زدنی قال جعلت لک ان من عمل منهم سیئة ثم استغفر
غفرت له قال یا رب زدنی قال جعلت لهم التوبة او بسطت لهم التوبة حتی تبلغ النفس هذه قال یا رب حسبی

از آنکه

ای عزیز عجب ... رحمت ... خدا ... اورد و شیطان ... از ...
... دعا مختصر ... توبه ... بعد از فرصت توبه باشد فعن ابی عبدالله علیه السلام قال ما من مؤمن یقارف فی
یومه ولیله اربعین کبیرة فیقول وهو نادم استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم بدیع السموات والارض ذا الجلال
والاکرام واسئله ان یصلی علی محمد وآل محمد وان یتوب علی الا غفرها الله له ولا خیر فیمن یقارف فی یوم اکثر من اربعین
کبیرة ... طمع ... ولایت
خاصه ... ولایت خاصه ... از حدیث ... امیر المؤمنین علیه السلام ... از صفت اسلام
... معلوم ... حضرت ... فان الله ... اسلام ...
لمن ورده ... علی الاسلام ... غالب ...
لمن دخله ... لا اله الا الله حصنی ومن دخل حصنی امن ... اسلام موجب ...
... اسلام ... زیرا که ... اسلام ...
و در قرآن فرموده است که ان الصلوة تنهی عن الفحشاء والمنکر ... ان الحسنات
یذهبن السیئات ... از برکت اسلام ...
... خلفاء ثلثه ... معویه ... خلفای عباسیه ...
اسلام ... ای عزیز ...
عزیزی که ... از ... عبدالله علیه السلام ... وعروة لمن اعتصم به وحبلا لمن استمسک به
که عروة الوثقی ... وحبل ... خدا ...
... العروة الوثقی لا انفصام لها ... در علم ...
وسایر علوم شرعیه ... اسلام امری است که ... محکم و بنیانش مستحکم
... که ... واسلام ...
... اسلام امری است ... القبول ...
... و المکارم ... برعیه

اختیار نمائی قصه مرتب شد از جانب حق و حدیث طولی دارد و ثمرات اسلام و ایمان که بعد ازین بیاید
آنها نموده میشود لیکن ثمرات لذات اسلام میرسانند [illegible] که طعم ایمان حاصل از لیکن ثمرات [illegible] باشد بسیار [illegible]
جای [illegible] طعم ایمان و دار معنی باشد لذت مناجات از خلقت [illegible] شناسی ایمان را از نیاز تحصیل کردن و بیان نماید
نحو مجاهدات و ریاضت [illegible] کردن لا ای عزیز بر تو راز [illegible] واضح است که طعم هر طعامی که او حقه بر او مترتب نشود
مگر بعد از آنکه طبخ و نضج او بکیفیت معهوده متعارف لازمه آن شود و عناصر ترکیبی [illegible] متوسل گردد
کرده و همچنین ایمان هم [illegible] و طعم او مطالبه نکند [illegible] و از جهت رفتار [illegible] که و گفتار و مثل وجه
تصورات در بالا [illegible] ستون که هر یک [illegible] ستونها چهار شعبه داشته باشد که مجموع ست و ده عدد [illegible]
و ضعف است که [illegible] حقیقی [illegible] و دعائم و شعب که او حقه حاصل [illegible] که تحصیل کرده آن دعائم و شعب
فی الکافی باب صفة الایمان عن ابی جعفر علیه السلام قال سئل امیر المؤمنین عن الایمان فقال ان الله جعل الایمان علی اربع دعائم
علی الصبر و الیقین و العدل و الجهاد فالصبر من ذلک علی اربع شعب علی الشوق و الاشفاق و الزهد و الترقب فمن
اشتاق الی الجنة سلا عن الشهوات و من اشفق من النار رجع عن المحرمات و من زهد فی الدنیا هانت علیه المصیبات
و من راقب الموت سارع الی الخیرات ای عزیز ببین که شعب صبر که یکی از دعائم اربع است لا اقل دو جهت در قلب تو دارد
که اشتیاق بهشت و خوف آتش منشاق بهشت [illegible] سنت [illegible] ام بنی [illegible] عمرو بن عبید صفت
الحسن فقال کان اذا اقبل فکانه قد جاء من دفن امه و کان اذا جلس فکانه اسیر قدم لیضرب عنقه
و کان [illegible] من الله [illegible] [illegible] و کان النار لم تخلق الا له [illegible] لا یجلد [illegible]
[illegible] کما قال [illegible] انه عدو [illegible] و شهوات [illegible] و تشتهی [illegible]
منکر و حدیث [illegible] نقل است [illegible] روح [illegible] و اگر خبر از جهنم گویند [illegible] و [illegible]
[illegible] جهنم خلق شده است از [illegible] غفلت و جهل [illegible] [illegible] بعضی [illegible]
قیل [illegible] اذا سمع [illegible] صوت رجل یتغنی فقال [illegible] له [illegible]
ما [illegible] قصه [illegible] صاحب [illegible] عبد الملک بن مروان [illegible] فکیف کانت قصته فقال
خرج [illegible] متنزه له و معه [illegible] فسمع صوت رجل یتغنی فدعا [illegible] صاحب الصوت
فاته

فاته [illegible] جملک [illegible] الفرس [illegible] و ان [illegible]
النور [illegible] البقر و ان [illegible] الرجل یتغنی فتطوع له [illegible] بغلام [illegible]
فی العام المقبل خرج [illegible] الموضع فقال [illegible] ان کان [illegible] فقال له اما ان [illegible]
و هیبت [illegible] قطعت [illegible] و حسن [illegible] تقول ان
[illegible] صاحب [illegible]
الرجل [illegible] ان یکون [illegible] عالم [illegible] و [illegible]
شرور [illegible] محبوب [illegible] [illegible] و [illegible] مشغول [illegible]
[illegible] موجب قطع [illegible]
در [illegible] و [illegible] علی
اربع شعب [illegible] الفطنة [illegible] و اول الحکمة [illegible]
[illegible] و تعرف العبرة [illegible]
[illegible] یقین [illegible]
[illegible] الدولتین [illegible] طریقه اولین [illegible]
[illegible] فمن ابصر الفطنة عرف الحکمة و من [illegible] الحکمة عرف
العبرة و من عرف العبرة عرف السنة و من عرف السنة فکانما کان مع الاولین [illegible]
[illegible] و العدل علی اربع شعب علی غائص الفهم و غمر
العلم و زهرة الحکم و روضة الحلم فمن فهم فسر جمیع العلم و من علم عرف شرائع الحکم و من حلم لم یفرط فی امره و عاش فی الناس حمیدا
و الجهاد علی اربع شعب علی الامر بالمعروف و النهی عن المنکر و الصدق فی المواطن و شنآن الفاسقین فمن امر بالمعروف شد ظهر
المؤمن و من نهی عن المنکر ارغم انف المنافق و من صدق فی المواطن قضی الذی علیه و من شنئ الفاسقین غضب لله و من
غضب لله غضب الله له فذلک الایمان و دعائمه و شعبه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

الحمد لله ... مجلسی فرموده که در اخبار متواتره از رسول خدا منقول است که فرمودند هر که ایمان بحوض کوثر نداشته باشد خدا او را
بحوض نرساند و هر که ایمان بشفاعت من نداشته باشد خدا او را از شفاعت من ناامید گرداند و فرمودند شفاعت من برای
اصحاب کبائر است از امت من و اما نیکوکاران پس برایشان اعتراضی نیست ... از این حدیث ... شفاعت
مخصوص ... بخلاف اخبار دیگر که شفاعت ... در ... کتاب فرموده که بسند معتبر از حضرت صادق
منقول است که مردم ... در شدت قیامت چنان کار تنگ گردد که عرق ... پس گویند که بیایید نزد حضرت
آدم رویم تا ... شفاعت کند چون بیایند گوید که من هم گناه کارم بروید نزد نوح ... پیغمبر ... آیند
نزد دیگری فرستد تا نزد حضرت عیسی آیند گوید که بروید بخدمت پیغمبر آخر الزمان روید چون بخدمت آنحضرت آیند فرماید که
با من بیائید ... در بهشت ... سر بردار و شفاعت کن که شفاعت
تو قبول است ... ان یبعثک ربک مقاما محمودا از این حدیث ظاهر میشود که شفاعت ... مردم ... پیغمبران ...
و ... از این حدیث ظاهر میشود که مردم ... تا ... و لیکن ... که او است شفیع و ... مبعث
... تا روز ... که ... احادیث ... که محتاج بشفاعت ...
... از ... باشند یا ... مرگ و اهوال قیامت ... از خاطر مردم برده باشند یا اینکه ...
... از ... پیغمبران روند ... فضیلت محمد ... تا ... و ...
نبوت ... و اخبار بسیار ... شفاعت مقبوله دارند ... کتاب ... که
بسند معتبر منقولست که ... بخدمت حضرت امام محمد باقر آمد و گفت ... شفاعت بسیار ... و مردم ... مغرور
میکنید ... که ... که ... از حرام ... الشفاعة ... احتیاج ... که ...
روز قیامت ... محتاج بشفاعت ... شفاعت از برای ... مستحق ... باشند ... از اولین و
آخرین ... شفاعت آنحضرت ... در روز قیامت پس حضرت فرمود که رسول ... شفاعت
کرد ... شفاعت ... شفاعت ...
شفاعت خواهند کرد ... و مضر ... و مؤمن شفاعت میکند ...
... خدمت ... دارند ... از ... که ...
شفاعت خواهند کرد ... پیغمبران و دیگر علما و دیگر شهیدان ... حدیث ... که ... و ...
... شفاعت ...
استدعای خلاصی ... علت ... معلول ... و دیگر ...
... در میانه مردم ... ظاهر ...

نقلاسته

در حاشیه: ... ایمان ...

که ... وسط ... علماء ... ولاء ... ایشان است ...
که ... کرده ... و اگر ... شده ... جنانکه ... از ... است پس ...
که ... و ... و شیعیان ... پیغمبران گذشته و علماء ایشان ... و شهداء ... که شفعاء ... مذکور است
... که ... که اندک ...
معلوم نیست ... حدیث ... مشهور ... معول علیه ... توانند ... شفاعت ... از جمیع گناه
باشد اگرچه از گناهان صغیره ... حدیث آدم ... که ... و
دیگر ... محتاج بشفاعت ... لا ... لا سبب ... ست که در میانه ... پیغمبران محمد ... شفیع
کنند ... قرار ... منصب عظیم ... با آنحضرت متعلق ...
~~... شفاعت ...~~
~~...~~
~~...~~
با تفصیل ... اول ... اسباب ... در ...
و اگر ... رسد ... که ... پیغمبر ... شرک ... و معلوم است
که ... سلطان ... که ... بخلوص عقیده خدمت کرده ... و ...
اگر ... شفاعت ... و ... در نظر ... و دوای ...
... از ... طبیب ... و دوای ... که ... باشند ... اطبا
مرض ... که در ... اگر طبیب ... باشند ...
از ... که ... نماز ... باشند ...
هیچ پیغمبر ... و ملک مقرب ... آنحضرت ... مستحق ...
که ... القرآن ... شفاعت ...
... شفاعت ...
... که ... اگر کسی ... ترک ... روز ... و اگر کسی ... شفاعت ... و اگر کسی
... یوم الخندق ... یوم القیامة ...
... و اگر کسی ... حسن ... و اگر کسی ...
... و اگر کسی ... و ...

رسانیده باشد [illegible] واگر [illegible] بقدر [illegible]

[illegible] واگر کسی [illegible]

[illegible] باشد [illegible] واگر کسی [illegible]

[illegible] باشد [illegible] واگر کسی [illegible]

کشته باشد [illegible] واگر کسی عالم [illegible]

[illegible] باشد اعلم [illegible] تقبیح [illegible] واگر کسی [illegible]

[illegible] در حدیث [illegible] در اسلام [illegible]

[illegible]

[illegible] در اسلام [illegible]

[illegible] آنحضرت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] چهارم [illegible] عصمت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] در دین اسلام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] صدبار [illegible] ورد [illegible]

اگرچه مردکان [illegible]

مقدار [illegible] بارگاه [illegible] اگرچه [illegible]

[illegible] در عالم [illegible]

[illegible] اگرچه [illegible]

[illegible]

دارم [illegible]

[illegible]

[illegible]

دیدم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

معلوم کرد [illegible]

[illegible]

خروج [illegible] عالم [illegible]

[illegible]

الحمد لله الذی [illegible]

[illegible]

علی افضل مصادیق من خاف الله اخاف الله منه الدنیا واهلها واقرب معانیه من خشیة الله و [illegible] فی الآخرة
فی عقباتها واشرف من اصلح بالدین الیسیرة فکفی الله عنه اباها محمد رسول الله وخاتم النبیین علیه
الذی [illegible] وعلی حبیبه الذی کان للذین کفروا صاحب الرقاب وقاطع اوداجها
ولم یکن یقبل الذین لا العذاب حتی تضع الحرب اوزارها ولا تعلو بها الا انقطع من الابدی اطنابها
ولا ترکع تداً الا انخلع عن القامات اصلابها وعلی ابنیه وحبیبه والمستعرین بذیل آبائهم ومن حمل الله
علی الخائفین [illegible] ولا استیلا تستمعن لهذه التقوی والوعظ کذا انها اما بعد فقد قال الله فی سورة الرحمن
ولمن خاف مقام ربه جنتان یعنی هر کس ترسد محل قیام در نظر پروردگار خود از برای اوست دو بهشت از برای او
دو بهشت یا هر کسی ترسد از محل قیام خداوند یعنی از جلالت و مرتبه او از برای اوست جنت از حضرت باری
و لسیب که بهشتها چهار است زیرا که کریم منان فرموده است ولمن خاف مقام ربه جنتان حضرت فرموده که هر که
که ترسد از او و عارف شد نفس خود را از شهوات دنیا که حرام باشد و بخواطر آورد مقام رب و دره کار نفس خود
و ثواب و عقاب و ترک کند آنرا از ترس خدا پس این آیه در شأن او است پس این دو بهشت از برای مؤمنین و سابقین
پس فرموده است و من دونهما جنتان حضرت فرموده که یعنی پست تر از این دو بهشت که مذکور شد دو بهشت دیگر
است که پست تر اند از آنها در فضیلت نه بحسب [illegible] و آنها از برای اصحاب یمین اند یعنی جنت النعیم و جنت
جنت الماوی و در این چهار بهشت حصارهاست که احاطه کرده است بهم که طولش پانصد سال راه است و خشتی از آن
طلا و خشتی از نقره و خشتی از مروارید و خشتی از یاقوت و در میان خشتها مشک و زعفران است و کنگرهای او از نور
است که می درخشد و از غایت صفا و جلا آدمی روی خود را در دیوار آن می بیند و در این حصار بهشت در
و هر دری مصراعی دارد که عرض آنها یک تیر راه است بدو [illegible] عجیب آیه ایست که با غایت اختصار
متضمن وعد و [illegible] و وعید [illegible] حضرت ملک [illegible] و در ظاهر خالی از [illegible] خطاب [illegible] احوال
و در باطن تعریفی لطالب خوف از جمیع احوال است و تحقیق این مقام در ضمن پنج مطلب [illegible] مطلب اول در تحقیق معنی
خوف قال المحقق الطوسی فی بعض مؤلفاته ما حاصله ان الخوف والخشیة وان کانا فی اللغة بمعنی واحد الا ان بین خوف الله
وخشیة الله فی عرف ارباب القلوب فرقاً هو ان الخوف تألم النفس من العقاب المتوقع بسبب ارتکاب المنهیات

والتقصیر

والتقصیر فی الطاعات وهو یحصل لاکثر الخلق وان کانت مراتبه متفاوتة جداً والمرتبة العلیا منه لا تحصل الا للقلیلین والخشیة
حالة تحصل عند الشعور بعظمة الحق وهیبته وخوف الحجب عنه وهذه الحالة لا تحصل الا لمن اطلع علی جلال الکبریاء وذاق
لذة القرب ولذا قال سبحانه انما یخشی الله من عباده العلماء فالخشیة خوف خاص مطلب ثانی در مدح صفت خوف و خشیت
بدان ای طالب [illegible] یقینی که اکثر صفات مدح [illegible] ولمن خاف مقام ربه جنتان وانما یخشی الله من عباده العلماء
[illegible] در مدح زیرا که خداوند عالم [illegible] و علماء را بهشت [illegible]
[illegible] صفت [illegible] آیات و اخبار بسیار در مدح این صفت وارد است بعینی صفت خوف است که
خداشناسی و اساس معرفت الهی است و جمیع علماء شیعه از خوف [illegible] که انه موجب بسیار منافع وارد و حکم
که انه موجب معرفت منافع [illegible] قال ابو عبد الله علیه السلام من عرف الله خاف الله ومن خاف الله سخت نفسه عن الدنیا
عن [illegible] وقال جل ثناؤه فیه یخشی الله [illegible] وقال تبارک وتعالی [illegible] انه یحب [illegible]
عن ابی عبد الله علیه السلام یا اسحق خف الله کانک تراه وان کنت لا تراه فانه یراک وان کنت ترا انه لا یراک فقد کفرت وان
کنت تعلم انه یراک ثم برزت له بالمعصیة فقد جعلته من اهون الناظرین علیک [illegible]
الا ان اولیاء الله لا خوف علیهم ولا هم یحزنون [illegible] رسول الله [illegible] من عرف الله وعظمه منع فاه من الکلام
وبطنه من الطعام وعنا نفسه بالصیام والقیام قالوا بآبائنا وامهاتنا یا رسول الله هؤلاء اولیاء الله قال ان اولیاء
الله سکتوا فکان سکوتهم فکراً وتکلموا فکان کلامهم ذکراً ونظروا فکان نظرهم عبرة ونطقوا فکان نطقهم
حکمة ومشوا فکان مشیهم بین الناس برکة لولا الآجال التی قد کتبت علیهم لم تستقر ارواحهم فی اجسادهم خوفاً من العذاب
وشوقاً الی الثواب [illegible] که از ناصیه [illegible] صدق نمایان و از [illegible] نور عرفان تابان
اگر نظر [illegible] جمیع آداب سلوک [illegible] و اگر چشم بینا [illegible] مرتبه [illegible]
سه مرتبه دارد اولی مرتبه علم الیقین دوم مرتبه حق الیقین سیم مرتبه عین الیقین که اول موجود [illegible]
و ثانی مطابقه [illegible] با واقع [illegible] مرتبه وصول [illegible] مرتبه سیم [illegible]
معرفة الله خداوند عالم [illegible] او مرتبه [illegible] که اگر خداوند [illegible]
باشند بعضی [illegible] و هر [illegible] کلام [illegible] افطار [illegible]

حکم نجینی نباشد و چنانچه اگر کسی بجای وی [illegible] موجب [illegible] که [illegible] ماه [illegible] نخورد و بدید که
معطل [illegible] باشد البته جای او بیشتر از [illegible] و حیثیت او [illegible] گردد و هم چنین اگر کسی سلطان [illegible] ببیند و
عقاب او [illegible] داشته باشد یکیرجه [illegible] که متحیر می ماند و کسیکه معطل [illegible] قهرت باشد البته رؤیت قهاریت
او موجب [illegible] بیشتر از [illegible] و [illegible] که [illegible] و ببیند که [illegible] زبان
حال و قال [illegible] یا رب [illegible] و رب [illegible] که هر عضو از اعضا
[illegible] مناسب خود می خواهد که [illegible] و البته چنین [illegible] اگر دائما [illegible] کند بجمیع جوارح و اعضا
[illegible] در باب [illegible] گفتند [illegible] بگفت
فرصت [illegible] که مشغول [illegible] امور [illegible] کسیکه [illegible] مقام [illegible] باشد که [illegible] باین مقام
ما روی عن جعفر بن محمد [illegible] من اهان لی ولیا فقد بارزنی بالمحاربة و ما تقرب الی عبد بشیء احب الی مما افترضت علیه
[illegible] الفرایض و انه لیتقرب الی بالنوافل [illegible] حتی احبه فاذا احببته کنت
سمعه الذی یسمع به و بصره الذی یبصر به و لسانه الذی ینطق به و یده التی یبطش بها ان دعانی اجبته و لم ارد
دعائه و ان سئلنی اعطیته و ما ترددت فی شیء [illegible] کترددی فی قبض روح عبدی المؤمن اذا کان الموت [illegible]
[illegible] عجیب [illegible] خدا [illegible] در نظر مردم [illegible]
[illegible] اگر [illegible] که خوف تنها
ممدوح نیست چنانچه رجا تنها نیز ممدوح نیست [illegible] که [illegible] رسد که [illegible]
باشد نه خوف غلبه داشته باشد و نه رجا [illegible] در حالت احتضار می باید که رجا
غلبه داشته باشد بر خوف [illegible] سمعت ابا عبد الله علیه السلام یقول لا یکون المؤمن مؤمنا حتی یکون خائفا راجیا و
لا یکون خائفا راجیا حتی یکون عاملا لما یخاف و یرجو عن ابی عبد الله علیه السلام [illegible] قلت له ما کان فی وصیة لقمان
[illegible] خف الله خیفة لو جئته ببر الثقلین لعذبک و ارج الله
رجاء لو جئته بذنوب الثقلین لرحمک ثم قال ابو عبد الله علیه السلام کان ابی علیه السلام یقول انه لیس من عبد مؤمن الا فی قلبه نوران
نور خیفة و نور رجاء لو وزن هذا لم یزد علی هذا و لو وزن هذا لم یزد علی هذا [illegible]
[illegible] مراتب خوف و رجا است و خوف [illegible] در [illegible]
[illegible] رجا [illegible] تکلیف [illegible] مقام آنست

که جمیع مکلفین

که جمیع مکلفین [illegible] بر پنج قسم می باشند اول [illegible] مغفور [illegible] معصوم
[illegible] شیطان [illegible] ثالث [illegible]
[illegible] چهارم [illegible] خامس [illegible]
[illegible] که هیچ [illegible]
[illegible] رسد [illegible]
[illegible] معلوم شد که مکلفین پنج قسم می باشند [illegible] مقام
[illegible] خوف و رجا در هر شخص [illegible]
[illegible] که خلاصه [illegible] اخبار [illegible]
باشند [illegible] خوف و رجا [illegible]
و ذنوب [illegible] تکلیف [illegible]
خامس [illegible] که اول [illegible]
[illegible] خوف [illegible] رجا [illegible]
[illegible] تکلیف [illegible] مقام [illegible]
[illegible] تکلیف [illegible] بعدم
[illegible] تکلیف [illegible]
[illegible] تکلیف [illegible] خوف و رجا [illegible]
[illegible] باشد [illegible]
[illegible] منقول است [illegible]
[illegible] خوف [illegible]
[illegible] منقول است که روزی [illegible] که حضرت رسول [illegible]
[illegible] اللهم لا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابدا [illegible]

[illegible] بگوید [illegible] حق تعالی یونس پیغمبر [illegible] زدن بچشم کلانست انا و [illegible] آنچه صادر شد و لذا
[illegible] لابی یعفور منقولست که روزی حضرت صادق [illegible] بآسمان بلند کرد [illegible] و میفرمود رب لا تکلنی الی نفسی
طرفة عین ابدا لا اقل من ذلک و لا اکثر [illegible] گفت آب [illegible] از اطراف [illegible] ریخته [illegible]
بود [illegible] زدن بچشم کلانست [illegible] اعلا [illegible]
[illegible] موجب [illegible] و در مرتبه [illegible] قول وما ابرئ نفسی ان النفس لامارة بالسوء [illegible] از حضرت
یوسف [illegible] و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست که حضرت عیسی ع
از جبرئیل پرسید که قیامت کی برپا خواهد شد [illegible] با قیامت [illegible]
گفت ای روح الله [illegible] علم قیامت [illegible] دانند و قیامت [illegible]
مطلب چهارم در اماره خوف [illegible] در کار است [illegible]
[illegible] خوف [illegible] فریب [illegible]
در [illegible] خوف و رجا
[illegible] فی الصلوة [illegible]
[illegible] سورة الکهف [illegible] الذین اذا ذکر الله وجلت قلوبهم [illegible]
و در سورة الکهف فمن کان یرجو لقاء ربه فلیعمل عملا صالحا [illegible] سمعت ابا عبدالله ع یقول لا یکون
المؤمن مؤمنا حتی یکون خائفا راجیا و لا یکون خائفا راجیا حتی یکون عاملا لما یخاف و یرجو [illegible] عن علی بن محمد رفعه
قال قلت لابی عبدالله ع ان قوما من موالیک یلمون بالمعاصی و یقولون نرجو فقال کذبوا لیسوا لنا بموال اولئک اقوام ترجحت
بهم الامانی من رجا شیئا عمل له و من خاف شیئا هرب منه [illegible]
[illegible] الذین اذا ذکر الله وجلت قلوبهم [illegible]
[illegible] قوله تعالی الا بذکر الله تطمئن القلوب [illegible]
[illegible] خوف [illegible] رجا [illegible]
[illegible] سورة البقرة الذین ینفقون اموالهم فی سبیل

الله

٤٨

الله [illegible] ما انفقوا منا و لا اذی لهم اجرهم عند ربهم و لا خوف علیهم و لا هم یحزنون [illegible] الا ان اولیاء
الله لا خوف علیهم و لا هم یحزنون [illegible]
[illegible] خوف [illegible]
[illegible] دنیا [illegible] آخرت [illegible]
آخرت [illegible] عن ابی عبدالله ع [illegible] خاف الله [illegible]
الدنیا [illegible] ابا عبدالله [illegible] فی قلب [illegible]
[illegible] لا اجمع علی عبد خوفین و لا اجمع
[illegible] آخرت [illegible]
له امنین فاذا امننی فی الدنیا اخفته یوم القیمة و اذا خافنی فی الدنیا آمنته یوم القیمة [illegible]
[illegible] یوم القیمة [illegible]
[illegible] خوف [illegible]
[illegible] قیامت [illegible]
[illegible]
[illegible] رضوان [illegible]
[illegible]
[illegible] الجنة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عن ابی حمزة الثمالی [illegible] عن علی بن الحسین ع [illegible] ان رجلا رکب البحر باهله
[illegible] السفینة [illegible]
[illegible] من کان فی السفینة الا امرأة الرجل [illegible] علی لوح من السفینة [illegible] فرفع راسه [illegible]
فی تلک الجزیرة رجل یقطع الطریق و لم یدع لله حرمة الا انتهکها فلم یعلم الا و المرأة قائمة علی راسه [illegible]
[illegible] فقالت [illegible]
[illegible] فقالت [illegible] السماء [illegible]
[illegible] الغرق و الخوف
[illegible] الغرق [illegible]

دراجی منک حتی فقام ولم یکدرت سیئنا ورجع الی اهله ولیست له همة الا التوبة والمراجعة فبینما هو یسیر اذ صاحبه راهب یسیر
فی الطریق فحیث علیهما الشمس فقال الراهب ادع الله یظلنا بغمامة فقد حمیت علینا الشمس فقال الشاب ما اعلم ان لی
عند ربی حسنة فاتجاسر علی ان اسئله شیئا قال فادعو انا وتؤمن انت قال نعم فاقبل الراهب یدعو والشاب
یؤمن فما کان باسرع من ان اظلتهما غمامة فمشیا تحتها ملیا من النهار ثم افترقت اهل ذه جادتین فاخذ الشاب
فی واحد واخذ الراهب فی واحد فاذا السحابة مع الشاب فقال الراهب انت خیر منی لک استجیب ولم یستجب لی
فخبرنی قصتک فاخبره بخبر المرأة فقال لک ما مضی حیث دخلک الخوف فانظر کیف تکون فیما تستقبل ای عزیز برادر
الدنیا مزرعة الاخرة هر تخمی که در دنیا بپاشی از حرارت آفتاب که تابش در طرف دنیا است می نظلت نماید الیته
که در آخرت از حرارت آفتاب که روشنی بسمت اهل محشر خواهد بود محافظت خواهد نمود پس تخم الست حو در دنیا آنکه احراق زن
بی بهایی ورنه اینست افزون از نمایشت رنگها بتقضی اما کتبت الله علم العلیم آورد زیرا که ازبعض آنچه مستفاد است
که خشیت یافتن نمکوی و بزد علامی اهل خشیت سعود رحمت باشد ابد بدانکه در دیوان علی ثبت شده
بخشم در نجاح علاج کنی صفت خوف ست وثمر صفت ریزست آن اول ملاحظه صفت قهاریت وعدالت حضرت منتقم حقیقی
ولیز انجابی نبستی آنکه است معصیت وترک اطاعت مکافات باشد چون شعله تخم دعوی در نظر بیاورد
وانتقام حضرت پروردگار در حضر باشد البته خوف از برای او حاصل گردد چگونه حیتی نباشد و حال آنکه در وصف
سلطان حضرت در غفار در رضا مذکور است که با لا من الله ملائکة قیاما من خیفته مارفعوا رؤسهم حتی ینفخ فی الصور النفخة
الاخرة فیقولون جمیعا سبحانک ربنا ما عبدناک کما ینبغی لک ان تعبد ولو کان لرجل عمل سبعین نبیا لا ستقل
عمله من شدة ما یری یومئذ ولو ان قطعة من غسلین فی مطلع الشمس لغلت جماجم قوم فی مغربها ولو زفرت جهنم
زفرة لم یبق ملک مقرب ولا نبی مرسل الا خر جاثیا علی رکبتیه یقول رب نفسی نفسی حتی ینسی ابراهیم اسحق یقول یا رب انا
خلیلک ابراهیم فلا تنسنی آنهم ملاحظه عظمت وجلالت حضرت پروردگار است معین بخور از عظمت پروردگار و جلال او
امر است موجب خوف او چنانچه شدید از برای مقصر میان است و اگر خیالت برسد که بی عصیان چگونه خوف حاصل گردد
پس نظر بر حالت سلطانی بکن که بر اتفاق میافتد که پادشاه عالی در نهایت شوکت و عظمت از نزد تو عبور کند و آنچه
بر تو لرزه و اضطراب بیشتر از او در دل تو حاصل گردد و حال اینکه یقین داری که ضرر از او بتو نمیرسد پس خوف

امر است

امر است قهر و عظمت و سلطنت مضطربت از سبب او است اگر چه قطع بعدم ضرر باشد پس ملاحظه ایشان که الله
انبیاء و اولیا مخاف است زیرا که اشرف و اعقل مردمانند در شیوه رضینه و آداب پسندیده نزدیک ایشان میباشند
و تخمی نیست که اقرب نباشد بسلطان از او نهایت خوف داشته باشند رعایا بجهت اینکه البته باید خوف داشته باشند
از جمله خائفین حضرت آدم و داود است که از حضرت صادق منقول است که گریه کنندگان سه نفر بودند آدم و یوسف
و داود پرسیدند که گریه ایشان بچه حد رسید فرمود که آدم بسی گریست که از بهشت بیرون آمد و در سر زمین
و در دریا آثار اشکها از لیلای رفت و اقتضای بسی آنقدر گریست که از اشک او شاخها سبز شد و از صدای گریه او دیگران
که بسبب ترک اولی که از او صادر گشت بعد ماندن گریه کرد ملاحظه این برکات برای که بتیجه ترک اولی که از او واقع شد خدا
که در حق او گناه کرد ملاحظه بر همه کس که شعار است تا ملکه که در نفعت بنده است موجب آن بخط قرب است
و کاهی که موجب قرب بنده است نه نفرین فطرت در نفع خدا است موجب آن فتح ملکه که حق تعالی باید تحقیق نمایند
در نقصان رکود که در حق قامت او که گاهی بر قامت استقامت و قرب و در حق امام و قامت از نامش وانکه چه قدر رتبه تحقیق
که ایشان ملکه به عبادت رفتن بر این گناه و گریه که برسر خاک بزرگ تر است در قرب او بحضرت آدم چه کرد
از برای تو که آنقدر از ان موجب شرمندگی است خدا و نه عالم از مردم که به گرمی موجب شد آنکه گفت ادم ای خدا
که از بلندی قامت گاه میزد از حضرت صادق منقول است که حق تعالی وحی فرستاد بعیسی که ای عیسی بده از دیده
خود آب دیده و از دل خاشع خشوع و گریه انده بدیدگی بکشی در هنگامی که اهل باطل خندان باشند و با ایستد بر قبرهای
مردگان و بآواز بلند ایشان را ندا کن شاید از ایشان پند بگیری و بگو که من با شما ملحق خواهم شد و از جمله خائفین حضرت
شد و از جمله خائفین اینکه حضرت عیسی است منقول است که روزی از حضرت عیسی پرسیدند که چه حالی داری ای روح الله گفت
صبح کردم و حال آنکه پروردگار بر من مشرف و مطلع است و آتش جهنم در پیش روی من است و مرگ در طلب من است
و آنچه آرزو دارم نمیتوانم بآن رسید و نمیتوانم از خود دفع کنم آنچه را نمیخواهم پس کدام فقیر از من فقیرتر است
و از جمله خائفین حضرت سید الانبیاء است که حکایتی مشهور است و از جمله ایشان امیر المؤمنین است که از حضرت سجاد
آن حضرت بر شدت خوف او و حکایات غش کردن او از خوف خدا مشهور است و از جمله ایشان جابر است که روایت
روایت شده که روزی امیر المؤمنین با جمعی از اصحاب نشسته بودند ناگهان بحضرت آمد گفت یا امیر المؤمنین بیرون
عمل خیر کرده ام مرا بگو حضرت فرمودند که برو که نزد تو سه چون نظاره آسمانی که حیات کسی میگوید آنکه حیا

مرتبه آمد و چنین اقرار کرد و در مرتبه چهارم که تاب بر نه حضرت فرمودند که حضرت رسول در مثل تو سه حکم
قرار داده است هر یک را که خواهی اختیار کن گفت آن سه حکم کدام است فرمودند که یا شمشیر بر گردنت بزنند
یا تو را از کوه بلندی دست و پا بسته بغلطانند یا تو را به آتش بسوزانند گفت یا امیرالمؤمنین کدام دشوارتر است فرمود
که به آتش سوزانیدن گفت من آن را اختیار می‌کنم که دشوارتر است حضرت فرمودند که مهیا شو که حد بر تو جاری کنم پس
برخاست و دو رکعت نماز گزارد چون فارغ شد گفت خدایا گناهی کرده‌ام که میدانی و از عقاب تو ترسیدم و نزد پسر عم
پیغمبر شما آمدم و از او سؤال نمودم که مرا پاک کند پس مرا مخیر کرد در میان سه صنف از عذاب خداوندا من دشوارتر
را اختیار کرده‌ام خداوندا از تو سؤال می‌کنم که این را کفاره گناه من گردانی و مرا به آتش دوزخ نسوزانی پس گریان
برخاست و در میان گودالی که از برای او کنده بودند و آتش در اطراف او افروخته بودند نشست پس حضرت امیرالمؤمنین
با اصحاب گریان شدند حضرت فرمودند که برخیز ای مرد که ملائکه آسمان‌ها و زمین‌ها برای تو بگریه در آمدند و خدا توبه
تو را قبول کرد برخیز دیگر چنین کاری مکن [illegible] اخبار ائمه اطهار [illegible]
از آنجمله است که [illegible] ملائکه زمین و آسمان [illegible] و تضرع [illegible] مطلع شده است و از آنجمله [illegible]
ان یموت [illegible] آنحضرت جایز [illegible] و از جمله خاتفین [illegible] حسینی [illegible] المفضل بن عمر
عن الصادق جعفر بن محمد عن ابیه [illegible] قیل للحسین بن علی علیه السلام کیف اصبحت یا ابن رسول الله قال اصبحت ولی رب فوقی والنار
امامی والموت یطلبنی والحساب محدق بی وانا مرتهن بعملی لا اجد ما احب ولا ادفع ما اکره والامور بید غیری فان شاء عذبنی وان
عفا عنی فای فقیر افقر منی [illegible] العوالم [illegible] انه قیل له ما اعظم خوفک من ربک قال لا یامن یوم القیامة الا من خاف الله فی الدنیا
[illegible] عبید ابو عمر [illegible] الحسین بن علی علیه السلام خمسة وعشرین حجة ماشیا [illegible] و در کتاب [illegible]
در دعای عرفه فرمود که کلام حسینی علیه السلام [illegible] در عرفات [illegible] بلند گفته می‌گوید یا اسمع السامعین یا ابصر الناظرین
و از هر جهت [illegible] مانند [illegible] و در العوالم عن [illegible] انس
مع النبی [illegible] فاتی [illegible] وقوفه فی الصلوة سمعته قائلا یا رب یا رب
انت مولاه فارحم عُبَیداً الیک ملجاه * یا ذا المعالی علیک معتمدی طوبی لمن کنت انت مولاه
طوبی لمن کان خادما ارقا * یشکو الی ذی الجلال بلواه * وما به علة ولا سقم اکثر من حبه لمولاه
اذا اشتکی بثه و غصته اجابه الله ثم لباه * اذا ابتلی بالظلام مبتهلا اکرمه الله ثم ادناه
فنودی

فنودی لبیک عبدی انت فی کنفی * وکلما قلت قد علمناه
صوتک تشتاقه ملائکتی * فحسبک الصوت قد سمعناه
دعاک عندی یجول فی حجب * فحسبک الستر قد سفرناه
لو هبت الریح من جوانبه * خر صریعا لما تغشاه
سلنی بلا رغبة ولا رهب * ولا حساب انی انا الله
ای عزیز چنین رتبه و این چنین درجه که برتر از آدم ابو البشر [illegible] صوت او به ملائکه خواهش شنوایی می‌کردند و صوت بندهٔ
پروردگار را چنین می‌فرماید که ملائکه من مشتاق او می‌باشند [illegible] مشتاق صوت تو دارند و لیکن [illegible]
ساکت شو که ملائکه در ملا اعلی اندوهگین [illegible] خدا [illegible] ساکت [illegible] گریه او دل [illegible] جلال [illegible]
ملائکه که خدام [illegible] چنین [illegible] گفت و ظاهر است که معنی [illegible] که دعای تو در حجب جلال [illegible]
که حجب بر تو از جلال [illegible] عظمت که اگر بادی در اطراف او بوزد [illegible] از اطراف او بوزد
[illegible] حسینی [illegible] در مقام خوف [illegible]
[illegible] ظاهر و باطن [illegible]
اخلاق [illegible] قدم [illegible] از میدان [illegible]
[illegible] آنحضرت [illegible]
[illegible] حسینی [illegible]
[illegible] که [illegible]
حضرت پروردگار [illegible] قدم [illegible]
باز [illegible] حدیث [illegible]
و [illegible] توحید [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] آنحضرت [illegible]
[illegible] و از جمله [illegible]

و گفته‌اند آن بزرگوار دید که کار عمر به انجام رسید نزد عمر سعد یعنی آمد و گفت ای عمر با این مرد جنگ خواهی کرد گفت بلی
چنان جنگ خواهم کرد که سرها جدا شود و دستها بریده گردد و گفت که آیا نمی‌گوید که دولت از او بر دارید رضی
نمی‌توید عمر گفت که اختیار با من است رضی نشدم پس حر بجای خود برگشت و با قره بن قیس گفت که اسب خود
آب داده گفت نه قیس گفت که روانه شد و گمان من این بود که حر می‌رود بسبب آنکه اسب را آب دهد و اگر من دانستم که بخدمت
پسر رسول خدا می‌رود من نیز می‌رفتم ناگاه دیدم که از لشکر امام حسین نزدیک می‌رود پس مهاجر بن اوس با او رسید و دید که
لرزه بر اندام او افتاده مهاجر گفت که من تو را شجاع‌ترین مردم کوفه میدانم این چه حال است که در تو مشاهده میکنم حر گفت
چنان نیست که تو گمان کرده ولکن خود را در میان بهشت و دوزخ متردد کرده‌ام و بهشت را اختیار کردم و اگر مرا پاره
پاره کنند یا بسوزانند اختیار دوزخ نخواهم کرد پس روانه اهل بیت گشت و بخدمت سید الشهدا شتافت و دست بر سر گذاشت
و گفت خداوندا توبه میکنم توبه مرا قبول کن بدرستیکه دلهای دوستان تو را ترسانیدم و فرزندان پیغمبران تو را بیم افکندم
آری والله برادر حقیقتا آن توفیقیکه حر آمد که با حرمت اهل بیت رسول خدا [illegible] و هرگز با قوم لشکر و [illegible] سلام حر شنید
[illegible] از او بسیار [illegible] شد [illegible] خلق [illegible] کنند [illegible] که دلها [illegible]
[illegible] کشیدند [illegible] و چه گفتند آنها که [illegible] اهل بیت اطهار
شدند [illegible] پس بار دیگر گفت که یا ابن رسول الله منم که [illegible] کردم و تو را [illegible] آوردم و لکن [illegible] دانستم که
[illegible] با تو چنین خواهند کرد آیا توبه من قبول است حضرت فرمود بلی قبول است [illegible] بعد از [illegible]
که [illegible] و [illegible] آورند و [illegible] که [illegible] استند در [illegible] پاره پاره کنند [illegible]
[illegible] تکلیف توبه [illegible] تقصیر [illegible] مرکز [illegible] بی ادبی [illegible]
[illegible] حکم [illegible] و [illegible] مروجین شریعت
[illegible] متخلق با خلاق الله شدن منظور است و اظهار مرتبه رحمت و علم در کار است اگر
[illegible] متنبع [illegible] و اگر [illegible] بیجان [illegible]
[illegible] پس [illegible] وقت مرگ از حجاب [illegible] از تو [illegible] تو منع کنم [illegible] گناه کبیره است [illegible]
[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی من توکل علیه فهو حسبه ومن تمسک [illegible]
[illegible]

[illegible] ومن [illegible] فهو حسبنا [illegible]
[illegible] والصلوة علی من علیه توکله [illegible]
[illegible] الذی [illegible]
[illegible] محمد المصطفی [illegible] وعلی آله [illegible] الطاهرین [illegible] الثلث عشرة المعصومین
[illegible] الله علی الخالقین [illegible] اما بعد فقد قال الله تعالی فی سورة الطلاق ومن یتوکل علی الله فهو
حسبه [illegible] ان الله بالغ امره قد جعل الله لکل شیء قدرا [illegible] عجب [illegible]
[illegible]
[illegible] و علیم و حکیم
[illegible]
[illegible]
[illegible] حکمت [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] خداوند عالم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] العلم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

صنایع [illegible] المتقی مر باید یقینی که مدار اقدام در اجرای حدود کنند و خبر نیز دنیا باید ملاحظه نماید و جزی باشند در اجرای
حدود الله و امر بمعروف و نهی از منکر و هر شیء نباشد از هر جنس و جزئی و اکثر امور او من خوف و طمع [illegible] نگذارد و بستوه باید
شیاطین الجن و جن الانس [illegible] نظیف کان نیز [illegible] در مقام جادوان [illegible] بیاورد و علم
[illegible] رسوه [illegible] تجهیل و ناسزا [illegible] الکفه [illegible] باید امرا آخرت [illegible] از امر دنیا نگذارند هم چنانکه اکثر
[illegible] که [illegible] میر [illegible] از [illegible] و [illegible] کان [illegible] باشند
رسوه باور دید هم حیثی سلطان [illegible] نیز مرتبه [illegible] وایان که متاع آخرت نیز دور رسوه بادند
بر رئیس حدود کل یقینی است آه آه چه بسیار نادر است مرتبه یقینی فعن الوشاء عن ابی الحسن ع قال سمعته یقول الایمان فوق
الاسلام بدرجة و التقوی فوق الایمان بدرجة و الیقین فوق التقوی بدرجة و ما قسم فی الناس شیء اقل من الیقین و مثله
حدیث آخر و در آخر [illegible] الیقین قال التوکل علی الله و [illegible] ظاهر است که مراد از لفظ یقین که کلام تعریف توکل
باو [illegible] و کاهی بالعکس لفظ یقین لغوی و اصطلاحی در بابی [illegible] که نه مر باید اکثر مسلمین که یقینا صاحب توکل
نیستند صاحب یقینی بجد نباشند و کافر باشند بلکه مراد از لفظ یقین مرتبه اعلی است [illegible] زیرا که حق آنست که یقین
امر است قابل شدت و ضعف هم چنانکه دعای مکارم الاخلاق نیز است [illegible] زیرا که فرموده اللهم بلغ
بایمانی اکمل الایمان و اجعل یقینی افضل الیقین و هم قوله تعالی کلا سوف تعلمون فی الحدیث لو دخلتم قبورکم
ثم کلا سوف تعلمون قال لو خرجتم من قبورکم [illegible] کلا لو تعلمون علم الیقین قال و ذلک حین یؤتی بالصراط فینصب
بین جسر جهنم [illegible] لو تعلمون علم الیقین قال المعاینة و [illegible] آیه نیز استعاره [illegible] علم دانند و علت
بر لفظ است زیرا که یقین امر است که ناشی از علت و سبب و هر چه قدر اسباب و علل شدت و قوت [illegible] علم شدت
بلکه حسی نیز بر لفظ است [illegible] که اکثر هر از دلیل و بر [illegible] عوام را از [illegible] از رسول
و آفتاب روشنی کنند [illegible] بر که نبید و [illegible] و احد مر [illegible] از اصول دین
او بر کمال نه و که بالفعل مرتبه یقین [illegible] مقام اطمینان [illegible]
الابد [illegible] تطمئن القلوب [illegible] مقام تطبیق نماید و حدیث صفوان جمال [illegible]
قال سئلت ابا عبد الله ع عن قول الله و اما الجدار فکان لغلامین یتیمین فی المدینة و کان تحته کنز لهما فقال اما انه

ما کان

ما کان ذهبا و لا فضة و انما کان اربع کلمات لا اله الا انا من ایقن بالموت لم یضحک سنه و من ایقن بالحساب لم یفرح
قلبه و من ایقن بالقدر لم یخش الا الله [illegible] ملاحظه نماید و موسی کلیم الله حفظ
چنین کنزی متحیر [illegible] که [illegible] هستند و حقیقه [illegible]
[illegible] در دولت یقینی است و لیطمئن قلبی [illegible] که ابراهیم خلیل الرحمن [illegible] و قدم جسارت
نموده و از خداوند عالم [illegible] فی سورة البقرة و اذ قال ابراهیم رب ارنی کیف تحیی الموتی
قال [illegible] اولم تؤمن قال بلی و لکن لیطمئن قلبی [illegible] العیاشی [illegible] کان فی
قلبه شک [illegible] کان علی یقین و لکنه اراد من الله الزیادة فی یقینه [illegible] فخذ اربعة من الطیر فصرهن
الیک [illegible] ثم اجعل علی کل جبل منهن جزءا ثم ادعهن یأتینک سعیا [illegible]
و العیاشی عن الصادق ع لما رای ابراهیم ملکوت السموات و الارض التفت فرای جیفة علی ساحل البحر نصفها فی الماء و نصفها فی البر
تجیء سباع البحر فتاکل ما فی الماء ثم ترجع فیشد بعضها علی بعض فیاکل بعضها بعضا و تجیء سباع البر فتاکل منها فیشد بعضها
علی بعض فیاکل بعضها بعضا فعند ذلک تعجب ابراهیم [illegible] فقال یا رب ارنی کیف تحیی الموتی [illegible]
در [illegible] و علما [illegible] چهار مرغ که بروایتی خروس و کبوتر و طاوس و کلاغ
[illegible] آخر [illegible] گرفته و [illegible] بر [illegible] در دست [illegible]
[illegible] انداخته [illegible] ممزوج [illegible] ده قسمت [illegible] بر سر ده کوه [illegible]
[illegible] گرفته [illegible] از هم [illegible]
[illegible] بنجو [illegible] شهوات [illegible]
[illegible] نفس [illegible] و ممزوج [illegible] بعض
[illegible] و طول [illegible] نفس [illegible] بعض [illegible]
بعض [illegible] تمام [illegible]
[illegible] از [illegible]

حکایت [illegible] ابراهیم

ستلا قرب بمقام ان بیت ~~و جمیع ...~~ بجهة ابراهیم اختیار کرده از غیر برادر ... مقام از تقیید و خلیل الرحمن
دریافته که با توکل تمام و تقیید ما بالکلام نمرود که صیت بابت هستی از مشرق تا مغرب و منتهی تا نهایت
ملک وامر معروف ... با اصنام قوم بت پرستان ... حرکت و بکوه کوه آتش جمع و معلق ... سوخت واصلا
بروانکنند ... که از اکابر قربین درگاه احدیت ... اعتنا نکرد و توکل ... مرد ... چنین
ابراهیم نزدیک آتش آوردند کسی نزدیک آتش نمی توانست بردن که او را در آتش اندازند زیرا که مرغ از ... ۵۴
نمی توانست پرواز کند پس شیطان آمد و منجنیق تعلیم ایشان کرد پس ابراهیم در منجنیق گذاشتند آن زمان
و طپانچه بر روی مبارکش زد و گفت برگردانید بجهت و قبول نکرد در آن حال خروش از آسمان و زمین بر آمد
هیچ چیز نماند ملائکه طلب ... ابراهیم که در زمین کوفت پروردگار در نیست فضل احدی نیست که ترا عبادت کند
... او را بسوزانند ملائکه گفتند پروردگارا خلیل تو ابراهیم است بر روی زمین احدی نیست که ترا ...
چرا او را مسلط کرده دشمن او که تا آتش اندازد حق تعالی فرمود که ... اکنون ...
که امر از تحت قدرت او بدر رود ... هر وقت که خواهم او ... و اگر مرا دعا کند اجابت دعای او
معلکم پس ابراهیم پروردگار را بخواند بسوره اخلاص که یا الله یا واحد یا احد یا صمد یا من لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد
نجنی من النار پس جبرئیل ابراهیم را ملاقات کرد در میان ... منجنیق ... و گفت ای ابراهیم ترا ...
حاجتی است ابراهیم گفت اما بتو حاجتی ندارم و لیکن بپروردگار عالمیان دارم پس انگشتر با او داد که بر آن نقش کرده
بود لا اله الا الله محمد رسول الله الجات ظهری الى الله و اسندت امری الى الله و فوضت امری الى الله پس خدای
... آتش که ... سرد ... در تخریج تفصیل صفت توکل است و اگر تفصیل در این باب ... بیان
... و کافی ... صفت ... در ... فتح الکافی عن المفضل
عن ابی عبدالله ... اوحی الله تعالی الى داود ما اعتصم عبد من عبادی باحد من خلقی عرفت ذلک من نیته الا قطعت
اسباب السموات ... السموات والارض من تحته ... الا جعلت له المخرج من بینهن وما اعتصم عبد من عبادی باحد
من خلقی عرفت ذلک من نیته الا قطعت اسباب السموات من یدیه و اسخت الارض من تحته ولم ابال باى واد هلک
وعن الحسن بن علوان قال کنا فی مجلس یطلب فیه العلم وقد نفدت نفقتی فی بعض الاسفار فقال لی بعض اصحابنا
من تؤمل

ثم تؤمل لما قد نزل بک فقلت فلانا فقال اذا والله لا یسعف حاجتک ولا یبلغک املک ولا ینجح طلبتک قلت وما
علمک رحمک الله قال ان ابا عبدالله علیه السلام حدثنی انه قرأ فی بعض الکتب ان الله تبارک و تعالی یقول وعزتی و جلالی ومجدی وارتفاعی
علی عرشی لاقطعن امل کل مؤمل غیری بالیأس ولاکسونه ثوب المذلة عند الناس ولانحینه من قربی ولابعدنه من
وصلی ایؤمل غیری فی الشدائد والشدائد بیدی و یرجو غیری و یقرع بالفکر باب غیری و بیدی مفاتیح الابواب وهی
مغلقة وبابی مفتوح لمن دعانی فمن ذا الذی املنی لنوائبه فقطعته دونها ومن ذا الذی رجانی لعظیمة فقطعت رجاه منی
... فلم یسألنی ... من رحمتی ... عصانی ... وفی الکافی عن ابی عبدالله علیه السلام قال قال امیر المؤمنین علیه السلام الایمان له
ارکان اربعة التوکل علی الله والتفویض الامر الى الله والرضا بقضاء الله والتسلیم لامر الله و در فواید ... و ... ارادات ...
گفته اند متوکل نیز محفوظ از آفات و ... حسن این صفت نیز عقلا معلوم است زیرا که ... و اظهار احتیاج
... در ... شدة ... ثابت ...
خلق ... ثابت ...
عالم ... کفایت ... و در کافی ... عن ابی عبدالله علیه السلام قال من اعطی ثلاثا لم یمنع ثلاثا من اعطی
الدعاء اعطی الاجابة ومن اعطی الشکر اعطی الزیادة ومن اعطی التوکل اعطی الکفایة ثم قال اتلوت کتاب الله عز و جل
ومن یتوکل علی الله فهو حسبه وقال لئن شکرتم لازیدنکم وقال ادعونی استجب لکم ... صفت ... امارات او
صفت توکل نیز ... ملکه ...
الطمأنینة ... عدم التفات بغیر حضرت ...
در کتاب کافی روایت کرده از سعید بن قیس الهمدانی قال نظرت یوما فی الحرب الى رجل علیه ثوبان فحرکت فرسی
فاذا هو امیر المؤمنین علیه السلام فقلت یا امیر المؤمنین فی مثل هذا الموضع فقال نعم یا سعید بن قیس انه لیس من عبد
الا وله من الله حافظ و واقیة معه ملکان یحفظانه من ان یسقط من رأس جبل او یقع فی بئر فاذا
نزل القضاء خلیا بینه وبین کل شیء وعن الصادق علیه السلام قال کان قنبر غلام امیر المؤمنین علیه السلام یحب امیر المؤمنین حبا
شدیدا فاذا خرج امیر المؤمنین علیه السلام خرج علی اثره بالسیف فرآه ذات لیلة فقال یا قنبر مالک فقال جئت لامشی
خلفک یا امیر المؤمنین فقال ویحک امن اهل السماء تحرسنی ام من اهل الارض فقال لا بل من اهل الارض فقال
ان اهل الارض لا یستطیعون لی شیئا الا باذن الله عز و جل فارجع فرجع ...

که توکل عبد که مذکور شد و کار کار که از بهر او مقرر گردید منافات دارد با مذهب امامیه که امر بین الامرین باشد بلکه
این معنی دلالت می‌کند بر مذهب [illegible] حرف که بر زبان فلاسفه لا مؤثر فی الوجود الا الله [illegible] می‌گویند اگر چه
این کلام از فلاسفه شنیده شد و با اعتقاد اشخاص [illegible] این معنی توحید و نهایت قدرت حق می‌دانند و لکن
عین [illegible] مذهب جبریه است حتی آنکه [illegible] مرحوم مقدس اردبیلی در کتاب حدیقة الشیعه از [illegible] نقل کرده
که فرق میان [illegible] وحدتیه و مذهب اشعری [illegible] نیست مگر در لفظ و حقیر بگوش خود از [illegible] علمای عصر خود
که هر یکی خود را علم علمای دین می‌دانستند شنیدم که این کلام را که لا مؤثر فی الوجود الا الله [illegible]
[illegible] می‌گفتند و مردم را نیز امر به اعتقاد به آن می‌نمودند پس بر یکی از ایشان در مجلسی برخوردم و گفتم که اگر مؤثر
در همه وجهات حتی افعال عباد حق تعالی باشد جبر لازم می‌آید زیرا که هر فعلی مرکب است از وجود و ماهیت و [illegible]
که ماهیت [illegible] و تابع صورت است [illegible] پس اگر وجود از خدا باشد و ماهیت نیز از او است پس عبد معزول کلی است و آلت
صرف باشد و آنکه میان وجود و عدم [illegible] نزد محققین نیست [illegible] که از عبد فعله صادر می‌شود تو میگوئی که وجود
از خدا است پس عبد متصف به حقیقت [illegible] نمی‌شود [illegible] است که عبد به او متصف شود [illegible]
که الوجود [illegible] خداوند است پس باز عبد معزول صرف خواهد بود از جواب عاجز شد و گویا از این اعتقاد [illegible]
و کذا حق این است که این اعتقاد [illegible] در علم فلسفه [illegible] سیما و فی حیث [illegible] مهارت در حفظ
او نبودند اگر بگوئی که مقدس اردبیلی دعوای اجماع نمود که لا مؤثر فی الوجود الا الله جواب گوئیم که دعوای اجماع [illegible]
بر اینکه لا جبر و لا تفویض بل امر بین الامرین و اجماع اول [illegible] عام و ثانی خاص است ثانی مقدم است و ثانیا می‌گوئیم
که از بعض اخبار [illegible] که لا مؤثر فی الوجود [illegible] الا الله باری کلام
در منافات میانه توکل و مذهب [illegible] اول آن است که مرحوم علامه مجلسی در عین الحیوة
[illegible] و [illegible] که عبد می‌باید [illegible] و بعد از آن توکل [illegible]
بکند [illegible] توکل [illegible] اسباب [illegible] حصول مقصود و ایجاد مطلوب و حدیث [illegible]
[illegible] بسیار [illegible] دلالت دارد و لکن این
جواب [illegible] دفع منافات نمی‌کند زیرا که توکل [illegible] غیر خدا [illegible] نکنند [illegible]

بادخیل

مذهب

رفع منافات توکل با امر بین الامرین

بادخیل کردانیدن [illegible] منافات [illegible] آنست که اختیار توکل [illegible] اختیار [illegible] تحقیق [illegible]
در [illegible] نفی جبر و تفویض و ثبوت امر بین الامرین [illegible] دلایل عقلی [illegible] امامیه [illegible]
و [illegible] توکل [illegible] اختیار [illegible]
[illegible] آنست که [illegible] توکل [illegible] از افعال خود [illegible]
[illegible] توکل آنست که [illegible] اعتقاد کند [illegible]
[illegible] زیرا که [illegible] باید که [illegible]
[illegible] اعتقاد [illegible] که [illegible] اعتقاد او [illegible] باید [illegible]
و [illegible] توکل [illegible] اعتقاد [illegible] جواب [illegible] آنست که [illegible]
[illegible] چنانکه [illegible] اعتقاد دارد
که [illegible] ظلم می‌کنند و [illegible]
که [illegible] و [illegible] روح [illegible]
[illegible] و [illegible] که [illegible] عقل [illegible] روح [illegible]
[illegible] اعتقاد کنند [illegible] قدرت [illegible]
[illegible] توکل [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] ملک [illegible]
[illegible] حکم [illegible]
[illegible]
اعتقاد [illegible] و [illegible] حدیث [illegible]
[illegible] جواب [illegible]
در [illegible] قول علامه مجلسی [illegible] در عین الحیوة [illegible]
[illegible] است [illegible] توکل [illegible] و حدیث [illegible]

تنبیه

که کمصنف لیکن مرتبه بکلمه لم است تا بر او مترتب شد از او و چنین قضیه و قضیا لیسید واقع شده لهذا [illegible]
و منافق با جواب مذکور نگوید که لا احکیو نه کلام [illegible] مراد نبا زنده حکو نه توکل بغیر مذکور [illegible] باشد و حتی آنکه
از نفسه [illegible] تجربه بکلم که بمجرد عقد قلب و الطنین برحمت حضرت حق چه مشکلات عظیمه بعد و ن اسباب ظاهریه
تحقق شد و مع هذا از اکابر ناسی واز اولیا و انبیا نیز حقیقی عقد قلب و تاثرات مخصوصه بسیار حکایت شده از عزیزی
ای توکل [illegible] نزد عاقل [illegible] و ادراک ظاهر به خواهد بود که با لعیان آثار بسیار [illegible] مترتب مرتفع [illegible]
و تامل در اطراف کلام نما که معتضد و مقرره است مقطور چهارم در بیان تصنیف لکن صفت جمیله است و لیکن چند قسم [illegible]
اول آنست که ظاهر و تاملی در جوارح و اعضا و افعال و احوال [illegible] متعلق [illegible] که یا بزبان [illegible]
بزبان [illegible] لا اله [illegible] از فضل خدا مستغنی نیستند پس [illegible] تجارت [illegible] چشم امید از او [illegible]
و حرص [illegible] و اوقات نماز [illegible] که ضایع نگذارد و بداند که تو [illegible] اسباب [illegible] پس چه جای اسباب
و بداند که اگر باز ار رفتن و تجارت [illegible] سبب است توکل بر خدا نیز سبب دیگر است البته [illegible] اسباب موجب قوة حصول
سبب [illegible] در حدیث است که آنچه در دولت دار [illegible] بیشتر از آنچه در خزانه خداست [illegible] و اگر غنی
است [illegible] که از [illegible] و تمام [illegible] و البته است و اگر فقیر [illegible] کن که [illegible]
[illegible] که از [illegible] است [illegible] در [illegible] ار بیطل وجوهی
و [illegible] است [illegible] که هر [illegible] در خزانه [illegible] انبیا و اولیا [illegible]
[illegible] بر او [illegible] با کنند و مع [illegible] که اگر [illegible] باشد و [illegible] او [illegible] که [illegible]
باشد [illegible] باشد و او [illegible] دیگر [illegible] قدر از او [illegible] که خداوند [illegible]
الواح ملکوت [illegible] از [illegible] عدم [illegible] آن [illegible]
[illegible] در حدیث است [illegible] رضی الله عنه [illegible] چه حال [illegible] باشند [illegible]
بر [illegible] او [illegible] بر [illegible] او [illegible] باشند و [illegible] واقع [illegible] او [illegible] گفتند
[illegible] گفت [illegible] که آنچه خداوند [illegible] حکیم [illegible] است [illegible] رضا [illegible]
بار [illegible] او [illegible] و تمام [illegible] او [illegible] دیگر [illegible] برضا و [illegible]
[illegible] از ابی هریره [illegible] قال دخلت علی النبی صلعم [illegible] فقلت یا رسول الله صلعم [illegible] تصیبک
فی اصحابک [illegible] الجوع والضعف یا ابا هریره [illegible] فقال لا تبک یا ابا هریره فان شدة العقبة لا تصیب الجائع
اذا احتجب

٥٥

اذا احتجب [illegible] الدنیا و عن رسول الله صلعم لو انکم [illegible] علی الله حق توکله لرزقکم کما یرزق الطیر تغدو خماصا و تروح بطانا
[illegible] لا ولیس القرنی رضی الله عنه [illegible] اوی الی [illegible] فقیل کیف المعیشة [illegible] اویس [illegible]
[illegible] فاستمعوا المواعظ [illegible] که از دل بیرون کرد [illegible] او [illegible] از اعظم اسباب
توکل است و لیکن [illegible] امر اول که التفات [illegible] و تامل و تدبر کند [illegible] اویس [illegible] که [illegible]
[illegible] که [illegible] آن مرد از کیفیت معاش [illegible] که تو [illegible] معاش [illegible] چه کار
[illegible] و [illegible] تو در [illegible] نعمت عام حضرت پروردگار است [illegible] چنانکه [illegible]
در کتب [illegible] دیدم ان اویس القرنی کان یظن اهله انه مجنون لکثرة عبادته و [illegible] فی المعظم [illegible]
[illegible] فکان [illegible] السنة [illegible] که [illegible] الاذان [illegible] الاخره [illegible]
رسول الله صلعم [illegible] من جانب الیمن [illegible] رضی [illegible] که [illegible] حنیفی [illegible] از خدا [illegible]
[illegible] که [illegible] حقیقی [illegible] کلام اویس [illegible]
احوال [illegible] اصحاب کهف اول [illegible] و [illegible]
[illegible] او که در وقت غذا خوردن چند [illegible] که [illegible]
[illegible] دیگر [illegible] که [illegible] الوهیت [illegible]
[illegible] البته [illegible] که از او فرار [illegible] در غار [illegible] شدند [illegible]
گفت خداوند عالم [illegible] کرامت [illegible] حنیفی توکل [illegible] نوح و موسی [illegible]
و ابراهیم [illegible] و محمد صلعم [illegible] که بزرگان [illegible]
[illegible] حق [illegible] علی [illegible] صد [illegible] مقام توکل
آن حضرت [illegible] رسول خدا [illegible] حدیبیه [illegible] رسول خدا
[illegible] العطش العطش [illegible] آب [illegible] رسول
[illegible] در [illegible] آب [illegible] از
[illegible] از [illegible] از [illegible]

پس جمعی از سقایان لشکر ... مشکها را بر دوش گرفته روانه شدند همینکه اندکی در میان آن درختان شدند شعله آتش بنظر
ایشان آمد و صداهای مهیب بگوش ایشان رسید پس خوف بر ایشان غلبه کرد برگشتند و قصه را از برای رسول خدا بیان کردند
حضرت فرمود که این طائفه جنیان بودند اگر از آنجا که رفته بودید میرفتید آسیبی بشما نمی رسید آیا کسی هست که برود و
آب از برای لشکر بیاورد تا من ضامن بهشت از برای او شوم مرد دیگری برخواست و با جماعت روانه شد تا قدری پیشتر از
مرتبه اول رفتند پس شنیدند صداهای افزون تر از اول و دیدند آتشهای شعله ور و رعد و برق بنظر ایشان آمد برگشتند و
گشته قصه را بیان کردند و هم چنین در مرتبه سیم جمعی رفتند ... و قدم جرأت و شجاعت بیشتر از مرتبه سابقه در راه نهادند
ناگاه دیدند در آن صحرا سرهای بریده و بدنهای بسیار افتاده و دیدند آنچه در مرتبه سابقه دیده بودند پس از ترس شکسته شده
و باز گشته مراجعت نمودند و حقیقت را بیان کردند پس رسول خدا ... ... علی مرتضی را طلبیده و فرمود
با جماعت برو و مشکها را پر کن و لشکر را ... [illegible] ... در
مرتبه چهارم ... ... رفتیم ... مردان ... آمدند ... ... علی مرتضی
فرمود ... مردم قدم ... بجای قدم من بگذارید و باطراف نظر مکنید و نترسید پس ...
بنام ... که او است خالق جن و انس ... رعد و برق ... آتش ... می بینید ...
دیگران ... صوت ... رفت تا بلب چاه رسید پس ... آب کشیدند تا ... ناگاه
ریسمان ... در میان چاه ... دلو ... بیرون بیاورد ... طاقت
برگشتن نداریم ... آمده ایم پس چگونه قدرت چاه رفتن داریم ... ناگاه دید ... مردان ... بعد از آن صدای او
زده و بچاه فرو شد ... از میان چاه ... صبر کنید و ... بعد از آن صدای او
شنیدیم و صدای ... شنیدیم که گویا از حلق ... بیرون می آمد ... پس ... صدای ... بچاه ... شنیدیم ...
کردیم که ... ... طاقت ... نه قدرت برگشتن
بخدمت رسول خدا داشتیم پس ناگاه صدای تکبیر علی را شنیدیم و صداهای ... الحمد لله ... صدای خدا
در آن ... شنیدیم ناگاه علی ... دیدیم ... در میان چاه ... که
... ... شنیدیم پس از چاه بیرون آمد ... بزرگوار
... ... بخدمت رسول خدا رجعت کردیم ... رسیدیم ... آتش ...

رسول خدا

رسول خدا رسیدیم حضرت ... ... دانستیم ... لشکر ... بعد از آن مردم میرفتند و از آن چاه آب
بیرون می آوردند حضرت رسول فرمود که ... ... در دولت علی ... صف و مروه کشته شد ...
که انتقام ... علی ... دولت علی ... کشته شد و خدا ... علیهما ...
... ای ... ... علی ... ... شیعیان عباسی ... در ...
هم چنانکه ... رسول خدا ... ... رسول خدا ...
هم چنانکه ... در ... آب ... ... بر امیه ...
... آتش حرب ... آب ... ... آتش ... ... قیامت ... هم چنانکه ...
از ... رسول خدا ... ... عباس ... ... رعد و برق ... خدا
... ... رسول خدا ... علی ... عباس ...
تمام ... ...
... ... حرم ... ...
... ... حرم ... ...
... ... عباس ...
ایمان ... ... اخبار ...
ملاحظه ... سید بزرگوار ... مردی ... ایمان خالص و توکل ...
... ...
... ... حسینی ...
... ... حرم ...
... ... حسین ...
... ... مقدم ...
... ...
... ...
... صفوف و مبارزت ...

که در عوالم حدیث است که مضمونش این است

از امام حسین تخلف کنند در خاطرم هست که یک برادر رخصت [illegible] مرخص فرمود آن برادر اول بمیدان رفت [illegible] تمام شد کم
و مبارزت تو ببینیم و اگر بمقام سقایان گذر کنی سقای باین جد و جهد کرد [illegible] که دستهای او ببندازند
و در خیمه دست بندازند او به بدندان بگیرد و بیاورد [illegible] سوار [illegible] که تا [illegible] با حرم رسانند [illegible]
ریخته شد با سوار از رکاب جدا که [illegible] قرار بگیرد که بعد از [illegible] ای خدا تو [illegible] اعظم از خانواده
رسول محمد امت کنند که چه خوب [illegible] عاشق ذریه پیغمبر [illegible] و چه قدر حرمت او [illegible] فاطمه نگه داشته و حرمت
پدرت را بجا آوردی و [illegible] حضرت امام حسین بعباس یک دفعه [illegible] رفتند و لکن [illegible] جدا کرده
هر یک [illegible] در موضع دیگر [illegible] لعنة الله على الظالمين [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم [illegible] یا من
جعل الصبر آية بعثته [illegible] الدنيا [illegible] الجارية [illegible] والنائبات
الجارية [illegible] وتصلي على من كان صبره فوق طاقته [illegible]
[illegible]
[illegible] يجب اطاعته [illegible]
[illegible] الى القاسم محمد الذي عم رسالته وعلى من جرى في اركان الوجود
ولايته [illegible] الذي من عاملة [illegible] ومن عامل
[illegible] الامام الغالب علي بن ابي طالب [illegible] وعلى من قطعت [illegible]
قطعت [illegible] الطاهرة [illegible] فاطمة الزهراء [illegible]
[illegible] وعلى باقي المعصومين [illegible] اما بعد فقد قال الله تعالى
في سورة البقرة ولنبلونكم بشيء من الخوف والجوع ونقص من الاموال والانفس والثمرات وبشر
الصابرين الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا اليه راجعون اولئك عليهم صلوات
من ربهم ورحمة واولئك هم المهتدون [illegible] چنانکه از کتاب [illegible]
شیخ طبرسی [illegible] آنست که [illegible]
و بشارت بده صبر کنندگان را [illegible] اگر [illegible] مصیبتی [illegible]
قدر [illegible] قولنا انا لله اقرار على انفسنا بالملك

انا لله

انا لله وانا اليه راجعون اقرار على انفسنا بالهلك خداوند حکم در این آیه شریفه است [illegible] اول [illegible] تاکید [illegible]
کلمه لنبلونکم [illegible] که [illegible] ضرور [illegible] و واجب [illegible] و ممتنع است زیرا
که خلقت [illegible] والبته [illegible] لطف [illegible] خدا
که عبارت [illegible] و اعراض [illegible] ابتلا و امتحان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] احتیاج [illegible] و قدرت [illegible]
[illegible]
[illegible] از خوف [illegible]
[illegible] عظیم خوف [illegible]
[illegible] مراتب [illegible]
[illegible] خداوند [illegible]
[illegible] امتحان بخوف [illegible]
[illegible] خوف [illegible]
[illegible]
[illegible] در حدیث [illegible]
[illegible]
[illegible] خوف [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مرتبه [illegible]

دارزمه [illegible] بدانکه مرتبهٔ چهارم آنست صبر کنندگان که [illegible] و سکوت [illegible] از غیر صبر کنندگان گویا [illegible] آنست که توقف [illegible] باشند با [illegible]
[illegible] سه وعید [illegible] باشند یا آنکه [illegible] و هیچ [illegible] در قرآن صلوات [illegible]
بر صبر کنندگان که از لفظ ظاهر میشود که لفظ خلق [illegible] اخلاق [illegible] وصف [illegible] بسیار [illegible] تا [illegible] در کتاب
[illegible] که صبر در لغت عبارتست از حبس نفس از فزع و جزع [illegible] که [illegible] سه قسم [illegible] اول
عوام که حبس نفس [illegible] از [illegible] و ثبات در مکاره [illegible] مردمان [illegible]
مرتبهٔ [illegible] قسم از صبر وارد [illegible] و با وجود [illegible] بهتر از جمیع [illegible] باشند [illegible]
[illegible] بدانکه [illegible] صبر [illegible] مؤلف گوید که اخبار [illegible] و آیات
[illegible] صلوة و صوم [illegible] دارد و [illegible] قسم [illegible] مباح [illegible] نظر با خبار [illegible]
[illegible] حکم [illegible] صبر [illegible] که [illegible] باشد
[illegible] که مقام رضا [illegible]
[illegible] مخصوص [illegible] و قسم سیم صبر [illegible]
[illegible] که این مقام [illegible] از مقام [illegible]
بالله [illegible] انا لله و انا الیه راجعون
[illegible] ظاهر میشود که [illegible] آنست که [illegible] مصیبت [illegible]
[illegible] و [illegible] باشند و [illegible]
[illegible] ظاهر میشود که صبر [illegible] سه قسم است فقد
رسول الله صلعم الصبر ثلثة صبر عند المصیبة و صبر علی الطاعة و صبر عن المعصیة فمن صبر علی المصیبة حتی یردها بحسن عزائها
کتب الله له ثلثمائة درجة ما بین الدرجة الی الدرجة کما بین السماء الی الارض و من صبر علی الطاعة کتب الله له ستمائة
درجة ما بین الدرجة الی الدرجة کما بین تخوم الارض الی العرش و من صبر عن المعصیة کتب الله له تسعمائة درجة ما بین الدرجة
الی الدرجة کما بین تخوم الارض الی منتهی العرش [illegible] که صبر بر طاعت [illegible]
[illegible] ذو الکفل [illegible] از حضرت رسول صلعم پرسیدند از [illegible] ذی الکفل [illegible] که [illegible]
[illegible] روزی [illegible]
[illegible]

٥٩

[illegible] مردم [illegible] و [illegible] روزه [illegible] باشند [illegible] عبادات [illegible] باشند
[illegible] در [illegible] بر خواست [illegible] بر خواست [illegible]
[illegible] شیطان [illegible] با اتباع [illegible] گفت
[illegible] مردم حکم [illegible] شیطان [illegible]
[illegible] گفت [illegible] ذو الکفل [illegible] از حکم [illegible] مردم فارغ شد [illegible] گفت
[illegible] ذو الکفل گفت [illegible] شیطان [illegible] خواب [illegible]
[illegible] ذو الکفل [illegible] خواب [illegible] از قضا فارغ شد و رفت که
[illegible] ذو الکفل گفت [illegible] ظلم [illegible] قبول [illegible]
[illegible] مظلوم [illegible] خواب نکرده است [illegible] خواب [illegible]
[illegible] ذو الکفل [illegible] ذو الکفل [illegible] آمد [illegible]
[illegible] از قضا فارغ شد [illegible] خواب رفت [illegible] آمد و [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] و رفت و [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible] ذو الکفل [illegible]
[illegible] ذو الکفل [illegible]
[illegible] صبر [illegible] خدا [illegible]
[illegible] شیطان [illegible] خواب [illegible]
[illegible] ذو الکفل [illegible] شیطان [illegible]
[illegible] خلق [illegible]
[illegible] صبر [illegible]
[illegible]
[illegible] صبر [illegible]
[illegible]

دالیستاسه هدان که مدت عمر خود بتوجه گذرانید و اگر یعقوب را بیک نگاه چندین سال فراق یوسف سپری کنید

و اگر یوسف را بیک پیغام چندین سال در زندان خوابید و چه رسانها کان از درگاه حضرت که توسید لذت صفت

از نیکوکاران شنید و چه لبیک ز رسنده کان از قافله اطاعت بکیه صبرات اولیا که بیند هم چنانکه حکایت

آمرزش جه که در کنار حوریا منزل داشت که کسی ذکر یافت و حکایت زنی که قارعه زادوسه تو پر کرده که بهشت پوست

جنید و مانند آن بهشت دارست که بعد عمل ما تعلاوی الذین صفت سه خداوند را عقلا ز بیاتر در قرآن یاد کرده

و در روح داود از حضرت لقمان شمرده مقبل او حوادیسه داود تحقیق بحسله قرآن فرا خلاق الصبر وقال ع بن اباد

بمنزلة الراس من الجسد فاذا ذهب الراس ذهب الجسد كذلك ... ان الصبر والحياء والعدل وعن الحسن من عباده ما من جرعة احب الى الله من جرعة غيظ كظمها رجل

او جرعة صبر على مصيبة وما من قطرة احب الى الله من قطرة دمع من خشية الله او قطرة دم اهريقت في سبيل الله

وعن كامل بن سنان عن ابي عبدالله قال الصبر من الايمان بمنزلة الراس من الجسد فاذا ذهب الراس ذهب الجسد كذلك

اذا ذهب الصبر ذهب الايمان وعن ابي عبدالله المؤمن له قوة في دين وحزم في لين وايمان في يقين وحرص

في فقه ونشاط في هدى وبر في استقامة وعلم في حلم وكيس في رفق وسخاء في حق وقصد في غنى وتجمل

في فاقة وعفو في قدرة وطاعة لله في نصيحة وانتهاء في شهوة وورع في رغبة وحرص في جهاد وصلاة

في شغل وصبر في شدة وفي الزلازل وقور وفي المكاره صبور الخ ... که از مرتبه سه کتب

که در هفتاد جا و تراد موضع قرآن ذکر شده ... الى يوم القيام مذکور باشد و در زمره مومنانی که روایت بیشمار و اخبار بسیار ...

... محبوب و رکن از ارکان دین است که مستحکم باشد و با خداوند عالم خلق شوی چه ...

تو سه که حینی در حصن تقلید او و ... حراجتم ... که ... بر تو ... عالیه قدم ...

و با طراف عالم ... و اخبار اسلاف که مطالعه نمائی تا ببینی مردان خدا ... صفت ... مراتب عالیه

رسیده اند در تفسیر آیه ولقد آتینا لقمان الحکمة حضرت صادق فرموده حدیثی که صحیح است در آنکه سبب از اسباب دادن

حکمت به لقمان این بود که ... و ... و از ... اولاد ... بسیار ... و بسیاری ... اتفاق

... در طفولیت مردند و او با جدا از آنها ... حکمت ... بعضی ... و بعضی ... لام زمان

... مواعظ او ... که مشهور است ... که صبر ... چه مرتبه ... از نعم ... و حیات ... از مواعظ او

عشری

عشری از بهشت ... که مستوره ... نامت لیبر ... واقعه که ... حقیر موعظه لقمان سه با ان پسر بی ملاحظه

... که ... سه ... تو ... حال ... که لا ... موعظه که لقمان با ان پسر القا کرد ... ترکیبه

... که در لبیک موعظه که ... در مقام ... از ... صادق ... فرموده

موعظه لقمان لابنه یا بنی ... حقیقت ... حق ... در علم ... عظمه ... که عقل

... ان ... صدر ... موعظات ... که ... نعمه ای

... و ... از ... که ... حقه ... از

... را ... حق که اگر صبر ... ببینی ... که العلانیه محمود العاقبة واما

... نفس ... العلانیه ... وکوم

... سیئا مع انه ... الصبر ... بالعلانیه ... الصوره ... حکمت ... از

الطبیعه ... اجل ... اورده اند که لقمان پیوسته بخدمت داود ... طریق ... لقمان

... که ... و ... که ... عرض ... حصول ... زره ... داود جوشن

... از ... کیفیت ... استفسار ... داود ... از

... و در ... الکاشف ... زره ... تزرد ... القرآن ... زره ...

... لقمان ... سوال حقیقت ... معلوم ... حکمت ...

... بیان ... سوال ... حکمت است ... قیام ... العذاب

... من ... که ... الصدقة ... من ... بالقرآن ...

... من ... الصبر ... با ... ما ... من ... العذاب ... العذاب

ان استطعتم ان تدفعوا عنه العذاب الا في ... ذلك ... العذاب واسباب ...

... صفت ... مردان ... صفت ...

ظاهر ... از ... حکایت ... که در ... عبدالله بن مطرف ... مات ...

... قوم ... حسنة ... فغضبوا ... عبدالله ... في ثياب حسنة ...

وقد وعد ... تبارک وتعالی علیه ثلث خصال ... من الدنیا ... قال الله ... الذين اذا اصابتهم ... الآية

صلوات ورحمة واولئك هم المهتدون وفي هذا الكتاب انعم اسنادا بو العباس عن مسروق عن الاوزاعي قال حدثني بعض الحكما
قال خرجت وانا اريد الرباط حتى اذا كنت بعريش مصر اذا انا بمظلة وفيها رجل قد ذهبت عيناه واسترسلت يداه ورجلاه
وهو يقول لك الحمد سيدي ومولاي اللهم اني احمدك حمدا يوافي محامد خلقك كفضلك على سائر خلقك اذ فضلتني على
كثير ممن خلقت تفضيلا فقلت والله لاسئلنه اعلمه او الهمه الهاما فدنوت منه وسلمت عليه فرد علي السلام
فقلت له رحمك الله اني اسئلك عن شيء اتخبرني به ام لا فقال ان كان عندي منه علم اخبرتك فقلت رحمك الله على اي فضيلة
من فضله تشكره عليها فقال اوليس ترى ما قد صنع بي قلت بلى فقال والله لو ان الله تبارك وتعالى صب علي نارا تحرقني
وامر الجبال فدمرتني وامر البحار فغرقتني وامر الارض فخسفت بي ما ازددت فيه سبحانه الا حبا ولا ازددت له الا شكرا
وان لي اليك حاجة اتقضيها لي فقلت نعم قل ما تشاء فقال بني كان يتعاهدني اوقات صلواتي ويطعمني عند افطاري
وقد فقدته منذ امس فانظر هل تجده لي قال فقلت في نفسي ان في قضاء حاجته لقربة الى الله عز وجل فقمت وخرجت في طلبه
حتى اذا صرت بين كثبان الرمل اذا انا بسبع قد افترس الغلام يأكله فقلت انا لله وانا اليه راجعون كيف
آتي هذا العبد الصالح بخبر ابنه قال فاتيته وسلمت عليه فرد علي السلام فقلت رحمك الله ان سئلتك عن شيء تخبرني به
فقال ان كان عندي منه علم اخبرتك به فقلت انت اكرم على الله واقرب منزلة او نبي الله ايوب فقال بل
ايوب اكرم على الله مني واعظم عند الله منزلة مني فقلت انه ابتلاه الله فصبر حتى استوحش منه من كان
يانس به وكان غرضا لمرار الطريق واعلم ان ابنك الذي اخبرتني به وسئلتني ان اطلبه لك افترسه السبع فاعظم الله
اجرك فيه فقال الحمد لله الذي لم يجعل في قلبي حسرة من الدنيا ثم شهق شهقة وسقط على وجهه فجلست ساعة ثم حركته
فاذا هو ميت فقلت انا لله وانا اليه راجعون كيف اعمل في امره ومن يعينني على غسله وكفنه وحفر قبره ودفنه فبينا
انا كذلك اذا انا بركب يريدون الرباط فاشرت اليهم فاقبلوا نحوي حتى وقفوا علي فقالوا ما انت وما هذا فاخبرتهم
بقصته فعقلوا رواحلهم واعانوني حتى غسلناه بماء البحر وكفناه باثواب كانت معهم وتقدمت فصليت عليه مع الجماعة
ودفناه في مظلته وجلست عند قبره آنسا به اقرا القرآن الى ان مضى من الليل ساعة فغفوت غفوة فرأيت
صاحبي في احسن صورة واجمل زي في روضة خضراء عليه ثياب خضر قائما يتلو القرآن فقلت له الست صاحبي قال بلى
قلت فما الذي صيرك الى ما ارى فقال اعلم اني وردت مع الصابرين لله عز وجل في درجة لم ينالوها الا بالصبر على البلاء والشكر

عند الرجا

٦٠

عند الرجاء وعن ابي قدامة الشامي قال كنت اميرا على الجيش في بعض الغزوات فدخلت بعض البلدان فدعوت
الناس الى الغزاة ورغبتهم في الجهاد وذكرت فضل الشهادة وما لاهلها ثم تفرق الناس وركبت فرسي وسرت الى
منزلي فاذا بامرأة من احسن الناس تنادي يا ابا قدامة فمضيت ولم اجب فقالت ما هكذا كان الصالحون فوقفت
فجاءت ودفعت الي رقعة وخرقة مشدودة وانصرفت باكية فنظرت في الرقعة فاذا فيها مكتوب انك دعوتنا الى
الجهاد ورغبتنا في الثواب ولا قدرة لي على ذلك فقطعت احسن ما في وهما ضفيرتاي وانفذتهما اليك لتجعلهما قيد فرسك
لعل الله يرى شعري قيد فرسك في سبيله فيغفر لي فلما كان صبيحة القتال فاذا بغلام بين يدي الصفوف يقاتل حاسرا
فتقدمت اليه فقلت يا فتى انت غلام غر راجل ولا آمن ان تجول الخيل فتطاك بارجلها فارجع عن موضعك هذا
فقال اتامرني بالرجوع وقد قال الله يا ايها الذين آمنوا اذا لقيتم الذين كفروا زحفا فلا تولوهم الادبار وقرأ الآية
الى آخرها فحملته على هجين كان معي فقال يا ابا قدامة اقرضني ثلثة اسهم فقلت هذا وقت قرض فما زال يلح علي حتى
قلت بشرط ان من الله عليك بالشهادة اكون في شفاعتك قال نعم فاعطيته ثلثة اسهم فوضع سهما في قوسه
ورمى به فقتل روميا ثم رمى بالآخر فقتل روميا ثم رمى بالآخر وقال السلام عليك يا ابا قدامة سلام مودع فجاءه
سهم فوقع بين عينيه فوضع رأسه على قربوس سرجه فتقدمت اليه فقلت لا تنسها فقال نعم ولكن لي اليك حاجة
اذا دخلت المدينة فأت والدتي وسلم خرجي اليها واخبرها فهي التي اعطتك شعرها لتقيد به فرسك وسلم عليها
فانها العام الاول اصيبت بوالدي وفي هذا العام بي ثم مات فحفرت له ودفنته فلما هممت بالانصراف عن
قبره قذفته الارض فالقته على ظهرها فقال اصحابي انه غلام غر ولعله خرج بغير اذن امه فقلت ان الارض لتقبل من
هو شر من هذا فقمت وصليت ركعتين ودعوت الله فسمعت صوتا يقول يا ابا قدامة اترك ولي الله فما برحت حتى
نزل عليه طيور فاكلته فلما اتيت المدينة ذهبت الى دار والدته فلما قرعت الباب خرجت اخته الي فلما رأتني
عادت الى امها وقالت يا اماه هذا ابو قدامة وليس معه اخي وقد اصبنا في العام الاول بابي وفي هذا العام باخي
فخرجت امه فقالت امعزيا ام مهنئا فقلت ما معنى هذا قالت ان كان مات فعزني وان كان استشهد فهنئني
فقلت لا بل مات شهيدا فقالت له علامة فهل رأيتها قلت نعم لم تقبله الارض ونزلت الطيور فاكلت لحمه
وتركت عظامه فدفنتها فقالت الحمد لله فدفعت اليها الخرج ففتحته واخرجت منه مسحا وغلا من حديد وقالت
انه كان اذا جنه الليل لبس هذا المسح وغل نفسه بهذا الغل وناجى مولاه وقال في مناجاته الهي احشرني من حواصل الطيور
فاستجاب الله دعاءه [illegible] ای برادر عزیز [illegible]

نمایید و توبه و عوام ... نمودن ... منافی ... هر جزع و فزع نمائی از کلمات متقدمه ظاهر شد که صبر کی بر حسب واجب
[illegible] مستحب ... و گاهی مستحب ... زیرا که صبر در صوم واجب بر سایر طاعات واجبه نیز واجب
و بر طاعات مستحبه مستحب است بلکه ... حرام ... لصبر ... باشی و اطراف امور ... که هم جا صبر خوب
خوب نیست ... منقوص ... در مصیبات ... و سند ... ولیکن ... ترک ... نیز نکرده است الا ... جا که حدیث
کل الجزع والبکاء ... الا الجزع والبکاء علی الحسین ... که صبر ... خوب نیست بلکه
امر کرده اند که جزع کنیم و صبر ... و خاک بر سر بریزیم و گریبان ... چاک کنیم ... در مقام است که مصیبت
مصیبتی شد که ضرر ... رسانند و ارکان ... تزلزل بیاورد ... متفاوت ... تفاوت
در بزرگی ... مصیبت و ضرر ... پیغمبران و اولیا و اوصیا و فقها و علما ... در دین ... که
با عقد ... است ... شدن ... مصیبت ... رسد که ارکان دین ... تزلزل و احوال اصول آیین
... عرش ... و کرسی در اضطراب ... بنات و سیاره ... قرص آفتاب
... در ... و دائره ماهتاب ... ملکوت اعلی ... و ... جریان
جنان در ... صیحه ... شنیدن ... صبر نمود
... و ... آرام ... مصیبت ... صابر ... حکم ...
... ازحسین ... رسید ... زینب ... کربلا ...
... ای ... که مردان دین ... مرضیه ...
سر ... در قضای ... که ... زینب ... کار
... زینب ... امام حسین ... سعد ...
ولله ... زینب ... اگر ... رفعه ...
السلام که ... رغبت ... و عدم قدرت ... زینب
تا ... در میدان ... زینب ... زنان ...
مباحث ... حضرت ... امام غریب ... شیون و نوحه
لبیک

لبیک ... سراپرده ... عصمت و طهارت ... شد اگر ... فرشته ... امیدوار ... نیز دست (margin: رسیده ...)
[illegible] ... است ... فرزند فاطمه ... لا ... ننگ ... (above: بازار ...)
و ... امت ... لا ... است ... ملک ... الله ...
و ... زنان ... بلکه ... است ... در ...
که ... باجابت ... ظاهر ... زنان که ... صبر ...
که اللهم ... ورید
... صبر ... که ... نیز انتقام
... سبحان الله ... صبر ... که ...
از صبر ... است ... حضرت ...
صبر ... مصیبت ... زنان ... در چند موضع گرفت از ...
... در ... روز ... و در وقت ...
... و در ... صبر ...
... صبر ...
... کلام ...
... و کلام ... تو ...
... مجلس ... دوم در ... بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی کل حزب بما لدیهم
من عطایاته فرحون وکل قوم بما عندهم من نواله قانعون سبحان ما اعجب ما دبر فی الخلق تدبیره
الکافیة فجعلهم فی عفو یحظیهم عنه راضون وفی غنی ... یسخطون والصلوة علی
... تفضل ... علی جمیع الراضین ... راضین و
... علی الطالبین ... وعلی اخیه ...
... الماضین ولن یتبع ... بنظیره علی ...
... المنصوص ... علی انه امیر المؤمنین والمخصوص ... واخاه ...
والمسح فی ... الملقی ... الطاهرین علی سید الوصیین وعلی ابنته
... فاطمة الزهراء ... من العالمین وعلی سائر المعصومین
الهادین

الاستيلاء المستقر ورحمة الله على العاصي ولا اشتباه المستغني اما بعد فقد قال الله تعالى في
سورة الحديد ما اصاب من مصيبة في الارض ولا في انفسكم الا في كتاب
المكتوب من قبل ان نبرأها نخلقها القمي عن الصادق قد صدق الله وبلغت رسله كتابه في السماء علمه [illegible]
وكتابه في الارض علومنا في ليلة القدر وفي غيرها انتهى ولا اقول ومن هنا يتبع لغيرنا لله ثمة انهم كتب الله الناطقة
وفي الصافي في العلل عن امير المؤمنين ع لين ملك الارحام يكتب كلما يصيب الانسان في الدنيا بين عينيه فذلك قوله عز
ما اصاب من مصيبة الآية انتهى ولعل المراد بالعينين هو العقل والنفس فالاول عين يبصر به العالم العلوي
والثاني يبصر به العالم السفلي فكل ما وقع في عالم البدن لا حل امرها ونهيها فلا يقع شيء الا وفيما بينها والكتابة
عبارة عن التقوى عن ابداع القوى اي بين العينين في يوم الوجه الظاهر ان ذلك ان تثبته في كتاب على
الله يسير لا يستغني عن العلا والمدة لكيلا تأسوا على ما فاتكم ولا تفرحوا بما آتاكم فتبع اللطائف
الزهد كله بين كلمتين من القرآن قال الله تعالى لكيلا تأسوا على ما فاتكم ومن لم يأس على الماضي ولم يفرح بالآتي
فقد اخذ الزهد بطرفيه [illegible] طلب [illegible] وتوى كه لفظ آيه شريفه دلالت ميكند بر محبوبيت مقام رضا
كه مقام صبر عارضي است زيرا كه اكثر بندگان ازآن [illegible] وزيني باو ميرسد اگر قبل از رسيدن باو در كتابت
ثبت شده باشد بتقدير و رضاى خداوند عالم نازل ميشود [illegible] از در خراف وظلم البته [illegible] تالف بحاجات
و فرح و شادى تا نتيجه ظاهر شود [illegible] در [illegible] احوال [illegible] و [illegible] بيك لنق باشند ودهنى
مقام مقام رضا است ولهذا خلق [illegible] وصف است جميلا جامع [illegible] جايز كافه فواضل خداوند
عالم رضا عبد [illegible] رضا [illegible] علامت تا [illegible] ورضى الله عنهم ورضوا عنه
ورضوان من الله اكبر [illegible] حق سؤال [illegible] انه مؤمنين ما [illegible]
قالوا مؤمنون فقال ما علامة ايمانكم قالوا نصبر على البلاء ونشكر عند الرخاء ونرضى بمواقع القضاء فقال مؤمنون
ورب الكعبة وقال [illegible] اذا احب الله عبدا ابتلاه فان صبر اجتباه فان رضي اصطفاه [illegible] اذ كان
يوم القيمة انبت [illegible] لطائفة من امتي اجنحة فيطيرون من قبورهم الى الجنان يسرحون فيها ويتنعمون كيف
شاؤوا فيقول لهم الملائكة هل رأيتم الحساب فيقولون ما رأينا حسابا فيقولون هل جزتم الصراط فيقولون
ما رأينا صراطا فيقولون هل رأيتم جهنم فيقولون ما رأينا شيئا فيقول الملائكة من امة من انتم فيقولون من امة

محمد صه

محمد صه فيقولون نشدناكم بالله حدثونا ما كانت اعمالكم في الدنيا فيقولون خصلتان كانتا فينا فبلغنا الله تعالى هذه
المنزلة بفضل رحمته فيقولون وما هما فيقولون كنا اذا خلونا نستحيي ان نعصيه ونرضى باليسير مما قسم لنا فيقول الملائكة
يحق لكم هذا وفي مناجات موسى اي رب اي خلقك احب اليك حتى اذا اخذت حبيبه سالمني قال اي خلقي انت
عليه ساخط قال من يستخيرني في الامر فاذا قضيت له سخط قضائي [illegible] از [illegible] مقام [illegible]
باشد وجه [illegible] ترك [illegible] در ترك [illegible] صفت [illegible] قال الله
انا الله لا اله الا انا من لم يصبر على بلائي ولم يرض بقضائي فليتخذ ربا سواي [illegible] شنيده وخداى [illegible]
برحق در مقام [illegible] وديد واعرض بالكلية [illegible] بواسطه ترك [illegible] كشته [illegible]
للصادق [illegible] بعلم المؤمن بانه المؤمن قال بالتسليم له والرضا فيما ورد عليه من سرور او سخط [illegible] مظهر [illegible]
تسليم و رضا است و مرآت تسليم و رضا [illegible] سالكان [illegible] صفت [illegible]
مقامات عبادتها [illegible] بسيار فقد روي في الاسرائيليات ان عابدا عبد الله دهرا طويلا
فرأى في المنام فلانة رفيقتك في الجنة فسأل عنها واستضافها ثلاثا لينظر الى عملها فكان يبيت قائما وتبيت نائمة ويظل
صائما وتظل مفطرة فقال لها اما لك عمل غير ما رأيت فقالت ما هو والله غير ما رأيت ولا اعرف غيره فلم يزل يقول تذكري
حتى قالت خصيلة واحدة هي ان كنت في شدة لم اتمن ان اكون في رخاء وان كنت في مرض لم اتمن ان اكون
في صحة وان كنت في الشمس لم اتمن ان اكون في الظل فوضع العابد يده على رأسه وقال اهذه خصيلة هذه والله خصلة عظيمة يعجز
عنها العباد [illegible] نوافل [illegible] بسيار [illegible]
[illegible] عالى [illegible]
رضا و تسليم [illegible] غفلت [illegible] مقام [illegible]
و [illegible] خدا [illegible]
[illegible] محبوب [illegible]
معلوم [illegible] محبت است [illegible] زيرا كه [illegible] است
او رضى طبع [illegible] معرفت است زيرا كه [illegible] معلوم [illegible]
محبت [illegible] حضرت صادق [illegible] الرضا [illegible]

فان عن جميع اختياره والذي حقيقته هو المرضي عنه يعني اگر مقام [illegible] رضا سه ولو بحجاز قدم گذاشته مرد اگرچه
حق سبحانه و تعالی از اختیار حق تعالی و گویا به رضی عنه متحد شده لیکن و دیگر دو جزء [illegible] آنچه فرموده اند که الرضا
اسم يجتمع فيه معاني انواع العبودية يعني لیکن مقام مقام جمع الجمع و طی السجل به باشد چنانچه بمقام رسیده موقوف
قدرات نموده استغنی محض و [illegible] قیامت قیامته یعنی [illegible] دنیا و اگر نه منقطع در انواع بنده گشت [illegible]
و قصور [illegible] باطراف امانت [illegible] لیسی فرموده اند و تفسیر الرضا سرور القلب [illegible] الدوام مسرور
باید بدان که نور معرفت و محبت در رضا [illegible] و گرنه [illegible] رضا [illegible] خدا است [illegible] استغراق
حکم که [illegible] رسیده اند که هرگز [illegible] گفت [illegible] آنکه [illegible] که اگر [illegible]
ضایع [illegible] آید [illegible] در غفلت [illegible] مغرور
و یدین البته [illegible] هیچ چیز [illegible] عدم رضا [illegible] عجب و سفه
[illegible] ظاهر [illegible] فرموده [illegible] یقول
تعلق القلب بالموجود شرك و بالمفقود كفر [illegible] خارجان عن سنة الرضا واعجب عمن يدعي العبودية
لله كيف ينازعه في مقدوراته حاشا الراضين العارفين عن ذلك [illegible] و تحقیق مصایب
[illegible] فارسی [illegible]
انه ليس لهذا الحبل الوثيق [illegible] فانكم [illegible] في مصائب الدنيا [illegible]
احدكم من الشوكة [illegible] والعترة [illegible] والرمضاء [illegible] فكيف اذا كان بين طائفتين من النار
[illegible] رضا قبول [illegible]
[illegible] جابر بن عبد الله الانصاري [illegible]
[illegible] محمد بن علي الباقر [illegible] فقال انا في حالة احب فيها الشيخوخة
على الشباب والمرض على الصحة والموت على الحيوة فقال له الباقر [illegible] اما انا فان جعلني الله شيخا احب الشيخوخة
وان جعلني الله شابا احب الشبابة وان امرضني احب المرض وان شفاني احب الشفاء والصحة وان اماتني
احب الموت وان ابقاني احب البقاء فلما سمع جابر هذا الكلام
[illegible] قبل وجهه [illegible] صدق رسول الله ص فانه قال ستدرك لي ولدا اسمه اسمي يبقر العلم بقرا كما يبقر
النور

النور [illegible] فلذا [illegible] سمي باقر علم الاولين والآخرين [illegible] صفت حميدا [illegible] در معرفت
[illegible] از ثمرات معرفت [illegible] فرموده كل [illegible] للمعرفة فانها لما كانت [illegible] المعرفة [illegible]
رحمته رجاء و [illegible] ومع عدم الوصول [illegible] الشوق ومع الوصول الانس ومع افراط الانس
الانبساط ومع [illegible] التوكل ومع [illegible] الرضا ومع [illegible]
محبوبه [illegible] التسليم اليه [illegible] التسليم [illegible] كمال [illegible]
[illegible] رضا [illegible]
[illegible]
[illegible] او [illegible] میر بیند و [illegible]
و در [illegible] مشغول [illegible] تالیف [illegible]
[illegible] صحبت [illegible] صبر و رضا [illegible] علم اصول و فقه
[illegible] علوم [illegible] رضا [illegible] جعفر [illegible]
[illegible] در علم اصول [illegible]
[illegible] از ثمرات [illegible]
[illegible] صفت [illegible] اخبار [illegible]
[illegible] من احب ان يعلم ماله
عند الله [illegible] صفت [illegible]
عند الله فلينظر ما لله [illegible] عنده فان الله [illegible] ينزل العبد منه حيث انزل العبد [illegible] و از ثمرات [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] اخبار [illegible] الدنيا ان [illegible]
ثمرات [illegible] صفت روح و راحت [illegible] ان الله تعالى بحكمته وجلاله جعل الروح والفرح في الرضا واليقين و
جعل الغم والحزن في الشك والسخط [illegible]
[illegible] صفت [illegible] عذاب [illegible] الهی [illegible]
الطاعت [illegible] رسیده [illegible] عدم رضا [illegible]

مسجون و محبوس مى گفتند از ابى حمزه ثمالى مرويست كه عبدالله بن عمر گفت روزى يحيى بن الحسين عرض كرد كه تو ميگوئى كه يونس پيغمبر در شكم
ماهى محبوس شد بجهت توقف در قبول ولايت حضرت على عليه السلام فرمود بلى مادرت بتو ايت بشنيد عرض كرد اگر راست ميگوئى [illegible]
كنى بنما از صدق قول خود پس امر فرمود كه عصابه بچشمهاى [illegible] بستند بعد از ساعتى فرمود باز كنى آن عصابه را و نظر كن كه چه
مى بينى پس ديدم كه بر لب دريا ام پس امر كرد تا [illegible] منتشر شد و ماهى بزرگى بيرون آمد و گفت لبيك يا ولى الله
آنحضرت فرمود كيستى تو ماهى عرض كرد منم ماهى يونس اى سيد من فرمود خبر بده ما را از قصه يونس عرض كرد ای سيد من خداوند عالم
هيچ پيغمبرى از آدم تا جدت محمد بن عبدالله صلى الله عليه و آله نفرستاد مگر آنكه عرض ولايت شما اهل بيت را بر او نمود هر كدام كه قبول كرد سالم ماند
و هر كدام كه ابا نمود مبتلا شد تا آنكه يونس چون عرض ولايت بر يونس شد پس وحى كرد خدا بسوى يونس و ولايت على عليه السلام
كرد يونس عرض كرد چگونه اختيار ولايت كسى كنم كه او را نديده و نشناخته ام پس رفت بكنار دريا من او را لقمه
كردم و او نداكرد در شكم ماهى لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين پس توبه كرد و قبول ولايت شما كرد تا از شكم
ماهى نجات يافت پس حضرت فرمود اى ماهى برگرد بجاى خود پس برگشت و آب ساكن شد [illegible] در حيوة القلوب
بعد از نقل اين روايت مى فرمايد محكم است كه حقيقت قبول ولايت و نسبت با انبياء بسبب حضرت نور محمد باشد كه ترك سببى موجب
گناه گشته يا آنكه قبول كرده باشند و بعضى از روى اهتمام قبول نكرده باشند و گاهى حقير گمان آنست كه امر بقبول ولايت بر هر يك از پيغمبران
از باب امر كرده شده و حق بعضى بدون اشتداد قبول الذين تركت و عظم بهره رسيد نهضت او مبتلا گشتند بليات
بر كشيدند و تمام اينها حفظ احوال پيغمبران و اصحاب و اوليا است كه بكر و شكايت در تعطيل صفت مركب نيز بلكه متحلى بهم
حلى بودند روايت كه اصل شد البلاء على ايوب عليه السلام قالت مراته الا تدعو ربك فيكشف عنك ما بك فقال لها يا امراة انى عشت
فى الملك و الرخاء سبعين سنة فانا اريد ان اعيش مثلها لعلى كنت ادبت شكرا نعم الله على و اؤدى بالصبر على ما ابلى
و روى ان يونس عليه السلام قال لجبرئيل دلنى على اعبد اهل الارض فدله على رجل قد قطع الجذام يديه و رجليه و ذهب ببصره و سمعه و هو
يقول الهى متعتنى بهما ما شئت و سلبتنى ما شئت و ابقيت لى فيك الامل يا بار يا وصول و روى ان عيسى عليه السلام مر برجل اعمى
ابرص مقعد مضروب الجنبين بالفالج و قد تناثر لحمه من الجذام و هو يقول الحمد لله الذى عافانى مما ابتلى به كثيرا من خلقه فقال له
عيسى عليه السلام يا هذا اى شىء من البلاء اراه مصروفا عنك فقال يا روح الله انا خير ممن لم يجعل الله فى قلبه ما جعل فى قلبى من معرفته
فقال له صدقت هات يدك فناوله يده فاذا هو احسن الناس وجها و افضلهم هيئة قد اذهب الله عنه ما كان فيه فصحب
عيسى عليه السلام و تعبد معه ام چنين است احوال كسانيكه ذكر شد از اولياء الله و نقل شده است كه [illegible]

امر بارى

امر بارى رضا به درجه است دقيقه اول منزلت رضا متقين و او آنست كه نظر كند بموقع البلاء و الفعل الذى يقتضى
رضا و بدرك موقعه و بحسب بالمه و يكون راضيا به برا رغبة فيه مريدا له لعقله و ان كان كارها له بطبعه طلبا للثواب
المرتقب و مزيدا الزلفى لديه و الفوز بالجنة التى عرضها السموات و الارض و مثاله مثال من طبيعى الذى العضد و
الحجامة من الطبيب العالم تشفاء صحيا راضيا به و ما فيه صلاحه فانه يدرك الم ذلك الا انه راض به و راغب فيه و متقلد
من الطبيب منة عظيمة بفعله و شدته و ليس فى طلب الربح فانه يدرك مشقة السفر و لكن حب ثمرة سفره طيب عنده
مشقة سفره و جعله راضيا به و من كان بهذه الدرجة كلما اصابته بلية من الله و كان له اليقين بان ثواب الذى ادخر فوق
ما فاته رضى به و رغب فيه و احبه و شكر الله عليه و اين درجه ادنى درجه رضا است زيرا كه قوة حيوانيه و شهوة طبيعيه
ايشان باقى است و معارضه ميكند با قوة قدسيه و عقل است كه غلبه مع المعارضه ادون از عمل خالى از معارضه مى باشد
و افضل نيز نيست از رضا است همه تحمل اجرت و عوض در اوائل است و چنين عمل ... الا است و مرتبه عاليه نيست
درجه ثانيه رضاء محبين است و هو آن يدرك الالم لكن ولكنه احبه لكونه مرادا محبوبه و رضاه فان من غلب عليه
الحب كان جميع مراده و هواه ما فيه رضاء محبوبه و ذلك موجود فى الانسان بالنسبة الى حب الخلق بعضهم بعضا قد تواصفه
المتواصفون فى نظمهم و نثرهم مع ان الخلوق جلاله و جماله و حسنه كلها عوار فى الله تعالى و الفرق بين هذا الدرجه
و الدرجة الاولى ان الفرق بين عمالة الاجراء و المحبين فالاول للاجرة و هذا لحظ المحبة الاتم المحبة ... و ليس
مقام از بزرگ او حدود از ناس نمى رسد از حسن بصرى در محبوبه و تمام روايت كه و الذى نفسى بيده لقد ادركت
اقواما كانت الدنيا عندهم اهون من التراب الذى يمشون عليه و لا يبالون اشرقت الدنيا ام
غربت اذهبت الى ذا ام ذهبت الى ذا كوبا ثابت ان اصحاب نجد بن عبد الله ... كه متخلق با خلاق اهل
سيد رسل صلى الله عليه و آله بودند درجه ثالثة رضاء عارفين است و هو ان يبطل احساسه بالالم حتى يجرى عليه المولم و لا يحس به و تصيبه
جراحة و لا يدرك الم ذلك و مثاله الرجل المحارب فانه فى حال غضبه او حال خوفه قد تصيبه جراحة و لا يحس بها حتى اذا راى الدم
استدل به على الجراحة بل الذى يعدو فى شغل قريب قد تصيبه الشوكة فى قدمه و لا يحس بالمه لشغل قلبه بل الذى يحجم او يحلق
راسه بحديدة كالة يتالم بها فان كان قلبه مشغولا بمهم من مهماته يفرغ الحجام و هو لا يشعر به و كل ذلك لان القلب اذا صار
مستغرقا بامر من الامور لم يدرك ما عداه و هذا الذى ذكرناه است در حديث سال النبى عن ابى عبد الله ... الراضى
فان عن جميع اختياره و الراضى حقيقة هو الراضى عنه و ... عشق بى ... زمان ...

يوسف عليه السلام احساس الم تيغ بران نمی نمودند و دستها را بجای ترنج می بریدند کشتی بینش دولت از ترنج شناس

روايت علامت كن زليخا و حكايت ست كه اهل مصر چهار ماه غذا نخوردند بلكه اكتفا می كردند برؤيت جمال

حضرت يوسف و بعضی گفته است كه هر كس جمال يوسف را می ديد اگر گرسنه بود سير می شد و قد كان بعض الاشقياء يعالج

عنده من علة فنزلت به فلم يعالج نفسه حتى قتل الى ذلك فقضى ان الحبيب لا يوجع و كی بهمين مرتبه از ابرار شهدای

كربلا رسيد كه در تحت العقوب [illegible] كه زخم تير و نيزه و شمشير بايشان وارد می شد و اصلا متأثر نمی شدند

عابس بن شبيب شاكری رضوان الله عليه در معركه شهادت حضرت سيد الشهداء ديد كه وقتيكه گرم جهاد شد

خود از سر و زره از بر كند و بدور انداخت و حمله كرد از هر طرف تير و سنگ و نيزه باو می رسيد ضعف نمی كرد

معركه قتال كوششی می كرد برگ از جمال حسين نيز از جمال يوسف كمتر نبود كدام دل می توانست تصور نمايد كه

آرام بماند و ببيند كه لكن جمال رعنا او و اشك برلب رخسار نازنين منقلب و خون می ريزد طالب

و لی يعنی آگاه باشی كه اين درجه بعد از رضا نيز بود و قسم دويم اشك آنست كه احساس الم می كند و لكن طالب

می باشد چنانكه مذكور شد و حديث كشيدن پيكان تير از پای علی بن ابيطالب و حضرت فرشته او نيز از اين قبيل

و قسم ديگر آنست كه اثر لذت بجهت احساس و سرور جوارح ظاهر می شود بعض معتقد بر قاعده آنست كه الم نمی رسد

اند در حالت اشتمال و تشكيك و غم و هم ظاهر می شود الا آنكه قسم اول از اعلى مراتب رضا بهم می رسند كه صعد ليعز امور در حالت

اين ظاهر می شود و بجهت تتبع اخبار و آثار در قصص و حكايات كه از آدم تا خاتم از عاشقان حقيقی تا مجازی

دانسته شد و قصوی ظاهری بسيار احد و بالجمله صفت يافتم مكرر كرده اند و فا و قبل از اين بالذكر رضا

نور حدقه اهل ايمان و ميوه حديقه سيد زمان امام بشنو كلام سيد الشهداء امام حسين عليه السلام فی العوالم عن معانی

الاخبار عن علی بن الحسين عليه السلام لما اشتد الامر على الحسين بن علی بن ابيطالب عليه السلام نظر اليه من كان معه

فاذا هو بخلافهم لانهم كلما اشتد الامر تغيرت الوانهم و ارتعدت فرائصهم و وجلت قلوبهم و كان الحسين عليه السلام

و بعض من معه من خصائصه تشرق الوانهم و تهدأ جوارحهم و تسكن نفوسهم فقال بعضهم لبعض

انظروا لا يبالی بالموت فقال لهم الحسين عليه السلام صبرا بنی الكرام فما الموت الا قنطرة تعبر بكم عن البؤس

والضراء الى الجنان الواسعة والنعيم الدائمة فايكم يكره ان ينتقل من سجن الى قصر و ما هو لاعدائكم

الا كمن ينتقل من قصر الى سجن و عذاب كو يا آن بعضی خولی علی اكبر و حبيب بن مظاهر بودند كه تخلی

تجلی حسينی شده بودند و فطرت حقيقی محو شد يا ايشان را بر آن صحنی كه بلا است ايشان خوان غذا و تير از برای او نعمت بی منتها مع

هنر و فكر هيچ چيز نه در ميان آن معركه بار بار موعظه و نصايح [illegible] بحر خدا می گفت بعد از آن كلمات فرمود آن الحديث

عن رسول الله صلى الله عليه و آله الدنيا سجن المؤمن و جنة الكافر و الموت جسر هؤلاء الى جنانهم و جسر هؤلاء الى

جحيمهم ما كذبت و لا كذبت ~~از عشق بود و بسيار خطاب است كه در لغات [illegible] مشهور است كه در ميان اهل~~

~~رضا از حسين حضرت مشهور شده و در ميان اهل و لا يوسف آل عبا معروف~~ [illegible] بهم نتيجه شمع شد از بعض انوار حضرت مشكوة شكوه

كه از اخبار استفاده می شود كه درجه سيم از درجات رضا محبوب اهل بيت گويا در آن ايشان از اخبار رفتن اشك و اقسام آن با

والله اعلم آنست كه در مصيبات گريه و نوحه می كنند و حضرت رسول الله بر ابراهيم گريه می فرمود الدل می سوزد و چشم

می گريد الا مرگ و هم چيزی كه باعث غضب پروردگار شود لا تمكان لنيع حقيقت آنست كه حالات انبياء و اولياء نيز مختلف

می شود گاه التفات بابدن عالم می كنند مقام صبر باشد درجه اول لبيك رضا از برای ايشان بهم می رسيد و گاه شكر التفات

بعالم علوی می كنند درجه بعد لنة رضا بلكه قسم دويم ازاو از برای ايشان بهم می رسيد چنانكه حضرت پيكان تير

و تشر [illegible] سيد چون آن يوسف بهم [illegible] الوصل لاشه احباب و عقل ناطق است بر محبوب

در جات مذكوره و رضا باين صفات از انبياء و اولياء قضا يافت حضرت سيد ملكيه و توب احمدی بجا بلكه مطابق

درجه سيم نيز از اينها اين ذكر رسيد و بحر ان بر آن تقيد با اسم احباب و در حكم عقل عاشقان غير بر اقرار

چه بسيار مناسبت است كه در اين تمثيل شده شخص مصيبت لكن مظلوم در ما بين اهل ايمان و زبان همه ياهم رضا شده

و ملقب بلقب خوشی نام كرديده و در ميان اهل و لا يوسف آل عبا معروف گرديد در اخبار وارد شده

كه آن حضرت مرحوم كه مثل دمشق مأمون مثل يوسف صديق و لكن بادشاه جبار است كه در عصر يوسف

و الحق بسيار شبيه است قضيه او و قضيه يوسف از جهات ظاهر می شود كه از جهت مأمون و با امير المؤمنين

خطاب می كردند جنگ می گويد و وقتيكه اشعار مدارس آيات و در طوس در خدمت آن امام غريب می خواندم

باين اشعار رسيدم فلولا الذی ارجو فی اليوم او غد تقطع نفسی اثرهم حسرات خروج امام لا محالة

خارج نیوم علیکم الله والبرکات دیدم حضرت رضا را که البتی شدید با برادر و رغبت مجلس و محبوب
انه اهل و علی خبر فرج و اثر خروج صاحب الزمان ع نشنیدی البته عنهم دل خویش الطغیان مرا آید والله
که پاک شده جبار عصر حضرت یوسف با بلغ مرتبه تحقق صورت ظاهر به یوسف ع مرکانست که مردم تمام کنند
ولیعهد ظالم آنحضرت ع منع مرکها از بیرون رفتن و مردم ع نیز منع مرکها از خدمت آنحضرت رسیده یک بار
عید [illegible] مامون طالب شد که آن بزرگوار با جمعیت بخواند آنحضرت قبول فرمود [illegible] امر [illegible]
شد و بگونه تنها [illegible] و جمیع اصحاب و خدام [illegible] سعید غسل کرد لباس سفید پوشیدند پس نعلین ع
از پا برکندند و اطراف دامنها ع بکمر زده و ردای سفید بدوش افکندند با وقار و سکینه و ذکر خدا تا آن ذکر
در عید منتخب است برکند و هر چند قدم که می رفت می ایستاد و ذکر می کرد پس چند قدم دیگر می رفت همچنین شد طوری
وقتیکه طلوع آفتاب [illegible] ع تا به بهشت [illegible] ~~[illegible]~~ جمعیت [illegible] و نعلین و جلیه
از پا کندند بعضی نیز نعلین ~~[illegible]~~ با شکوه کارد در [illegible] تکبیر [illegible] حضرت مردم
چنان شد که گویا آسمان و زمین و جن و انس و در و دیوار و صامت و ناطق و کوه و دشت صدای تکبیر می شنیدند
خبر با مامون بردند که اگر امروز نماز عید [illegible] بکند [illegible] از برای تو [illegible] صعب است و [illegible]
با تزویرش صواب چنان دید که آنحضرت را برگرداند [illegible] که آن بزرگوار چه قدر [illegible]
شد و [illegible] در ولایت [illegible] برگشته [illegible] اظهار [illegible] حضرت [illegible]
بر صفات [illegible] با جمیع [illegible] رفقا مذکور است که آنحضرت فرمودند لو کان الله [illegible] لو کان الله
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ فاطمه ع [illegible]
مکر [illegible] ملعون [illegible] عند انقضاء [illegible] موسی [illegible]
وحبیبی [illegible] فی [illegible] اعباء النبوة [illegible]
عرفت [illegible] فی المدینة التی [illegible] العبد الصالح الی [illegible]
از امر یوسف عجیب ترست میان یوسف و یعقوب [illegible] روزه مسافت فاصله بود [illegible] بزرگوار
و [illegible] مدینه

[illegible]

در شهر مدینه چند [illegible] و قصه یوسف ع بر سر چاه آوردند و گفتند یکی پیراهن یوسف ع
یوسف [illegible] و گفت اگر برادران [illegible] پس [illegible] کردند و گفت [illegible]
[illegible] پس پیراهن یوسف ع [illegible] بچاه انداختند و برگشتند یوسف در ته چاه [illegible]
[illegible] ابراهیم و اسحق و یعقوب ترحم کن بر ضعف [illegible]
وقتیکه [illegible] چاه [illegible] را [illegible] خوردن [illegible] که [illegible]
[illegible] مظلوم [illegible]
[illegible] ترحم کن [illegible] جبرئیل
خورده [illegible] از حضرت [illegible] منقولست که [illegible] ابراهیم ع [illegible]
جامه از جامه های بهشت [illegible] ابراهیم ع وقت مرگ
رسید او ع [illegible] اسحق [illegible] یعقوب [illegible] یوسف متولد شد یعقوب [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] یوسف [illegible] یعقوب
در [illegible] یعقوب [illegible] یوسف ع [illegible]
آن [illegible] رسول خدا [illegible]
او [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] آن بزرگوار [illegible] در وقت [illegible]
[illegible] رسید [illegible]
[illegible] سید [illegible]
در [illegible] جامه [illegible]
[illegible] روز [illegible]
[illegible] اعظم المصائب [illegible] از حضرت [illegible]
که حزن یعقوب بر یوسف چه حد بود فرمود که اندوه هفتاد زن فرزند مرده بر فرزندان خود [illegible]

که عالم بن موسی الرضا علیه السلام [illegible] زحمت [illegible] مصیبة الحث علی الاحتیاط
بالزخرفات [illegible] جمیع علماء [illegible] ظاهر [illegible] که در صحبت [illegible]
[illegible] الحمد لله الذی جعل
القلوب وجعل ذکره شرفا للذاکرین وشکره فوزا للشاکرین وطاعته نجاة
للطائعین والصلوة علی اشرف الانبیاء والمرسلین وافضل الاولین والآخرین وآله
الطیبین واهل الاعتقاد والداعین محمد المبعوث علی الخلق اجمعین وعلی
حبل الله المتین والنبأ العظیم والکهف الحصین علی سید الاوصیاء الوصیین وعلی
سید المرسلین وتحفة سید الوصیین فاطمة سیدة نساء العالمین وعلی ابنائها بقیة
الله وحججه وخلفاء الله علی الخلق اجمعین الائمة الامناء الراشدین ورحمة
الله علی الخالیین والباقین اما بعد فقال الله تعالی کهیعص ذکر رحمت ربک
عبده زکریا اذ نادی ربه نداء خفیا عن ابن عباس ان الکاف من کریم والهاء هاد والیاء حکیم
والعین علیم والصاد من صادق وفی روایة عطاء والکلبی عنه ان معناه کاف لخلقه هاد لعباده یده
فوق ایدیهم عالم ببریته صادق فی وعده [illegible] اسماء الله تعالی المذکورة [illegible]
عن امیر المؤمنین علیه السلام [illegible] اسئلک یا کهیعص [illegible] اما ذکر رحمة ربک [illegible]
ربک زکریا عبده اذ نادی ربه نداء خفیا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
خدا از ترس [illegible]

دور کعب

٦٧

ودر کتاب [illegible] مسطور است که گویند [illegible] از خدا طلب فرزند
کنند [illegible] مسطور است [illegible]
[illegible]
دعا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ظاهر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

دلتنگی سکت چند روز بانجام عبادت واطاعت خوشی گذرانید ای بیچاره من دانی که رضا بمعصیت از جهة ترک
نهی از منکر داخل معصیت است و این نوازشی که بعبادت واطاعت من نمائی عین معذلت است پس عنایت است بعد ازین دارین
معروف ساز و در خلوات از حضرت مجیب الدعوات طلب توفیق نما که فرموده ادعونی استجب لکم بدان ای طالب راه یقین
که خداوند عالم در این آیه بندهٔ عامهٔ مومنان و کافه بنی نوع انسان را امر بدعا فرموده و بشرف ترخیص این امر عظیم مشرف
فرموده و حقیقتا در دنیا این عطیه [illegible] شد زیرا که آن امیر پروردگار مالک الملوک و مولای [illegible] القهاریه است کرا
جرات این خطاب در حضرت آن قدم جرات در مقام مسئلت گذارد و بی اذن وی پای جرات در ساحت طلب اجابت
استوار نماید لا ایات شد می ذره ملاحظه نموده که بی اذن ایشان احدی جرات مسئلت ندارد و بی فرموده او نه کسی [illegible]
استدعا نشد با آنکه ایشان ذره در برابر آفتاب و موجه در مقابل [illegible] است تر از این نیز استدعا [illegible]
در حضرت عامه که از این آیه مستفاد میشود که بهرات و بهر که زبان استدعا گشاده بلکه در بعضی اخبار وارد شده که ان افضل
الدعا ما جری علی اللسان از نعمت عظیمه دنیا یا جلیله پروردگار عالم است بهر نوع انسان که [illegible] حتی
این مرتبه بملیکه عظام کرامت نکرده لا جرم شنیدها که ملکی از ملایکه [illegible] آنچه خدا [illegible] و در که از خدا طلب نماید بلکه آنچه
اخبار و آثار مستفاد میشود آنست که هر یکی از ملایکه بشغل خاص و کار مخصوص است که از او تعدی نماید و از حکایت
جبرئیل در لیلهٔ معراج حضرت رسول که عرض کرد [illegible] تر ازین مکان نتوانم [illegible] این معنی ظاهر میشود گویا این حضرت [illegible]
[illegible] از جهة آنست [illegible] که ملایکه را آن مقام [illegible] که
[illegible] مطلق با عطا فرموده مخصوص نما که [illegible] مستفاد از آیه مذکوره آنست که
دعا سبب اجابت و عدم دعا سبب عدم اجابت است [illegible] البته [illegible] در طرف دعا
باشد و گر نه خداوند عالم دروغ گو و مخالف و علا است [illegible] مصدق این معنی حدیث است که از کتاب [illegible] منقولست
که حاصل مضمونش آنست که شخصی گفت که بحضرت امام جعفر صادق ع گفتم که دو آیه هست در کتاب خدا که میجویم آنها
و نمی یابم [illegible] اثر آنها را نمی بینم فرمود کدام است آنها گفتم قول خدای ع ادعونی استجب لکم که دعا میکنیم و اجابت نمی بینم
فرمود که [illegible] خدا [illegible] که خلف وعده کرده باشد گفتم نه فرمود پس از جهت این گفتم [illegible]
فرمود من تو را خبر دهم هر کسی که فرمان بر دخدای ع را آنچه امر فرموده بعد از آن دعا کند و از جهة دعا و [illegible]
[illegible] اجابت نماید او را گفتم جهة دعا چیست آنحضرت این معنی را فرمود [illegible] که خدا را حمد [illegible]

وذکر نعمتهای او که نسبت تو است میکنی بعد از آن شکر او میکنی بعد از آن صلوات بر پیغمبر میفرستی بعد از آن ذکر گناهان
خود کرده و به آن اقرار میکنی بعد از آن از آنها استغفار میکنی و طلب آمرزش از خدای تعالی مینمائی پس این است جهة دعا بعد از آن
فرمود کدام است آیه دیگر گفتم قول خدای ع وما انفقتم من شیء فهو یخلفه وهو خیر الرازقین بدرستیکه من نفقه میکنم
و خلفی در عوض نمی بینم فرمود آیا میبینی خدای ع که خلف وعده کرده باشد گفتم نه فرمود پس از چه جهت این گفتم
نمیدانم فرمود که اگر احدی از شما کسب کند از حلال و نفقه کند آن را در حلال نفقه نماید [illegible] عوض یابد
[illegible] آیه [illegible] زیرا که هر که باید خدا را بخواند و بس زیرا که ادعونی فرموده و دعا را اضافه بخود
کرده تمامت [illegible] باید غیر خدا را بخواند و از اخبار مستفاد میشود که خدای تعالی قسم خورده است که هر که امید
بغیر او داشته باشد او را نا امید گرداند و آنکه میبینیم که عوام و خواص مجتهد و [illegible] بمستقل [illegible]
البته [illegible] معتقد است ان طلب [illegible] در انجاح مطلب [illegible] و اگر [illegible] از کمال
مطالب [illegible] البته موافق شریعت بعینه نیست و [illegible] فرموده که مرا بخوانید و ذات شریف او [illegible] وخفا و دعا
[illegible] در [illegible] که دعا بر وجهی که [illegible] رجوع بخواند [illegible] که [illegible]
[illegible] شرایط اجابت دعا [illegible] است اگر [illegible] حقیر باشد یا کبیر
[illegible] اجابت دعا امور چند است اول [illegible] دعا در [illegible] ابی عبدالله ع فی تقدم
[illegible] ابی عبدالله [illegible] ملح [illegible] اذا نزل البلاء
فی الدعا استجیب اذا نزل البلاء و قیل صوت معروف [illegible] اذا دعاه
وقیل ان ذا الصوت لا نعرفه [illegible] بردن حاجت در آغاز دعا [illegible] ابی عبدالله ان الله یعلم ما یرید العبد اذا دعاه
ولکنه یحب ان تبث الیه الحوائج فاذا دعوت فسم حاجتک [illegible] علی بن جعفر عن اخیه [illegible]
تقلب کفیک فی الدعا اذا دعوت والا بتهال ان تبسط و تقدمهما والرغبة ان تستقبل براحتیک السماء و تستقبل
بهما وجهک والرهبة ان تلقی کفیک [illegible] الوجه والتضرع ان تحرک اصبعک و تشیر بها
[illegible] ان ترفع [illegible] الی السماء [illegible] خداوند عالم عیسی را
[illegible] یا عیسی اذلّ لی قلبک واکثر ذکری فی الخلوات واعلم ان سروری ان تبصبص الیّ [illegible]

[illegible]

وقيل حديث [illegible] انه [illegible] انت [illegible] قد قيل ما لي السوى من [illegible]

[illegible] لاني المتوسل [illegible] وفيما اوحى الله الى موسى الق يديك ذلا بين يدي كفعل العبد المستصرخ الى سيده فاذا فعلت ذلك

رحمت و انا اكرم القادرين [illegible] كه مراد از القاء يدين در اين حديث [illegible]

مستصرخ [illegible] زيراكه مستصرخ [illegible] طلب [illegible] كنند و دستها [illegible]

و مسح رو و سينه بعد از دعا [illegible] فعن ابي عبد الله ع قال ما ابرز عبد يده الى الله العزيز الجبار الا استحيى الله ان

يردها صفرا حتى يجعل فيها من فضل رحمته ما يشاء فاذا دعا احدكم فلا يرد يده حتى يمسح على وجهه وصدره

[illegible] كه [illegible] در بعض حديث شريف [illegible]

[illegible] دستها [illegible]

[illegible] فعن ابي عبد الله ع قال لما استسقى رسول الله

و سقي الناس حتى قالوا انه الغرق [illegible] رسول الله ص بيده [illegible] اللهم حوالينا و لا علينا قال فتفرق السحاب

فقالوا يا رسول الله استسقيت لنا فلم نسق ثم استسقيت لنا فسقينا قال اني دعوت وليس لي في ذلك نية

وعن ابي عبد الله ع يقول ان الله عز وجل لا يستجيب دعاء بظهر قلب ساه فاذا دعوت فاقبل بقلبك ثم استيقن

بالاجابة [illegible] البكاء عند الدعاء [illegible] قال ابو عبد الله ع لابي بصير ان خفت امرا يكون او حاجة

تريدها فابدأ بالله فمجده واثن عليه كما هو اهله وصل على النبي وسل حاجتك وتباك ولو مثل راس الذباب

ان ابي كان يقول ان اقرب ما يكون العبد من الرب عز وجل وهو ساجد باك [illegible] قال رسول الله ص اذا احب

الله عبدا نصب في قلبه نائحة من الحزن فان الله يحب كل قلب حزين وانه لا يدخل النار من بكى من خشية الله حتى

يرجع اللبن الى الضرع واذا ابغض الله عبدا جعل في قلبه مزمارا من الضحك وان الضحك يميت القلب والله لا يحب

الفرحين [illegible] قال الله لعيسى يا عيسى هب لي من عينيك الدموع ومن قلبك الخشية [illegible] على قبور الاموات فنادهم

بالصوت الرفيع فلعلك تاخذ موعظتك منهم [illegible] وقد روي ان بين الجنة والنار عقبة لا يجوزها

الا البكاؤون [illegible] ايقاع دعا در ليل خصوص ليلة الجمعة [illegible] قال كان فيما

ناجى الله به موسى بن عمران ان قال يا ابن عمران كذب من زعم انه يحبني فاذا جنه الليل نام عني اليس كل

محب يحب خلوة حبيبه ها انا يا ابن عمران مطلع على احبائي اذا جنهم الليل حولت ابصارهم في قلوبهم

ومثلت عقوبتي بين اعينهم يخاطبوني عن المشاهدة ويكلموني عن الحضور يا ابن عمران هب لي من قلبك الخشوع

ومن

69

ومن عينيك الدموع وادعني في ظلم الليل فانك تجدني قريبا مجيبا وعن نوف البكالي في حديث ان امير المؤمنين ع

قال يا نوف ان داود ع قام في مثل هذه الساعة من الليل فقال انها ساعة لا يدعو فيها عبد الا استجيب له الا ان يكون

عشارا او عريفا او شرطيا او صاحب عرطبة وهو الطنبور او صاحب كوبة وهو الطبل وقد قيل ان العرطبة الطبل

والكوبة الطنبور وعن رسول الله ص اذا كان اخر الليل يقول الله هل من داع فاجيبه وهل من سائل فاعطيه وهل

من مستغفر فاغفر له وهل من تائب فاتوب عليه [illegible]

[illegible] صلوات [illegible]

[illegible] اربعين رجلا اجتمعوا

فدعوا الله عز وجل [illegible] اجابه [illegible]

[illegible]

دعا كنند [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] احب [illegible]

[illegible] فقمن ابي عبد الله [illegible]

البيت [illegible]

حاجته وهو ساجد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دعا [illegible]

اسم اعظم او و اطلاع بر آن بغیر از بعضی انبیا و ائمه مشکل است و بعضی از علما فرموده که عدد اقوال در تعیین او از نقصان بیست
و اشهر آنها چند قول است یکی آنکه در آیة الکرسی است و اول سورهٔ آل عمران و در سورهٔ طه است دیگر آنکه در آخر سورهٔ
حشر است دیگر آنکه الحی القیوم است دیگر آنکه الله الرحمن است دیگر آنکه یا ذا الجلال والاکرام است دیگر آنکه آن
در بسم الله الرحمن الرحیم است دیگر آنکه در یا هو یا من لا هو الا هو است دیگر آنکه آن اسم مبارک الله است و از شیخ [illegible] رحمه الله
منقول است [illegible] و اقوی [illegible] قول حدیث مروی از [illegible] شیخ صدوق [illegible] که از امیر المؤمنین [illegible]
از بعض بسم الله الرحمن الرحیم آن حضرت فرموده اند که [illegible] قول اللهم [illegible] و الله [illegible] و در حدیث است
[illegible] لبیک [illegible] عدم الکلام
بر قضا است در ترک دعا [illegible] عبد العزیز [illegible] و لا تقل ان الامر قد فرغ منه
ان عند الله منزلة لا تنال الا بمسألة [illegible] طلب [illegible] که قضا [illegible] چند اطلاق است [illegible] که باشد تغییر در او
[illegible]
یکی علم خدا [illegible] لوح اعظم [illegible] مقام [illegible] شریعت مقام [illegible] و در [illegible]
سبق ذکر [illegible] خدا [illegible] علم [illegible] علوم [illegible] القدر [illegible] چهارم مقام [illegible]
در مقام لوح محو و اثبات [illegible] شریعت [illegible] چهارم [illegible] تغییر [illegible] و تطرق تغییر
قسم رابع [illegible] در علم [illegible] و تغییر [illegible] فاذا جاء اجلهم [illegible]
امر [illegible] معلوم [illegible] اسباب نزول [illegible] و دفع [illegible] در علم خدا [illegible]
که [illegible] دعا [illegible] بعد از دعا [illegible] بر [illegible] دعا [illegible] واقع [illegible]
اوقات مخصوصه است و از اخبار [illegible] که [illegible] بعد از نماز [illegible] طلوع شمس [illegible]
[illegible] شب جمعه و روز جمعه [illegible] در حدیث است که ان العبد المؤمن [illegible] الحاجة [illegible]
[illegible] یوم الجمعة [illegible] و ثلث آخر شب و اول زوال [illegible] بعد از غروب آفتاب
و وقت [illegible] و وقت [illegible] و وقت [illegible] قطرهٔ اول [illegible] که [illegible] در [illegible]
آن و وقت قرائت قرآن و وقت اذان و وقت [illegible] در [illegible] نماز [illegible]
[illegible] ایشان [illegible] از [illegible] فرو رفته در وادی غفلت [illegible]
از شراب [illegible] و حیرت [illegible] خطور [illegible] دعا [illegible] مستجاب [illegible] از [illegible]
و [illegible] صفات [illegible] بنده [illegible] خدا [illegible] دعا [illegible] شرائط [illegible]
و [illegible] از دعوات [illegible] انبیا و اولیا در نظر [illegible] ذکر [illegible] از [illegible] القلو
دیگر

و منقول است که در زمان [illegible] که [illegible] از [illegible] بر [illegible] و در سفر با توکل [illegible] الهی [illegible]
با [illegible] و [illegible] تاجر گفت [illegible] ترا [illegible] چاره [illegible]
گفت پس [illegible] و وضو بساز و چهار رکعت نماز گذار [illegible] وضو و نماز کرده [illegible]
یا ودود یا ودود یا ودود یا ذا العرش المجید یا مبدئ یا معید یا ذا البطش الشدید یا فعالا لما یرید اسئلك بنور وجهك
الذی ملأ ارکان عرشك و اسئلك بقدرتك التی قدرت بها علی جمیع خلقك و برحمتك التی وسعت کل شیء لا اله الا انت یا مغیث اغثنی یا مغیث
یا مغیث صل علی محمد و آل محمد و اغثنی پس [illegible] سواری [illegible]
پس [illegible] و متوجه تاجر گشته [illegible] فرشته از [illegible] آسمان [illegible]
دعا [illegible] در [illegible] آسمان [illegible] لا [illegible] که دعا [illegible]
تو هیچ [illegible] خدای تعالی فرج [illegible] تو [illegible] رسید پس تاجر [illegible]
حضرت [illegible] نور [illegible] خدای تعالی اسما [illegible] فرموده که [illegible] دعا
کرده [illegible] اجابت [illegible] سؤال [illegible] از جملهٔ [illegible]
از کتاب [illegible] امام جعفر صادق علیه السلام [illegible] اذا طلب الحاجة طلبها عند زوال الشمس فاذا اراد ذلك
[illegible] الی المسجد و دعا فی حاجته [illegible] الله [illegible]
در حدیث مذکور است [illegible] ارض و سما [illegible] حضرت [illegible] دعا
امام جعفر صادق [illegible] حضرت [illegible] گفت
پس [illegible] آنحضرت [illegible]
گفت [illegible] قرآن امام [illegible] اجابت دعا [illegible]
و [illegible] که خدا [illegible]
که [illegible] آنحضرت [illegible]
[illegible] الشفاء [illegible] و اجابة
الدعاء تحت قبته و الائمة من ذریته و ان لا تعد ایام زائریه من اعمارهم [illegible]
که از بعض [illegible] حسین [illegible] ام حسینی [illegible]
و [illegible] قبر [illegible] دعا [illegible]
از [illegible] روضه [illegible] آن [illegible] ده [illegible]

غرق شده در بحر توحید هست علی المرتضی جایی که اگر [illegible] تمامی همت بغیر [illegible] مستغرق در مدعو ندارد و حضرت
[illegible] حسینی [illegible] در حق حضرت [illegible] و باطن [illegible] دریا [illegible] وقت که [illegible]
معنی [illegible] شد در [illegible] دعا [illegible] ظاهر و باطن تطبیق [illegible] اجابت [illegible]
[illegible] ولایت ظاهر [illegible] که [illegible] هر جه [illegible] بانند [illegible]
و در حدیث دیگر [illegible] که روز قیامت [illegible] از [illegible] جنان [illegible] نوع ان
اخبار [illegible] مستفاد [illegible] بهشت [illegible] بهشت [illegible] هر جه [illegible]
بر آورده [illegible] آنست که آنروضه [illegible] بر [illegible] کسی [illegible] از [illegible]
ان برکت [illegible] دعا [illegible] که خدا [illegible] و رسول [illegible]
و علی [illegible] حدیث [illegible] آنحضرت
بلا [illegible] رسول و علی و فاطمه [illegible] جبرئیل [illegible] پروردگار [illegible]
و حدیث [illegible] حسینی [illegible]
و حکایت دعا [illegible] از [illegible] اهل الکوفه [illegible]
الیه امسک المطر [illegible] فقام و حمد الله [illegible] و قال اللهم [illegible]
المخیرات و منزل البرکات ارسل السماء علینا مدرارا و اسقنا غیثا مغزارا و اسقنا غدقا [illegible]
سجا [illegible] تنعش به الضعیف من عبادک و تحیی به المیت من بلادک آمین رب العالمین فما فرغ من
دعائه حتی غاث الله بهم غیثا [illegible] و اقبل اعرابی من نواحی الکوفة فقال ترکت الاودیة و الاکام [illegible]
فی بعض [illegible] که [illegible] حدیث [illegible] امیر المؤمنین [illegible]
[illegible] حسینی [illegible]
در حضور [illegible] آب [illegible]
آب [illegible] آسمان زمین [illegible] روایت [illegible]
که [illegible] آب [illegible] آب [illegible]
[illegible] لا [illegible] آب فرات که [illegible]
[illegible] آنجناب [illegible] آب [illegible]
[illegible] آب [illegible]

الطالبی

الطالبین [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی احیی بذکره قلوب العارفین و
امات به نفوس الاشرار و الغافلین و حیی [illegible] الغافلین و جعله [illegible]
للمتقین و الصلوة علی جمیع الاولیاء و الانبیاء و المرسلین [illegible] ذکرا و اسماهم [illegible]
تذکرة للعالمین الذی کان نبیا و آدم بین الماء و الطین محمد المبعوث علی الانس و الجن اجمعین
و آله الذین بهم یستجاب دعوة الداعین و [illegible] صراخ المستصرخین اعنی علیا
و فاطمة و الحسن و الحسین التسعة المعصومین و رحمة الله علی الذین [illegible] من المتقین
خصوصا معشر [illegible] لا سیما [illegible] قال الله تعالی اذکرونی اذکرکم و اشکروا لی
و لا تکفرون [illegible] سبحان الله [illegible] و [illegible]
[illegible] احتیاج [illegible]
[illegible] احتیاج [illegible] الطاف [illegible]
[illegible] قدرت [illegible]
[illegible] عن ابی عبد الله [illegible]
قال قال الله تعالی ابن آدم اذکرنی فی نفسک اذکرک فی نفسی ابن آدم اذکرنی فی خلاء اذکرک فی خلاء ابن آدم
اذکرنی فی ملاء اذکرک فی ملاء خیر من ملائک و قال ما من عبد یذکر الله فی ملاء من الناس الا ذکره الله فی
ملاء من الملائکة [illegible]
[illegible]
قال سمعته یقول ان العبد لیقوم فی اللیل [illegible] وقعت علی صدره
[illegible] ابواب السماء فتفتح ثم یقول الملائکة انظروا الی عبدی ما یصیبه فی [illegible] علیه
[illegible] ثلث خصال ذنبا اغفر له او توبة اجددها له او رزقا ازیده فیه اشهدوا یا ملائکتی انی
[illegible]
[illegible]

یا خدا یعنی خدا نیز او سه یاری کند و حق یکه عالم حضور است و ایکهان در آنجا بعضی است می باید مرکا اجزای ریا کهان
از رسد فاقه و احتیاج و در رفع امراض و اسقام او باشند لا من بعد کرد و عرف و علامت مگر ریا کهان بر اجمعین الملاق
مرکها و بالاتر از لعین بزد علاء دل که است زیرا که فرموده است انا جلیس من ذکرنی فقد روی عن ابی حمزة الثمالی عن ابی جعفر
قال مکتوب فی التوریة التی لم تغیر ان موسی سئل ربه فقال یا رب اقریب انت منی فاناجیک ام بعید فاناد یک فاوحی الله
الیه یا موسی انا جلیس من ذکرنی فقال موسی فمن فی سترک یوم لا ستر الا سترک قال الذین یذکروننی فاذکرهم و یتحابون فی فاحبهم
فاولئک الذین اذا اردت ان اصیب اهل الارض بسوء ذکرتهم فدفعت عنهم بهم و هرچند ... خوانی این بعض بشارت است تو رجوع
طلب می نمائی که از لعین عطیه افزونتر که ... ذکر تو و حسب الحقیقه احتیاج چند بعضی که ... تمام تو باشد و گفتا چند
صاحبان تعالی نظر و منع ... همنشینی خداوند ... تو ... داند که ... ما از غایت ... در گذری لا کهان ... که اما ...
تو که از تو بهتر باشد و ببینید که کرده ... تو ... نکند ... مطلق و حکیم خود نظم و نسق ... ند شنل
خداوند عالم که از باطن و ظاهر ... علامت تو اطلاع دارد البته که اگر مرض در یکی از آنها ... معالجه ... کفایه ... و گفتا
اینکه خداوند عالم ... خود ... تر است از ... و ... ذکر کنند کان سه ... همنشین ... تر است ...
از برای اظهار اف صفه فیوض برایشان ... العظام همنشینی ... بر امت و محبت دارد است که ... بسیار ...
تکثیر مناسبت با ... از برای ... اخبار ... از جمله ... از جماعه است ... ابی عبدالله ... الا
لا بعبد الله ... یموت المؤمن بکل میتة یموت غرقا و یموت بالهدم و یبتلی بالسبع و یموت بالصاعقة
ولا یصیب ذاکر الله تعالی الحمد ... همنشینی خدا ... حق ... عالم کی از او ... حکایت نماز ... ام زین العابدین
و ... امام محمد باقر ... محفوظ ماندن او ... دعوت ... بعد از ملاحظه قول ... آنحضرت که ... از نماز
... فرزندان ... بنماند ... زیرا که نماز ... از اذکار الهی ... و آیه یا ایها الذین آمنوا لا تلهکم اموالکم
ولا اولادکم عن ذکر الله که تفسیر بنماز شده است ... که ... ذر غفاری از جانب
حضرت باری ... تمام ... نماز ... نماز ... که روزی ابوذر بخدمت حضرت سید البشر آمد و عرض
کرد که یا رسول الله ... چند ... عدد آن ... است و ... آنها ... و آن
خدمت تو ... و ما خوشی میدارم که ... که مبادا ... ظلم کنند و بدر ... نماید ... آنحضرت ...
لیکن اول امر ... تعاقب ... خداوند ... و با ... متواری ده تعاقب
... مرکهه

۲۲ مکرر در کلام لسبب مهاجرت از خدمت رسول و انشغل با ... غضب ... هیچ ... چنانچه از ... چند
در ... رسول خدا ... و ... دکاهای ... انتظار ... بسبب ... دارد گویا
بسبب لعین ... که ابوذر ... عدم ... نشئه ... واجب النفقه ابوذر ... و ... لازم ...
که ... که ... باشد ... سیره اهل اسلام ... اهل ملک ...
قرار گرفته که ... نفاق ... منقطع
و النقیه ... و ... بدنی ... رسول خدا ... مواصلت ... روحانی ... قدح و ضرب
... و ... عارف ... بدن ... روح که بتکلفات و تکلیفات ... چنانچه مواصلت بدنی که از برای ... آنحضرت باز
عالیه اتفاق افتاده ... اعلیه ... القصه ابوذر رفت در روز هفتم بخدمت آنحضرت ...
آمد ... گفت ... در خانه ... حضرت ... ابوذر گفت ... قصه عجیب ... در ... کرده
... کلا ... نماز ... آنکه ... در ... کردن
... که در نماز ... کان ... گوسفند
... گفتم ... بپوشد ... خداوند ...
بخورد و موالاة ... اوست ... از فرزندان او و دشمن دشمنان
اینان ... گفت و رفت ...
دیدم ناگاه ... و ... باره ...
... تو ... نماز ... کنم ... وقت
گرفت ... تعجب ... و ... خورده ... شیر
خدای تعالی ... که ... حضرت ... که
... از ... قصه ... حضرت ... فاطمه و حسن
و حسین ... ابی ذر ... فرمید و صیت
از ایشان ... ابوذر ... شدند
... گوسفندان ... ابوذر

در حاشیه:
و سبب دیگر ...
اظهار ...
و مرتبه ...
... بوعظه ...
و تاب مهر ...
مضمون ...
حکایت ابوذر
و شیر ... گرگ

از نماز فارغ شد شنید که گفت ای کث قطیعک و فر العبد سالماً یعنی یکبار گوسفندان خود تمام و سلامت بعد
از آن عذاب جمعت که و گفت بعنایة الله فضی اکثر ثم بول خبر معنی دو لها الطیبین والمتوسطین الا الله تقدم الیهم آن
تسبیح فی رتبی الحفظ عنه و قسم بالتفع که اکرم که است محمد و آل طیبین او است که بهر آنست تحقیق که کفاینه آن
مر خدا مطیع ای دریا بجز از امر که در هلاک ساختن بهر آینست که هلاک سازم قسم بالتفع که بعظیم
از او بجز قسم خورده عرض کرد ابوذر رسول که از خدای تعالی محمد و آل طیبین او که دریا که عرض یا سمنی و نان و
کوه با رسته منتک و عنبر کافور و ثمر خرمای درختان بسیار مرد و زن بر حد کرد اند خدای تعالی آن را از او بازنداد
پس چون ابوذر بخدمت حضرت رسول صلعم آمد آنحضرت فرمود که یا ابا ذر بدرستیکه نیکو کردی در طاعت خدا
کفایت شد بیاری تو کسی که مطیع تو باشد دریا زد گشتن عود از تو نفس تو نشان با تحفه کار بر تقدیر مرا که کا خدو
از افسون کسی که خدای تعالی باقی نه صلوة مع اوفرموده است ای نماز گذارندگان ستر را بشناسید از نفس نماز که اکثر
جد بهار نشان شنیده بیشتر و بی حضور بخوید و اکثر چند از زبانها شما بر حسینه از خشوع کف دست بر آن بیدار
از خواب غفلت شوید که شیر نفس پلید است تشدید شیران مجاهد نشوند و نادر زندگان قول بهشته است حق را در کار
در آن کار بره ایاست و ستار فرو نگذارند اجلاد کار تو که نماز است اگر با نفس منابه با تسلیم حجره کف حیات بر آن کار
ز ربانه غرور و غفلت محو است کوشش هوشت است با رکن از هر طرف از اطراف حق از تیر تا سنرنا از هشت طبقه
تا نفهمند الموت العیشی تسبیح نشو از خلقه هر خدا مشغول باشند و ان من شیء الا یسبح بحمده ولکن لا تفقهون
تسبیحهم و قال الله تعالی یسبح لله ما فی السموات و ما فی الارض و مثبت است و منافع ذکر است حفظ تا که از موجب حفظ
که موجب حفظ دل است و که موجب وجل و خوف که قال الله تعالی فی مدح المؤمنین الذین اذا ذکر الله وجلت
قلوبهم که خوف خفی است چنانست و دل وجه دل حلاوت مقام رحمتهای که موجب طمانینت قلوب شده و وجه
الا بذکر الله تطمئن القلوب و که از علامت تسبیح شده کافر با نصیب العلم قال تعالی الذین اذا غفلوا ذکر الله
کنیزا عن الوصف عن سلمی الدیلمی قال قال امیر المؤمنین علیه السلام لا اکثر است عن الذنام افتراء العمل لا یعرف فیه
فقال یا امیر المؤمنین قال ضعف المؤمنین ذکر الصفات من ذکر الله و که از شیوه اولیاء حق است
تا ساعت رحمت آنک از عنقه قال الصادق علیه السلام ما من شیء الاوله حد ینتهی الیه الا ذکر الله فلیس له حد ینتهی الیه
فرض الله الفرائض فمن اداهن فهو حدهن و شهر رمضان فمن صامه فهو حده و الحج فمن حج فهو حده الا الذکر فان الله لم یرض

منه بالقلیل و لم یجعل له حداً ینتهی الیه ثم تلا یا ایها الذین آمنوا اذکروا الله ذکراً کثیراً و سبحوه بکرة و اصیلاً ثم قال و کان ابی
کثیر الذکر لقد کنت امشی معه و انه لیذکر الله و آکل معه الطعام و انه لیذکر الله و لقد کان یحدث القوم و ما یشغله ذلک عن
ذکر الله و کثرة ذکر از حضرت امام جعفر روایت شده است که کسی نمی‌داند که حق چه کمی دلیل بیشتر مرضیه است مراد از کار
نافعه است یا کثیر و نهایت و مت کثیر از جمله انها تسبیح فاطمه زهرا است که در حدیث شریف زراره از ابی عبدالله علیه السلام و ارد شد
که تسبیح فاطمه از اراده من ذکر الکثیر الذی قال الله عز و جل اذکروا الله ذکراً کثیراً و از جمله انها الحمد لله است که فی المفضل قال
قلت لابی عبدالله علیه السلام جعلت فداک علمنی دعاء جامعاً فقال لی احمد الله فانه لا یبقی احد یصلی الا دعا لک یقول سمع
الله لمن حمده و عن یعقوب بن شعیب قال سمعت ابا عبدالله علیه السلام یقول قال رسول الله صلی الله علیه و آله ان فی ابن آدم ثلثمائة و
ستین عرقاً منها مائة و ثمانون متحرکة و منها مائة و ثمانون ساکنة فلو سکن المتحرک لم ینم و لو تحرک الساکن لم ینم و کان
رسول الله صلعم اذا اصبح قال الحمد لله رب العالمین کثیراً علی کل حال ثلثمائة و ستین مرة فاذا امسی قال مثل ذلک و از جمله
ذکر است مرعی بذرا نا اوقات مخصوص و در نفس زور آوردن شهوات و در وقت ذکر کفتن اخفا است مرعی داشته ذکر جلی
در صورتیست و مخصوص در احادیث منع کرده است نهی عنه الذکر عن رسول الله صلعم انه کان فی غزاة فاشرفوا علی
واد فجعل الناس یهللون و یکبرون و یرفعون اصواتهم فقال یا ایها الناس اربعوا علی انفسکم اما انکم لا تدعون اصم و لا
غائباً انما تدعون سمیعاً قریباً انه معکم و در بعضی از مواضع ذکر جلی مطلوبست مثل اذان و قرائت قرآن اگر چه بسیار وجه
ذکر خدا بانهم چنانکه ظاهر اطلاق علما و اخبار است و تحقیق انست که اصل ذکر در لغت بمعنی یاد کردن است خوه بجوید که
بدر کاخ قوله تعالی سمعنا فتی یذکرهم یقال له ابراهیم و اما حضور ذکر الله در عرف شرع بمعنی الکفا خدا است
که حضرت آن ادعیه و اذکار که از زبان مهمه حضرت رسالت صلعم منقول در تشریح حدیث شریف بروده از رسول خدا صلعم یاد کرد
الی ریاض الجنة قالوا یا رسول الله صلعم و ما ریاض الجنة قال حلق الذکر مجالس علم عنه و در اخبار بسیار است
ذکر نه شده که ان ذکرنا من ذکر الله کان غیر الخصیص جبار فقال ابو عبدالله علیه السلام ما من مجلس یجتمع فیه ابرار و فجار فیقومون
علی غیر ذکر الله الا کان حسرة علیهم یوم القیمة و در حدیث آخر فرمودند ثم قال ابو جعفر علیه السلام ان ذکرنا من ذکر الله و ذکر عدونا من
ذکر الشیطان بلی چنین مقام تحلق با خلاق الله از برای انهم بسیار است که ذکر ایشان عین ذکر خدا باشند یا که
ذکر ایشان ذکر نیست که خدا را از غضب و بعد از آن طلب است و یقین که از برای ذکر خدا حد نیست و حالتی نه مکیه ذکر

ذکر خدا حسن است در هر حال کما عن ابی حمزة عن ابی جعفر عم قال مکتوب فی التورية التی لم تغیر ان موسی سئل ربه فقال الهی انه
یاتی علی مجالس اعزک و اجلک ان اذکرک فیها فقال یا موسی ان ذکری حسن علی کل حال تسلی عزیز برابو رحیمی امری
لبس نفوح و نحرات ولهذا اهتمام داطرد رنیک وارد شده است چرا س باید در کعصیب [illegible] تا هر [illegible] و در [illegible] احوال
خوهد من شوف [illegible] صفت حمیان زن خدا وند عالم در صحف ذاکر تر شریک نتوفیق کما عن اسحق بن عمار عن بعض
اصحابه عن ابی عبد الله عم قال ان الله عز و جل ثلث ساعات فی اللیل و ثلث ساعات فی النهار یمجد فیهن نفسه فاول ساعات النهار
حین تکون الشمس فی هذا الجانب یعنی من المشرق مقدارها من العصر یعنی من المغرب الی الصلوة الاولی و اول ساعات
اللیل فی الثلث الباقی من اللیل الی ان ینفجر الصبح یقول انی انا الله رب العالمین انی انا الله العلی العظیم انی انا
الله خالق الخیر والشر انی انا الله خالق الجنة والنار انی انا الله بدئ مبدئ کل شیء و الی یعود انی انا الله العفو
انی انا الله الرحمن الرحیم ای عزیز برابو رنیعر ذکر سوی فطلت ناکه برای خدا وند رحمن جاری شد التبه که بهتر فرد و ذکرات
که خدا وند عالم از برا نفس اختیار فرموده و ذکر دیگری از برای خدا اخبار یافتم در ضمن حدیثی که لیاقت دارد نوشته شود و نصیحی
حمد و در حور باید که نوره و آنی حدیث است که روایت از کتاب کافی از حضرت صادق عم انه سئل کم عرج برسول الله
قال مرتین فاوقفه جبرئیل موقفا فقال له مکانک یا محمد فلقد وقفت موقفا ما وقفه ملک قط و لا نبی
ان ربک یصلی فقال یا جبرئیل و کیف یصلی قال یقول سبوح قدوس انا رب الملائکة والروح سبقت رحمتی
غضبی فقال اللهم عفوک عفوک قال و کان کما قال الله قاب قوسین او ادنی فقیل له جعلت فداک ما قاب قوسین
او ادنی قال ما بین سیتها الی راسها قال فکان بینهما حجاب یتلألأ یخفق ولا اعلمه الا و قد قال زبرجد فنظر
فی مثل سم الابرة الی ما شاء الله من نور العظمة فقال الله تبارک و تعالی یا محمد فقال لبیک ربی قال من لامتک من بعدک
قال الله اعلم قال علی بن ابیطالب امیر المؤمنین و سید المسلمین و قائد الغر المحجلین ثم قال عم و الله ما جائت
ولایة علی من الارض ولکن جائت من السماء مشافهة در حدیث دیدیم که اهل سنت [illegible] را [illegible] کرده اند نظیر این حدیث
در شان ابی بکر و کیف کان فقد قال فی کتاب [illegible] فی تفسیر هذه الحدیث کلمات [illegible] ان اذکره قال لعل معنی قوله ان ربک
یصلی ان الکلام الذی یسبح ربک من الاسماء الربوبیة [illegible] للذات المقدسة الالهیة بتنزیهه عما لا یلیق بجنابه [illegible] التسبیح
و تقدیسه اشد تقدیس و یقول کانی ربک یا محمد فانی رب الملائکة الذین من جملتهم [illegible] الروح [illegible] عندی و [illegible]
[illegible] بأذنی و انک کنت تحتاج الامر بوبی بهذه [illegible] هذا المقام الذی لم یبلغه احد [illegible]
ان لا تقصد ما فوقه و لا تتمناه و یقول انه لو لا ما کان من سبق الرحمة الغضب [illegible] الاسماء الجلالیة [illegible]

حدیث یصلی ربک

لما کان

لما کان لک ان تصل الی ما وصلت و تنال ما نلت فلما تنبه عم لذلک و استشعره فعند ذلک طلب العفو من الله عما کاد
ان یقع فیه الیسیر [illegible] بما بلغ عم الموقف الذی ما وقف غیره کان یجد ان یخطر بباله ما فیه ضیره بان یبدر عنه البشریة بما کان
قد بقی فیه من البقیة فکان بالحری ان ینبه و ان وقوعه فی ذلک علی ان فوقه ما هو منزه عما هنالک فعند ذلک فطلب
العفو من الله الجلیل و القاب المقدار و تثنیة القوس بکسر المهملة قبل المثناة التحتانیة المخففة ما عطف من طرفیها و هو
تمثیل للمقدار المعنوی الروحانی بالمقدار الصوری الجسمانی و القرب المکانی بالدنو المکانی فمراد هم ع مقدار القوسین مقدار
طرفی القوس الواحد المنعطفین کانه جعل کلا منهما قوسا علی حدة فیکون مقدار مجموع القوسین مقدار قوس واحد و هی المسماة بقوس
الحلقة و هی قبل ان تهیا للرمی فاذا نزع یکون شبه دائرة والدائرة تنقسم بالسهم بالقوسین و فی التعبیر عن هذا المعنی بنزع مع اعتبار
اشارة لطیفة الی ان من رسم الامر منه سبحانه نزل و الیه صعد [illegible] الحرکة الصعودیة کانت النقطة فیه و انها لم تقع مع نفس
المقع النزولیة بل علی خط آخر کما مضی تحقیقه فی حدیث قبل العقل و ادباره فیه و کان من الله و الی الله و فی الله و مع الله
فکان بینهما حجاب ای حجاب البشریة یتلألأ لا یخفق [illegible] فی نور الرب تحقیق ان یضطرب و یتحرک و ذلک لما کان ان
یغیر عن تغیره بالکلیة فی نور الانوار بغلبة سطوة [illegible] و قد [illegible] من زبرجد [illegible] و ذلک ان النور الالهی [illegible]
لیشبه لون الهیولی کان قد بقیت بقیة ظلمة بشریة فصار بسببها کانه اخضر علی لون الزبرجد [illegible] انتهی و فیه ما یخالف ظاهر
الشریعة [illegible] کافة کما لا یخفی علی ذی ملکة و الموافق للاصول [illegible] ذکر الله علی نحو الکمال [illegible] القرآن المتضمن للانواع
تحمیدا و تسبیحا و تمجیدا و توحیدا و تعریفا له تعم [illegible] الصلوة التی [illegible] تسبیح و تقدیس و رحمت تغلب علی الغضب
کان لو [illegible] فاذا تفصلت هذه الکلمات
[illegible] ان هذا العلم عالم الاندماج والاجمال [illegible] الاصول و الاساس
بالتنزلات تصیر هذه الصلوة التی [illegible] الکلمات [illegible] الی [illegible] و تعلیم الناس
و الملائکة و سائر المخلوقات آداب الذکر و غایة الاهتمام به و امر جبرئیل للنبی بالوقوف مع دنوه عنه عم و الا مر [illegible]
[illegible] ممتنع التوجه عند باب العرش لعله تلوح [illegible] ان نظر جبرئیل و رتبته [illegible] علو [illegible]
رتبة جبرئیل و غیره من المخلوقین عرف ان هذا غایة العروج [illegible] العروج الیه [illegible] تنبیه [illegible] الوصول
الی غایة المقامات فکان جبرئیل امره بالوقوف حیث انه صار معتادا منتهیا له عم للوقوف و [illegible] یعرف [illegible]

كالتوكل على الله في امرنا بقوله وتعلقه [illegible] ويحتمل ان يكون اختيار القوسين على غيرهما للدلالة على ان [illegible]
صفات جمالية وجلالية والذات فيما بينهما كنفس القوس فيما بين القوسين في الاحتياج اليهما في مقام [illegible] فان القوسين
لا اخر له اصلا وكذا الوجه الذي [illegible] ولا حد له ولا اخر له قطعا [illegible] منه مثل قرب القوسين
لا القوس [illegible] لاظهار [illegible] اليهما [illegible] القوسين فكذا لولاك لما خلقت الافلاك [illegible] ولم يظهر
وجهها الحق ولم يعرف اصلا وحاصل الكلام ان النبي صلعم قد تخلق باخلاق الله جمالية كانت او جلالية فمن كل
طرف من الطرفين عرج الى الله وبهذين الجناحين طار اليه ولم يبق الا انه لم يبلغ مقام الذات والا فقد توغل في الصفات
وسبح في بحور [illegible] بالوصف [illegible] بالذات فكذا قرب منه [illegible] ولم يبق بينهما الا هذا المقام فهذا التشبيه [illegible]
كقاب قوسين لا اصل القوس في القرب في صدد المرام ان القرب [illegible] على هذا التوجيه كل جهة بمقدار ستة فالنبي صلعم
على قرب ستة القوس لا قوسين كما [illegible] كل جهة ستة [illegible] بمقدار قوسين
وهذا الوجه اقرب [illegible] بمقدار قوسين [illegible] حتى [illegible]
لكان التعبير بلفظ الحلقة او شبهها اولى [illegible] قاب قوسين [illegible]
[illegible] القوس بين القوسين في القوس [illegible] والله اعلم [illegible] امثال هذا الحديث [illegible]
[illegible] للناس [illegible] هذا الحديث [illegible] بالوقف [illegible]
[illegible] في مقام الربوبية [illegible]
[illegible] على غير الله فانه [illegible]
[illegible] التاديب [illegible] قوله صلعم [illegible] في اداء الصلوة [illegible]
[illegible] والله [illegible] عجب [illegible]
در قرآن ذکر [illegible] الذين [illegible] الله [illegible]
در [illegible] مذکور است و در [illegible] آل محمد مشهور است و در هر کتاب [illegible]
هم [illegible] مذکور است و در قرآن [illegible] که دلالت بر غایت [illegible] مذکور است [illegible]
[illegible] مذکور است [illegible] مرج البحرين [illegible] بينهما برزخ لا يبغيان فبای آلاء

ربکما

ربکما تکذبان يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان [illegible] الملقب [illegible] علی و فاطمه هو اللؤلؤ الحسن و المرجان الحسين سبحان الله
[illegible] و علی و فاطمه [illegible] ولیکن [illegible] بر زبان می‌رانند [illegible] شدند که خداوند
[illegible] حسن لؤلؤ اسم برده و حسین را مرجان [illegible] و [illegible] بزرگوار [illegible] حضرت حسین مرجان
که ملاحظه [illegible] سرخ است [illegible] خداوند [illegible] تسمیه [illegible]
[illegible] که حسین [illegible] سرخ [illegible] فاطمه [illegible] کلمات
[illegible] سرخ [illegible]
[illegible] وقت رفتن
[illegible] که از اول [illegible]
[illegible] قبل ان خلق
[illegible] خلقتک و علیا [illegible]
[illegible] و احد [illegible]
[illegible] محمد واحد و علی واحد و الحسن و
الحسین [illegible] ثم خلق الله فاطمة من نور [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible]
حدیث خلقت حوا از ضلع حضرت آدم [illegible]
تمجید و تقدیس [illegible] فاطمه [illegible] در حدیث [illegible]
مذکور است که [illegible] فاطمه [illegible] حضرت فاطمه [illegible] تمام شد در منزل [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible]
[illegible]
در [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] حضرت صادق [illegible]
[illegible]
[illegible] در مدت [illegible]

ظهر کیف تولدت فان الجرم کان یصلی فی کل لیلة الف رکعة تا شب بنور رسید تا وقت مرغ حق خدا میداند که من
همیشه مشتاق علامات اولهام و تحقیق وقت نماز ظهر رسید نماز خوف گذاردند و قفنک در عالم وحدت ...
و با تن تنها نظر بر اسم منتقم شد پس بر میمنه و میسره و قلب و جناح لشکر ضلالت اثر حمله میکرد و از هر حمله که ...
بر میگشت توقف میکرد و ذکر میکرد و ذکر ش لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم از روایة احسین لیکن ذکر منها ...
قسم کرده ... و معین بر تو باید نگاه داشته ... سبحان الله ...
از هشام بن حکم روایت شده که از حضرت امام رضا شنیدم که هر که لیکن ذکر ... خداوند عالم از او دور از بلاها
دفع میکند ... کر ... بلا ... لیکن ذکر شریف
... بلا در نظر ... مبتلا ... بلا باشد ... فتح ... بلا در نظر
... تعلقات ... از
... بود ...
... رسید ...
... بر دل
... صعف ...
... بسم الله ... رسول الله ...
... بسم الله ... قوة الا بالله
... واحده وحده
... الی الله ...
... قرآن ...
... بسم الله الرحمن الرحیم
ان بزرگوار ... الا لعنة الله علی الظالمین ...
نحمدک یا من دلنا بذاته علی ذاته ودعانا بظاهر سماته الی صفاته وهدانا بتواهر آیاته الی
سبیل نجاته ونصلی علی من هدانا بعجائب معجزاته ودعانا بغرائب ... لا الا ...
ودعانا ... العزات ... شفاعاته سید ... ابی القاسم محمد الهادی ... هلا باته
وعلی ابن عمه وصاحب کرامته والداعی الی الله باحسن مقالاته ابی الحسن علی اعلی الله ...

وعلی

وعلی فاطمة الزهراء ... ابنتها الموهوبة من فضل الله وعلی ابنیه الحسن والحسین وکل
المعصومین من ذریاته ورحمة الله علی من جلس مجالسهم ... ادام ... اما بعد
فقد قال الله تعالی فی سورة حم السجدة ومن احسن قولا ممن دعا الی الله ... وعمل
صالحا وقال اننی من المسلمین ... و ... بعلو ...
لیکن قول صدق ... احسن قول و ... نکی و مضمونش ... خداوند علیم در ... قولا
... سید اولاد آدم محمد مصطفی و سید اولاد ...
چنانکه در حدیث است که حضرت رسول ... سید ... عظمتی وعلمه
... سید ... امام حسن ... مجالس ... فی الحدیث
انه ... مجالس الشیعة ... امام ارض ...
... الشیعة ... لکن ...
... رسول
... صاحب اخلاق حسنه ... خیارکم ... یا رسول
الله ... قال هم اولوا الاخلاق الحسنة والاحلام الرزینة وصلة الارحام والبررة بالامهات
والآباء والمتعاهدون للفقراء والجیران والیتامی ویطعمون الطعام ویفشون السلام فی العالم ویصلون
والناس نیام غافلون ... الا اخبرکم باشبهکم بی قالوا بلی یا رسول الله قال احسنکم خلقا
والینکم کنفا وابرکم بقرابته واشدکم حبا لاخوانه فی دینه واصبرکم علی الحق واکظمکم للغیظ واحسنکم عفوا
واشدکم من نفسه انصافا فی الرضا والغضب و سید شهور ماه رمضان است و سید ایام روز جمعه
... نماز ... که اقوال مختلفه در او ...
... سید انبیا
... نماز ظهر است و سید ... و سید اذکار صلوات بر سید انبیا
... حدیث ... سید شهدا حمزه و امام حسین است و سید جوانان
... و سید جوانان ... علی بن ابیطالب ...
علی بن ابیطالب فقال النبی صلی الله علیه وسلم من سره ان ینظر الی سید شباب العرب فلینظر الی علی بن ابیطالب

فقلت یا رسول الله صلعم الست سید شباب العرب فقال انا سید ولد آدم و علی سید العرب و سید [illegible]

علی بن ابیطالب ... پس بنا بر این اقوال نیز سعید [illegible] به مقتضای آیه شریفه آنست که سید اقوال [illegible] قولی است

که محمد ... لو ... انجام دهد ... در لیلة ... [illegible]

قول معرفة الله و اطاعت او ست که از همه طاعات بالاتر و منظور دقیق تشریع همه عبادات بجهة وصول بقرب حق حقیقی است

و علت غائی خلقت همه مخلوقات معرفت حضرت باری است اگر نه همه تجلیات انوار شمسی منظور [illegible]

داکر ... همه تجلیات نور انظار شمسی ... سلوک مقامات اسماء و حلالیه و جمالیه [illegible]

... سالکی قدم در میدان ... اینست که در قرآن مجید میفرماید که و ان الی ربک المنتهی و در کتاب [illegible]

طریق ... روایت کرده قال اجتمعت الیهود الی رأس الجالوت فقالوا ان هذا الرجل عالم یعنون علی بن ابیطالب

فانطلق بنا الیه نسأله فأتوه فقیل له هو فی القصر فانتظروه حتی خرج فقال له رأس الجالوت یا امیر المؤمنین جئنا نسألک

قال سل یا یهودی عما بدا لک قال اسألک عن ربنا متی کان فقال کان بلا کینونة کان بلا کیف کان لم یزل بلا کم و بلا کیف کان

لیس له قبل هو قبل القبل بلا قبل و لا غایة و لا منتهی غایة و لا غایة الیها انقطعت عنه الغایات فهو غایة کل غایة فقال

رأس الجالوت للیهود امضوا فهذا اعلم مما یقال فیه ... [illegible]

معقول ... [illegible]

و در عوالم ملکوت اعلی مشهور ... [illegible]

و الیقین ... تعلقات ... [illegible]

عز ... السموات ان یجول فی ملکوت السموات ... اخبار آنست که در دنیا نیز بهره مند ... [illegible]

روایت ... امیر المؤمنین ... قال رسول الله صلعم اذا ابغضوا الناس فقراءهم و اظهروا عمارة اسواقهم و تباغضوا

علی جمع الدراهم رماهم الله باربع خصال بالقحط من الزمان و الجور من السلطان و الخیانة من ولاة الاحکام و

الشوکة من العدو الحمد لله ... که سنة ۱۲۵۲ ... قحطی ... [illegible]

سلاطین ... [illegible]

از ... [illegible]

مکر

مکر ... [illegible] ... شریعت مستقیم ... [illegible]

محلا کلام ... قول الله در کتاب ... روایت که از رسول خدا صلعم و الذی نفسی بیده ما انفق الناس

نفقة احب من قول الخیر ... [illegible]

نعمت ... [illegible]

در شأن علی بن ابیطالب ... [illegible]

آنجناب ... [illegible]

یستمعون القول فیتبعون احسنه ... [illegible]

رشنود و ... [illegible]

... [illegible]

روی عن الزهری قال سمعت انس بن مالک یقول و الله الذی لا اله الا هو سمعت رسول الله صلعم یقول عنوان صحیفة المؤمن

حب علی بن ابیطالب ... [illegible]

مدح علی ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

فرموده ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

عن ابیه عن جده عن رجل من اصحابه یقال له عمران انه خرج فی عمرة زمن الحجاج فقلت له ... فقال نعم

فقلت فانی ... [illegible] ... فقلت ترکت الحجاج یشتم ... علی المنبر علی بن ابیطالب

فقال اعداء الله يزيد هوى سبقتنا اما انهم لو استطاعوا ان يكونوا من شيعتنا لكانوا ولكنهم لا يستطيعون ان الله اخذ
ميثاقنا وميثاق شيعتنا وعنى وهم اظلة فلو جهد الناس ان يزيدوا فيه رجلا او ينقصوا منه رجلا ما قدروا على
ذلك تا اینجا برخی ترجمه بایند لیکن خبر جلیل مذکور شد و ظاهر از آن از جمیع دلالات ... بیاید با نیکی که ... سابقا
زنا و قتل و ترک ... در نظر ایشان قرار گرفته و محقق در نزد علمای شیعه آن است که ولد الزنا کافر است اگر چه
اظهار اسلام نماید و تحقیق در نفی جمع دیگر آن است که کافر نیست لیکن توفیق هدایت نخواهد یافت محمله و حکمه عنه
طیب طاهر است خیر از او ظاهر نخواهد رسید و قال علی علیه السلام من لم یکن عنصره طیبا لم یخرج الطیب منه فیه سبع علامات کنیه
ما را که محققه که عنوان صحیفه عبادت او غیر ما بود نگاه نباید و عنوان صحیفه که کتاب دیگران نیاید بود و احتمال
دارد که مراد از عنوان صحیفه عنوان صحیفه عمل مؤمن لعم باشد که در روز قیامت اگر نشتن بر حب علی علیه السلام باشد صحیفه مؤمن
محسوب شود الاخلاق چنانکه ظاهر مخفی از اخبار متواتره کتب معتبر از آنجمله حدیث است که ... علی بن عقبه
بن خالد از امام جعفر صادق روایت کرده حدیث طولانی است و در کتاب ... مسطور است اختصار ترجمه ...
آن است و اینست که علی بن عقبه ... روایت کرده که حضرت امام جعفر صادق تفسیر صفات و احوال شیعیان نموده
... بالاتر ... الا من تاب وآمن وعمل عملا صالحا فاولئك يبدل الله سيئاتهم حسنات قال يقف
... الله يؤتي بالمؤمن المذنب يوم القيمة حتى يوقف بين يدي الله عز وجل فيكون هو الذي يلي حسابه فيوقفه
على سيئاته شيئا شيئا فيقول عملت كذا في ساعة كذا فيقول اعرف يا رب قال حتى يوقفه على سيئاته كلها
كل ذلك يقول اعرف فيقول سترتها عليك في الدنيا واغفرها لك اليوم ابدلوها لعبدي حسنات قال فترفع
صحيفته للناس فيقولون سبحان الله اما كانت لهذا العبد ولا سيئة واحدة وهو قول الله عز وجل فاولئك يبدل الله
سيئاتهم حسنات و در ... کتب ... روایت کرده عن ابي عبد الله الخبر قال قال امير المؤمنين
يا ابا عبد الله الا احدثك بالحسنة التي من جاء بها امن من فزع يوم القيمة وبالسيئة التي من جاء بها اكب
الله وجهه في النار قلت بلى قال الحسنة حبنا والسيئة بغضنا اما ای عزیز ... مرکب ... نجات
که برود ... توسل ... محبت آل محمد ... و ...
ترک ... روزه ... محبت ... مؤمنین ... در ...
... محبت اهل بیت ... ازدحام ... تا نجات ...

... منزلت ... نماید و احوال او بیان ...
روز سه شنبه ... در ... و ... برتبه زهد ... رسیدند
کمند ... و مؤمنان خالص درجه ... قال يا رب اخرج من قلبي
در کتاب ... مسطور است عن علي بن الحكم عن رجل عن ابي عبد الله ... ان داود النبي قال يا رب ...
في الجنة ونظيري في منازلي فاوحى الله تعالى اليه ان ذلك متى ابا يونس قال فاستاذن الله في زيارته فاذن
له فخرج هو وسليمان ... حتى اتيا موضعه فاذا هو ببيت من سعف فسئلا عنه فقيل هو في السوق فسألا عنه في
السوق فقيل لهما اطلباه في الحطابين فسألا عنه فقال لهما جماعة من الناس نحن ننتظره الآن يجيء فجلسا ينتظرانه
اذ اقبل وعلى راسه وقر من حطب فقام اليه الناس فالقى عنه الحطب فحمد الله وقال من يشتري طيبا بطيب
... فاشترى طعاما بما كان معه
... ثم طحنه وعجنه ... ثم اجج نارا ... وجلس معهما ...
فخبزت ... فوضعها ... ووضع الى جنبه مطهرة مليء ماء وجلس على ركبتيه
لقمة فلما رفعها الى فيه قال بسم الله فلما ازدردها قال الحمد لله ثم فعل ذلك باخرى واخرى ...
... ثم جلس ... داود ...
... ثم اخذ الماء فشرب منه
... ذكر اسم الله فلما وضعه قال يا رب من ذا الذي انعمت عليه واوليته مثل ما اوليتني قد صححت بصري وسمعي
وبدني وقويتني حتى ذهبت الى شجر لم اغرسه ولم اهتم لحفظه جعلته لي رزقا وسقت لي من اشتراه مني فاشتريت
بثمنه طعاما لم ازرعه وسخرت لي النار فانضجته وجعلتني اكله بشهوة اقوى بها على طاعتك فلك الحمد
قال ثم بكى قال داود وسليمان يا بني قم فانصرف بنا فاني لم ار عبدا قط اشكر لله من هذا صلى الله عليه وعليهما ...
قرین ...
...
قیامت ...
... مقام ...
مؤمن ... بعنوان ... بسم الله ...

اسم اعظم به تعدد سه هزار و ادراک تحفه طلب پس کرد و عنوان صحیفه اسم مبارک او ثبت نمی صحیفه ایشان [illegible] رسید
و احتمال دارد که اشاره باشد بآنکه حدیث شریف که از علی بن ابیطالب [illegible] منقول است که فرموده من نقطه بای بسم الله هستم پس مراد از
صحیفه مؤمن کتاب کریم باشد که [illegible] بر مؤمنین نازل شده است و عنوان وی بای بسم الله است مجملا مدح علی علیه السلام که در
الصحیفة نکته و وجه آنحضرت لرزان ظاهر است که تواتر [illegible] بن عبدالله عن ابیه عن جده
قال اتی عمر رجلان [illegible] عن طلاق العبد فانتهی الی حلقة فیها رجل اصلع فقال یا اصلع کم طلاق العبد
فقال له باصبعه هکذا وحرک السبابة والتی تلیها فالتفت الیهما فقال اثنتین فقال احدهما سبحان الله جئناک
وانت امیر المؤمنین فسألناک فجئت الی رجل والله ما کلمک فقال له ویلک ما تدری من هذا هذا علی بن ابیطالب
سمعت رسول الله صلعم یقول لو ان السموات والارض وضعتا فی کفة ووضع ایمان علی فی کفة لرجح ایمان
علی از واقدی نقل شده که گفت نزد هارون الرشید رفتم علمای بغداد همه حاضر بودند هارون خطاب 22
به حفص کرد که یا ابن عم چند حدیث در فضائل امیر المؤمنین علیه السلام از روات ثقات شنیده [illegible] گفت یا امیر
المؤمنین [illegible] بجانب محمد بن اسحق ملتفت شد گفت تو چند حدیث در فضیلت آنحضرت روایت
میکنی گفت از هزار بیشتر [illegible] بعد از آن رو بمحمد بن یوسف کرد گفت که تو بگو گفت از تو و اصحاب تو خائفم [illegible] فضیلتی که هارون نقل کند
[illegible] باشی و اعلام کنی گفت پانزده هزار مسند و مثل آن مرسل پس متوجه من شده گفت از تو هم بشنویم گفتم
اگر امانم دهی [illegible] محمد بن یوسف گفت روایت بکنم از آن اکثر نخواهد بود هارون گفت فضیلتی که مخفی است اعلام
و با اینکه تو به [illegible] شده از ظلم و تعدی [illegible] بیان کنم پس حضار مجلس همه گوش بمن نهادند گفتم که التماس
اعلام آن مخفی [illegible] گفته که یوسف بن حجاج که نائب بنی امیه بود در دمشق مرا اعلام کرد که در دمشق خطیبی است که علی را سب کند
و منع [illegible] نمیکند [illegible] پس چه حکم [illegible] در حق او من نوشتم که او را مقید [illegible] بفرست و قتیکه حاضر شد
گفتم چرا علی را سب میکنی گفت [illegible] او احدی را کشته است پس [illegible] موقوف نخواهم داشت من گفتم ایا توبه
که او را [illegible] مرتکب شده بر خدا و رسول او توبه کنی بسوی خدا [illegible] عقاب [illegible] باشد عقوبات گفت [illegible] 2
[illegible] که او را صد تازیانه زده و در حجره محبوس نمایند که فردا او را عقاب کنم و متفکر بودم که او را چه
عقوبت [illegible] کنم و قتیکه شب شد بخواب رفتم دیدم که درهای آسمان گشوده شد و رسول خدا و علی مرتضی و جبرئیل امین نازل
شدند [illegible] معجزه [illegible] از [illegible] اظهار [illegible] پس [illegible] ندارد که هارون باد [illegible] 2
[illegible] روح [illegible] و رؤیت سکان ملکوت اعلی [illegible] که با جبرئیل کاسه بود رسول خدا

امر که

امر کرد که آن کاسه را بجمیع عطا کنند و اینکه خبر شد شیعیان علی را ندا کرد پس جبرئیل بصوت بلند شیعیان علی را صدا
زد پس دیدم حاضر شدند جماعت بسیاری و از عقب [illegible] چون نفر حاضر شدند که من ایشان را می شناختم و قتیکه
حاضر شدند علی علیه السلام ایشان را از آن کاسه سیراب کرد پس علی امر کرد [illegible] که آن خطیب دمشق را حاضر کنند [illegible]
الله از لعین دمشق سؤال کن که چرا [illegible] پس حضرت رسول [illegible] از او سؤال نمود که علی راست میگوید گفت [illegible]
فرمود [illegible] خالق [illegible] مضطرب [illegible] دیدم پس [illegible]
خدام [illegible] کردم دمشق [illegible] حاضر کن پس [illegible] رفت [illegible] در حجره دمشق [illegible] سگ [illegible] گفتم [illegible]
حاضر کنند و قتیکه حاضر کردند دیدم مسخ شده [illegible] و گوشهای [illegible] جوارح سگ [illegible]
[illegible] پس [illegible] بعد از آن [illegible] در حجره [illegible] پس [illegible] التماس [illegible]
که او [illegible] احضار نمایند و قتیکه حاضر [illegible] دیدیم [illegible] گفت [illegible] مسخ شده [illegible]
از [illegible] عذاب [illegible] نازل [illegible] منزل [illegible] که صدای عظیمی [illegible] شنیدیم [illegible]
[illegible] دانستیم که صاعقه از آسمان نازل شد و سطح حجره او [illegible] شکسته و او را سوزانید پس هارون گفت [illegible]
کلام [illegible] ای طالب [illegible] که [illegible] است [illegible] قول است که [illegible]
در روز [illegible] ماندند [illegible] که عذاب [illegible] نازل [illegible] فقره [illegible] قول [illegible]
[illegible] فقره دیگر در آیه مذکور است [illegible] و دیگری [illegible] آیت است که قولی که [illegible] قول است قول
[illegible] خدا [illegible] مردم [illegible] صالح کنند و علانیه بگوید که من از جمله مسلمانانم [illegible] دارد که الاسلام [illegible]
[illegible] اختیار [illegible] باید در مقام تذلل و خضوع و فروتنی [illegible] باشد و مقام [illegible]
از [illegible] که [illegible] من یکی از مسلمانانم [illegible] بسیار [illegible] دانستن [illegible] معلوم است که قوام اسلام
[illegible] خدا است [illegible] اعتقاد و اعمال صالحه است و خضوع و فروتنی [illegible] جامع [illegible] البته قول او [illegible]
اقوال [illegible] زمان که زمان نزول آیه [illegible] جامع [illegible] باشد [illegible]
[illegible]
[illegible] عجب [illegible] قال قال رسول الله [illegible] علی [illegible] ابیطالب [illegible]
[illegible] لیلة اسری بی [illegible] السماء [illegible]

من بوقوعه ... لا ... آنه سید المسلمین ولامام المتقین و ... الغر المحجلین ... [illegible]
عجب بعد از جواب از رسول خدا اتفاق افتاد که اکثر ما کان ... از برای ... که بید و جوب ... که شنید
... از قول ... که مؤمن هرگز ... خوشی ... و سرور ... نداشته باشند ... علوم ... که آن
بزرگوار ... اهل ایمان و ... شرع و اسلام ... در آن ... اولاد و احفاد ... مطلع شد ... از آن
خوشی ... غم و حزن ... حدیث ... سبز و سرخ ... امام ... حسنین ... که دیده ... مشهور است
و در عوالم از حذیفه ... که عن النبی صلعم لما اسری بی اخذ جبرئیل بیدی فادخلنی الجنة ولا انا مسرور فاذا
انا بشجرة من نور مکللة بالنور ... اصلها ملکان یطویان الحلی والحلل الی یوم القیمة ثم تقدمت امامی فاذا انا بتفاح
لم ار تفاحا هو اعظم منه فاخذت واحدة ففلقتها فخرجت علی منها حوراء کان اجفانها مقادیم اجنحة النسور
فقلت لمن انت فبکت وقالت لابنک المقتول ظلما الحسین بن علی بن ابیطالب ع ثم تقدمت امامی فاذا برطب الین
من الزبد واحلی من العسل فاخذت رطبة فاکلتها وانا اشتهیها فتحولت الرطبة نطفة فی صلبی فلما هبطت الی الارض
واقعت خدیجة فحملت بفاطمة ففاطمة حوراء انسیة فاذا اشتقت الی رائحة الجنة شممت رائحة ابنتی فاطمة ...
... مطلوب ... اسم مبارک ... توجه ... که ... حد ... بزرگوارت ...
... [illegible] ... پیغمبران ... جنان ... [illegible]
... [illegible] ... انبیا ... [illegible]
سرور در عالم ... [illegible] ... [illegible]
که ... سید ... حسینی ... [illegible]
نقل ... [illegible] ... احوال عالم ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... که در این عالم هیچ کس از پیغمبران و غیرایشان تاج بر سر نداشتند مگر جناب امام حسین ... تاج ... دارد
... [illegible] ... تاج ... [illegible]
... [illegible] ... که کعبه ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible]

کردند ... [illegible] ... و سینه مبارک او ... [illegible]
... [illegible] ... مظلوم آمد ... مظلوم ... [illegible]
... [illegible] ... ترصیع ... [illegible]
مطلوب ... [illegible] ... حضرت ... که تاج ... [illegible]
شد ... آنحضرت ... [illegible]
... [illegible] ... مشهور است ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
پادشاه تاج ... [illegible]
بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی ... لا ... [illegible]
و براهینه ساطعة والصلوة علی ... رسالته ... [illegible]
محمد المصطفی الذی ... وعلی آله المنتجبة الناجیة ... القاهرة علی ... [illegible]
المتناهیة بالفاطمة وعلی ولدیه الحسن والحسین ... الطاهرة ... رحمة الله علی ... [illegible]
... [illegible] ... قال تعالی فی سورة آل عمران ان
اول بیت وضع للناس للذی ببکة مبارکا وهدی للعالمین ... [illegible]
... [illegible] ... بیت المقدس ... کعبه ... [illegible]
... [illegible] ... بیت المقدس ... کعبه ... [illegible]
... [illegible] ... مسجد الحرام ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
کعبه ... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... نوح ... کعبه ... [illegible]

و آن وقت آواز یاقوت سرخ بود والحال در آسمان چهارم است و آن را بیت المعمور گویند و قبله ملائکه است لیکن حق تعالی

بحضرت خلیل خطاب کرد که در موضع آن خانه ب زد ابر فرستاد که سایه افکند بر آن مقدار گفت بر زمین خانه بنا کن ابراهیم

بر آن خانه بنا کرد و گویند باد را فرستاد تا بد آن اندازه زمین را برفت و یا جبرئیل بیامد و گرد آن خط کشید

به تقدیر خانه بنا کرد که سرگشتگان وادی جهالت روی نیاز بان آورند و سوی نجات یافته بمنزل مراد رسند

و در این حکمتها است که خدا پروردگار عالم که از همه مطلع است و گر نه او محتاج بمکان نیست و در بهم جا او است

یافت از جمله حکمتها آنست که اول احرام می گیرد بغیر غسل و آب تا سر بشوید با بقیه دل تا آن هم لذاید دنیا شسته

و چه از آن جامه پاک می آیم و عمامه و کلاه را از سر بنهد و لباس را از تن دیگر بر کران بدن بر کند و از آن

و ردای در خود پیچد و روی بمقصد آورده لبیک زنان بسیم روانه شد تا اشارت نماید با بقیه ننگ دل لذات ار موده

خلیل می نماید تا با خواهی باطنی نو تطبیقی می توان یافت بازی حق سبحانه و تعالی خطاب کرد با ابراهیم که و طهر بیتی للطائفین — دردلبرم

والقائمین والرکع السجود اشارات رمز فرماید که ای ابراهیم دل خود که خانه کبریای من است از همه چیز پاک کن

تا طائفان عالم معنی طوف او آیند در صفت خضوع و خشوع قیام و رکوع و سجود عمل آورند در خبر است که وحی آمد

بداود که ای داود برای من خانه پاک کن که نظر عظمت من با وفرود آید داود گفت خداوندا کدام خانه است

که عظمت جلال تو سزاوار فرود آید فرمود که آن دل بنده مؤمن است داود گفت الهی چگونه پاک سازم خطاب از رب الارباب

آمد که آتش محبت ما در وی زن تا هرچه غیر ما است همه بسوزد ای محمد تو در دلم چراغ افروزان و ای یاد تو هم

آتش عشق آموزان نور تو تجلی جمال تو غیرت زان رمز و ما است در هم سوزان علی عز و جل که نه حج رفتی

اندر راست و طواف کعبه کردی سعی کن چون است سهل الامرا بدیر و خدا پرست علی الدوام احرام کعبه وصال

حق حقیقی بر سیاه بندد و مانند سوداویان و عاشقان و عاشقان در دل خود طواف کند که مدام موذیات

موذیات داخل خانه پروردگار عالم شد و او سه ضایع و تالف گردانید زیرا که این خرابی از غیر است که در دل — اشاره الی الحدیث لا یدخل الملائکة بیتا فیه کلب

در او بکنند در محبت در وی نتواند انس گیرد است که حضرت در این باب حدیث نبوی که فرموده که خانه

که در او سگ باشد ملائکه داخل نمی شوند یا در او صورتی باشد و سگان غیور نکنند اشاره گرفته باشد که می باید

مؤمن

مؤمن قلب خود که محل نزول سکان آسمانست از صفات کلاب و از صور دنیاوی اجتناب غیر ساخته با بسخالی نماید تا

از نزول ملائکه رحمت بوی نصیب شود بر آن تحقیق که آیه ان اول بیت و ضع للناس را بمقام قلب را گرفت زیرا که دل

خانه که خداوند عالم از مخلوقات خود قرار داده قلب مؤمن است زیرا که تا قلب او قبول ایمان که او نمی کند هیچ

عبادت او بجا نیاید و مقبول درگاه نمی شود قلب مؤمن محل فیضان نور عقل است و اول مخلوق که خداوند جلیل خلق نموده عقل

با وجودی در بیت الشرف عالم توحید مخفی شده عقل است مجملا در این که حج بیت الله ارفع و افضل اعمال است شکی و ریبی نیست

و اخبار و آثار در این کثرت دارند که بیان آن از حد شمار بیرون است که از کتاب فقیه از حضرت صادق روایت شده که روزی

لیکن قبله خاص عالم نماز ضمیر و کنز اراده و عبادت لیکن با آن لیکن جد شد گرد تمام آنکه آنچه طلبید غافلی نمی کنند

تا آنکه با آنحضرت بمانند گرد آمده از طرف انصار و دیگری ثقیف حضرت رسول خدا با یشان گفت که تحقیق دانستم که شما

است مرخ آمده که از من سوال کنید لیکن اگر خواهید خبر دهم شما را بحاجت شما پیش از آنکه سوال نمائید و اگر خواهید سوال کنید

گفتند تو خبر ده ما را یا رسول الله چه مدرسته لیکن گوئی دل ما را شاد می کند و ترد و ریگ و ریب را رفع کند و روایات را ثابت

محکم سازند پس آنحضرت فرمود که ای تو یا اخا الانصار بدرستیکه تو آمده از قوم که ایثار می کنند بر نفسهای خود

بعضی دیگر را در فواید و منافع بر ایشان اختیار می نمایند و تقدیم می نمایند و توفری بعضی از اهل سنت و این ثقیف بدوی

نیست می بجهة آنکه در آمده و خجالت توقف داشته با شتاب و ایثار بمکنونات و مکنونه بعضی رضا میده اولی جواب

او گوئیم گفت آری گفت الله لیکن حق رحمت فرماید که تا خد و ایثار جهد بکنت و اخلاق که با جمله ای رسالت آنان انصار

رضا جوئی در صفت مرطلبه و بدو من سوال نمیکند که نه خدا مخصوص مطلق نماید در اخبار رسیده که با هرکه مصافحه می کنی

خود را استقبال نکنید که تا اول آنکس دست بکشد که مدام اقبال و موجب زیادتی آنکس شود ان مدعیان نیابت حقیقی

بزرگوار و کسان مسند حکومت لیکن سیاست برای تنها در امور ما فقه دعوای نیابت نمائید و بعضی بر رجال بزرگان

مزنید از مبتلایی ره ضعیف اگر در مطالب علمی چه بحث عموم نیابت تمسک می کنند لاجرم هرکه در چنین مقامات عموم نیابت

بحوالت حفظ نکند و دیگر سزاوار آنکه سر در بارگاه حرم او سر و دور دارد خوش امت که مانند در امت رود

دارد و حقی دارد که چون اول با انصار خطاب کرده مسند و رجوع شد بسید و [illegible] و تعظیم نموده مشغول در نزد حاکم

با مدرسی واحد و لهذا از انصار معذرت خواسته تا بدوری که معطل نماید بهر تقدیر آنحضرت متوجه جواب سؤال آن

مرد ثقفی گشته فرمودند که ای اخا ثقیف آمده که سؤال کنی مرا از وضوی خود و نماز خود و آنچه ترا است در آنها از اجر

و ثواب پس جواب بشنو چون اراده کنی که متوجه نماز گشته فرمود لا تو یا اخا الثقیف چون بدرستیکه آنها سؤال کنی

مرا از حج خود و آنچه ترا است در آنها از ثواب پس بدان بدرستیکه چون متوجه حج گشته راحله خود را سوار

گشتی و بسم الله گوئی و روانه گشتی [illegible] تو یاد آورد هر بندی [illegible] خدای عز و جل برای تو حسنه و محو

کند از تو سیئه پس چون احرام بندی و لبیک گوئی نویسد الله تعالی بهر لبیک گفتن ده حسنه و محو کند از تو ده سیئه

ای عزیز بدان که مقام لبیک مقام اجابت دعوت است که حق تعالی در قدیم حضرت ابراهیم را امر فرمود که ندا کند

حج را پس ظاهره و باطنه خود مصروف بجانب حق نمائی است که ثواب لبیک را زیاده فرموده است بلکه از حدیثی که ازکان شده

تغافل افزونتر از آنکه مذکور شد از برای لبیک اظهار فرموده اند و این حدیث از عمار ابی عبد الله است که فرمود

هیچ کسی در لبیک گفتن احرام آواز خود را بلند نکند مگر آنکه لبیک گویند با او هر چه از جانب راست و از جانب

چپ او است تا منتهای زمین و هر که لبیک گوید در احرام خود را سبعون بار از روی ایمان و احتساب گواه گیرد الله تعالی برای او

هزار فرشته که برائت از آتش و برائت از نفاق است ای عزیز من ملاحظه کن این حدیث شریف را که منسوب است بحضرت با این صفت

دو دوری بعضی حاجیان که در اثنای راه در ادای رضای حق اهمال و ارتکاب صورت میشوند و مکرر سخن عالم باطن را درک کردند

گرایستن این مرتبه که استحقاق نماید و کدام بشارت است از آن بهتر که ذکر حق را گویند [illegible]

[illegible] پس از آن چون هفت بار طواف خانه کردی بوده باشد مر تو را نزد خدا [illegible]

دیگر که رحم کند از تو خدا شرم کند که عذاب نماید تو را و بعد از آن چون نماز مقام ابراهیم دو رکعت نماز گذاری

نویسد خدای تعالی برای تو دو هزار رکعت مقبوله ای عزیز بر این ابو حمزه از علی بن الحسین ع روایت کرده

که فرمودند از الحجر الاسود تا نقطه که در عالم بهتر است میان رکن یمانی و مقام رکن ابراهیم است اگر معمر عمر کند

مقدار عمر نوح که نهصد و پنجاه سال است و در آن مدت در روز روزه دارد و در شب ها ایستاده در آن مکان شریف

عبادت کند بعد از آن وفات کند بی محبت ما هیچ با و نفع نرسد حق ایزد تعالی خدای عز و جل و بیان

روشن که دشمنان علی را عبادت نرسد اگر چه سینه پر کنند ثبت نبی این حدیث شریف ظاهر است

که عبادات بی محبت ایشان قالب است بی روح و چنانکه مواعظ و نصایح و اذکار بی عین ذکر ایشان صحیح است بی جان بی

جلا بی روشنی است که عبس زینت دهیم ذکر معجزی از معجزات علی ع فی کتاب [illegible] عن ابی عبد الله ع

عن ابائه

عن ابائه ان العباس بن عبد المطلب و یزید بن قعنب کانا جالسین ما بین فریق بنی هاشم الی فریق عبد العزی

بازاء بیت الله اذ اتت فاطمة بنت اسد فوقفت وقد اخذها الطلق ودعت فاذا نا بالبیت وقد انفتح

عن ظهره فدخلت وغابت عن ابصارنا وانغلق الباب ثم عادت الفتحة ثم التزقت فرمنا ان نفتح الباب

لیصل الیها بعض نسائنا فما انفتح فعلمنا ان ذلک امر من الله وبقیت فاطمة فی البیت ثلاثة ایام واهل مکة یتحدثون

بذلک ثم انفتح البیت من الموضع الذی دخلت فیه فخرجت وعلی ع علی یدیها فقالت [illegible] لم یتکلم الا بعد ثلاثة

فی ثلاثة ایام فلما رای النبی ص قال السلام علیک یا رسول الله وضحک فی وجهه ووضع النبی ص لسانه فی فیه فانفجرت

اثنتا عشرة عینا ای عزیز من بنگر خانه را که بهر خلاص و ضیاء حق نمود و اول کودکی در آن خانه پدید آمد که حضرت امیر است

[illegible] از روزه [illegible] که از خیر و خیرات باز مشتمل شد که از هر ده امام که ظهور رسیده سبحان الله کعبه [illegible]

محل ولادت گردد و سر این خلافت محل ظهور نتوان کرد و الله عجب نیست از برای کعبه که سلک حقیقت باشد

و از سر غیب از برای کعبه که سوار میدان ولایت باشد هیچ یک از امور حضرت امیر [illegible] و چنین سعی کنی بیان

صفا و مروه هفت شوط باشد برای تو باشد نزد خدای تعالی مثل اجر کسی که حج کند پیاده از بلاد خود و مثل اجر کسی که آزاد

ساخته باشد هفتاد بنده مؤمن پس چون وقوف در عرفات نمائی تا غروب آفتاب حق تعالی اگر بر تو باشد گناهان مانند

ریگ عالج و کف دریا هر آینه آمرزیده آنها را خدای تعالی برای تو و این موضع است که بکثرت ریگ مشهور و منقول است پس

چون رمی جمار کنی بعضی از سنگ ریزه چنانکه مقرر است هر یکی هفت سنگ انداختی نویسد خدای تعالی برای تو به هر سنگ ریزه ده

حسنه از مستقبل عمر تو پس چون سر خود تراشیده باشی برای تو بعدد هر موئی حسنه که نوشته شود برای تو در مستقبل عمر تو

پس چون ذبح کنی گوسفند قربانی خود را یا شتر قربانی خود باشد برای تو بهر قطره خون آن حسنه که نوشته شود برای

تو در مستقبل عمر تو پس چون هفت بار طواف خانه برای زیارت و دو رکعت نماز گذاری دست ملکی کریم بر دو کتف تو زده

گوید که اما ما مضی فقد غفر لک فاستانف العمل فیما بینک و بین عشرین و مائة یوم یعنی خبر باشد که گذشته است از

گناهان تو آمرزیده شد پس از سر گیر عمل در صد و بیست روز که کنایه از صد و بیست سال عمر بعد طبیعی باشد و بعضی از علما

صد و بیست یوم را بمعنی حقیقی خود گرفته و فرموده اند مراد این است که تا صد و بیست روز که چهار ماه باشد [illegible] گذشته

دارد که گناهان در آن مغفور می گردد و در فکر نجات آن باید باشی [illegible] است که چنین علی ع از جهت [illegible]

[illegible]

ترک کند که از حضرت رسول صلعم منقولست که چنین کسی که حج واجب شده و مانع شرعی هم نداشته [illegible] از حج باز دارد و حج نکند
او [illegible] بمیرد و کفن نکنید و در مقبره مسلمانان او را دفن نکنید که او بر ملت یهود و نصاری مرده و در حدیث دیگر
وارد شده که هر که حج بر او واجب شده و حج نکند با یهود و نصاری محشور شود [illegible] عزیز برادر رقابلیت و استعداد [illegible]
[illegible] چگونه بخانه خداوند [illegible] قدم [illegible] گذارد و اگر در خانه با [illegible] نسبت [illegible] که [illegible] بخانه حق محرم [illegible]
[illegible] باشد [illegible] که [illegible] بخانه حق [illegible] هر که در طینتش [illegible] و در ذاتش [illegible]
[illegible] اوست چنین خانه [illegible] و لیکن [illegible] مستور که بغیر [illegible] نمی دانند [illegible] که [illegible] مسبوق [illegible]
[illegible] و قد [illegible] و عهد است [illegible] از روز الست بربکم که بنده حجر الاسود فرشته الستی که [illegible]
[illegible] که روز حق [illegible] ذریت آدم [illegible] اولاد هر کرد و عهد نامه [illegible] گرفت و آن
[illegible] فرشته گذاشت و فرمود که سنگ شو و آن فرشته سنگ [illegible] بقدرت حق [illegible] آنرا حجر الاسود خوانند که [illegible]
خانه کعبه بیعت کرده اند و [illegible] حاجیان [illegible] آنرا بوسه دهند و [illegible] روز قیامت حق تعالی آنرا فرشته [illegible]
عهد نامه [illegible] آن عهد [illegible] و [illegible] برند و هر که [illegible] کرده باشند در [illegible] برند [illegible]
[illegible] عهد [illegible] و عهد نامه [illegible] گذاشت و [illegible] مقام [illegible]
[illegible] فی الکافی [illegible] لم یحج حجة الاسلام و لم یمنعه من ذلک حاجة تجحف به او مرض لا یطیق فیه الحج او سلطان یمنعه
فلیمت یهودیا او نصرانیا [illegible] روایت شده که گفتم حضرت ابی عبد الله علیه السلام که مردی [illegible] در باب حج
[illegible] ضعیف [illegible] دیدم که حج [illegible] آنحضرت فرمودند که [illegible]
[illegible] گفت [illegible] دار [illegible] کتاب [illegible] روایت که آنحضرت [illegible] رسید [illegible] که حج کند از جانب
دیگر [illegible] از اجر و ثواب [illegible] آنحضرت [illegible] اجر و ثواب ده حج [illegible]
او [illegible] الله و اسع کریم و [illegible] کتاب روایت شده
که [illegible] رسول [illegible] که من [illegible] دارم و [illegible] که اصلاح [illegible] و ضبط [illegible]
غیر [illegible] کند [illegible] از حج باز [illegible] رسول الله [illegible] اگر [illegible] باشند [illegible] مثل اجر حج
آنحضرت [illegible] فرمودند که نظر کن [illegible] کوه [illegible] اگر صدقه کنی مثل [illegible] کوه طلا در [illegible] در [illegible]
اجر حاج [illegible] فضیلت او و [illegible] کلام [illegible] قابلیت [illegible] و معلوم شد که [illegible]

قال الله

٨٣

فی سورة الحج
قال الله تعالی و اذن فی الناس بالحج یاتوک رجالا و علی کل ضامر یاتین من کل فج عمیق لیشهدوا منافع لهم و یذکروا
اسم الله فی ایام معلومات علی ما رزقهم من بهیمة الانعام [illegible] ندا کن در میان مردمان
[illegible] حج تا آیند [illegible] پیادگان و سواران بر [illegible] که [illegible] باشند از هر راه [illegible] تا حاضر شوند و در
[illegible] منفعتهایی که [illegible] منافع اخروی [illegible] از فضل و ثواب و رفع درجات [illegible] منافع دنیوی [illegible]
[illegible] کنند اسم الله تعالی [illegible] روزهای معلوم [illegible] روز عید و سه روز بعد از آن [illegible]
[illegible] از [illegible] و گویند [illegible] ذکر نام الهی کنند [illegible] که [illegible]
تکبیر [illegible] پانزده [illegible] اول [illegible] روز عید [illegible] بعض گفته اند [illegible] حضرت [illegible] مصطفی
[illegible] روایت که چون [illegible] آیه نازل شد حضرت [illegible] حج [illegible] خلق کثیر از اعراب
[illegible] مدینه [illegible] چهار روز از ذی القعده [illegible] از مدینه روانه [illegible] مسجد شجره احرام حج قران [illegible]
[illegible] حضرت ابراهیم خلیل الرحمن [illegible] چون خانه کعبه [illegible] از [illegible]
مامور شد [illegible] و مردمان به طواف [illegible] دعوت [illegible] ابراهیم عرض کرد که [illegible] خطاب آمد که [illegible]
کردن [illegible] رسانیدن [illegible] حضرت خلیل بر مقام که مقام ابراهیم [illegible] کوه ابو قبیس [illegible] انگشت [illegible] گوش [illegible]
[illegible] ایها الناس [illegible] ربکم [illegible] بقدرت [illegible] آواز او [illegible] عالم رسانید [illegible] اصلاب رجال
و ارحام [illegible] شنیدند [illegible] تلبیه گویان [illegible] هر کس [illegible] حج [illegible]
[illegible] لبیک گفته [illegible] ابراهیم [illegible] تکلیف معدوم [illegible] معدوم [illegible] قبیح [illegible]
در [illegible] مردم [illegible] خداوند [illegible] ذرات در اصلاب ذریت [illegible] و منقولست که بعد از آن حضرت خلیل الرحمن
[illegible] مبارک [illegible] دعا [illegible] امت محمد صلعم دعا کرد گفت اللهم من حج من شیوخ امة محمد صلعم فهب له حضرت اسمعیل و [illegible]
[illegible] گفتند بعد از آن حضرت اسمعیل [illegible] گفت اللهم من حج من شباب امة محمد صلعم فهب له حضرت ابراهیم و اجر [illegible] گفتند
بعد از آن [illegible] دعا [illegible] گفت اللهم من حج من نساء امة محمد صلعم فهب له حضرت خلیل و اسمعیل [illegible] گفتند [illegible]
[illegible] هزار [illegible] هزار [illegible] هزار [illegible]
[illegible] باشند از حضرت صادق [illegible] روایت شده که [illegible] بزیارت خانه که [illegible] خانه [illegible]
[illegible] خانه [illegible]

حدیث دهم در کردن امام جعفر صادق بر زوار امام حسین علیه السلام آنکه ای کسی که در حق حسین علیه السلام ...

در دیوان اعمال هر کسی که سکنی خوانند امام او خوانند عالم کرد باید و خوانده که خانه رب السّموات باشد و له الحمد حکوم
بر اوراه در شب آن خانه خوانند که انواع وحوش که نهر خفته بود [illegible] و ناله می کنند و خوانده که عرش بر یمین و کرسی جلال
حبیب آفرین زیننده می برند خوانده که [illegible] از قربت آن ملایکه صف اصحاب دیگر رسند و از اهل حور اولاد آن سیاه نوا بهم
تسبیحی تو به [illegible] از حضرت صادق مردی است که چنین به زیارت حضرت امام حسین
برود خاموش باشید و مگویید مگر سخن نیک زیرا که ملایکه شب و روز انجا حافظان و کاتبان اعمال می آیند نزد ملایکه که در حایر
می باشند و با ایشان مصافحه می کنند و چون از ایشان سؤال می کنند جواب نمی شنوند از بسیاری گریه و اندوه که برای ایشان غالب است و دیگر
بسی انتظار می برند تا زوال شمس و طلوع صبح کرد ولیکن وقت قدری از گریه ساکن می گردند پس ایشان سخن می گویند که
مردانید چیا این است ولیکن قدری گریه می کنند و اینها که آنها دیدند هر کسی ببینند از گریه [illegible] هلاک می کنند این جن برای زیارت
امام جعفر صادق رسید عرض کرد که در شب عرفه در حایر امام نماز کردم و در آنجا لطف و سینه ها هزار کسی دیدم که
باروهای نیکو و بوهای خوش در تمام شب در آنجا زیارت و نماز می کنند و چون صبح طلوع نمود و من سجده رفتم و سر از سجده برداشتم
کسی از ایشان [illegible] حضرت فرمود که چنین در صحرا گذشت که سید شهدا امام با اهل و عیال در میان گرفتند بر کار رسیدند و در وقت
کربلا که قتل آن حضرت بود ملایکه صف دیدند بعد از آن که بر ایشان حمله کنند چون رسیدند با زخم تیر و نیزه و تیغ شمشیر و تیغ
هلاک می زدند پس حضرت فرمود که چهار هزار ملک آن زمین گذشتند و تا شمار رسیدند حقیقتا فرمود که این ملایکه گذشته نوزده
خبیث [illegible] و دیدیم که او هم می گفتند یا ابراهیم و گفت بیا برویم در زمین و ما گفتیم تو بیدی در زیارت قبر او تا و لیلا اربعا و در حالت زاری و گریه
تا روز قیامت و اینها که تو دیدی ایشان ملایکه بودند که بر کلی و سوز زیر گریه که سید جوانان بهشت بودند ثابت شوند و گفتند و گریه
دل بر از عضد الم الهم و هکرا با رحمت گرفته بودند بر او و بیراه در بیابان ببینید کسی که در خواب ها و بیداری باشند تا قیامت
نمی دیدند ولیکن کله سید کائنات از ستاره شکست و گرد و غبار و محنت زیستند [illegible] و وقت زیارت لیلة القدر حواله تا ابن حجر
[illegible] از حدیث ظاهر می شود که دعای اهل و دعای زوار از انوار در ذیل حدیث اول امام جعفر صادق فرمود که
چنین ملایکه حفظ از حایر بالا می روند بعد به حضرت رسول و علی و فاطمه و حسن و حسین در راه از آسمان ها پیش سیدالانبیا الله نهانی
می کنند که چه فرشتگان در حایر حسینی برای زیارت او و می گویند ای رب در اینجا به مسرت و دعای ایشان در ...
و در ذیل این حدیث مذکور است که حضرت فاطمه نظر می کند به هر که به زیارت آن حضرت می روند سؤال می کند از حق تعالی
برای ایشان راجیم رسم والتّم محمد بن [illegible] الراقم کو بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی کتب فی قلوبنا
الایمان

الایمان وجعله لنا من النار جنة الامان وهدانا ممن تحب فی نصّ القرآن والصلوة علی
من ارسله بالبیّنة والبرهان واصطفاه علی من اعانه سرا وعلانیة علی اهل البغی و
العدوان ابی القاسم محمد المبعوث علی الانس والجانّ وعلی اخیه [illegible] دایرة العلم والعرفان
وقطب فلک الشجاعة والسماحة والاسلام والایمان ابی الحسن علی قسیم الجنة والنیران وعلی ابنته
فاطمة الزهراء سیدة النسوان وعلی سبطیه وشبلیه سیدی شباب اهل الجنان وعلی سایر الائمة
المنصوصین بالولایة من الله الحی المنّان ورحمة الله علی الجالسین لاستماع المستمعین لهذا
البیان اما بعد فقد قال الله تعالی فی سورة النساء یا ایها الذین امنوا لا تتخذوا الکافرین اولیاء
من دون المؤمنین اتریدون ان تجعلوا لله علیکم سلطانا مبینا تفسیر جامع البیان ای لا تشبهوا
بالمنافقین فی اتخاذهم الکفار اولیاء اتریدون ان تجعلوا لله علیکم حجة بینة بعذابه مواده الکفار حجة علی النفاق ای
طالب [illegible] ترجمه فرقان بدان ای آگاه باش که خطابات قرآنیه هر چند گونه است یک قسم از آنها از برای بیان حکمت از جمله
یا حرمت یا وجوب یا استحباب و مانند اینها بدون اینکه آن حکم سبب بیان حکم دیگر گردد و قسم دیگر آنست که حکم را بیان
می کند و مقصود از او آنست که حکم دیگر بیان نمود یا دوست داشتن او باید ولیکن آیه از قسم ثانی است زیرا که صدر سخن خطابست
بر زمره مؤمنین که حرامست بر ایشان اینکه کفار را دوست داشته اخذ نمایید و دلیلی است لازمست که بحرمت آن کفار نیست
مگر بجهت اینکه در یک دل دوستی تخصیصی کفار را دوست گرفتن البته که آن کفار دشمن مؤمنین است و دشمنی در دل دایره بیان
است و ایمان برکت ندارد و مؤمنین که بدشمنی ایشان لیکن کلام صداقت انجام مستغنا می کنند که رشتهٔ
دل ها از دشتر و اعمال ایمان خالی کرده اند تا محبت مؤمنین سلیم از معارضی فاسد در قلب مستقر گردد و در نه محبت مؤمنان
دل بر قرض بر وجود و در وی حای آن و علامت که سلطنت آشکار بر جز ایشان آن کونه استحقاق ظاهر فرماید که
اگر [illegible] باید که چنین بد در میان ایشان امام رکوب سختی و معلوم گردد که ایشان صفت نفاق داشته و محب مؤمنین البته
بخواطر رسد که ایشان آیه در شان اهل ما که [illegible] در اوسط بلاد مسلمین منزل داده و دایم با فرقه کفار ساعلا آمد و شد
نداریم سبب نزد چنین است که کلمه لا هیچ کافر را سرافراز نکرد که شیطان کافر تر و از اعوان او و منکر تر باشد
شیطان اول کسی است که بر خدا کافر شد یعنی قبل از اولاد آدم بر خدا کافر شد اگر چه قبل از او شیطان نقیض جاهل بود البته که

در مابین دین نیز مسلم وکافر هم اند و همینکه گفتم بنابر این است که لاف گزاف زنند که شیطان ها اثر ندارد و شیخ
شیاطین و اتباع او مرکوز نیست در عقل عوام و لانه چنین است که اعتقاد و هیچ قوه که مشهور است قوا حیله بر باشند کسی که قوی در
لو شیطان و دولت مرکنند و هرکدام یک لذت از لذایذ دنیا و دنیه خواهش را مانند اگر به آن لذات رغبت
متابعت شیطان کنیم محبت مؤمنین و قوای عقلیه از دل تو بیرون خواهد کند و در اخبار بسیار رسیده [illegible]
کرد فعن ابی حمزة الثمالی قال سمعت ابا عبدالله ع یقول احذروا اهواءکم کما تحذرون اعداءکم فلیس
شیء اعدی للرجال من اتباع اهوائهم وحصائد السنتهم وعن یحیی بن عقیل قال قال امیر المؤمنین ع انما
اخاف علیکم اثنتین اتباع الهوی وطول الامل اما اتباع الهوی فانه یصد عن الحق واما طول الامل فینسی
الآخرة ای عزیز من انصاف ده که [illegible] خود نفس [illegible] علاوه [illegible] محض رضای [illegible] کار [illegible]
که جرأت نکنی و عبادت [illegible] کم [illegible] که از نماز و روزه [illegible]
و نوافل و تحصیل علوم و تدریس و تعلیم و موعظه [illegible] و نشر اخبار [illegible] که خالص لوجه الله باشد [illegible]
تعلق بگیرد عنوان هر کتابی [illegible] جمیع [illegible] شده [illegible]
الکثر [illegible] و [illegible] هستند [illegible] و با ختتام هر موعظه و نصیحت
در روضه [illegible] ختم [illegible] که [illegible] ایشان [illegible]
مجالس [illegible] اختتام دعا [illegible] خدا [illegible] عالم [illegible]
[illegible] در کتاب [illegible] قسمت [illegible] عن ابی عبدالله ع
[illegible] الکفر [illegible] علی خمسة اوجه [illegible]
[illegible] الربوبیة و هو قول من یقول لا رب ولا جنة ولا نار وهو
قول الصنفین [illegible] کلام [illegible] علوم [illegible]
[illegible] کلام [illegible]
[illegible] که [illegible] منکر خدا [illegible] اگر چه در [illegible]
مخالفت [illegible] و قول جمله از عوام الناس که [illegible] کفر [illegible]
و [illegible] شریعت [illegible] عالم [illegible]

از اعدائه

از اعدائه [illegible] حضرت [illegible] الذی یقولون وما یهلکنا الا الدهر وهو
[illegible] لانفسهم [illegible] علی غیر [illegible] منهم ولا یحققون [illegible] ما یقولون [illegible] الله [illegible]
ان ذلک [illegible] ان الذین کفروا سواء علیهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا یؤمنون یعنی [illegible]
[illegible] الوجه الآخر من الجحود علی معرفة وهو ان یجحد الجاحد وهو یعلم انه حق قد استقر عنده وقد قال الله [illegible] وجحدوا
بها واستیقنتها انفسهم ظلما وعلوا وقال الله [illegible] وکانوا من قبل یستفتحون علی الذین کفروا فلما جاءهم ما عرفوا کفروا
به فلعنة الله علی الکافرین [illegible] الجحود [illegible] ره [illegible]
[illegible] کلام در قسم اول
[illegible] جحد [illegible]
[illegible] علما [illegible] رضوان الله علیهم [illegible] تقصیر [illegible]
[illegible] کلام [illegible]
[illegible] عذاب [illegible] اگر چه در [illegible] مؤمنین [illegible]
[illegible] عذاب [illegible] تقصیر [illegible] علوم [illegible]
[illegible] تحقیق [illegible]
[illegible] کلام اگر چه [illegible]
[illegible] تحقیق [illegible] تحقیق [illegible]
[illegible] تقصیر [illegible] مقصر [illegible] یک [illegible] واحد [illegible]
[illegible] کلام [illegible] تقیید و تخصیص جمیع [illegible] اخبار [illegible] دلالت [illegible]
[illegible] معذب [illegible] سقوط [illegible]
[illegible] تقصیر [illegible] اخبار [illegible]
[illegible] اخبار [illegible]
[illegible] باشند [illegible]
[illegible] موضوعات [illegible] قسم [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] متواتره [illegible]
[illegible] معذب [illegible]
[illegible] حیوانات [illegible]

منزلتی ندارد و مثل عدالت است که قابلیت تکاثر نیز ندارد بلکه مرتبه عالیه آنها ملکه‌ای است که در رسانیدن کار از سختی نیست بروند
یا اینکه این عرض رجحان این نقصان مرکند و وجه و علام این کو [illegible] در آخرت [illegible] مرکب اند و حصر این نوع تنزل در عقب
قطع حاصل [illegible] و دلیل عقلی نیز قطعی [illegible] و در اثبات این مقام حجیت [illegible] اطلاقات [illegible] و اخبار سلیم نیز معارض
مراد این مجملات از مفصل و مختصر است از مطول [illegible] در کلمات متعلقه [illegible] مقام [illegible] در کتب مبسوطه مرتوان یافت

والوجه الثالث من الکفر کفر النعم و ذلک قوله تعالی یحکی عن قول سلیمان هذا من فضل ربی لیبلونی ءاشکر ام اکفر
ومن شکر فانما یشکر لنفسه ومن کفر فان ربی غنی کریم وقال لئن شکرتم لازیدنکم ولئن کفرتم ان عذابی لشدید
وقوله فاذکرونی اذکرکم واشکروا لی ولا تکفرون این قسم از کفر امری است که عامه مردمان و کافر این نوع [illegible]
لم کر است که شکر نعمت [illegible] که رنجه [illegible] و درد [illegible] استحقاق [illegible] و استحقاق نعمت خدا [illegible]
شکر نعمته الهی [illegible] نداره حکم این آیه [illegible] و بهر قسم از کفر مشکلات [illegible]
کفران شکر نوعی از کفر است [illegible] بریدالعجلی عن ابی جعفر قال سئلته عن ادنی ما یکون به العبد مشرکا قال
فقال من قال للنواة انها حصاة وللحصاة انها نواة [illegible] این حدیث [illegible] آنکه [illegible]
[illegible] استخوان خرما [illegible] از آنکه صلابت دارد [illegible] استخوان خرما [illegible] قرب [illegible]
[illegible] در حالت غضب و غیظ [illegible] آنست که نوعی از شرک [illegible]
در حقیقت [illegible] و تقصیر در وجه [illegible]
تا آنکه این حدیث را بدعت در دلیل [illegible] آنست که [illegible] کلام [illegible]
[illegible] مضمون
حدیث [illegible] این حدیث در کتاب کافی مذکور است که در بدعت وارد شده است و این [illegible] دارد که آن حدیث نیز از باب
بدعت [illegible] ابی العباس قال سئلت اباعبدالله عن ادنی ما یکون به الانسان مشرکا قال فقال من
ابتدع رأیا فاحب علیه او ابغض علیه و [illegible] که [illegible] آداب و کیفیات طعام [illegible]
و خوردن [illegible] و چند [illegible] در کتاب [illegible]
[illegible] ابی عبدالله قال اذا وضع الطعام وجاء السائل فلا ترده [illegible] سنت [illegible] از طعام
در کتاب محاسن روایت [illegible] امام [illegible] اذا غسلت یدک فلا تمسح یدک بالمندیل فانه لا تزال
البرکة فی الطعام ما دامت النداوة فی الید و عن [illegible] ابی حمزه عن ابی جعفر قال [illegible] یا اباحمزه الوضوء قبل
الطعام و بعده یذهبان الفقر قلت یا بن رسول الله بابی انت وامی کیف یذهبان قال یذهبا [illegible]

نیز معلوم شد

نیز معلوم شد و لقمه اسیت که دست [illegible] بعد از شستن [illegible] و از حضرت امام رضا روایت شده است که [illegible]
شستن دست [illegible] طعام [illegible] احادیث [illegible] و [illegible] حدیث [illegible] اخبار کثیره و سیره
مستمره معارضه [illegible] و [illegible] مضمون حدیث است که از امیرالمؤمنین روایت شده است اذا جلس احدکم علی
الطعام فلیجلس جلسة العبد ولیاکل علی الارض ولا یضع احدی رجلیه علی الاخری ولا یتربع فانها جلسة یبغضها
الله عزوجل ویمقت صاحبها وعن ابی عبدالله قال قال النبی اکرموا الخبز فانه قد عمل فیه ما بین العرش الی الارض
والارض وما فیها من کثیر من خلقه ثم قال لمن حوله الا اخبرکم قالوا بلی یا رسول الله فداک الاباء والامهات قال انه کان
[illegible] کان قبلکم [illegible] صاحب [illegible] رغیفا [illegible] صاحب [illegible] رغیف وقال ما صنع
بالخبز هذا الخبز عندنا [illegible] فلما رای ذلک منه [illegible] رفع یده الی السماء وقال اللهم اکرم الخبز فقد
یا رب ما صنع هذا العبد وما قال فاوحی الله تعالی الی السماء ان تحبس الغیث واوحی الی الارض ان تکون طبقا کالفخار
قال فلم یمطروا حتی انه بلغ من امرهم ان بعضهم اکل بعضا فلما بلغ منهم ما اراد الله تعالی من ذلک قالت امرأة لاخری [illegible]
ولدان یا فلانة تعالی [illegible] انت الیوم ولدی واذا کان غدا اکلنا ولدک قالت لها نعم فاکلتاه فلما ان جاعتا [illegible]
[illegible] الاخری علی اکل ولدها فامتنعت علیها فقالت لها بینی وبینک نبی الله فاختصمتا الی نبی الله فقال لهما وقد بلغ
الامر الی ما اری قالتا له نعم یا نبی الله [illegible] فرفع یده الی السماء فقال اللهم عد علینا بفضلک وفضل رحمتک
ولا [illegible] لا [illegible] صاحب الخبز [illegible] قال فامر الله تعالی السماوات
[illegible] علی الارض [illegible] فانهم [illegible] الطفل الصغیر [illegible] رسول الله
[illegible] فانه مبارک ارسل الله له السماء مدرارا وله انبت الله المرعی [illegible] جبت [illegible]
العیون عن الحسین [illegible] انه دخل المستراح فوجد لقمة [illegible] فدفعها الی غلام له فقال له یا غلام اذکرنی بهذه اللقمة اذا
خرجت فاکلها الغلام فلما خرج الحسین قال یا غلام اللقمة قال اکلتها یا مولای قال انت حر لوجه الله تعالی [illegible]
[illegible] سمعت جدی رسول الله یقول من وجد لقمة فمسح منها او غسل منها ثم اکلها لم تستقر فی جوفه الا اعتقه الله من النار
ولم اکن استعبد رجلا اعتقه الله من النار و از این [illegible] آداب [illegible] طعام [illegible]
[illegible] ترتیب [illegible]
[illegible] طعام [illegible]
[illegible] چیزی [illegible]
[illegible] چیزی [illegible] چیزی [illegible]

اکثر پلیدان و امرا و اکابر بکسیر تنعمات برکردند و بیک اوام قانع نشدند الشبه فقر بر بنان نفقط شکر خداوند که بر ان آوردند
ای مرد غافل بیدار باش و به بیرون آن بکار بکن که معلوم است و اولیا و مردم سه عبرت و شنید قول ان وقعت ان دن
کالعدم است نظر خدای باشیا که عقول کلیله ندید و زوال آن که عبرت بکیرد وینه بردار علیکم ابراهیم در تفسیر حقایق در
سوره ان در تفسیر قوله تعالی واتخذ الله ابراهیم خلیلا مرفوعا بدفانه حدثنی ابی عن هرون بن مسلم عن مسعدة بن صدقة
عن جعفر بن محمد ان ابراهیم هو اول من حول له الرمل دقیقا و ذلک انه قصد صدیقا له بمصر فی قرض طعام
فلم یجده فی منزله فکره ان یرجع بالحمار خالیا لیتبرک به مرتخف کرد طبیعیا نه تر آنکه ان فی وقتیکه دابه بکاه
از خانه خود برداشته بجهت آوردن بار از بار های خوردنی با غیر لحم برود چنینها عیال و اطفال در آنکه که آمد اگر
او دو خالی بر گرداند ایشان از آنها در رنج و در حجلت برکند و هم چنین از جهت نکاه و متعلقان که الطلاق بایشان ابراهیم بر آنکه
لهذا حضرت ابراهیم گرفت آنکه دانه ها سه خالی برگرداند و بر تخفیف که از جهت طبیعت باشد تر آنکه گفته اند که خوب شکر آن بیرون
خوانه دلتنگ خالی کرده برد و اگر هیچ چیز نیابد ابدا قدر شکر سنگ برد که خشته از تر فرشی کنار رحم خود خوانه ببرد قلما قرب به
الرملا فلما دخل منزله خلا بین الحمار و بین ساره استحیاء اما و دخل البیت و نام ففتحت ساره عن دقیق اجود
ما یکون فخبزت و قدمت الیه طعاما طیبا فقال ابراهیم من این لک هذا قالت من الدقیق الذی حملته من عند خلیلک
المصری فقال ابراهیم اما انه خلیلی و لیس بمصری فلذلک اعطی الخلة فشکر الله و حمده و اکل [illegible]
شاید که دوم از ذبح فرزند نزند و چنین خلیل سوخت بدانکه بجز آتش بر نزند و چنین خداوند که بر سوخته که بر او و حمد
و از چنین بزرگ سوخت بند و موعظه تو آن برو شتاب حدیث از آن بجهت آمو خته نه زود تر مردم سوختن و الوجه
التاسع من الکفر ترک ما امر الله عز و جل به و هو قول الله عز و جل و اذ اخذنا میثاقکم لا تسفکون دماءکم و لا تخرجون انفسکم من دیارکم
ثم اقررتم و انتم تشهدون ثم انتم هولاء تقتلون انفسکم و تخرجون فریقا منکم من دیارهم تظاهرون علیهم بالاثم و العدوان
و ان یاتوکم اساری تفادوهم و هو محرم علیکم اخراجهم افتؤمنون ببعض الکتاب و تکفرون ببعض فما جزاء من یفعل ذلک
منکم فکفرهم بترک ما امر الله عز و جل به و نسبهم الی الایمان و لم یقبله منهم و لم ینفعهم عنده فقال فما جزاء من یفعل ذلک منکم
الا خزی فی الحیوة الدنیا و یوم القیمة یردون الی اشد العذاب و ما الله بغافل عما تعملون انتهی بر ابراهیم در کتاب
تفسیر روایت کرده که آیه و اذ اخذنا میثاقکم در شان ابی ذر و دا ا ر القضیه او و عثمان نازل شد و کیفیت [illegible]
کان لما امر عثمان بنفی ابی ذر الی الربذة دخل علیه ابو ذر و کان علیلا و هو متکی علی عصاه و بین یدی عثمان مائة
الف درهم اتته من بعض النواحی و اصحابه حوله ینظرون الیه و یطمعون ان یقسمها فیهم فقال ابو ذر لعثمان ما هذا المال
فقال

فقال حمل الینا من بعض الاعمال مائة الف درهم ارید ان اضم الیها مثلها ثم اری فیها رایی فقال ابو ذر یا عثمان ایما اکثر مائة الف
درهم ام اربعة دنانیر فقال عثمان بل مائة الف درهم فقال اما تذکر اذ انا و انت دخلنا علی رسول الله صلعم عشاء فوجدناه
کئیبا حزینا فسلمنا علیه فلم یرد علینا السلام فلما اصبحنا اتیناه فرایناه ضاحکا مستبشرا فقلت له بابی انت و امی دخلنا علیک
البارحة فرایناک کئیبا حزینا و عدنا الیک الیوم فرایناک ضاحکا مستبشرا فقال نعم قد بقی عندی من فیء المسلمین
اربعة دنانیر لم اکن قسمتها و خفت ان یدرکنی الموت و هی عندی و قد قسمتها الیوم فاسترحت فنظر عثمان الی کعب الاحبار
فقال له یا ابا اسحق ما تقول فی رجل ادی زکوة ماله المفروضة هل یجب علیه فیما بعد ذلک شیء فقال لا و لو اتخذ لبنة من ذهب
و لبنة من فضة ما وجب علیه شیء فرفع ابو ذر عصاه فضرب بها راس کعب و قال یا ابن الیهودیة المشرکة ما انت
و النظر فی احکام المسلمین قول الله عز و جل اصدق من قولک حیث قال الذین یکنزون الذهب و الفضة و لا ینفقونها
فی سبیل الله فبشرهم بعذاب الیم الی قوله فذوقوا ما کنتم تکنزون فقال عثمان یا ابا ذر انک شیخ قد خرفت و ذهب عقلک
و لو لا صحبتک رسول الله لقتلتک فقال کذبت یا عثمان و یلک اخبرنی حبیبی رسول الله صلعم فقال لا یفتنونک
یا ابا ذر و لا یقتلونک اما عقلی فقد بقی منه ما اذکر حدیثا سمعته من رسول الله صلعم قاله فیک و فی قومک قال و ما
سمعت من رسول الله صلعم قال و فی قومی قال سمعته یقول و هو قوله صلعم اذا بلغ آل ابی العاص ثلثین رجلا صیروا مال الله دولا و کتاب الله
دغلا و عباد الله خولا و الصالحین حربا و الفاسقین حزبا فقال عثمان یا معشر اصحاب محمد صلعم هل سمع احد منکم هذا الحدیث من رسول الله صلعم
فقالوا لا ما سمعنا هذا من رسول الله صلعم فقال عثمان ادعوا علیا فجاء امیر المومنین علیه السلام فقال له عثمان یا ابا الحسن اسمع ما یقول هذا الشیخ الکذاب
فقال امیر المومنین علیه السلام یا عثمان لا تقل کذاب فانی سمعت رسول الله صلعم یقول ما اظلت الخضراء و لا اقلت الغبراء علی ذی لهجة
اصدق من ابی ذر فقال اصحاب رسول الله صلعم صدق علی سمعنا هذا من رسول الله صلعم فعند ذلک بکی ابو ذر و قال ویلکم کلکم قد مد
عنقه الی هذا المال ظننتم انی اکذب علی رسول الله صلعم ثم نظر الیهم فقال من خیرکم فقالوا انت تقول انک خیرنا قال نعم خلفت
حبیبی رسول الله صلعم فی هذه الجبة و هی علی بعد و انتم قد احدثتم احداثا کثیرة و الله سائلکم عن ذلک و لا یسئلنی فقال عثمان یا ابا ذر
اسئلک بحق رسول الله الا ما اخبرتنی عما انا سائلک عنه فقال ابو ذر و الله لو لم تسئلنی بحق رسول الله ایضا لاخبرتک فقال ای
البلاد احب الیک ان تکون فیها فقال مکة حرم الله و حرم رسوله اعبد الله فیها حتی یاتینی الموت فقال لا و لا کرامة لک قال المدینة
حرم رسول الله صلعم فقال لا و لا کرامة لک فسکت ابو ذر ثم قال ای البلاد ابغض الیک ان تکون بها قال الربذة التی کنت
علی غیر دین الاسلام فقال سر الیها فقال ابو ذر قد سئلتنی فصدقتک و انا اسئلک فاصدقنی قال نعم قال اخبرنی لو
انک بعثتنی فیمن بعثت من اصحابک الی المشرکین فاسرونی فقالوا لا نفدیه الا بثلث ما تملک قال کنت افدیک قال فان

قالوا لا نغذیه الا بنصف ثمنک فترکت اذنبک وقال فرق قالوا لا نغذیه الا بکل ما ثمنک فترکت اذنبک فقال ابوذر الله اکبر
فترایے حبیبی رسول الله صلعم یوما یا اباذر کیف انت اذا قیل لک ای البلاد احب الیک التی تحول عینها فتقول مکه حرم الله وحرم رسول الله
اعبد الله فیها حتی یاتینی الموت فیقال لک لا ولا کرامة لک فتقول فالمدینة حرم رسول الله صلعم فیقال لک لا ولا کرامة لک ثم یقال
فای البلاد ابغض الیک التی لا تحب ان تکون بها فتقول الربذة التی کنت بها علی غیر دین الاسلام فیقال لک سر الیها فقلت وان هذا
لکائن یا رسول الله صلعم فقال ای والذی نفسی بیده انه لکائن فقلت یا رسول الله افلا اضع سیفی علی عاتقی فاضرب به قدما
قدما قال لا اسمع واسکت ولو لعبد حبشی وقد انزل الله فیک وفی عثمن خصمک آیة فقلت وما هی یا رسول الله فقال
قول الله ثم وتلا هذه الآیة واذ اخذنا میثاقکم [illegible] اخذته فی تفسیر الصافی والوجه الثانی من وجوه الکفر کفر البراءة وذلک قول الله عز وجل
یحکی قول ابراهیم علیه السلام کفرنا بکم وبدا بیننا وبینکم العداوة والبغضاء ابدا حتی تؤمنوا بالله وحده یعنی تبرانا منکم وقال یذکر ابلیس
وتبریه من اولیائه من الانس یوم القیامة انی کفرت بما اشرکتمون من قبل وقال انما اتخذتم من دون الله اوثانا مودة بینکم فی الحیوة
الدنیا ثم یوم القیامة یکفر بعضکم ببعض ویلعن بعضکم بعضا یعنی یتبرا بعضکم من بعض [illegible] باشی که از این
حدیث مستفاد میشود که [illegible]
[illegible]
[illegible] کلام رسول وائمه هدی علیهم السلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عن رسول الله صلعم انه [illegible] نقضوا عهد الله وکذبوا رسل الله وقتلوا
اولیاء الله [illegible] یا رسول الله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] وسلام علیه یوم ولد ویوم یموت ویوم یبعث حیا [illegible]
وبرا بوالدیه ولم یکن جبارا عصیا [illegible]
من الصافی کلینی

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] در حدیث [illegible] فاطمه زهرا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الحمد لله
الذی احیی قلوبنا [illegible] بولایة امیر المؤمنین وامات قلوب اعدائنا بعداوة امیر المؤمنین [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین والصلوة علی من [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible] سلطانه علی الخلائق [illegible] امیر المؤمنین [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین ابی القاسم محمد المصطفی [illegible] امیر المؤمنین وعلی من [illegible]

من جانب العرش الأعلى بقائد الغرّ المحجّلين وأمير المؤمنين وسمّي في السماوات العلى بإمام المسلمين وأمير المؤمنين
الإمام الغالب والشهاب الثاقب [illegible] أمير المؤمنين وعلى محبّيه وخليليه وسائر ذراري أمير المؤمنين
أما بعد فإنه في سورة المائدة يا أيها الرسول بلّغ ما أُنزل إليك من ربك وإن لم تفعل فما بلّغت
رسالته والله يعصمك من الناس إن الله لا يهدي القوم الكافرين [illegible] رسول [illegible] از اول
تا آخر رسالت از ولایت امیرالمؤمنین [illegible] تبلیغ [illegible] ولایت آن [illegible] در اول فرموده یا ایها
الذين آمنوا أوفوا بالعقود [illegible] در تفسیر [illegible] روایت [illegible] از امام محمد باقر [illegible] حضرت رسول صلعم [illegible] عقد عليهم
بالخلافة في عشرة مواطن ثم أنزل الله يا أيها الذين آمنوا أوفوا بالعقود التي عقدت عليكم لأمير المؤمنين [illegible] موطن
علي بن ابي طالب [illegible] که آیه [illegible] ملاحظه نماید [illegible] که اول خطاب
[illegible] نسبت [illegible] از [illegible] در تفهیم [illegible]
پیغمبر [illegible] رسول خطاب [illegible] رسالت [illegible] انجام [illegible]
[illegible] تبلیغ [illegible] عدم تبلیغ [illegible] عدم تبلیغ جمیع [illegible] رسالت [illegible]
[illegible] رسول [illegible] فرموده [illegible] امر نماید [illegible]
[illegible] که [illegible] امت [illegible] وعید [illegible] قرآن [illegible] بیان [illegible]
اكملت لكم دينكم وأتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام دينا [illegible] در روز غدیر [illegible] اليوم
[illegible] دلالت ظاهره دارد که هرکه
[illegible] اسلام [illegible] عالم [illegible] اخبار [illegible]
[illegible] تبلیغ رسالت [illegible] احادیث مذکور است که
خرج رسول الله صلعم من مكة يريد المدينة حتى نزل [illegible] غدير خم [illegible] روایات [illegible] در حدیث [illegible]
عليه [illegible] يا أيها الرسول بلّغ [illegible] فقام رسول الله فقال بعد أن حمد الله وأثنى عليه ثم قال أيها الناس
تعلمون [illegible] قالوا نعم الله ورسوله ثم قال ألستم تعلمون أني أولى بكم من أنفسكم قالوا نعم قال اللهم اشهد فأعاد ذلك
عليهم ثلاثا كل ذلك يقول مثل قوله الأول ويقول الناس كذلك ويقول الله اشهد ثم أخذ بيد أمير المؤمنين
فرفعه حتى بدا للناس بياض إبطيهما ثم قال ألا من كنت مولاه فهذا علي مولاه اللهم وال من والاه وعاد من
عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله وأحب من أحبه ثم قال اللهم اشهد عليهم [illegible]
[illegible] يا رسول الله [illegible] فقال نعم [illegible] أنا أمير المؤمنين [illegible]
[illegible] الغر المحجلين [illegible] يوم القيمة على الصراط [illegible] الجنة [illegible] النار [illegible]

ارتدوا

ارتدوا بعده [illegible] في مسجد الخيف [illegible] المدينة [illegible] اربع عشر رجلا
[illegible] رسول الله صلعم [illegible]
[illegible] تحقیقات [illegible]
[illegible]
[illegible] نبوت [illegible] اسلام [illegible]
[illegible] طبیعت [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] طبیعت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حقوق مردم [illegible]
[illegible]
[illegible] امیرالمؤمنین [illegible]
الى [illegible] قال سمعت أبا عبد الله [illegible] اتباع الهوى [illegible]
[illegible] امیرالمؤمنین [illegible] اتباع الهوى وطول الأمل [illegible]
[illegible]
[illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible] قلت لأبي عبد الله [illegible] الروم [illegible]
[illegible] مسعود [illegible] رسول الله
[illegible] مسعود [illegible]
[illegible] علي بن ابي طالب [illegible] يوم [illegible]
[illegible] پیغمبران [illegible]
[illegible] روز [illegible] علي بن ابي طالب

[illegible]

[illegible]

[illegible] يوم تبيض وجوه وتسود وجوه [illegible]

[illegible] روايت كه از ابي ذر غفاري [illegible] قال لما نزلت هذه الاية يوم تبيض وجوه وتسود وجوه قال رسول الله [illegible]

[illegible] فاقول لهم ما فعلتم بالثقلين من بعدي فيقولون اما الاكبر فحرّفناه [illegible] واما الاصغر فعاديناه وابغضناه وظلمناه [illegible]

[illegible] فاقول لهم ما فعلتم بالثقلين من بعدي فيقولون اما الاكبر فحرّفناه ومزّقناه وخالفناه واما الاصغر فعاديناه وقاتلناه [illegible]

[illegible] فاقول لهم ما فعلتم بالثقلين من بعدي فيقولون اما الاكبر فاتبعناه واما الاصغر فاحببناه [illegible]

[illegible] يوم تبيض وجوه وتسود وجوه [illegible]

[illegible]

و بتقدیر سبقت که از جهت حرکت و متابعت مصاحب ... داده اند به علی بن ابیطالب ع باشد و از این قبیل آیات ... او در خبری که در مناقب
برتو روایت کرده از ابو سعید الخدری قال کنت مع النبی صلعم بکذا اذ ورد علینا اعرابی طویل القامة عظیم الهامة متحزم بکبش و ملتحف
بعبا فقال ... فقال للنبی صلعم یا محمد ان علی بن ابیطالب ع من قلبک فقال رسول الله صلعم ... یا اخی
ابلغت و جئتنا من ... دموعه ... الصق حنکه بالارض ثم وثب کالمنفلت من عقاله و اخذ بقائمة المنبر ثم نعت یا اعرابی والذی فلق الحبة
و برأ النسمة و سطح الارض علی وجه الماء لقد ... عن سید کل ابیض و اسود و اول من صام و زکی و تصدق و صلی القبلتین
و بایع البیعتین ... و حمل الرایتین و فتح بدرا و حنین ثم لم یعص الله طرفة عین قال فضحک ... الاعرابی ...
فقال رسول الله صلعم ... یا ابا سعید یا اخا جهینة ... کان ... علی بن ابیطالب فقال الله و رسوله اعلم قال کان
والله جبرئیل ... السماء ثم الارض لیاخذ علیکم ... علی بن ابیطالب ان هذا ... رتبة و هذا ... رتبة که سطر
بیعت ... در مدح او از القاب ... کنند ... اخذ عهد او نازل ... اخذ میثاق او ... یوم المیثاق با ظهر
کرد ... الست بربکم ... ذرات عالم ... یوم الغدیر ... اعلام ... الحمد لله الذی
جعلنا من المتمسکین بولایة امیرالمؤمنین والائمة علیهم السلام ... دلالت ... روز غدیر که غدیر روز ...
... از ... مؤمنین ... و ابواب رحمت ... چنانکه در
حدیث ... مذکور است و در بعضی حدیث مرفوع ... روز ... مومنان پس هر که تبسم کند در روی
برادر مومن خود در روز غدیر حق تعالی نظر کند در ... روز قیامت بسوی او برحمت و برآورد هزار حاجت او و
بنا کند در بهشت از برای او قصری از مروارید سفید و روی او ... نورانی گرداند و ... روز زینت است پس هر که زینت کند
برای روز غدیر حق تعالی بیامرزد ... هر گناهی که کرده است از صغیره و کبیره و بفرستد حق تعالی بسوی او ملکی چند که بنویسند
برای او حسنات و بلند گردانند برای او درجات تا سال آینده مثل این روز پس اگر بمیرد شهید مرده باشد و ثواب شهیدان
... باشند و اگر زنده باشد سعید ... و هر که طعامی دهد در این روز مومنی چنان باشد که طعام
داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان ... و هر که دیدن کند در این روز مومنی ... داخل گرداند خدا در قبر او هفتاد نور
... و زیارت کنند او در قبر او هر روز هفتاد هزار ملک و بشارت دهند او به بهشت و در روز
غدیر حق تعالی عرض کرد ولایت ... و محبت ... اهل آسمانها ... پس پیشی گرفتند با قرار آن
اهل آسمان هفتم پس زینت داد آن ... بعد از آن سبقت گرفتند اهل آسمان چهارم پس ... بیت المعمور
پس سبقت گرفت با آن اهل آسمان اول پس ... زینت بخشید ستارگان پس حق تعالی عرض کرد ولایت ... بر زمینها
پس پیشی گرفت با قرار آن مکه معظمه پس زینت داد آن ... کعبه پس ... مدینه طیبه پس زینت داد آن
... پس سبقت گرفت کوفه پس زینت داد آن ... حضرت امیرالمؤمنین پس عرض کرد ولایت ...

بر کوهها

٩١

بر کوهها پس اول کوهی که اقرار کرد ... کوه عقیق و کوه فیروزج و کوه یاقوت و ... جواهر در آن ... پس کوهها
دیگر سبقت گرفتند و با این سبب معدن طلا و نقره و سایر معدنها گردیدند و هر یک که اقرار نکردند معدن هیچ چیز نگردیدند و باز
در روز غدیر عرض کرد ولایت را بر گیاهها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد تلخ شد پس عرض کرد ولایت را بر مرغان
هر مرغ که قبول کرد ... خوش آواز گردید و هر یک که قبول نکرد ... بد آواز گردید و مثل مؤمنان در قبول ولایت امیرالمؤمنین
در روز غدیر مانند مثل ملائکه است در قبول کردن سجده حضرت آدم و مثل آنها که قبول ولایت آنحضرت نکردند در روز غدیر
مانند مثل شیطان است ... در قبول ... سجده آدم ... سجده آدم ... انوار طیبات ائمه اطهار
... نور ... آدم ... ملائکه ... روز غدیر ... روز ... آدم ... مقدار
شیطان ... رتبه ... مقام ... از مقامات علی ع ... نظر ... از
علی ع و ... عالم ... نظر ... از هر چیز ...
... در کلمات ... هر چیز که ... در کلمات ... از او ...
... داود ... در کتاب ... جعفر ... حدیث مرفوع روایت کرده از ابی
عبدالله ع قال ... امیرالمؤمنین ع ... الحسن ... فسلم علیه فرد علیه ... السلام ... امیر
المؤمنین ... عن الرجل اذا نام این تذهب روحه و عن الرجل الذی ... و عن الذکر
و النسیان کیف یکونان ... فنظر امیرالمؤمنین ... الحسن ... اما ... الرجل اذا نام فان روحه متعلقة بالریح
و الریح متعلقة بالهواء فاذا ... البدن ... روحه جذبت الهواء الریح و جذبت الریح الروح و اذا ... البدن ...
جذبت الروح الریح و جذبت الریح الهواء ... از جانب پروردگار عالم افاضه ...
... است ... ریح است که ... از اجزاء هوا ...
... قالت که ... در هوا ... ریح ...
... متعلق بباطن ... هوا ... ریح ... جذب ...
... ریح ... جذب ... کیفیت ... روح ...
حضرت امام حسن ... روح ...
... و اما المولود الذی یشبه ... الرجل اذا وقع ... القلب ساکن و بدن غیر مضطرب وقعت النطفة فی الرحم
الولد ... و اذا وقع ... القلب ... و بدن مضطرب وقعت النطفة فی الرحم ... علی عرق من عروق الاعمام اشبه الولد
الاعمام ... علی عرق من عروق الاخوال اشبه الولد الاخوال ... اول الارحام در اجزاء ... از نطفه ...
... فی ... معصوم ... عرق ... الذکر و النسیان ...

فان العقل في حي والحق مطلق مطلق عليه فاذا ارادوا العلم بذكر القلب سقط الطبق فذكر فعل الحق اشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله واشهد ان الائمة امراء المؤمنين ... حقا حقا ولم ... اقوله
وصيه واشهد ان ... حق ... على ... حرام ... فعليه عبد الله ... كان ...
بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي
وَعَدَنَا بِالثَّوَابِ وَأَوْعَدَنَا بِالْعِقَابِ وَسَكَّنَ جَأْشَ قُلُوبِنَا بِإِبْعَادِ يَوْمِ الْحِسَابِ وَالصَّلٰوةُ عَلَى
نَبِيِّهِ الْمُصْطَفَى الْأَقْدَمِ فِي الْبَدْوِ وَالْمَآبِ وَالْمُكَرَّمِ عِنْدَهُ فِي الْأَحْكَامِ وَالْكِتَابِ سَيِّدِ الْبَطْحَاءِ وَالْحَرَمِ
وَالْمِيزَابِ أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى الْمُصَفَّى عَنْ كُلِّ عَيْبٍ وَارْتِيَابٍ وَعَلَى ابْنِ عَمِّهِ ...
وَالنِّفَاقِ وَقَسِيمِ الْجَنَّةِ وَقَالِعِ أُصُولِ النِّفَاقِ وَالِاضْطِرَابِ أَبِي الْحَسَنَيْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ إِمَامِ الْأَحْبَابِ
وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِ ... فَاطِمَةَ وَسَائِرِ الْأَئِمَّةِ وَالْأَصْحَابِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَى الْمُسْتَمِعِينَ لِهٰذَا الْكَلَامِ النَّاظِرِينَ
بِعَيْنِ الصَّوَابِ أَمَّا بَعْدُ ... فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ...
القرآن ... سمعوك الصحيح يقول كيف ان كفرتم تتقون ذلك اليوم السماء منفطر به ... كان وعده مفعولا ان هذه
الآيات ... والكفار ... تذكرة فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا ...
... الطالب ... ظهور آيات ... که در ... مطلب اول آنست که بعد از ...
احوال قيامت ... که ... وعدها ... وعدها ... که تخلف ...
... زیرا که وعدهای ... قسم ... آنست که ... و قسم دیگر ...
قيامت از قسم ... که از قسم اول است البته ... فرق ... وعدهای آنست
که قسم اول ... تعليم ... قسم ثانی ... چنانکه ... روایت شده که فرمود
العلم علمان علم عند الله مخزون لم يطلع عليه احدا من خلقه وعلم علمه ملائكته ورسله فما علمه ملائكته ورسله فانه سيكون
لا يكذب نفسه ولا ملائكته ولا رسله وعلم عنده مخزون يقدم منه ما يشاء ويؤخر منه ما يشاء ويثبت ما يشاء
وذلك لان صور الكائنات كلها منتقشة تمام الكتاب المبين باللوح المحفوظ ... وهو عالم القضاء والخلق الاول ...
المحو والاثبات ... وهو عالم النفس والخلق الثاني ... اطلع الله انبياءه ... وهو محفوظ ... المحو والاثبات
وحكمه محتوم بخلاف الثاني فانه موقوف ... که ... حضرت ...
اصل ... آنست که هرچه ملائکه و رسل خبر داده ...
... اصول ... ظاهر است ...
... که ... پیغمبران ... آنست که ...
... آنست که هر خبری که خدا ... پیغمبران و ملائکه ... استغراق

اخبار

اخبار نماید ... قیامت ... رسیده و خبر ظهور حضرت قائم آل محمد ... واقع ... اکثر خبر ...
از ... پیغمبران اخبار ... خواهد ... اگرچه ... جمیع ... فی ...
... جمع ... دارد ... در ... اطلاع ... خبر ...
... اهل عرفان ... مذکور است ... که ... آیه ... حدیث ... عظیم ... بیان
... و ... که ... خبر و عده و عید ... ظهور ...
... نکنند ... تاخیر ... بر ... ندفع ... اصل
اصل ... که ... اخبار ... بیان ... و ...
... در هر خبری ... و بعد از ... حدیث ... کامل ... در ...
که ... قطع ... حاصل ... البته قطع حاصل ... حضرت ...
معرفت ... زیرا که ... از برای هلاک ... قوم ... مطلب ... علی الیکم
حاجه ... کفته ... قوم ...
کنید ... که از برای ... در ... بیان ... ترحم ... که ...
... واعتقاد ... که ... از حضرت ... منقولست ...
ما ... بالبداء ... الکلام ... فی ذلک لان اکثر ... العباد ...
... الله ... مطالبهم ... الیه ... و لا ...
... روایته ما عظم الله ... بمثل البداء ... فی ...
... ما عبد الله ... بمثل البداء ... الیه ... و ...
بین الخوف والرجاء ... علیه ... اعتقاد ... عوام شیعه ...
... عظیم ... حنفی ... خلاف ...
... که ... مشهور است که ... گفته است که ...
... که ... از اهل ... که ...
... اهل ... اصطلاح
... خدا ... که ... ظهور ... عالم ...
علمای شیعه ... اقدس الهی ... ظاهر ... اعتقاد ...
زیرا که ... قدیم ... بعد از ... البته ... حکم خواهد ... جبرئیل

فنشود و بتسلیم پیش بیاورد و از جادهٔ استقامت منحرف نشد و با وجود این اصل اصیل اسلام [illegible] بلکه [illegible] ادیان است
کرده است و که بنا بر تنجز وعدهٔ خداوندی و عدم تزلزل در وعدهای او آیت از دولت ندهد بلکه تا ثابت قدم باشند تا حقیقت ظاهر شود
و با وجود این از وعده و رجا و خوف نیز خالی نباشند زیرا که از خداوند جلّ هالکی نکرده که چه بسیار نا امیدان که امید وار گشته‌اند
در حدیث موثق از حضرت صادق منقولست که فرمود خدا ارادهٔ عذاب از نکرده هرگز بر ایشان نازل نشد مگر از قوم
یونس برسید که بایدیکه بر ایشان رسیده بود فرمود که بلی آنقدر نزدیک بایشان رسیده بود که دولت آن بر نیزها بسته بود
رسانیده رسید که چرا خلف کرد ایشان نکرده است و یکدفعه بر ایشان فرستاد چنانچه بر امتهای دیگر فرستاد فرمود زیرا که در علم
مکنون خدا بود که ایشان توبه خواهند کرد و از ایشان عذاب خواهد برگردانید و لهذا علم به بدیگری القا نکرده بود و در حدیث
معتبر از امام محمد باقر منقولست که در علم الهی گذشته بود که از ایشان بر طرف خواهد کرد و بر این قوم به ایشان و لهذا امر به یونس جز فرستد
بر این که بیرون است که او هم فارغ گردانید برای اینکه خدا در علم ما بر این مستوجب ثواب و کرامت کرد و حق الیقین داشت
که علم آنرا شده است و برسید از و سائل اسباب تعظیم از ایمان بر داره و ابواب عبادات و روایت از مرکب به در تکیه
بنام خدا صعادر که حق به تخلوف جانه و حضرت مردم ما مرکند سبحان الله کار کوع و سجده بتعارف طلب می نماید و زمان ضعیف که در این تا
با جاه دینت را ما مور نسازد و وقت از عمر این گذشته و مجرد ذکر در طیطی ما از اغراف نظم [illegible] طلب می فرماید چنانچه قصه
دانیال که بنده را از دوام ما صفیا از حد و حصر بیرون است امام محمد باقر گویند بر حضرت منقولست که در بنی اسرائیل مرد صالحی بود و زن صالحه
داشت در خواب دید که حق تعالی مقدار عمر را او مقرر کرده است که نصف عمرت در فراخی و نصف دیگر در تنگی خواهد گذشت
مختار کرده ایدت است که هر یک را مقدم داری هر کدام را اختیار میکنی گفت زن صالحه دارم و او شریک منست در معاش
بس با او مشورت کنم پس چون صبح شد و خواب بزوجه خود نقل کرد آن زن صالحه گفت نصف اول را اختیار کن و تعجیل نما در
عافیت بهر خدا بر ما رحم کند و نعمت فراوان بر ما تمام کند و شکر بجا آورد پس جون شب شد باز همان شخص بخواب او آمد و پرسید که کدام را اختیار
کردی گفت نصف اول را گفت چنین باشد پس دنیا از هر جانب رو با و آورد و روزی بر و جمع شد باو گفت که از آنچه خدا بتو
داده است بخویشان خود و مردم محتاج و بر برادران دینی و مؤمنان احسان کن و بعد از آن فرمود بر جای بنده پیوسته او هم امر کرد که
نعمت خدا را در مصارف خیر صرف نماید پس چون نصف عمر او گذشت و وعده تنگی رسید همان شخص آمد بخواب او
و گفت بجای رحمت که کرد ورزیدی شکر نعمت او کردی بقیهٔ عمر تو نیز مقدر فرمود که بنگرد که در فراوانی نعمت بگذرد مطلب
دویم آنست که خداوند عالم در ذیل این آیه شریفه اشاره فرموده است باینکه هر چیز با وقتی موکول است که تعیین
و بر خدا معلوم است مگر موعظهٔ تذکره و ازالهٔ غفلت و نیز که مردم بفهمند و مطلب را با یکی بسنجند مگر
و به بین معنی که ماموران حضرت صادق ع در توحید مفضل فاعتبروا یا اولی قد یکون منها الناس منهم برکه تمالک
من خرج من کان عادلاً ستحقاً الجنة و منع من رضاه و بها نعیم الاخرة قطعا هذه الجنة قبیلهم ان هذا باب لو صح للناس

بعض شانه بجوهر عقلی ...
لزجوا الرعاية الكلية والارادة على الفواحش وانتهاك المحارم فمن كان يكلف نفسه عن فاحشة او يحمل المشقة في باب من ابواب
البر لو وثق بانه صار مثل النعيم بكل حال او من كان يأمن عقابه اذا هو من الناس لم يحجبهم خوف العقاب فكان هذا الباب
يضيرهم الناس في هذه الدنيا قيد ايه خزاه فسكيون في ذلك تعطيل العدل والحكمة معا وموضع المطعن على الله بخلاف الصواب
ووضع الامور غير مواضعها ... انکلام بعینه منطبق است بآن کلام که از افلاطون نقل کرده‌اند که اگر دار آخرتی
نبود لازم می‌آمد که حکیم علی الاطلاق فرشته الله بشر ارخلق کرده باشد زیرا که دنیا نیست مگر فرصت اشرار پس چرا
چنین لازم ترجم که در تصانیف کلماتی باشد مطلوبه بطالب افلاطونیه که فلاسفه آنان قولشی جمحت میرسانند
و نسبت میدهند و کلمه که در مدت عمر افلاطون آن بطهی ذخیره کلماتی شد که در السنه و افواه مردم افتاده در کتب
انا جزو یک حدیث شنیدی تمام میفرماید تمیز ایشانرا کی حکما نبود که خدا ایشانرا بسبب علوم فقد ذکر دانیال از کتاب که حکمت
از حضرت صادق قدیم روایت شده که فرموده آنچه الله علیّ علی اظهر علیه ملكته در انبیا که در رسله فما اظهر علیه ملكته
در رسله و انبیاء فقد علمناه و علماء ستارة فی ذلك البداية فی تحقیق منه و علمنا ذلک و عرضنی علی الائمة الذین کانوا من قبلنا
مطلب سیم انست که یوم القیمه بر دارد و فتطبع و بسیار بسیار عجلی بجمع جوزف که بکنه بجود و دیدن او چون آن ایمیر سرغوند
عیز از کلام تغیر شده هر جا نی و پیری و زنی بر ایشان از کثرت هیبت و دهشت فرداً بزرگ بودن بهمکاران در خیانت بیرون شوند
و چگونه چنین نباشد که عذاب قبر که بسوال است از دیگر عقوبات قیامت میباشد و عجل الله تعالی سعطا که بر او ندو در
عالم دنیا که عالم غفلت است متنبه میشوند و حالیکه در آن آنها درجه قصوی غفلت و ادراک هستند فقد کان عن الشر
الی کنت انظر الیها من و الغنم وانا ارعاها و لیس من خیر الله وقد رعاها الغنم لکنت انظر الیها قبل النبوة و هی منقلبة عن
الملکیة ما حولها فکنت بیتیمها حتی ندع و تطرق قول ماهذا فاعجب حتی حدثنی جبرئیل علیه السلام ان الکافر یضرب ضربة ما خلق الله
شیئا الا سمعها و یذعر لها الا الثقلین فقلنا ذلک لضربة الکافر فنعوذ بالله من عذاب القبر و عن کان عیسیٰ ابن مریم ان فتیة من اولاد
ملوک بنی اسرائیل کانوا متعبدین و کانت العبادة فی اولاد ملوک بنی اسرائیل انهم خرجوا یسیرون فی البلاد لیعتبروا فمروا بقبر علی
ظهر الطریق قد سفی علیه الرمل لیس یتبین منه الا رسمه فقالوا لو دعونا الله الساعة فینشر لنا صاحب هذا القبر فسألناه کیف وجد
طعم الموت فدعوا الله و کان دعاؤهم الذی دعوا الله به انت الهنا یا ربنا لیس لنا اله غیرک و البدیع الدائم غیر الغافل و الحی الذی
لا یموت لک فی کل یوم شأن تعلم کل شیء بغیر تعلیم انشر لنا هذا المیت بقدرتک قال فخرج من ذلک القبر رجل
ابیض الرأس و اللحیة ینفض رأسه من التراب فزعا شاخصا بصره الی السماء فقال لهم ما یوقفکم علی قبری فقالوا دعوناک لنسألک
کیف وجدت طعم الموت فقال لهم لقد سکنت فی قبری تسعة و تسعین سنة ما ذهب عنی الم الموت و کربه و لا خرج مرارة طعم الموت

لا اسکنه ب... الثقلین و الکونها

حکایت ... اولاد ...

من حلق فقالوا لهم یوم متی و انت [illegible] ترابیعی الرسل الیه فقال له ولکن لما سمعت الصیحة اخرج اجتمعت [illegible] عظام بالی [illegible] نفخت
فیه فخرجت من [illegible] بعدی [illegible] مطیعا للصوت الداعی [illegible] لذلک رسم و کیفیت تالیف [illegible] ذرات [illegible] آراب ذره [illegible]
[illegible] الامیس [illegible] و الداعی مطاع الداعی [illegible] یب [illegible] یقینی [illegible] در ایام سلف پادشاه زاده [illegible] بچه نوع سیاحت [illegible]
[illegible] که [illegible] قرار [illegible] ولیعهد [illegible] ملوکم [illegible] منوال رفتار [illegible] کردند
[illegible] که پادشاه زاده [illegible] عالم الدوام در لهو و لعب مستغرق [illegible] و تکبر و تجبر مشغول می باشند لهذا احوال
و رعایای ایشان [illegible] بر منوال رفتار می کنند و هیچ کدام از قیامت و احوال او خبر ندارند
در حیوانات [illegible] که اطلاع از عالم ظاهر دانند [illegible] و مع ذلک [illegible] و مومنین [illegible] ادعا می کنند عزیز [illegible]
مرد مالامال [illegible] قسم می باشند ایمان [illegible] و کفر [illegible] اینها [illegible] اخیره [illegible] قیامت [illegible] برای [illegible] حقیقت
حق معلوم [illegible] و یوم [illegible] الولدان شیبا [illegible] طایفه [illegible] مستند که در حال صغر
خوف قیامت [illegible] بپیر [illegible] و مقتضای [illegible] اقتران [illegible] عقبات متقدمه بر قیامت [illegible] کرده اند و مصلحت
[illegible] قامت قیامت [illegible] حساب و میزان [illegible] می بینند اینست که در [illegible] پیر و ضعیف
[illegible] اینست که [illegible] عارفان و واصلان [illegible] رسول رب العالمین محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آله
برده [illegible] روی انه قال رجل لرسول الله صلعم اسرع الیک الشیب [illegible] شیبتنی هود والواقعه
و المرسلات و عم یتساءلون و اذا الشمس کورت [illegible] چنانچه [illegible] آنست که [illegible]
[illegible] آنست که در [illegible] سوره [illegible] چهار سوره [illegible] قیامت [illegible] و عذاب [illegible] در روز قیامت
مثلا در سوره هود [illegible] فاما الذین شقوا ففی النار لهم فیها زفیر و شهیق خالدین فیها ما دامت السموات
و الارض [illegible] در اول سوره واقعه [illegible] اذا وقعت الواقعة [illegible] و در سوره مرسلات [illegible] انما توعدون لواقع [illegible]
[illegible] فاذا النجوم طمست [illegible] روشنی ستارها [illegible] روز [illegible] ... و [illegible] نور
[illegible] و اذا السماء فرجت [illegible] و منشق می گردد و اذا الجبال نسفت
[illegible] و در سوره عم یتساءلون [illegible] عن النبأ العظیم و معنی نبأ
که پروردگار عالم [illegible] و در قرآن [illegible] بسیار [illegible] معلوم است که خبر [illegible] بزرگ است
که [illegible] پروردگار عالم [illegible] و در همین سوره است که یوم ینفخ فی الصور
فتأتون افواجا [illegible] روز که در صور [illegible] فوج فوج [illegible] ده گروه
[illegible] فقال [illegible] عشرة اصناف من امتی [illegible] الله من المسلمین و بدل صورهم فبعضهم
علی صورة القردة و بعضهم علی صورة الخنازیر و بعضهم [illegible] ارجلهم من فوق و وجوههم من تحت ثم یسحبون
علیها

علیها و بعضهم [illegible] و بعضهم [illegible] و بعضهم یمضغون السنتهم [illegible] القیح [illegible]
[illegible] اهل الجمع و بعضهم مقطعة ایدیهم و ارجلهم و بعضهم مصلوبون علی جذوع من نار و بعضهم اشد نتنا من الجیف و بعضهم
ملبسون جبابا سابغة من قطران لازقة بجلودهم [illegible] و اما [illegible] القتات [illegible] و اما [illegible] الربوا [illegible]
المعجبین باعمالهم [illegible] و القضاة الذین [illegible] و [illegible] و اما [illegible] و التابعین
للشهوات المانعین حق الله و المتکبرین [illegible] پس [illegible] عزیز [illegible] رسید که [illegible]
[illegible] قلب [illegible] که [illegible] در روز قیامت [illegible] صفت [illegible]
[illegible] تفسیر [illegible] آنست که [illegible] جوامع الجامع فی سورة هود فی تفسیر آیة فاستقم
کما امرت [illegible] عباس ما نزلت آیة کانت اشق علی رسول الله صلعم من هذه الآیة [illegible] شیبتنی هود و الواقعة [illegible]
[illegible] امر باستقامت [illegible] در نظر تدقیق [illegible] عبور از صراط [illegible] تیز [illegible] شمشیر و باریک [illegible]
[illegible] طبیعت [illegible] عالم طبیعت [illegible]
[illegible] عالم طبیعت [illegible] البته [illegible] سعی کند [illegible] و همان منوال
[illegible] رفتار [illegible] احتمال [illegible] امیر المومنین [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] منقولست که [illegible] حضرت [illegible] غیبت [illegible]
از فرزندان من که در غیبت او [illegible] حق تعالی [illegible]
[illegible] از فرزندان من [illegible] نیکو و خلق پسندیده [illegible]
[illegible] صورت و خلق [illegible] هلاک [illegible]
[illegible] تمام [illegible] طول [illegible] بسیار [illegible]
[illegible] ایمان [illegible]
[illegible] و التنویه [illegible] و لتمحصن
[illegible] المؤمنین [illegible]
[illegible] الایمان و ایده بروح منه [illegible] اثنی عشرة رایة مشتبهة لا یدری
[illegible] المفضل بن عمر فبکیت ثم قلت فکیف نصنع [illegible] فنظر الی الشمس [illegible] فقال یا ابا عبد الله
[illegible] الشمس قلت نعم [illegible] من هذه الشمس [illegible] حکایت [illegible]
[illegible] و در سوره [illegible] در تفسیر [illegible] انه لقول رسول کریم [illegible] از حضرت کاظم [illegible] روایت [illegible]

[illegible]

جبرئیل امین است که از جانب خداوند عالم تبلیغ ولایت علی ابن ابیطالب [illegible] کنند [illegible] در حق [illegible]
علی [illegible] آنچه خداوند عالم [illegible] در سوره مرسلات فرموده است و اذا قیل لهم ارکعوا لا یرکعون [illegible] در تفسیر علی بن ابراهیم
روایت نموده است در تفسیر این آیه که اذا قیل لهم تولوا الامام لم یتولوه و در سوره عم یتسائلون عن النبأ العظیم در تفسیر این آیه حضرت
صادق ع فرمودند که نبأ عظیم ولایت است و حضرت باقر فرمودند که نبأ عظیم امیرالمؤمنین است [illegible]
که نیست از برای خدا آیتی بزرگتر از من و نه خبری عظیم‌تر از من و در کتاب عیون از حسین بن علی ع روایت شده که رسول خدا
فرمودند که یا علی انت حجة الله و انت باب الله و انت الطریق الی الله و انت النبأ العظیم و انت الصراط المستقیم و انت
المثل الاعلی یا علی [illegible]

[illegible]

دلبو

[illegible] ... شنیده سه روز ... [illegible]

[illegible] ... رسول الله ... [illegible]

[illegible] ... حضرت رسول فرمود ... [illegible]

[illegible] ... حدیث شریف ... [illegible]

[illegible] ... حسین ... [illegible]

[illegible] ... فاطمه و حسن ... [illegible]

[illegible] ... رسول امین ... حسین ... [illegible]

[illegible] ... مصیبت ... حسین ... [illegible]

[illegible]

... [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی ابصرنا بصائر آیاته واکرمنا
بالتشرف بکمالاته والبسنا خلع التوحید دائما بکلماته والصلوة علی ابصر البصائر واکمل حاملی رسالاته
المهتدی والهادی بنهج هدایاته ابی القاسم محمد المصطفی علیه الف تحیاته وعلی من ذریته نور الابصار من اهل
ولایته وعلی [illegible] ... [illegible] ابی الحسنین امام الخافقین علی [illegible] علیه الف صلواته
وعلی [illegible] فاطمة وعلی اولاده الطاهرین [illegible] اما بعد ... قد جاءکم بصائر من ربکم
فمن ابصر فلنفسه ومن عمی فعلیها وما انا علیکم بحفیظ [illegible]
[illegible] ... نور القلب ... وما انا علیکم بحفیظ [illegible]

بحفیظ

وما انا علیکم بحفیظ ... [illegible] ... از پیغمبر ... [illegible]

[illegible] لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... بینات ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... بیدار ... [illegible]

[illegible] ... از خدا ... [illegible]

[illegible] ... از خدا ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

بعض عقات سنت ... که ... روزه ... [illegible]

... سبع ... والقمر قدرناه منازل حتی عاد کالعرجون القدیم ... لا الشمس ینبغی لها

لا الشمس ینبغی لها ان تدرک القمر ولا اللیل سابق النهار وکل فی فلک یسبحون ... [illegible]

یقول الشمس ... النهار والقمر سلطان اللیل ... فلا یبقی ... النهار ... [illegible]

... وکل فی فلک یسبحون ... [illegible] ... امیر المؤمنین ... که فرموده اند ...

آفتاب ... [illegible]

... آفتاب ... [illegible]

[illegible]

ماه ... [illegible] ... طلعت ...

... شمس و قمر ... آیه الشمس والقمر بحسبان ... خداوند عالم ... چنانکه از حضرت امام ...

... فاتقنه ان الشمس والقمر ...

آیتان من آیات الله ... [illegible]

... الشمس والقمر نوران ... [illegible]

... [illegible] ... قرآن ...

... رسول ... [illegible]

... [illegible] ... الحمد لله الذی ... رسول خدا ... [illegible]

2

معبادا تو در رسالت آنحضرت لیکن بنوعی بخوانند الایات محمد رسول الله انک صادق فبورکت مهدیا و بورکت هادیا یا نبی
لنا دین الحنیفیة بعد ما عبدنا کامثال الحمیر الطواغیا فیا خیر من یمشی و یا خیر مرسل الی الجن ثم الانس لبیک
داعیا اتیت ببرهان من الله واضح فاصبحت فینا صادق القول داعیا فبورکت فی الاحوال حیا
و میتا و بورکت مولودا و بورکت ناشئا بعد از آن آنحضرت بیاران الفت فرموده فرمود ... قرآن
تعلیم کنید [illegible]

[illegible]

سید تقی قزوینی شنیدم که در دجله بغداد با جمعی در روز ... نشسته بودیم که ناگاه زورقی مشرف بر غرق شد ...
متفکر شدم که چه علاج ... [illegible]

[illegible]

و نقصد فته و زكوة [illegible] فقد الصلوة [illegible] والصوم جنة والصدقة [illegible]
با این مقام که [illegible] موسی [illegible]
که خاصیت [illegible] از قرب [illegible]
با حضرت [illegible] موسی کلیم [illegible]
[illegible]
[illegible]

دعای موسی

[illegible]

٩٩

[illegible]
[illegible]
[illegible]

كه آنسرور فرمود ... حیوتی خیر لکم و مماتی خیر لکم ... و در تفسیر رحمة للعالمین گفته‌اند ... للجن و الانس ... رحمة للمؤمنین ... الهدایة و رحمة للمنافقین ... رحمة للعالمین ...

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی هیّج ناعب الخطاء والذلل وهیّج ناعب المعاصی والعلل وامرنا بالعفاف ... الحقد ... العمل والصلوة علی اشرف ... ادناب الحقد ... الآمال ...
واسبق

... حبیب الله ... فی ... دنیاه ...

واسبق السابقین فی میدان ... والاذل وعلی من ... الامامة والاذل بعد النبی بلا فصل ...
ولاد ... علی ... وعلی ... المصطفی ... سراج الله ...
استقفا ... فاطمة الزهرا ...
... وعلی ... الاکمل ... علی ...
من ... الی الله

[illegible]

از برای عیادت مریض برود [illegible] در تشییع جنازه [illegible] کند [illegible] از برای اجابت دعوت و ضیافت و چهار میل [illegible]
از جهت زیارت [illegible] و [illegible] برود و پنج میل [illegible] از جهت اجابت ملهوف که عبارت است از [illegible] و تفتیش سیل [illegible]
از جهت [illegible] مظلوم [illegible] و [illegible] با استغفار [illegible] رجل خرج حاجا [illegible] سبیل الله فات فله الجنة ظاهر است که [illegible]
طالب العلوم [illegible] که [illegible] علاقه [illegible] از جهت کوشش در ترویج دین متین [illegible] سفر [illegible]
[illegible] در [illegible] که [illegible] حج [illegible] است [illegible] که [illegible] ترویج [illegible] علیه
[illegible] که در مدت [illegible] در شهر [illegible] اصفهان در نهایت سعی مشغول تحصیل علوم بودم
دیدم و شنیدم [illegible] الله [illegible] که [illegible] عالم و فاضل [illegible] مرتبه [illegible]
[illegible] الاسلام [illegible] علما [illegible] تفقه [illegible] سبیل الله [illegible]
[illegible] بلکه [illegible] جمع که [illegible] مجتهد [illegible] مجتهد [illegible]
علوم [illegible] اموال [illegible] خوب [illegible] اطلاع [illegible] قسمت کرد [illegible] دیدم
که [illegible] صفت [illegible] از [illegible] سبیل الله [illegible] اموال خدا [illegible] سبیل [illegible]
کشید و دیدم که [illegible] است [illegible] تقدیم [illegible]
که [illegible] علوم [illegible] طلب [illegible]
در [illegible] بلاد [illegible] زبان [illegible] که [illegible]
[illegible] العلم [illegible] الله [illegible] علم که [illegible] دم [illegible]
[illegible] که از [illegible] که [illegible] استند [illegible]
[illegible] که [illegible] در [illegible] منزلت [illegible] که [illegible] استاد [illegible]
شیخ [illegible] فرید [illegible] مقام [illegible] اکتفی [illegible] دیدم که عبارت از جناب شیخ [illegible]
شنیدم که [illegible] که [illegible] طالب علم [illegible] رفیق [illegible] که [illegible]
علوم [illegible] رفیق [illegible] در [illegible] صحبت دیدیم [illegible] زیارت [illegible] عالم
ابیطالب [illegible] بحضرت [illegible] زیارت [illegible] رفته خوابیدم در عالم رؤیا دیدم که [illegible]
[illegible] گفتم [illegible] در [illegible] روز [illegible] روز [illegible]
[illegible] که [illegible] روز [illegible] وفات [illegible] دیدم که [illegible]
[illegible] که [illegible] دیدم [illegible]
[illegible] الله [illegible] سید [illegible]
کردم در [illegible] از اطراف [illegible] سوره [illegible] که [illegible] دیدم [illegible]
[illegible] که طالب علم [illegible] باشد [illegible]
شنید [illegible]

١١

[illegible] در رجعی [illegible]
شنید [illegible] که [illegible] کردم [illegible] طالب علم [illegible] شرف [illegible]
در جوار [illegible] فرزندم [illegible] نجف اشرف [illegible] کردم که [illegible]
[illegible] آن طالب علم [illegible] که [illegible] شنیدم [illegible]
[illegible] بالقطع والیقین [illegible]
[illegible] صدق کلام [illegible] که [illegible] علم [illegible]
[illegible] وقت [illegible] طالب علم [illegible]
[illegible] که [illegible] ولی [illegible]
[illegible] اسلام [illegible]
[illegible] صاحب [illegible]
[illegible] صاحب [illegible]
[illegible] صاحب [illegible]
[illegible] منزل [illegible]
[illegible] در لطافت [illegible]
[illegible] از بهشت [illegible]
[illegible] رؤف
[illegible] جلالة [illegible]
[illegible] فی [illegible] من رجل خرج حاجا فمات فله الجنة [illegible]
[illegible] که [illegible] دیدم [illegible] که [illegible]
[illegible] و صاحب [illegible] دیدم و زیارت کرده [illegible] صاحب [illegible] و رجل خرج حاجا
الی مکة فمات فله الجنة [illegible] در کتاب تهذیب شیخ طوسی [illegible]
[illegible] صادق [illegible] الجمعة [illegible] الجنان [illegible] یوم الجمعة [illegible]
[illegible] الی الجنة [illegible] الجمعة [illegible] ابواب السماء [illegible] و از کتاب [illegible] روایت [illegible]
[illegible] روز جمعه [illegible] سؤال [illegible]
المؤمنین [illegible] و رجل خرج فی جنازة مسلم فمات فله الجنة در کتاب تهذیب روایت کرده است از حضرت صادق
که [illegible] المؤمن [illegible] تبع جنازة [illegible] روایت کرده است که [illegible]
من شیع جنازة حتی یصلی علیه ثم یرجع کان له قیراط [illegible] کان له قیراطان والقیراط مثل جبل احد
[illegible] طالب [illegible] که [illegible] از برای [illegible] اجرت [illegible] اجرت [illegible]

زیرا که هجرت یا بروح تنها است یا ببدن تنها یا بهر دو و هر یک از این سه قسم یا با کره و اختیار است نفی هجرت کرده است و با رغبه و اکراه
آنکه بروح تنها است اسم او [illegible] مرکوز [illegible] که از جمله ارباب نفوس قدسیه اتفاق کرده اند که بحول و قوه خداوندی بدن خود را
جلباب در حیطه [illegible] در هر وقت که مرخی خواهد و با انداخته به عالم قدسی می روند و هر وقت که خواهند باز به آن
بخود مربوط سازند و گویا که حدیث ابی درداء مشهور که در باب شیر ربانی [illegible] شیر یزدان علی بن ابی طالب روایت کرده است
بهمین نوع از مهاجرت روحانیه است که حضرت فاطمه با ابو درداء فرمود که [illegible] از جمله [illegible] اتفاق کرده اند و خواب برادر
مرده ان نیز [illegible] از این و لکن در غایت ضعف و وهن است و از جمله امیر المؤمنین [illegible] مرتبه بعد از مردن با جسد مثالی اتفاق
افتاده از کتاب کافی از حبه العرنی روایت کرده که قال خرجت مع امیر المؤمنین الی الظهر فوقف بوادی السلام کانه مخاطب
لاقوام فقمت بقیامه حتی اعییت ثم جلست حتی مللت ثم قمت حتی نالنی مثل ما نالنی اولا ثم جلست حتی مللت
حتی مللت ثم قمت وجمعت ردائی فقلت یا امیر المؤمنین انی قد اشفقت علیک من طول القیام فراحه ساعه وطرحت
الرداء لیجلس علیه فقال یا حبه ان هو الا محادثه مؤمن او مؤانسته قال قلت یا امیر المؤمنین وانهم لکذلک قال نعم و
لو کشف لک لرایتهم حلقا حلقا محتبین یتحادثون فقلت اجسام ام ارواح فقال ارواح وما من مؤمن یموت فی
بقعه من بقاع الارض الا قیل لروحه الحقی بوادی السلام وانها لبقعه من جنه عدن [illegible] در وقت خواب نیز [illegible] مقام [illegible]
مؤمنین [illegible] چنانکه در کتاب [illegible] از امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده که آنحضرت فرمودند ان المؤمنین
اذا اخذوا مضاجعهم اصعد الله بارواحهم الیه فمن قضی له علیه الموت جعله فی ریاض الجنه کنوز رحمته و نور
عزته وان لم یقدر علیه الموت بعث بها مع امنائه من الملائکه الی الابدان التی هی فیها و [illegible]
و قسم هجرت روحانیه که [illegible] باشد معلوم شد که اقسام هجرت بدن با روح پس منتقل بدن و روح محمد بن عبد الله
که باذن پروردگار [illegible] مقام قرب هجرت نمود هم چنین از مکه بمدینه هجرت فرمود هم چنین اصحاب کبار آنحضرت
که بخدمت هجرت کرده اند از روی رغبت و اختیار بود که تا دین نبوی آشکارا نبود و قوه گرد آن وقت بر گردند زیرا که در مکه ایشان
اذیت کردند و همین منوال است هجرت طایفه [illegible] که ایشان بدن و روح که بدون اکراه و اختیار بلکه به تحریر [illegible]
نمایند پس منتقل بدن و روح خبیث عثمان و ابوبکر بود که عثمان با سایر [illegible] بمکر و حیله بدون رضا و رغبت و بدون
طلب قرب جناب الهی اینجا هجرت نمود و ابوبکر با پیغمبر خدا از مکه بمدینه هجرت نمود در کتاب [illegible] دیدم
که وقتیکه ابوبکر با پیغمبر بدر غار رسیدند ابوبکر گفت یا رسول الله توقف فرمای تا من اول در میان غار در آیم که اگر مکروهی و آفتی باشد
بمن رسد نه بتو و فی غار معروف است مکیده اوست در آنجا مسکن دارند پس بالدر رفت غار پس ظلمانی دید تنبیت دست
خویش احتیاط می کرد و هر سوراخی یافت وصله از جامه خویش پاره می ساخت و سوراخ بان می گرفت یک سوراخ ماند
که جامه بآن وفا نکرد پاشنه پای خود را بآن محکم گردانید و گفت یا رسول الله در آی حضرت در آمد و نشست را تکیه بتوحید

کردند

کردند چون صباح شد پیغمبر ابوبکر را برهنه دید فرمود ای ابوبکر جامه تو کجا شد صورت حال باز گفت حضرت دعای خیر در حق
ابوبکر تقدیم رسانید مسعود لکن او راقی گوید که کمان من چنین است که ابوبکر از ترس جانب خود اول به غار رفت که مبادا کفار رسیدا را در آنجا
اذیت نمایند یا یکی تخم در باطن باطنی [illegible] در که هر او را [illegible] لف [illegible] باشند و احتمال قوی دارد که در میان غار از کثرت [illegible]
و شدت خوف جنون [illegible] بر خرقه غار حمله نموده باشد و از این جهت [illegible] جامه های خود پاره پاره کرده باشد و گرنه
هیچ عاقل که فی الجمله بهره از حیاء داشته باشد در نزد حضرت پیغمبر بزرگوار برهنه نمی نشیند و مع هذا گویا که چه رزم معجزات باهره رسول خدا
[illegible] که حق تعالی هیچ خطر از منصب [illegible] بیرون آنجا [illegible] نزد رسول الله و گرنه می بایست بدانند که انسان
[illegible] قدر نمایان آنحضرت صلی الله علیه
[illegible] بطیع و منقاد [illegible] قدر نما آنحضرت
حکایت اضطراب شده می او کرده در قرآن کریم است را بود شما با فرح انتساب مذکورات هدایت قرائی صاحب بینان او هجرت اند که در ملی
واقع شد که مخرج تکمیل انصاف به اطلاق فی انیا گذاشته است چنین نتیجی بمیر تو ان و دنیایی کرد شیر یزدان علی بن ابی طالب که در همین
تاریخ حکایات هجرت اند خاص خداوند عالم در باب جبرئیل و میکائیل بتفصیل نیک هم و مبادا حذر از آن که بجواب عالم
فرشتی رسول خدا [illegible] بتفصیل ذکر کرده لیکن گفته است که میکائیل و جبرئیل را بر رسجلین [illegible] نزول کرده جبرئیل بر بالای علی
و میکائیل [illegible] جبرئیل [illegible] که بخ بخ کرمت مثل تو اندی علی حق تعالی مباهات که تو بر ملائکه والنعمه [illegible] آنکه بر خداوند
نفس را بدو مکث زعزعیتی بقرآن او کرد بند و گویند این آیه کریمه ومن الناس من یشری نفسه ابتغاء مرضات الله والله رئوف بالعباد در آن
باب نازل شد پس صاحب [illegible] تاریخ نقل کرده که علی علیه السلام قرین شب در صحت خواب پیغمبر صلی الله علیه این ابیات بکفته
وقیت بنفسی خیر من وطئ الحصا ومن طاف بالبیت العتیق وبالحجر رسول اله خاف ان یمکروا به فنجاه
ذو الطول الاله من المکر وبات رسول الله فی الغار آمنا موقی وفی حفظ الاله وفی ستر وبت اراعیهم
وما یتهموننی وقد وطنت نفسی علی القتل والاسر [illegible] نباید باشد که هجرت ابوبکر [illegible] بمدینه منوره [illegible]
که بعد از وفات [illegible] ظهور رسید لا هجرت ببدن تنها [illegible] صاحب بدن [illegible] باشد [illegible] معقول [illegible]
مولد [illegible] بالقسر والقهر می تواند باشد و از بعض اخبار ظاهر می شود که جد پیغمبر [illegible] معراج جسمانی بعالم بالا نمود اند چنانکه
در کتاب [illegible] روایت شده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند لا یمکث جثه نبی ولا وصی نبی فی الارض اکثر من
اربعین یوما و [illegible] صاحب کتاب [illegible] باشد روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که فرمودند ان نبی او وصی
نبی [illegible] الله فی الارض اکثر من ثلثه ایام حتی یرفع روحه ولحمه و عظمه الی السماء و انما یؤتی مواضع آثارهم ویبلغونهم من بعید السلام
و یسمعونهم فی مواضع آثارهم من قریب در کتاب [illegible] که [illegible] حدیث نقل [illegible] نقل کرده [illegible]
که از انبیا و اوصیا [illegible] نشده با بیکه محکم است که گفته است [illegible] عظم که بیالا می رود لحم و عظم مثل [illegible]

ارواح مقدسه [illegible] تعلق [illegible] عنصریه [illegible] که [illegible] ابدان عنصریه [illegible] از ابدان [illegible] التحقیق ابدان

[illegible] ابدان [illegible] ابدان عنصریه [illegible] والدلیل علی ذلک [illegible] عنهم [illegible] خلق

ارواح [illegible] کلام [illegible] ارواح [illegible] بعالم

العالمین و حدیث مذکور [illegible] بدن [illegible] و فی التحقیق [illegible] ارواح [illegible]

[illegible] لطیفه [illegible] که [illegible] فی [illegible]

[illegible] از [illegible] که رسول خدا [illegible] در کتاب [illegible] کلام

نوح [illegible] عظام [illegible] آدم [illegible] ذکر کرده

[illegible] عظام آدم [illegible] فی الغرق [illegible] الله [illegible]

[illegible] عظام یوسف [illegible] یعقوب [illegible] مصر [illegible]

[illegible] العظام [illegible] کلام [illegible]

[illegible]

[illegible] مردگان [illegible]

مجموع [illegible] تعالی [illegible]

[illegible] آدم و یوسف [illegible]

[illegible]

[illegible]

عظام [illegible] کلام [illegible]

[illegible] احکام [illegible]

[illegible]

[illegible] روایت [illegible]

[illegible] عیسی بن مریم [illegible] فی البلاد [illegible]

[illegible] الله [illegible] علی الماء [illegible]

[illegible] علی الماء [illegible]

[illegible] الماء [illegible]

[illegible] الله [illegible]

فنبت علا الله

۱۳

فنبت علا الله [illegible]

[illegible] عنصریه [illegible]

[illegible]

[illegible] عیسی [illegible]

[illegible] العلم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] سفر [illegible]

[illegible] سفر [illegible]

[illegible] دلیل [illegible]

[illegible] سلوک [illegible]

[illegible] حقیقت [illegible]

[illegible]

[illegible] که از خدا [illegible] روایت [illegible] از بهتر [illegible] است [illegible] اخبار مستفیضه وارد
[illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible] انبیاء [illegible]
[illegible] مبارک [illegible]
[illegible]

١٠٧

[illegible]
[illegible] حقیقت [illegible] مقام [illegible]
[illegible] درهم [illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی [illegible] عیون رحمته و انمی [illegible] و آداب [illegible]
[illegible] آیاته و اجلی [illegible] للسالکین الیه مجالی تجلیات [illegible]
[illegible] سبحان ما [illegible] فی جواهر اسمائه [illegible]
[illegible] فادبه بالآداب اللاهوتیة و الملکوتیة [illegible]
[illegible] و سماه محمدا فارسله علی کافة بریته [illegible]
علیه و علی آله الطاهرین [illegible] اما بعد [illegible]
[illegible]
[illegible] چنانچه حضرت خلیل الرحمن [illegible]
[illegible]
[illegible] خلیل الله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] یوم لا ینفع مال و لا بنون الا من اتی الله بقلب سلیم [illegible]
[illegible]
[illegible] الا من اتی الله بقلب سلیم [illegible]
[illegible] از حضرت صادق [illegible] روایت [illegible] قلب سلیم آنست که از حب دنیا سالم باشد [illegible]
[illegible]
[illegible]

آنکه دعا کول از خدا خواهش کند و در اخبار بسیار دعاهای دیگر از او وارد شده است از آنجمله از حضرت امام محمد باقر منقولست که در زمان پیشین پیغمبری مردند چون زمان ابراهیم شد گفت پروردگارا برای مرگ علتی قرار ده که میت آن ثواب یابد و باعث تسلی صاحب مصیبت گردد پس حق تعالی ذات الجنب و برسام فرستاد و بعد از آن بیماریهای دیگر
و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت ابراهیم روزی بیرون رفت در شهرها میگشت که از مردم عبرت بگیرد پس گذشت به بیابانی ناگاه شخصی را دید که ایستاده نماز میکند و صدای او تا آسمان بلند شده است و جامه پشمی در بر دارد پس ابراهیم ایستاد از نماز او تعجب کرد پس انتظار کشید تا از نماز فارغ شد پس ابراهیم گفت ای بنده خدا برای که نماز میکنی گفت برای خدای ابراهیم گفت خدای ابراهیم کیست گفت آنکه ترا و مرا خلق کرده است ابراهیم گفت طریقه تو مرا خوش آمد و من ترا دوست میدارم که با تو برادری کنم از برای خدا پس بگو منزل تو کجاست که هرگاه خواهم ترا ملاقات کنم گفت آنجا نمیتوانی آمد برای که در میان ما دریا هست گفت پس تو چگونه بر روی آن میروی ابراهیم گفت شاید آنکه آب را برای تو مسخر کرده است از برای من نیز مسخر کند پس رفتند تا به دریا رسیدند عابد بسم الله گفت و بر روی آب روان شد ابراهیم نیز بسم الله گفت و بر روی آب روان شد عابد تعجب کرد چون به منزل عابد رسیدند ابراهیم پرسید که معیشت تو از کجاست گفت میوه این درختها را جمع میکنم و در تمام سال با آن معاش میکنم ابراهیم گفت کدام روز عظیم ترست از همه روزها عابد گفت روزی که خدا جزا دهد خلایق را بعضی از ایشان را ابراهیم گفت بیا دست بدعا برداریم و دعا کنیم که خدا ما را از شر آن روز نگاه دارد
و در روایت دیگر آنست که ابراهیم گفت بیا تو دعا کن من آمین بگویم یا من دعا کنم تو آمین بگو عابد گفت که از برای چه دعا کنیم گفت از برای گناهکاران مؤمنان عابد گفت نه ابراهیم گفت چرا عابد گفت از برای اینکه سه سال است که دعایی کردم هنوز مستجاب نشده است دیگر شرم میکنم که از خدا حاجتی طلبم تا آن مستجاب نشود ابراهیم گفت که خدا هرگاه بنده را دوست میدارد دعای او را حبس میکند تا او مناجات کند و سؤال نماید از او و طلب کند و چون بنده را دشمن میدارد زود دعایش را مستجاب میکند یا در دلش ناامیدی میافکند که دعا نکند پس ابراهیم گفت تو چه مطلب داشتی که در این مدت از خدا طلبیدی عابد گفت روزی در جای نماز خود نماز میکردم ناگاه طفلی در نهایت حسن و جمال گذشت که نور از جبینش ساطع بود و کاکلهای از قفا انداخته بود و گاوی چند همراه داشت که گویا روغن بر آنها مالیده بودند و گوسفندی چند همراه داشت در نهایت فربهی و خوشی آمده که دار آنچه دیدیم مرا بسیار خوش آمد گفتم ای کودک زیبا اینها از کیست گفت از آن من است گفتم تو کیستی گفت منم اسمعیل پسر ابراهیم خلیل خدا از خدا سؤال کردم که خلیل خود را بمن بنماید ابراهیم گفت منم ابراهیم خلیل خدا و آن کودک پسر من است پس عابد گفت الحمد لله رب العالمین که دعای مرا مستجاب کرد پس ابراهیم عابد را در بر گرفت و ...
زیراکه

زیرا که علامات سعادت خلیل عظیم است و طلب نیز تحیت عابد گویند پس خدا دعا کردم و از خدا سؤال نمودم که خلیل خود را بمن بنماید پس ابراهیم گفت منم خلیل الرحمن و آن طفل پسر منست پس عابد گفت الحمد لله رب العالمین که خدا دعای مرا مستجاب کرد ای خلیل خدا ...
[illegible]
در کردن او در آورد و گفت ای ابراهیم دعا کن تا آمین بگویم پس دعا کرد ابراهیم از برای مؤمنان و مؤمنات از روز تا روز قیامت ...
ابراهیم گفت در روایت دیگر ... و در بعضی از روایات وارد شده است ...
رضی الله عنها مرتبی اطفال ... الله بعث الی ابراهیم وسارة اطفال المؤمنین یغذونهم بشجر فی الجنة لها اخلاف کاخلاف البقر فی قصر من درة فاذا کان یوم القیامة البسوا وطیبوا واهدوا الی آبائهم فهم ملوک فی الجنة مع آبائهم وهو قول الله عز وجل والذین آمنوا واتبعتهم ذریتهم بایمان الحقنا بهم ذریتهم ...
... ابراهیم ... التوحید و التقدیس ... المسلمین ... الانبیاء والاوصیاء ...
... در سوره فرقان است ...
... ابراهیم ... خدا ...

ودلالت برکند برانکه اوکه بغیر لیبارد دعا کنند [illegible] لا عزیز برادر دعا [illegible] و روح داده تا ابتدا از هر بار [illegible]
به روح [illegible] استاب [illegible] و اخری براد مترتب نشد الا دعا آن بزرگوار [illegible] بعد از [illegible] داخل [illegible] الارواح [illegible]
[illegible] نزول [illegible] و کشف حجب [illegible] بسبع [illegible] رسیلا [illegible] مقرون کرد [illegible]
حتی در قرآن مجید است [illegible] در سوره مریم [illegible] فلما اعتزلهم وما یعبدون من دون الله وهبنا له اسحق
وهبنا له اسحق ویعقوب [illegible] وکلا جعلنا نبیا ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم لسان صدق
علیا [illegible] الرحمة والنبوة والاموال والاولاد [illegible] فی کل خیر دینی ودنیوی [illegible] الصدق [illegible] به
[illegible] فان کل اهل الادیان یتولونه ویثنون علیه [illegible]
[illegible] واجعل لی لسان صدق فی الاخرین [illegible] ووهبنا لهم [illegible] رحمتنا رسول الله
وجعلنا لهم لسان صدق علیا [illegible] امیر المؤمنین [illegible] خداوند عالم [illegible] ابراهیم
[illegible] الصدق وصدق [illegible] بزرگوار [illegible]
[illegible] در مقام [illegible] تقریر [illegible]
[illegible] در هر [illegible] و در هر [illegible]
[illegible] تعلیم [illegible] مقام [illegible] علوم الهیه [illegible] مقام قاب قوسین [illegible] حضرت
[illegible] الابد [illegible]
[illegible] قال ان خلقنی [illegible] صدقت [illegible]
[illegible] علم القرآن خلق الانسان [illegible] موافق [illegible]
ترجمه قول خدا [illegible] الرحمن علم القرآن خلق الانسان [illegible] فی الثانیة [illegible] خلقنی فجعلنی حیا لا اموت [illegible] قال
[illegible] مطابق [illegible] خلق الانسان [illegible] روح [illegible]
[illegible] مقام [illegible] در قول خداوند عالم [illegible]
[illegible] الناس [illegible] رسول خدا [illegible] فی الثالثة [illegible]
[illegible] لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم [illegible]
فی الرابعة [illegible] مقام معرفت [illegible]
[illegible] مقام معرفت [illegible] حضرت امام رضا [illegible] علم القرآن
[illegible] قرآن [illegible] تعلیم [illegible] امیر المؤمنین [illegible]
هر چیز [illegible] مردم محتاج [illegible] تعلیم کرد [illegible] فی الخامسة قال ان جعل لی [illegible]

وجعل لی

[illegible]

وجعل لی [illegible] صدقت [illegible] فی السادسة قال ان جاعلک للناس اماما
[illegible] صدقت [illegible] نعمت [illegible]
[illegible] قیامت [illegible]
[illegible] ملک [illegible]
[illegible]
[illegible] ملکوت [illegible] صدقت [illegible]
[illegible] قرآنیه [illegible]
[illegible] خلق السموات والارض وما بینهما [illegible] العاشرة [illegible]
[illegible] الله سخر لکم ما فی السموات وما فی الارض واسبغ علیکم نعمه ظاهرة وباطنة [illegible]
[illegible] صدقت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] وان تعدوا نعمت الله لا تحصوها [illegible] رسول الله [illegible] الحکمة [illegible] العلم [illegible]
[illegible] صدق [illegible]
[illegible] جمیع [illegible]
آدم [illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] مردم [illegible]
[illegible] صاحب [illegible]
[illegible] لسان الصدق لمن یجعله الله فی الناس خیر له من المال [illegible]
[illegible]
[illegible] کنت کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لکی اعرف [illegible]
[illegible]
السلام [illegible] صدق الحدیث واداء الامانة [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible]
[illegible] صدق الحدیث واداء الامانة [illegible]

تفسير به بلاد ... ويدخل على منه الشر ... وقيل هذا ادب جعفر ... اذا كان على عزة ذلك دخل على بلاء ... دعا ... وقيل هذا ادب جعفر والله
حدثني ابي ان الرجل كان يكون في القبيلة من شيعة علي فيكون زينها اداهم للامانة واقضاهم للحقوق واصدقهم للحديث اليه ... صلى الله عليه
وودايعهم تسئل العشيرة عنه فتقول من مثل فلان انه لاداهم للامانة واصدقنا للحديث ... [illegible] در اخبار ... انه
از مذمت شهرت محمول است بر شهرت در امور مذمومه و اما الحديث في كتاب ... كفى بالمرء خزيا ان يلبس ثوبا يشتهره ...
شهرته ... [illegible] ... لا ... مذمت ... كند ... خوش ...
... منظور ... مگر مبالغه در ... [illegible] ... است در کتمان ...
وذم ... محمول ... بر صورت خوف و تقيه ... جهت شهرت ... [illegible] ... النبي صلى الله عليه وآله طوبى لعبد
نومة عرفه الله ولم يعرفه الناس اولئك مصابيح الهدى وينابيع العلم ينجلي عنهم كل فتنة مظلمة ليسوا بالمذاييع البذر ولا
الجفاة المرائين ... [illegible] ... والمذاييع ... [illegible] ... كتمان سره ...
... [illegible] ... ابو عبد الله عليه السلام ... [illegible] ... الحسن اما
قوله ... [illegible] ... [illegible] ... ان ...
عليه السلام ... [illegible] ... فقال
يا ... [illegible] ... ما ... [illegible] ...
... [illegible] ... ازين ... رفته ... ذلك ... [illegible] ...
... [illegible] ... حركت ... [illegible] ... ميكند ... [illegible] ... ديوانه ... [illegible] ...
... [illegible] ... كه ائمه ... كتمان ... [illegible] ... درست ... [illegible] ...
باشد ... [illegible] ... اعتقادات حقه درست ... [illegible] ... اعتقادات ... [illegible] ...
بايد ... [illegible] ... مشهور ... [illegible] ... اند ... درست
احوال ... [illegible] ... اطهار ... [illegible] ... الحمد لله ... انه
... [illegible] ... ابو عبد الله عليه السلام يا معلى اكتم امرنا
ولا تذعه فانه من كتم امرنا ولم يذعه اعزه الله به في الدنيا وجعله نورا بين عينيه في الآخرة يقوده الى الجنة يا معلى من
اذاع امرنا ولم يكتمه اذله الله به في الدنيا ونزع النور من بين عينيه في الآخرة وجعله ظلمة تقوده الى النار يا معلى ان التقية
من ديني ودين آبائي ولا دين لمن لا تقية له يا معلى ان الله يحب ان يعبد في السر كما يحب ان يعبد في العلانية يا معلى ان المذيع
لامرنا كالجاحد له ... [illegible] ... محمد ... [illegible] ...
... [illegible] ... العادي ... [illegible] ... حديثنا لا يحتمله ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا مؤمن ...
... [illegible] ... ان الملك ... [illegible] ... غيره ... [illegible] ...
غيره ... [illegible] ... عقايد ... چيز است ... [illegible] ... مبالغه ...
ومقاير

ومقاير ذكا مختلف است ... [illegible] ... هر كس ... [illegible] ... غالب ... علو ... در حق
او ... [illegible] ... مرتبه ولايت مطلقه و اعجاز و كرامات ... [illegible] ... علم ... [illegible] ...
بجز علوم ... [illegible] ... علوم ... [illegible] ... علم اصول و فقه ...
يكي از علوم ... [illegible] ... مجتهد ... [illegible] ...
... [illegible] ... عوام ... [illegible] ... مجتهد ... [illegible] ... مراتب عاليه ... [illegible] ...
از ... [illegible] ... محمول ... [illegible] ... مراتب عاليه باشد ...
عوام ... [illegible] ... مراتب ... [illegible] ... بيان كند ... [illegible] ...
بمقام ... [illegible] ... بمقام الامامت ... بمقام نبوت ... بمقام الوهيت ... [illegible] ...
اغراض ... [illegible] ... اعتقاد ... [illegible] ... عقايد ... [illegible] ...
... [illegible] ... غير عقايد ... [illegible] ...
... [illegible] ... كلام ... [illegible] ...
... [illegible] ... علم ... [illegible] ... از علم ... [illegible] ...
... [illegible] ... باطل ... [illegible] ...
... [illegible] ... حقيقت ... [illegible] ...
... [illegible] ... عقايد ... [illegible] ... سئوال ... [illegible] ...
... [illegible] ... آل محمد ... [illegible] ...
... [illegible] ... ولا ... [illegible] ... شيعه ... [illegible] ...
... [illegible] ... روز قيامت ... [illegible] ...
... [illegible] ... انبيا ... [illegible] ...
... [illegible] ... ملائكه ... [illegible] ...
... [illegible] ... آه ... [illegible] ...
... [illegible] ... حكايت ... متوكل ... [illegible] ...
... [illegible] ... آنحضرت ... [illegible] ...
... [illegible] ... خواستند ... [illegible] ... حكم ... [illegible] ... بخوانند ... [illegible] ...

نظلمنی که فضل شما باطل گرفته و در حدیث معتبر از امام محمد باقر وارد شده که حواریین بعیسی گفتند که ای معلم [illegible] خبر ده ما را که کدام
چیز است که از همه چیز سخت‌تر است فرمود که سخت‌ترین چیزها غضب خداست گفتند که چه چیز می‌توان از غضب خدا احتراز کرد فرمود که با یکدیگر غضب
نکنید پرسیدند که ابتدای غضب چیست فرمود [illegible] تکبر و [illegible] مردم [illegible] خداوند عالم در حق
ستار و صلوات [illegible] فرمود که [illegible] قطع کنید [illegible] و [illegible] تفسیر
و کلام [illegible] و [illegible] که [illegible] تحقیق [illegible]
[illegible] که موجب [illegible] که موجب غضب [illegible] است تا آنکه فرمود [illegible]
که [illegible] علم و حکمت [illegible] بسیار [illegible] است [illegible]
[illegible] دانسته [illegible] ذات مقدس [illegible] که شما را [illegible] کرده‌ام که
باشد [illegible] که خداوند عالم [illegible] حاله [illegible]
[illegible] بیاورند [illegible] که خداوند
عالم [illegible] و ظلم [illegible] در کلام مجید [illegible]
[illegible] چنانچه [illegible]
و لا ترکنوا الی الذین ظلموا فتمسکم النار و بعضی [illegible] و بعضی [illegible] و بعضی [illegible] ذکر [illegible]
[illegible] و حاصل [illegible] جنبه [illegible]
که در [illegible] و [illegible] از [illegible] گرفتار کنند و
در [illegible] و [illegible] و زیر [illegible]
[illegible] که تاج [illegible] و ظلم [illegible] آن تاج [illegible]
[illegible] و [illegible] و [illegible] صفحی
[illegible] که [illegible] و دختر [illegible]
و جمع [illegible] علم و فضیلت [illegible] که در نزد [illegible]
[illegible] مستحب [illegible] عوام [illegible] کرده
[illegible] در [illegible] کنند که [illegible] خوف [illegible]
عذاب خدا [illegible] در کلام [illegible] حقیقت
[illegible] لا یخفی علیه انباء المظلومین [illegible]
که [illegible] حالا [illegible] خدا [illegible]
[illegible] المظلوم [illegible]

جب سرایت

جب سرایت [illegible] چنانکه در [illegible] از امام جعفر صادق [illegible] روایت شده که آنحضرت فرمود که رسول خدا فرمود که ایاکم و دعوة المظلوم
فانها ترفع فوق السحاب حتی ینظر الله عز و جل الیها فیقول ارفعوها حتی استجیب لکم و ایاکم و دعوة الوالد فانها احد من السیف
[illegible] از [illegible] خداوند [illegible] در بعضی کتب [illegible]
روایت شده که [illegible] بعضی قرآن [illegible] آیت که
[illegible] مستحق [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] سلطان
علیه [illegible] عقبه [illegible] عقبه [illegible] عقبه [illegible] الذین
لو ترکوا من خلفهم ذریة ضعافا خافوا علیهم فلیتقوا الله و لیقولوا قولا سدیدا [illegible] خداوند [illegible]
[illegible] ضعیف [illegible] حیات [illegible]
[illegible] ضعیف [illegible] که [illegible] رابطه [illegible]
[illegible] آدم [illegible] که خداوند [illegible]
[illegible] رحمت [illegible]
[illegible] و رزق [illegible] و جمیع [illegible] روایت که امام
[illegible] حقیقت [illegible] خدا [illegible]
جعفر صادق [illegible] خداوند [illegible] مملکت [illegible]
[illegible] عامل [illegible]
[illegible] حمد [illegible]
از [illegible] حق [illegible] راحت
[illegible] خدا [illegible] خدا [illegible] حسنه
[illegible] حقیقت [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible]
[illegible] ذات مقدس [illegible] که شما را [illegible]
[illegible] خداوند [illegible]
[illegible] سلام [illegible] المرسلون [illegible]
[illegible] مقام [illegible] رسیده
در [illegible] رسول [illegible]
[illegible] حبیب [illegible] کرده [illegible]
[illegible] خداوند [illegible]
[illegible]

گردہ [illegible] مولای [illegible]

لمولفه نظم
[illegible]

نقل یافت و مرحوم [illegible] در شهر [illegible] اسلامی میگفتند [illegible]
[illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible]
[illegible] گفتند [illegible]
[illegible]
[illegible] پادشاه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نزلت فی حبیب
النجار [illegible]
[illegible] الله فلما بلغه خبر [illegible]
[illegible] وفی المجالس عن النبی صلعم قال الصدیقون ثلثة حبیب النجار مؤمن آل یس الذی یقول اتبعوا المرسلین وحزقیل مؤمن
آل فرعون وعلی ابن ابیطالب وهو افضلهم وفی الجوامع عنه صلعم سُبّاق الامم ثلثة لم یکفروا بالله طرفة عین علی ابن ابیطالب
وصاحب یس ومؤمن آل فرعون فهم الصدیقون وعلی افضلهم وفی الخصال عنه صلعم قال ثلثة لم یکفروا بالوحی طرفة عین مؤمن آل
یس وعلی ابن ابیطالب [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قوم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

لا یوم

١١٠

لا یوم القیمة [illegible] قرآن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] یوم القیمة [illegible] رسول الله
علیه وآله [illegible]
[illegible]
[illegible]
المسناة [illegible]
یوم الخندق [illegible]
[illegible] یوم القیمة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible]
[illegible]
[illegible] امیر المؤمنین گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible]

[illegible] ... که ... سلطنت ... [illegible]

[illegible]

ابو جعفر المنصور امير المؤمنين وانا بالساحل فاتيته فلما وصلت اليه وسلمت عليه بالخلافة رد علي واستجلسني ثم قال لي ما
الذي ابطا بك عنا ... [illegible] ... يا امير المؤمنين ... [illegible] ... الا اقتبس منكم قلت فانظر يا
امير المؤمنين ان لا تجهل شيئا ... قال وكيف اجهل وانا اسئلك عنه وفيه وجهت اليك واقدمتك له قلت ان
تسمعه ثم ... [illegible] ... واهوى بيده الى السيف ... المنصور ... هذا مجلس ... مجلس عقوبة
نفسي وانبسطت في الكلام فقلت يا امير المؤمنين حدثني مكحول عن عطية بن بشر قال قال رسول الله صلعم ايما عبد جاءته موعظة من الله
في دينه فانها نعمة من الله سيقت اليه فان قبلها بشكر والا كانت حجة من الله عليه ليزداد بها اثما ويزداد الله بها سخطا حدثني
مكحول عن عطية بن بشر قال قال رسول الله صلعم ايما وال بات غاشا لرعيته حرم الله عليه الجنة يا امير المؤمنين من كره الحق فقد كره
الله ان الله هو الحق المبين ... قال حدثني مكحول عن عروة بن رويم قال كان بيد رسول الله صلعم جريدة يستاك بها ويروع
بها المنافقين فاتاه جبرئيل فقال يا محمد ما هذه التي قد كسرت بها قرون امتك وملأت قلوبهم رعبا فكيف من شقق ابشارهم
وسفك دماءهم وخرب ديارهم واجلاهم عن بلادهم وغيبهم الخوف منه يا امير المؤمنين حدثني مكحول عن زياد بن جارية عن
... [illegible] ... فاتاه جبرئيل فقال يا محمد ان الله لم يبعثك جبارا
متكبرا ... [illegible] ... ولو اتى على نفسي ... [illegible]
الى ان قال يا امير المؤمنين ... [illegible] ... ما لهذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا احصاها الصغيرة
التبسم والكبيرة الضحك فكيف بما عملته الايدي وحصدته الالسن يا امير المؤمنين بلغني ان عمر بن الخطاب قال لو ماتت سخلة على شاطئ
الفرات بضيعة لخفت ان اسأل عنها فكيف بمن حرم عدلك ... [illegible]
که ... [illegible]
... [illegible] ... يا امير المؤمنين انك قد بليت بامر لو عرض
على السموات والارض والجبال لابين ان يحملنها واشفقن منه يا امير المؤمنين حدثني يزيد بن جابر عن عبد الرحمن ... [illegible]
عمر بن الخطاب استعمل رجلا من الانصار على الصدقة فرآه بعد ثلاثة ايام مقيما فقال ما منعك من الخروج ... [illegible]
مثل اجر المجاهد في سبيل الله ... [illegible] ... فكيف ذلك قال لانه بلغني ان رسول الله صلعم قال ما من وال يلي شيئا من امور المسلمين الا اتي الله

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

… معلوم نشد که ارواح [illegible] بخواب [illegible] دروغ [illegible]

[illegible] حدیث [illegible] هر که پیغمبر را در خواب ببیند [illegible] زیرا که شیطان متشکل [illegible] ولکن این حدیث [illegible]

[illegible] در این حدیث [illegible]

[illegible] از حضرت صادق ع منقولست که چون عیسی ع به آسمان برده شد [illegible]

حضرت مریم [illegible] از حق تعالی ندا رسید [illegible] زینت دنیا [illegible]

[illegible] فاخلع نعليك [illegible]

[illegible] فاخلع نعليك [illegible]

[illegible]

[illegible] خلع نعليك [illegible] عیسی ع [illegible] یا مریم [illegible]

[illegible]

[illegible] ذو الفقار [illegible]

[illegible]

[illegible] الملائكة [illegible] السموات [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible] يا عصمة المعتصمين ويا كهف اللائذين والمنيبين ويا أمان الخائفين [illegible] ويا رأس الموحدين ويا أول آدم خير المرسلين ويا أبا القاسم محمد المبعوث على الخلق أجمعين وعلى آلك الطيبين الطاهرين [illegible] وأصحابك [illegible] المطهرين المعصومين علي وفاطمة والحسن والحسين والتسعة [illegible] ورحمة الله [illegible] عليكم يا [illegible] عصمنا الله وإياكم من وساوس الشياطين أما بعد فقد قال تعالى في سورة البقرة وإذ ابتلى إبراهيم ربه بكلمات فأتمهن قال إني جاعلك للناس إماما قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي الظالمين [illegible]

[illegible]

[illegible] وان الله اتخذ ابراهيم عبدا قبل ان يتخذه نبيا وان الله اتخذه نبيا قبل ان يتخذه رسولا وان الله اتخذه رسولا قبل ان يتخذه خليلا وان الله اتخذه خليلا قبل ان يجعله اماما فلما جمع له الاشياء قال اني جاعلك للناس اماما قال فمن عظمها في عين ابراهيم قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي الظالمين قال لا يكون السفيه امام التقي [illegible]

[illegible] اتخذ ابراهيم خليلا [illegible]

[illegible]

غالب بود حبیب [illegible] گویند که محبوبیت [illegible] غالب است پس صلوت و سلام [illegible] بر رسول محمد بن عبد الله است که مقام خلیل

[illegible] و مقام حبیب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] خصلت است [illegible]

خصلت در سوره برائت [illegible] در قوله تعالی التائبون العابدون الحامدون السائحون الراکعون الساجدون الآمرون بالمعروف والناهون عن المنکر والحافظون لحدود الله وبشر المؤمنین و ده خصلت در سوره احزاب در قوله تعالی ان المسلمین والمسلمات والمؤمنین والمؤمنات والقانتین والقانتات والصادقین والصادقات والصابرین والصابرات والخاشعین والخاشعات والمتصدقین والمتصدقات والصائمین والصائمات والحافظین فروجهم والحافظات والذاکرین الله کثیرا والذاکرات اعد الله لهم مغفرة واجرا عظیما و ده خصلت در سوره سأل [illegible] در قوله تعالی ان الانسان خلق هلوعا اذا مسه الشر جزوعا واذا مسه الخیر منوعا الا المصلین الذین هم علی صلوتهم دائمون والذین فی اموالهم حق معلوم للسائل والمحروم والذین یصدقون بیوم الدین والذین هم من عذاب ربهم مشفقون ان عذاب ربهم غیر مأمون والذین هم لفروجهم حافظون الا علی ازواجهم او ما ملکت ایمانهم فانهم غیر ملومین فمن ابتغی وراء ذلک فاولئک هم العادون والذین هم لاماناتهم وعهدهم راعون والذین هم بشهاداتهم قائمون والذین هم علی صلوتهم یحافظون اولئک فی جنات مکرمون [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] روایت [illegible] از سعید بن جبیر [illegible] ابن عباس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

السلام علیک ایها [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] السلام علیک [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ابن عباس [illegible]

[illegible] سعید بن جبیر [illegible]

[illegible] ابراهیم خلیل [illegible]

[illegible]

بدانکه عصمت بر چند وجه است واجب است از جهة خبر دادن بعد از بعثت یا قبل از آن نیز و از جمیع معاصی یا از کذب تنها و از کذب مطلق یا در
تبلیغ تنها و در مطلق معصیت کبیره یا صغیره نیز مطلق و بر تقدیر از عمد و سهو یا عمد فقط و بر تقدیر وجوب عصمت از کذب در تبلیغ متفق
علیه است و اقوال مختلف است جمیع علمای ما رضوان الله علیهم ادله بسیار از برای اثبات عصمت انبیا و ائمه آورده اند و
ما در این کتاب اقتصار می کنیم به یک دلیل عقلی و یک دلیل نقلی اما اول پس می گوئیم که اصل تبلیغ رسالت و نصب اوصیا الطف
از حضرت رسالت بر کافه برایا و عین لطف است از الطاف و بعد از آنحضرت پروردگار معلوم است و از جمله واضحات است
که مردمان در مراتب ادراک در غایت اختلاف و در درجات نقص در نهایت تفاوت و در مقامات [illegible] متفرق
اختلاف پس [illegible] باید که مصدق کامل باشند که هر کدام از اصناف مردمان در مقام حق از اسرار انصاف داشته باشند و لهذا واجب
و سلطنت او مقهور نماید اعتراف [illegible] او نماید و چون در میان مردمان [illegible] است که [illegible] نفس ملکه [illegible]
که جامع جمیع این مقامات [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] باشند مثل علی رضی الله عنه و در این وقت
اگر مثل او [illegible] امام [illegible] ترجیح بلا مرجح لازم آید و اگر [illegible] او امام کردانند [illegible] از سابق خواهد بود و [illegible]
[illegible] باید مقام نبوت [illegible] باشد لهذا امام باید که کامل باشد که [illegible]
[illegible] نماید [illegible] نماید [illegible] [illegible] که [illegible] در غایت کمال [illegible]
[illegible] زیرا که [illegible] [illegible] [illegible] باید [illegible] در مقام [illegible] باشد که فوق الکمال باشد
[illegible] [illegible] [illegible] رسالت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] مقام معاصی عصمت است لا داد [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] نبوت و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] لهذا [illegible]
بسیار [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] دانند و [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] کنند چنانکه [illegible] در کتاب ربیع الابرار از یوسف [illegible] که ابو حنیفه ملعون [illegible] حدیث رسول
[illegible] [illegible] رسول الله صلعم للفارس سهمان و للراجل سهم [illegible] ابو حنیفه گوید که رسول خدا [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ابو حنیفه [illegible] لا اجعل سهم بهیمة اکثر من سهم المؤمن ابو حنیفه گفت که
[illegible] حیوان [illegible] [illegible] مؤمن [illegible] و اشعر رسول الله البدن و قال ابو حنیفه الاشعار مثلة و قال رسول الله صلعم البیعان
بالخیار ما لم یتفرقا و قال ابو حنیفة اذا وجب البیع فلا خیار و کان صلعم یقرع بین نسائه اذا اراد سفرا و اقرع اصحابه و قال ابو حنیفة
القرعة قمار [illegible] که [illegible] [illegible] [illegible] که [illegible] کشته و [illegible] [illegible] [illegible]
مرتبت و فضیلت بر مؤمن که تنها [illegible] [illegible] دارد و حال آنکه آیه الذین یجاهدون فی سبیل الله باموالهم و انفسهم [illegible]
نص قرآن است و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] العتبه [illegible] [illegible] [illegible] و البته [illegible]
دلیل عصمت انبیا [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] مقام [illegible] لا [illegible] خوشی آمد [illegible] مقام فهم ابی حنیفه که موجب [illegible]

شیعیان علما است

۱۱۴

شیعیان علما است و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] در باب یکی او مرد زن [illegible] [illegible] [illegible] ابو بکر [illegible]
و دیگر [illegible] عمر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible] ابو حنیفه آورده [illegible] [illegible] فاطمه [illegible]
او [illegible] باشد [illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ابو بکر [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اصلا [illegible] [illegible] عمر [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ابو بکر [illegible] [illegible]
عمر از [illegible] حیوانات [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] صاحب [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] حیوانات [illegible]
حیوانات [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] علمای اهل سنت [illegible]
و مع [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] مقام [illegible] [illegible] مقامات [illegible] [illegible] [illegible]
موصوفند [illegible] ابو بکر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] چنانکه [illegible] علمای اهل سنت [illegible] در کتاب [illegible]
که روزی [illegible] [illegible] ابو بکر پرسید که تو خلیفه رسول خدائی [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
خالفهم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] الخلاف [illegible] و [illegible] عمر [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و سلم [illegible]
[illegible] [illegible] رسول [illegible] [illegible] قدامة بن مظعون [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] شراب [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] شراب [illegible] [illegible] قدامة بن مظعون [illegible] شراب خورده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] لیس علی الذین آمنوا و عملوا الصالحات جناح فیما طعموا [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] قدامه [illegible]
[illegible] رسول خدا [illegible] شراب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] امیر المؤمنین [illegible] [illegible] برادران [illegible]
[illegible] آیه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] آیه حرمت خمر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
شراب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] آیه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] قرآن [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] علمای اهل سنت [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] غفور رحیم سمیع علیم [illegible] سمیع علیم عزیز حکیم
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و من اظلم ممن افتری علی الله کذبا او قال اوحی الی و لم یوح الیه شیء و من قال سانزل
مثل ما انزل الله [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
که عصمت شرط نبوت و امامت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] معصیت
در قرآن [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] است عصمت

و دیگر آنکه [illegible] ذکر آنها موجب تطویل می گردد [illegible] ذکر می کنیم [illegible]

[illegible]

مقدم داشته [illegible]

[illegible]

در هنگام نماز رفتی بر در خانه فاطمه میایستاد و میگفت الصلوة یا اهل البیت انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیرا [illegible]
اگر بمقام انصاف [illegible] روایت با ملاحظه سیاق آیه ظاهر میشود که مراد از آیه آنست که جمیع [illegible] ظاهر و باطنیه [illegible]
مرتفع شود [illegible] استان که نه تنها خداوند عالم رسول را [illegible] ازین امر [illegible] کلمه یک دفعه بشنود رحمت [illegible]
و در قرآن [illegible] بر در خانه [illegible] و لیکن آیه [illegible] مکرر [illegible] از برای رفع [illegible] هیچ مناسبت ندارد
[illegible] بر در خانه [illegible] که با [illegible] که [illegible] باشند و [illegible] بزرگوار [illegible] باشند [illegible]
بر در خانه [illegible] که در ملاء عام [illegible] اهل خانه [illegible] که [illegible]
[illegible] و حسین [illegible] در ملاء عام [illegible] [illegible] و حسنت [illegible]
ظاهر میشود که [illegible] که تخلف [illegible] ازو [illegible] خط [illegible] از منهم کلام [illegible]
[illegible] کلام الله [illegible] و در کتاب شمع الیقین [illegible] که مراد [illegible] در [illegible] آیه باتفاق [illegible] و محمد [illegible] رسول
و امیر المومنین و فاطمه و حسن و حسین است و در کتاب [illegible] از [illegible] اهل سنت است گفته که [illegible] از عایشه [illegible]
بیرون رفت پیغمبر خدا [illegible] بر دوش [illegible] ازین [illegible] حسن [illegible] آمد او را در زیر آن [illegible] در آورد بعد از آن حسین [illegible]
آمد او [illegible] در زیر [illegible] در آورد [illegible] فاطمه و علی آمدند ایشان را نیز در زیر [illegible] در آورد [illegible] انما یرید الله لیذهب عنکم
الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیرا و در [illegible] انا حرب لمن حاربهم و سلم لمن سالمهم [illegible] بخانه فاطمه
تشریف برد دید [illegible] از [illegible] آب [illegible] حضرت رسول [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] بر مشقت [illegible] دنیا [illegible] فردا [illegible] نعیم بهشت [illegible] در [illegible] گفته [illegible]
[illegible] روایت کند که روزی پیغمبر خدا بخانه فاطمه زهرا آمد دید که فاطمه ملول و محزون نشسته [illegible] که چرا ملول و محزونی
گفت یا رسول الله [illegible] سه روز است که در منزل ما طعام [illegible] حسن و حسین [illegible] از [illegible]
[illegible] سبحان الله [illegible] که [illegible] و [illegible] که هرکس در میزان عقل [illegible]
[illegible] طفل [illegible] هر کاری [illegible] نتوانند [illegible] در طفولیت [illegible] کار [illegible]
[illegible] ره [illegible] و در [illegible] از [illegible] طفل [illegible]
طفولیت [illegible] تعلیم [illegible] طالب [illegible] طفل [illegible] روانه [illegible]
[illegible] فاطمه و علی [illegible] حسن و حسین [illegible] ذخیره یوم شفاعت [illegible] امت [illegible]
[illegible] بزرگی [illegible] تربیت [illegible] در [illegible] راه [illegible] بیشمار [illegible] محمد [illegible]
[illegible] صنعت [illegible] معلم [illegible] در [illegible]
[illegible] دلالت [illegible] طفولیت [illegible]
[illegible] طفولیت [illegible] در طفولیت [illegible]

ارنظر [illegible] خلق [illegible] قیامت [illegible] اقلیم ولایت البته [illegible] تربیت [illegible] حق [illegible] باشند [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] حسین [illegible] که در میان [illegible] کربلا [illegible] باشند [illegible]
از [illegible] باشد [illegible] دقیقه [illegible] طاقت [illegible] باشند [illegible]
باشند [illegible] باشند [illegible] حیوانات [illegible] تکلیف
[illegible] باشند [illegible] حسین [illegible] که [illegible]
[illegible] آب [illegible] و [illegible] حسنین
حسین [illegible] حسین [illegible] که [illegible] باشد [illegible] حضرت فاطمه [illegible]
[illegible] شنیدم که [illegible] حسن و حسین [illegible] شنیدم که [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] سبحان الله [illegible] خدا [illegible]
[illegible] حسین [illegible] باشد که [illegible] نظر [illegible]
[illegible] طاقت [illegible] که [illegible] تو [illegible]
[illegible] تو [illegible] مقام [illegible] حسین [illegible]
[illegible] حسین [illegible]
[illegible] حسین [illegible]
[illegible] وقت [illegible]
[illegible] دیگر [illegible] دیگری [illegible] طفلان [illegible] دیگری [illegible]
آن دیگری میگفت ای حسین [illegible] قدم [illegible] دیگری میگفت ای حسین [illegible]
[illegible] روزی [illegible] رسیده [illegible]
[illegible] از [illegible] از جانب [illegible]
[illegible] رسید [illegible] سمت [illegible] از جانب [illegible]
[illegible] حسین [illegible]
[illegible] حرف [illegible]
[illegible] توحید [illegible] البته [illegible]
[illegible] روزی [illegible] فاطمه [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible] دولت [illegible] دولت [illegible] دولت [illegible]
[illegible] دولت حرف [illegible] آدم [illegible]

روح مستم که از طوفان کرزیم ابراهیم هستم که لطیفه قلبم گویم موسی هستم که در آب نیز غرق نکنم منم صدف ستهء طینت محرم من تربیت داده شد

ولی واله که ام پدرم حیدر بمرتبه هر روز از خوف تو جان من رود که مادرم هر دم [illegible] از بیم قهر رتبت تو هزار دفعه [illegible]

از همه دست بود آنم و [illegible] بسم الله [illegible] توحید کذا انتم لیس [illegible] که روح القدس [illegible]

[illegible] که روح حیوة [illegible] آسمان که [illegible] هفتاد هزار ملک [illegible] تا روز قیامت

ملکه روح [illegible] روح [illegible] روح معلوم [illegible] روح [illegible]

[illegible] جمیع [illegible] دادو [illegible] ظاهر [illegible] باور دارد وا [illegible]

[illegible] قال الله تع [illegible] مقدم [illegible] ولبوس [illegible] روح

الرحيم نحمدك يا من لا تشغله شأن عن شأن ولا يلهيه لحن عن لحن ولا تشتبه لسان عن لسان ونصلي على نبيك [illegible]

خلق السماء وتنزهت عن طريان السهو والنسيان وتجلت اعباء رسالة التكليف المنان وتجنبت [illegible] ربك الحميد المنان ابي

القاسم محمد المبعوث على الانس والجان وعلى آله المطهرين عن الارجاس والادناس والمعصومين عن الزلات والطغيان

الرحمن علي وفاطمة والحسن والحسين وذريتهم المهديين في جميع الادوار ورحمة الله عليكم يا معشر المستمعين لترجمة آيات القرآن

اما بعد فقد قال تع وكذلك اوحينا اليك روحا من امرنا ما كنت تدري ما الكتاب ولا الايمان [illegible]

عن ابي بصير قال سألت ابا عبد الله ع عن قول الله تع [illegible] قال خلق من خلق الله عز وجل اعظم من جبرئيل وميكائيل كان مع رسول الله صلعم يخبره ويسدده وهو مع الائمة من بعده

منذ انزل الله ذلك الروح على محمد ص ما صعد الى السماء وانه لفينا ما كنت تدري ما الكتاب ولا الايمان من قبل الوحي ولكن

جعلناه نورا نهدي به من نشاء من عبادنا [illegible] خلاصه [illegible] که خداوند [illegible] در مقام امتنان پیغمبر [illegible]

[illegible] روح القدس [illegible] که [illegible] رتبه [illegible]

[illegible] جمیع [illegible] مرتبه [illegible]

[illegible] نور [illegible] که [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] جعلناه [illegible]

[illegible] عالم [illegible] نور [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] خدا

[illegible] روح القدس [illegible] العلم [illegible]

يتعلمه العالم من افواه الرجال ام في الكتاب عندكم تقرؤونه فتعلمون منه قال الامر اعظم من ذلك واوجب [illegible]

قو

ذكر الله تع وكذلك اوحينا اليك روحا من امرنا ما كان في حال لا يدري ما الكتاب ولا الايمان حتى بعث الله تع الروح التي ذكر في الكتاب فلما اوحاها

اليه علم بها العلم والفهم وهي الروح التي يعطيها الله تع من يشاء فاذا اعطاها عبدا علمه الفهم [illegible] حدیث شریف آیه

[illegible] علم [illegible] روح القدس [illegible]

كافي وفي الكافي عن المفضل عن ابي عبد الله ع قال سألته عن علم الامام بما في اقطار الارض وهو في بيته مرخى عليه

ستره فقال يا مفضل ان الله تع جعل في النبي صلعم خمسة ارواح روح الحيوة فبه دب ودرج وروح القوة فبه نهض

وجاهد وروح الشهوة فبه اكل وشرب واتى النساء من الحلال وروح الايمان فبه آمن وعدل وروح القدس

فبه حمل النبوة فاذا قبض النبي صلعم انتقل روح القدس فصار الى الامام وروح القدس لا ينام ولا يغفل ولا يلهو ولا يزهو

والاربعة الارواح تنام وتغفل وتلهو وتزهو وروح القدس كان يرى به [illegible]

وانك لتهدي الى صراط مستقيم [illegible] صراط مستقيم [illegible]

[illegible] که خداوند عالم پیغمبر [illegible]

[illegible] صراط الله الذي له ما في السموات وما في الارض [illegible]

في السموات وما في الارض [illegible]

[illegible] جمیع [illegible]

[illegible]

[illegible] خزانه [illegible]

[illegible] ارزاق

[illegible]

مردم [illegible]

ادیان [illegible]

مثل [illegible]

[illegible] الا الى الله تصير الامور [illegible]

[illegible] قرآنی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] لازم [illegible]

[illegible]

[illegible]

... عن عبد العزيز بن مسلم قال كنا مع الرضا عم بمرو فاجتمعنا في الجامع يوم الجمعة في بدء مقدمنا 6
فادارو امر الامامة وذكروا كثرة اختلاف الناس فيها فدخلت على سيدي عم فاعلمته خوض الناس فيه فتبسم عم ثم قال يا عبد العزيز
جهل القوم وخدعوا عن آرائهم ان الله عز وجل لم يقبض نبيه صلعم حتى اكمل له الدين وانزل عليه القرآن الى ان قال الامام السحاب الماطر
والغيث الهاطل والشمس المضيئة والسماء الظليلة والارض البسيطة الى ان قال الامام المطهر من الذنوب والمبرا من العيوب
الى ان قال الامام واحد دهره لا يدانيه احد ولا يعادله عالم ولا يوجد منه بدل ولا له مثل ولا نظير مخصوص بالفضل كله
من غير طلب منه ولا اكتساب بل اختصاص من المفضل الوهاب معلوم است که ...

[illegible]

قد طبع حاکم است بآنکه فرستادن انبیا و اوصیا از باری تعالی لطف است و لیکن قسمی از لطف بر خداوند عالم واجب و لازم است [illegible]
[illegible] که هر دو نوع لطف [illegible] ثابت که هر دو [illegible] که متخلف باشند از [illegible] جامع علم و عمل
[illegible] از سهو و نسیان و [illegible] عصمت زیرا که اگر [illegible] باشند [illegible] اگر عالم نباشند [illegible]
[illegible] سهو و نسیان [illegible]
اگر سهو و نسیان و عدم عصمت برایشان روا باشد [illegible] ترجیح بلا مرجح [illegible]
[illegible]

[illegible]

معتبر از اخبار دلالت کند بر آنکه حضرت پیغمبر [illegible] سهو [illegible] در کتاب کافی از سماعه روایتی [illegible]
[illegible] آنحضرت [illegible] سجده السهو فان رسول الله صلعم صلی بالناس الظهر رکعتین ثم سها [illegible]
[illegible] یا رسول الله انزل فی الصلوة شیء فقال وما ذاک قال انما صلیت رکعتین فقال رسول الله [illegible]
[illegible] فاتم بهم الصلوة وسجد بهم سجدتی السهو [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] در باب [illegible] رکعت [illegible] تکلم کرده باشند [illegible] نماز [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] کان یری من خلفه کما یری
من امامه و معجزه اذنیه انه کان یسمع الاصوات فی النوم کما یسمع فی الیقظة و معجزة لسانه انه قال للضب من انا فقال انت رسول
الله و معجزة یده انه اخرج من بین اصابعه الماء و معجزة رجلیه انه کان لجابر بئر ماؤها زعاق [illegible] فشکا الی النبی صلعم فدعا
[illegible] و معجزة بدنه
[illegible] و معجزة عورته انه ولد مختونا و معجزة [illegible]
[illegible] النبوة کان علی کتفیه مکتوبا
لا اله الا الله [illegible]
[illegible]

بیان سه علم در احوال از ابرار مؤلف

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] لعنهم الله [illegible]

نحمدك یا من لا یعلم الغیب الا هو و یا من لا یغفر الذنوب الا هو و یا من لا یبعد الغیب الا هو

ونصلی علیك یا من [illegible] لا ینطق الا بالوحی الا هو و لم یتکلم الا بما هو من لا هو الا هو و لا یبقی الا بما انباه من لیس هو الا هو ابا القاسم سیدنا محمدا المبعوث من لا ابا [illegible] الا هو و علی آله المنصوصین بالخلافة ممن لا [illegible] خلیفة له الا من هو کانه هو [illegible] و المعصومین من الله باعلامهم من لا یعلم الا هو [illegible] و رحمة الله علی من لیس مثله الا هو [illegible] نبینا [illegible] الا هو اما بعد فقد قال تعالی فی سورة یونس و یقولون لولا انزل علیه آیة من ربه فقل انما الغیب لله فانتظروا انی معکم من المنتظرین

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لِلْعَنَاءِ رَبَّتْنِي فَلَيْتَهَا لَمْ تَلِدْنِي وَلَمْ تُرَبِّنِي [illegible] فَأَكْثَرُ رَجَائِي [illegible]

[illegible]

السبعة ... الی یوم القیمة و ... الا انهم ... در صحیفه ... مدرجه و جواب دیگر است که اینها معجزات ... و هر پیغمبر ... 2

ضرورت است که معجزات داشته باشند و معجزه ... اینکه خارق عادات باشند و در جمله خوارق عادات اخبار از مغیبات است ... که علم غیب ... از خواص ... است ... عام است و اینها خاص ... استثنای ... علم ... مغیبات

نداشتند بلکه ... مقام ... و ... الکل ... است که ... 2

در ... اخبارات ... مقالات ... [illegible]

... درخت و ... [illegible]

... علم ... چنانکه ... مجتهد ... صنعت ... 2

که ... مجتهد ... استنباط ... 2

... باشند ... شرع ... 2

... بیع ... مجتهد ...

... تقلید ... [illegible]

... پیغمبر ... [illegible]

... علم ... [illegible]

... علم ... [illegible]

... علم ... [illegible]

... علم ... [illegible] 2

... علم ... [illegible]

... علم ... [illegible]

... علم ... [illegible]

... حضوری ... [illegible] 2

... علم ... [illegible]

... علم حضوری ... [illegible] 2

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... و علوم عقلیه ... [illegible]

... [illegible]

۱۲۴

تنها ... علوم غریبه ... [illegible] 2

... علم ... [illegible]

... علم حضوری ... [illegible]

... [illegible] 2

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

ما طلعت الشمس [illegible] يوم [illegible] كلام الطير اذا لقي بعضها بعضا سلام سلام يوم صالح [illegible]

[illegible] فضيلت [illegible] فراموش مکنید [illegible]

[illegible]

[illegible]

وحسن [illegible] سفید [illegible] که دست [illegible] سیاه [illegible] ای [illegible]

دعوا [illegible] سفید [illegible] صورت معنویت [illegible] علم سیاه [illegible]

[illegible] سیاه [illegible] سفید [illegible] بعد از [illegible]

[illegible] کیف [illegible] بالسیف [illegible] ادب عنهم باللسان والید [illegible]

الجنة یوم [illegible] بعد از [illegible] اللهم [illegible]

[illegible] سفید [illegible]

[illegible] اسلام محمد [illegible] سید [illegible] شهید [illegible] مرکب [illegible]

[illegible]

[illegible] سفید [illegible]

[illegible]

[illegible]

الحمد لله الذي خلق المخلوقات لا من شيء وابدع المبدعات والمكونات بلا فاهة ولا عي وصنع صنعا بلا سبق روية ولا اراء ولا اعونة من احد والصلوة على اعبده المحتاج اليه نفسا بعد نفس والمستضيء بنوره الساطع الدافع للغلس المعزول عن المقامات الربانية المبعوث لتبليغ الرسالة ابي القاسم محمد خير الانام كافة وعلى آله [illegible] النازلين عن مقامه بما لا يتناهى و[illegible] المحتاجين اليه في جميع امورهم لا يحتجب [illegible] عن استشمام رائحة الربانية والبعيدين عن ساحة الخالقية والرازقية عبيد الله المنتهين الى الله غاية التذلل لمساغ لقمة والمضطرين اليه نهاية التضرع لدفع نقمة المعترفين دائما بانه لا حول ولا قوة الا به والله عيني علي بن [illegible] الاهو علي وفاطمة والحسن والحسين والتسعة عليهم سلام الله ما دام الفيض والعطية ورحمة الله على من كتب اليهم تلك المقالة واستمع ما يتلى عليه في هذه الموعظة اما بعد فقد قال تعالى في سورة النحل ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين [illegible] تفسير جامع [illegible]

[illegible] بالمقالة الحكمة [illegible] القرآن والموعظة الحسنة [illegible]

[illegible]

[illegible] رؤف [illegible] عطوف که رسول [illegible]

[illegible]

ازجانب

بیان عمر دنیا از آدم تا محمد

[illegible] خالق رؤف [illegible]

از [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الحمد لله الذي لا يموت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] خضر [illegible]

[illegible] نوح [illegible]

[illegible] آدم تا آمدن نوح [illegible]

[illegible] نوح تا وقت آمدن ابراهیم [illegible] موسی [illegible]

[illegible] موسی تا سلیمان [illegible] داود [illegible]

[illegible] عیسی [illegible]

از شوخی [illegible] دریا [illegible] در زمان موسی [illegible] باشد که [illegible] از زمان نوح تا [illegible] هزار و ششصد [illegible] چهار سال [illegible] یک دریا [illegible]
[illegible] خواهد بود [illegible] تمام [illegible] چندان که [illegible] عدم [illegible]
در [illegible] خطبه [illegible] لانه کل یوم هو فی شان من احداث بدیع جدید بیع علم [illegible] در [illegible] کلام [illegible]
[illegible] که [illegible] حادث [illegible]
[illegible] تمام [illegible] کثرت [illegible] در اطراف عالم [illegible]
بلکه باعتبار کثرت [illegible] احداث [illegible] باید [illegible] تمام [illegible]
[illegible] تمام [illegible] شود [illegible] در جواب [illegible]
تمام [illegible] که [illegible] آنحضرت [illegible]
[illegible] یوم [illegible] در [illegible] خطبه [illegible] دنیا [illegible] آخرت [illegible]
[illegible] دنیا و آخرت [illegible] اجماع [illegible] است [illegible]
که [illegible] آخرت [illegible] منقطع [illegible] جهنم [illegible]
عذاب [illegible] ابو بصیر [illegible] امام جعفر صادق [illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible] آخرت [illegible] نهایت [illegible]
[illegible] حضرت رسول آمد [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] جبرئیل [illegible]
که آتش جهنم [illegible] آتش جهنم [illegible] جبرئیل گفت [illegible] حق تعالی [illegible] هزار سال [illegible]
جهنم [illegible] هزار سال دیگر [illegible] سفید [illegible] هزار سال دیگر [illegible] سیاه [illegible] تاریک [illegible]
قطره از حمیم [illegible] اهل جهنم [illegible] در دنیا [illegible] جهنم [illegible] آب [illegible] اهل جهنم [illegible]
در [illegible] دنیا [illegible] جمیع اهل دنیا [illegible] حلقه از زنجیر [illegible] ذراع است [illegible] اهل جهنم [illegible]
[illegible] دنیا [illegible] تمام دنیا [illegible] آتش [illegible] زمین و آسمان [illegible]
[illegible] جبرئیل [illegible] حضرت رسول [illegible] حق تعالی ملکی [illegible] فرستاد [illegible]
[illegible] سلام [illegible] مستوجب عذاب [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] حضرت صادق [illegible] آتش [illegible] عظمت جهنم و عذاب [illegible]
[illegible] جهنم [illegible] جهنم [illegible] جهنم رسید [illegible]
[illegible] جهنم [illegible]
که [illegible] حضرت صادق [illegible] ابی بصیر [illegible] کافیست [illegible]
[illegible] ابی بصیر [illegible]
[illegible] جهنم [illegible]

ای عزیز

ای عزیز [illegible] باشی [illegible] پروردگار [illegible] آخر [illegible]
ملاقات [illegible] رسید [illegible] جهنم [illegible] خاتم الانبیا [illegible]
[illegible] قبول [illegible] آنحضرت [illegible] نبوة [illegible]
و حجت خدا [illegible] جهنم [illegible] تمام حجت [illegible] آنحضرت عالم [illegible] حجت [illegible]
تمام [illegible] الذی [illegible] فیکون فی [illegible]
[illegible] رسید [illegible] خطبه [illegible] حرمت [illegible]
[illegible] و علیه [illegible]
[illegible] والد [illegible] اجزا [illegible] والد [illegible]
[illegible] اول العابدین [illegible]
[illegible] فیکون [illegible] الله [illegible] مسبوق [illegible] مسبوق [illegible]
[illegible] ولا تقع علیه الاوهام [illegible] ذات [illegible]
[illegible] از [illegible] و [illegible] جیز [illegible]
[illegible] مقام [illegible] مقام [illegible]
[illegible] ذات [illegible]
[illegible] الابصار [illegible]
[illegible] حالتی [illegible]
[illegible] اطلاع [illegible] احوال مخلوقات [illegible] مخلوقات [illegible]
[illegible] ترکیب [illegible] ترکیب [illegible] احتیاج [illegible] احتیاج [illegible]
[illegible] الذی لیست فی [illegible]
حالت [illegible] ولا الآخره [illegible] ولا غایة [illegible]
الذی لا یسبقه وقت ولا [illegible]
زیاده و نقصان [illegible] زیاده [illegible]
[illegible] ترکیب است [illegible] بوصف باین ولا بام ولا مکان [illegible] بوصف [illegible]
[illegible] موصوف [illegible]
[illegible] احتیاج [illegible] موصوف [illegible]
حالات [illegible] الذی بطن فی خفیات الامور [illegible]
فی العقول بما یری فی خلقه من علامات التدبیر [illegible] خداوند [illegible]
یا ایکه [illegible] خداوند [illegible] عقل [illegible] ادراک [illegible]

دیگر بود دیگری بالمنیر ... ظهور ... عقلا بواسطه آنچه عقلا ادراک می‌کنند از علامات ذات ... الذی سئلت

الانبیاء عنه علی تصفه بحد ولا ببعض بل ... بمقام ربوبیت حضرت ...

... بل وصفه بفعاله و دلت علیه بآیاته ...

... چنانکه حضرت ابراهیم ...

... لا تستطیع عقول المتفکرین ... قدرت ...

... فطنت ...

... و مستضعفین ... اصحاب سلام ...

... قول شریف ... السموات ... و ما فیهن و ما بینهن و هو الصانع ...

[illegible]

[illegible]

از خلق و رزق ... [illegible] ... خدا مر خلق را جسم ... [illegible]

کفتند که ... [illegible] ... خلق ... [illegible]

... [illegible] ... خدا مر خلق ... [illegible]

... [illegible] ...

یا غلام ... [illegible] ... قال ... [illegible]

... [illegible] ... فرجع الغلام ... [illegible]

کرده است از عبد الله بن ... ابی لیلی قال کنت بالمدینة مع ابی عبد الله ... وکان ... قد وجه الی ابی عبد الله ... وکان یقول علی

... [illegible] ... فلما دخل علیه جعفر ... قال له مرحبا یا ابن عم ... یا ابن رسول الله

فاذا ... [illegible] ... علی وسادته ... الطعام وجعل ... [illegible] ... فلما

... [illegible] ... قال اذا دخلت ... ما شاء الله ... [illegible]

الله ما شاء الله لا یصرف السوء الا الله ما شاء الله کل نعمة من الله ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله ... [illegible]

... [illegible] ...

ار داویه

... [illegible] ...

... [illegible] ...

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله العلی العظیم والدائم الازلی ... القدیم والقائم بالقسط العزیز الحکیم و

الصلوة علی نبیه الکریم ... الکریم وخیر من استلم الحجر ... ودعا عند الحطیم ... بالدین القویم وعلی آله

الطیبین ... المتوجهین الی وجه الله العظیم ... اما بعد ... وکل ... والمعصومین

الطاهرین ... القرآن العظیم علی وفاطمة والائمة المعصومین ... الصراط المستقیم

... [illegible] ... واجعل اللهم ... الثواب الجسیم اما بعد قال ... کل من علیها

فان ویبقی وجه ربک ذو الجلال والاکرام ... [illegible]

... [illegible] ...

بعض رفقتي و اعلم يا محمد اني اقبض روح ابن آدم فيصرخ اهله فاقوم في ناحية من دارهم فاقول ما هذا الجزع فوالله ما
تعجلناه قبل اجله وما كان لنا في قبضه من ذنب فان تحتسبوه وتصبروا توجروا وان تجزعوا تأثموا وتوزروا واعلموا
ان لنا فيكم عودة ثم عودة فالحذر الحذر انه ليس في شرقها ولا غربها اهل بيت مدر ولا وبر الا وانا اتصفحهم في
كل يوم خمس مرات ولانا اعلم بصغيرهم وكبيرهم منهم بانفسهم ولو اردت قبض روح بعوضة ما قدرت عليها حتى يأمر
ربي بها فقال رسول الله صلعم انما يتصفحهم في مواقيت الصلوة فان كان ممن يواظب عليها عند مواقيتها لقنه شهادة ان
لا اله الا الله وان محمدا رسول الله ونحى عنه ملك الموت ابليس [illegible] اين سر آن حديث شريف که در کتاب تهذيب
شيخ طوسي عليه الرحمة روايت نموده است از عبد الله بن [illegible] عن ابيه قال قال رسول الله صلعم لا يزال الشيطان ذعرا من المؤمن
هايبا له ما حافظ على الصلوات الخمس فاذا ضيعهن تجرى عليه [illegible]
در وقت نماز [illegible]
نماز [illegible]
[illegible]
[illegible] قال ابو عبد الله صلعم ما من موضع قبر الا وهو ينطق كل يوم ثلث مرات انا بيت
التراب انا بيت البلاء انا بيت الدود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ذوي العقول [illegible]
[illegible] ذوي العقول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

تغير

[illegible]
[illegible] آل محمد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] آل محمد [illegible] ارواح [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عن ابي عبد الله صلعم قال ان الله خلقنا من عليين وخلق ارواحنا من فوق ذلك
وخلق ارواح شيعتنا من عليين وخلق اجسادهم من دون ذلك فمن اجل ذلك القرابة بيننا وبينهم وقلوبهم
تحن الينا [illegible]
ابي عبد الله صلعم قال سمعته يقول ان الله خلقنا من نور عظمته ثم صور خلقنا من طينة مخزونة مكنونة من
تحت العرش فاسكن ذلك النور فيه فكنا نحن خلقا وبشرا نورانيين لم يجعل لاحد في مثل الذي خلقنا منه نصيبا
الا للانبياء ولذلك صرنا نحن وهم الناس وسائر الناس همج للنار والى النار [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
درجة العليين وهو اسم واقع على ستة معان اولها الندم على ما مضى الثاني العزم على ترك العود اليه ابدا الثالث ان
تؤدي الى المخلوقين حقوقهم حتى تلقى الله عز وجل وليس عليك تبعة الرابع ان تعمد الى كل فريضة عليك ضيعتها فتؤدي حقها الخامس
ان تعمد الى اللحم الذي نبت على السحت فتذيبه بالاحزان حتى تلصق الجلد بالعظم وينشو بينهما لحم جديد السادس ان تذيق الجسم الم الطاعة
كما اذقته حلاوة المعصية فعند ذلك تقول استغفر الله [illegible]
[illegible] استغفر الله [illegible]

[illegible]

... بِالْقِطَعِ الْقُلُوبَ عَلَى الْأَيْدِي ... [illegible]

در کتاب ... [illegible]

[illegible]

... [illegible] ... آل محمد علیهم السلام ... [illegible]

[illegible]

آفریدم دار او ستر تو در دنیا [illegible] حضرت [illegible] و عزت و جلال خودم قسم است که هر که تو را دولت دارد دولت دارد
تو را دولت دارد اگر چه به چیز کی آسمان و زمین گناه او باشد همه را عفو کنم و هر که تو را دشمن دارد [illegible] دشمن [illegible] عبادت داشته باشد
[illegible] عذاب کنم که از آن سخت تر عذابی نباشد [illegible] که تو را دوست [illegible] پس [illegible] خدای تعالی
[illegible] و حق تعالی [illegible] گفت [illegible] حبیب حق تعالی [illegible] حبیب [illegible] که [illegible] گفت حق تعالی [illegible]
[illegible] رسل [illegible] حق تعالی [illegible] که [illegible] از خلق [illegible] از عالم [illegible] هزار [illegible] نام [illegible]
[illegible] هزار [illegible] نام [illegible] تو را [illegible] و [illegible] نام [illegible] عزت و جلال خودم که هر بنده [illegible]
[illegible] که تو را [illegible] نام [illegible] هم [illegible] پیغمبر [illegible] هزار [illegible] که در [illegible]
[illegible] باشد [illegible] طاعت [illegible] نام تو را [illegible] نود و [illegible]
[illegible] بهشت که [illegible] راه باشد [illegible] نام [illegible] دارد [illegible]
[illegible] رفته [illegible] خدای تعالی [illegible] در روایت [illegible] دولت حبیب [illegible]
[illegible] دشمنان [illegible] باشد در کتب [illegible] اسماء پیغمبر [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] هزار [illegible] نام است و نود و نه نام [illegible] معروف است [illegible] در قرآن مجید [illegible]
ولا اسماء آنحضرت محمد محمود احمد حامد قاسم عاقب خاتم ماحی داعی سراج منیر بشیر نذیر رسول هادی مهدی
خلیل صفی طه یس مزمل مدثر حبیب کلیم نجی مصطفی مجتبی مختار ناصر قائم حجة برهان بیان کافی وافی حافظ
عالم حکیم نور مبین مطیع مذکر امین واعظ صاحب الحق صادق مصدق مکی مدنی ابطحی عربی هاشمی عزیز قرشی مضری
حریص رئوف رحیم عائذ جواد فتاح علم طیب خطیب فصیح رشید طاهر مطهر امام حق تقی بار [illegible] متوسط سابق
مقتصد حق مبین اول آخر ظاهر باطن رحمة شافع شفیع محلل محرم آمر ناهی [illegible] حلیم قریب شکور رقیب مجیب
منیب ولی وحسبنا الله ونعم الوکیل نعم المولی ونعم النصیر و در [illegible] کتاب [illegible] مشهور و معروف [illegible] که حق تعالی [illegible]
[illegible] نام [illegible] در توریة [illegible] نام [illegible] در انجیل [illegible] در زبور [illegible] نام در قرآن [illegible] اسم اعظم است
[illegible] هزار [illegible] حضرت [illegible] حق تعالی [illegible] علم غیب [illegible] علم [illegible]
[illegible] حبیب [illegible] دنیا [illegible]
[illegible] مصطفی [illegible] حضرت [illegible]
موونة الدنیا و موونة الآخرة اما موونة الدنیا فانک لا تمد یدک الی شیء منها الا وجدت فاجرا قد سبقک الیه و اما موونة الآخرة
فانک لا تجد علیها اعوانا یعینونک [illegible] دنیا [illegible] تو [illegible]
[illegible] دنیا [illegible] جمع [illegible] دل [illegible]
[illegible] دل [illegible] ترک [illegible]
[illegible] دنیا [illegible] میدان [illegible]

سلوک

سلوک [illegible] که [illegible] در میدان [illegible]
[illegible] اگر
[illegible] و در روز اول [illegible] توحید [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] در حدیث [illegible] کشتی نوح [illegible]
پسر نوح [illegible] در حدیث است [illegible] طوفان [illegible]
[illegible] نوح [illegible] در [illegible] آب [illegible]
[illegible] خلف [illegible]
[illegible] لا عاصم الیوم من امر الله الا من رحم [illegible]
[illegible] نوح پیغمبر [illegible] طوفان [illegible]
نوح است [illegible] طوفان [illegible] طوفان [illegible]
[illegible] طوفان [illegible] پیغمبر [illegible]
[illegible] طوفان [illegible] خلف
[illegible] نوح [illegible] طوفان
[illegible] نوح [illegible]
[illegible] مع النبیین و الصدیقین و الشهداء و الصالحین و حسن اولئک رفیقا [illegible] شفیع [illegible]
[illegible] الدنیا [illegible]
الدنیا [illegible] نوح [illegible]
[illegible] نوح [illegible]
[illegible] احکم الحاکمین [illegible]
[illegible] یا نوح انه لیس من اهلک انه عمل غیر صالح فلا تسئلن ما لیس لک به علم انی اعظک ان تکون من الجاهلین
[illegible] نوح [illegible]
[illegible] نوح [illegible]
[illegible] علوم [illegible]
[illegible] نوح [illegible]
[illegible] علوم [illegible]

[illegible]

... بسم الله الرحمن الرحیم نفتتح بحمد من فتح علینا أبواب الهدایة ونعتصم ... ونتوکل علی من فی التوکل علیه المهمات

کفایة

کفایةً ونعتصم بحبل المتین فی عروته الوثقی فی غایة الوثاقة ونخص بالصفة الحسنی فی طوریق معرفته الملکی فی غایة الکفایة

ونلتجئ بمن التجأ الیه ارباب اولی الابدی والرسالة المهتدی فی مهد الوقاد ولانکن [illegible] والنجابة ای لقائهم

محمد المصطفی وآله المخصوصین بالعصمة والطهارة صلوا علیه وآله صلوات متتابعة متتالیة لعلکم [illegible] الله یوم القیمة

ویوم الحسرة والفاقة اما بعد فقد قال الله تعالی فی سورة البقرة یسئلونک عن الأهلة قل هی مواقیت للناس والحج ولیس

البر بان تأتوا البیوت من ظهورها ولکن البر من اتقی وأتوا البیوت من ابوابها واتقوا الله لعلکم تفلحون

[illegible]

مرکبنه و زنا بهر زکی بیرون از حد و عدد که از شماره عبارت است عمر عزیز بصرف می دارند و کتب بسیار در علوم معروف می نویسند قائم نحو دقت
می کنند نقل که شد الله نیز از [illegible] در ترجمه می شوند و در تفسیر علامه ابراهیم [illegible] که در این آیه در شان علی بن ابیطالب نازل شده القول رسول الله
انا مدینة العلم و علی بابها و اتوا البیوت من ابوابها منم شهر علم و علیم در است درست لیکن سخنی قوی [illegible]

۱۳۳

[illegible]

در روز دهم [illegible] ۲۷ [illegible]

در [illegible]

[illegible]

لا [illegible] ولا [illegible]

[illegible] الی [illegible]

[illegible]

[illegible]

وبه بسم الله الرحمن الرحيم نستعين

الحمد لله الذي تاه المتألهون في ما له الوهيته فوسموا ذلك بالعرفان مباديا في ديباجة
كتاب معرفته ونحمد المتعمدون في مصاديد صمدانيته فسموا ذلك بالتعالي والتوحيد
على ربيته الذي اظهر هياكل المبدعات بنعائنيع تجلياته واخترع بدايع المكونات
بمقدوحة ايجاد مابيته فتكل ثم الثناء على مظاهر شؤونه ومرايا توجهاته وهياكل اسرار
ومامن انماته ثبتها اقدمهم في سر وأخرهم في علانيته الكلمة التامة للوح الانكار
الحكمة بوحدتها وسعته فما نفدت بل لا تنفد الى ابد تمهيا باحسن تتمماته فتبا لجعلها لامانة
العظمة بنابيعه وباطنها المنادى بالجمال والجلال فسبحانه اعني محمد وجهات الاخلاق
المرضية بتلويحاته والبالغ درجة الوصول الى ان خلقه الله بقربه وحيوانه مضعد السفا
والمشتق من مقصد المصادر بارشنيق استقاماته محمد المحمود في كل كتاب انزله الله على مقصد
عليه وآله ما اعف سلام الله وصلواته خصوصا على المنتقد لمبادي اوامره ونواهيه جملة
المنادي معه في تحجر انيل باعلى اصواته الالاخير الاعلى فانما هو الله من مجتوباته المحفوظ جملة
حسنة لا تضر معها سيئة عند موازنته وبغضها سيئة لا ينفع معها حسنة حتى مكافئوته
اعني الولي المعروف في الاخطار بنسخة ولايته والا بتر المشهور في الاعصار بنبوت امامته
القاسم بالقسط والقائم بنعماء الله بتقاته يوم يفر المرء من اخيه وامه وابيه وصاحبته
وجوه المحابين له يومئذ مسفرة وذلك سعادته وضاحكة مستبشرة بما تروي من آيته
بشارته ووجوه مبغضيه يومئذ عليها غبرة ما تعود النهاية من عوائد عداوته الكلي
بابي الحسن الملقب بالمرتضى محمد المسمى بعلي اعلى الله اعلام سمائه ثم السلام على نقاء جنته

وصحيفة

وصحيفة جنته ومرتجاته فلوحة اسماء الله الحسنى وصحيفة كلماته الراضية من ابرارها المرضية
خصوصا بالمنظومة لنظراته فاطمة التي فطمها الله من كل غير بهاوده فدلالته بابي وامي ونفسي وكلما
هو متوقع في دنيا هاوا اخرته لسيدي شباب خلق الله في جنانه وحاملي بميثاق الله الذي
عجزت الجبال الراسيات عن حمله لغاية كلفته فواعجباه من انشراح صدرهما وشرح اياته وواغمتاه من
عظائم غصص ما ذاقا من شافة المحنة خلقا فخلقا عليهما اهو سلام الله وصلواته بمراتبه وعلى سائر
خلفاء الله وبقاياه وذخايه ومحبه اخماجانيه اما بعد بر سالكان مسالك اقاليم معرفت وسالكان
مسالك عالم موعظه ونصيحت مخفى ومحجوب نخواهد بود كه وعظ قربت لبيات شريف وعلم است بغايت لطيف كه
از رشتهٔ بي علم است تهذيب اخلاق وتنقيح احوال مبدء ومعاد كه علمی است جامع جمیع علوم وفراست وكافه
فنون واكثر از موضوعيت بركه نفوس بشريه من حيث الاستكمال واكثر فائده ... تكميل نفوس ناطقه وطالبان ان
علم تاريخ گرفته بعلم تعبير اصول وفروع وغيره نموده بمثل چنين علمي نهايت اهتمام ضرور و چنين فنی را غایت اعتنا
در كار مريدان بيته اهذا اين كمترين كنند دادر تحقيقات وسوداي كه از انشاء اهل ارشادت بر دماغ سوخته از بيم كسب الايدي
وچشم اميد بر تمثيل ساخته در عين اميدی ... و دمی ... خط
خط کت ... [redacted] ایلا ... تاييدات الخفية والجلية وحلاوة تحلية التقوی واخلاق
المرضية وصفات الحسنه ... بجز لطف ... در سنه ... هجری مشغول بتبليغ
بوعظ ونصايح ... دار السلطنه قزوین ... از بركت ... خط لطيفه ...
كه ايد سلف وخلف ... ذات ... بصيرت ... طمع ... كار آورده
... بعد ... مجلس ... حدیثی كه در ... بجف
مجلس ... كه ... مذكور ... تنبيه ... خواني ده ...
كه بر نشه تحرير كشيد مطلوب ... مطالب ... متضمن ... بهذا الكتاب

و بعد از آن بر آخر مجلس جاری خواهد شد و جمله سابق مباحث متناسبه چنان از نیک دیگر تفرقی نمی که [illegible]

الله و الله کریم [illegible] غیر اخری در افواه گفته خواهد شد چنان انتقال از مطلبی بمطلبی دیگر که انگشت تحیر علما [illegible]

از اسناد ایشان جدا نکرده که ابید و بکیفیت انتقام در باب یلایات اخبار و قصص حکایات که مذکور است

از هلاکت باوج فلک طلبی خواهد رسید گریزی که از قضایا ارباب بتفصیل عقاب [illegible] اتفاق افتاده و حسب در

ناظران خواهند و لبریز از جام تعجب الله [illegible] رسول [illegible] قلوب [illegible] محتوم [illegible]

و بعضی انجام مجالس [illegible] گونه در ختام مطالب [illegible] شوق اقتباس از [illegible]

شوق [illegible] انفعال [illegible] حال [illegible] سیما جمله از ارباب فضل و معرفت

از [illegible] خلقت [illegible] که [illegible] در صحیفه [illegible] مضبوط [illegible]

[illegible] التبه [illegible] جماعت [illegible]

[illegible] که [illegible] از [illegible] مضبوط [illegible]

مطابق [illegible] چهار شنبه [illegible]

[illegible] بین الیقظة و النوم ملهم شد که [illegible] جمیع المصائب [illegible]

[illegible] عالم [illegible] ناظران [illegible]

[illegible] علم [illegible] مستور و [illegible]

و بعد از هر مجلس [illegible] کتاب [illegible] مجلس [illegible]

که [illegible] اخبار [illegible]

که [illegible] صدق نیت است [illegible] الموعظة اذا خرج [illegible] القلب [illegible]

[illegible] که [illegible] طبیع [illegible]

[illegible] حرکت [illegible] حرکت [illegible]

[illegible] طرف دیگر حرکت [illegible]

[illegible] موعظه از قلب [illegible] اخلاق [illegible] قلوب [illegible]

و [illegible]

[illegible] مطلوب [illegible] مطلوب [illegible]

زیرا که [illegible] آورد [illegible] قطع طمع از غیر حضرت [illegible]

[illegible] زیرا که [illegible] جنانکه [illegible] صیام [illegible]

[illegible] التبه [illegible] که [illegible] درام [illegible]

التبه استیفاء [illegible] موعظ [illegible]

تحقیق و تدقیق [illegible] مجلس [illegible] کتاب [illegible]

[illegible] است که [illegible] مجلس [illegible] انفسکم و تقولون [illegible]

و تقولون ما لا تفعلون کبر مقتا عند الله ان تقولوا ما لا تفعلون [illegible]

[illegible] خطیب [illegible] الدنیا [illegible] خطبه [illegible]

[illegible] عقلا [illegible]

مطلب است [illegible] موعظه [illegible] نماید [illegible]

منتفع [illegible] مجلس [illegible]

مجلس [illegible] مطلب [illegible] موعظ [illegible]

[illegible] موعظه [illegible] قرآن مجید که [illegible] وعد و وعید [illegible] احکام [illegible]

از [illegible] مجلس [illegible] ختم [illegible]

[illegible] مجلس [illegible] توضیح [illegible]

مجلس [illegible] مجلس [illegible]

از [illegible] رسید [illegible]

[illegible] مجلس [illegible]

[illegible] خداوند [illegible] کلام مجید [illegible]

که [illegible] استغفار [illegible]

[illegible] ختم مجلس

حقا باید که بدین دو مجلس [illegible] خواهد بود و عمل باید [illegible] که هر خواهد بود و مع هذا مجلسی حقا که منظر ارواح مقدس [illegible]
[illegible] مجلس [illegible] است باین معنی که ختم مجلس [illegible] مجلس [illegible] وذوی الحقوق و [illegible]
[illegible] مجلس [illegible] ترتیب [illegible] انشاء [illegible]
باین معنی که [illegible] خطبه لطیفه [illegible] از اخبار [illegible]
تمجید و صلوات [illegible] و رحمه بر مؤمنان که باشد نهم تشفیع است باین معنی که [illegible]
امر [illegible] الله و اولیاء خدا [illegible] باشد دهم تقریب است باین معنی که [illegible]
امر [illegible] از [illegible] باشد [illegible] است باین معنی که [illegible] مجلس [illegible]
[illegible] و مطالب [illegible] تقریب است باین معنی که مطالب [illegible]
[illegible] موجب [illegible] مطالب [illegible]
[illegible] تقریب بعید [illegible] دهم تبعید است باین معنی که مطالب [illegible]
[illegible] مطالب [illegible] و مطالب [illegible]
[illegible] کنند و در آخر [illegible] مطلب [illegible] توسط صلوات بر محمد و آل الطیبین [illegible]
بصوت بلند نفاق [illegible] در حدیث نبوی است و بعد از زوال نفاق از قلوب اتفاق [illegible]
[illegible] کلام مبلغ کلام آدمیه [illegible] آنها اینست مجلس الاول فی [illegible]
دو مجلس [illegible] مجلس [illegible] اول در اینکه قصه یوسف احسن قصص است و در دلالت [illegible] است مجلس دوم
در اینکه اسباب مصائب از [illegible] است مجلس سیم در ذم صفت نفاق مجلس چهارم در اینست که [illegible]
[illegible] است مجلس پنجم در روزه و فواید و منافع اوست مجلس ششم در تلاوت قرآن است مجلس هفتم در [illegible]
مجلس هشتم در اسماء الله است مجلس نهم در [illegible] مجلس دهم در خوف است مجلس یازدهم در توکل است مجلس
دوازدهم در صفت صبر است مجلس سیزدهم در رضا است مجلس چهاردهم در دعا است مجلس پانزدهم در ذکر خدا است مجلس
شانزدهم در مدح خوانندگان [illegible] اطاعت خدا مجلس هفدهم در حج است مجلس هجدهم در اقسام کفر مجلس [illegible]
در اثبات امامت [illegible] عام مجلس نوزدهم در احوال قیامت مجلس بیست یکم در اعتبار است مجلس بیست دوم در [illegible]
مجلس بیست سیم در لسان الصدق [illegible] مجلس بیست چهارم در مذمت ظلم است مجلس بیست پنجم
در عصمت ا

در عصمت است مجلس بیست ششم در عصمت از سهو است مجلس بیست هفتم در کیفیت علم پیغمبر و ائمه است مجلس بیست
در اخبار به سرّ مردمان از غیب مجلس [illegible] در [illegible] است مجلس بیست نهم در اینکه
آل محمد افضل مخلوقات هستند مجلس سی ام در اینکه آل محمد علیهم الصلوة [illegible] شدند بسم الله الرحمن الرحیم
مجلس اول در اینکه قصه یوسف احسن القصص و مشتمل بر آیات کثیره است قال الله تعالی [illegible] یوسف

تعداد امور
مذکوره

حقا تا بدکه
در آن طیبتی
تا انتقل
باسیغین کم قید
تجمید وصلو
امر بادوق تا سر
امر بوسه
آرزو کی
وصف نا بدکه
منتقد شد
تبوبران نفو
کوشش کر
بصوت ب
مستقا
دوجو
درانیز کو
حق
محسن
در صفو
تن تن
درا
مح